

- ۵۸ - افت واردات ماشین آلات نساجی ترکیه در نیمه اول امسال
- ۵۹ - افزایش ۸ درصدی تولید ماشین آلات نساجی ایتالیا
- ۶۰ - نگاهی به بازار جهانی پوشاک بچگانه
- ۶۴ - برند یونیکلو به دنبال بازارهای جدید

* تولید و تجارت پنبه

- ۶۵ - گزارش ماهانه کمیته مشورتی جهانی پنبه (۴ سپتامبر ۲۰۱۸)
- ۶۸ - نیمی از نیاز پنبه صنایع نساجی در داخل تامین می شود
- ۷۰ - ظهور برزیل در جمع صادرکنندگان برتر پنبه
- ۷۱ - پنبه آمریکایی، محبوب ترین پنبه برای نساجان جهان
- ۷۲ - ۱۸۰ هزار تن وش پنبه از مزارع کشور برداشت می شود
- ۷۲ - پیش بینی تولید حداکثر ۲۲ هزار تن پنبه در گلستان

* تحلیل اقتصادی

- ۷۳ - بی میلی دولت ها به حضور موثر بخش خصوصی
- ۷۵ - افول صنعت در آینده تحریمی
- ۷۶ - واردکنندگان شفاف و چالش پرداخت مابه التفاوت ارزی
- ۷۷ - مضرات نظام ارزی چندگانه
- ۷۸ - اقتصاد ایران تحمل دلار بالای ۸ هزار تومان را ندارد
- ۷۹ - آفت بزرگ اقتصاد کشور
- ۸۰ - بازگشت دشوار تعادل به اقتصاد

* مدیریت، بازاریابی

- ۸۱ - چرا شرکت های ایرانی نوآوری نمی کنند؟ (بخش دوم)
- ۸۴ - شکست بزرگ یا پیروزی کوچک؟
- ۸۵ - رهبران موفق چطور از دیگران می آموزند

* بخشی انگلیسی

۹۵

* سرمقاله

- ۲ - سایه سفته بازی، رانت و فساد بر سر اقتصاد کشور

* خبر نامه

۴

* دیدگاه

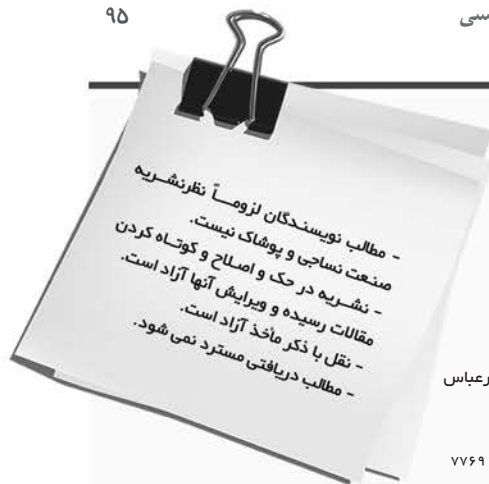
- ۱۱ - گفتگو با مهندس نیلفروش زاده، دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران
- ۱۷ - مصاحبه با مهندس محمدرضا طاهری مدیر عامل شرکت پودایران
- ۱۹ - قصه پر غصه تامین مواد اولیه پتروشیمی / دکتر شبانی

* گزارش

- ۲۱ - گزارشی از دهمین نمایشگاه کفپوش، موکت و فرش ماشینی تهران
- ۲۵ - گفتگوی ماهنامه با آقای عبدالله صادقی مدیرعامل شرکت فرش عرش
- ۲۶ - صنعت نساجی، تشنه مواد اولیه
- ۲۸ - ۸ پیشنهاد برای بازگشت ارز صادراتی
- ۳۱ - لزوم تعیین تکلیف پوشاک فاقد شناسه
- ۳۳ - نساجی اصفهان با کمتر از ۲۰ درصد ظرفیت فعال است
- ۳۵ - رشد اقتصادی منفی برای سال ۹۷
- ۳۸ - رمزگشایی از کندی عرضه ارز به سامانه نیما
- ۴۰ - کشتی به گل نشسته صنعت نساجی
- ۴۲ - چرا آمارهای اعلامی از قاچاق پوشاک متفاوت است؟
- ۴۴ - نرخ بیکاری به بیش از ۱۵ درصد خواهد رسید
- ۴۷ - گزارش «شاخص توسعه انسانی ۲۰۱۸» سازمان ملل متحد
- ۴۹ - وام گیرندگان امروز، ورشکستگان فردا

* دنیای نساجی

- ۵۲ - جنگ تجاری و صنعت نساجی
- ۵۵ - برنامه ازبکستان برای توقف صادرات الیاف پنبه تا ۲۰۲۵
- ۵۶ - دریچه ای به سوی بازار منسوجات خانگی آسیا

- مطالب نویسندگان انزوماً نظرنشریه
منعت نساجی و پوشاک نیست.
- نشریه در حکم و اصلاح و کوتاه کردن
مقالات رسیده و ویرایش آنها آزاد است.
- نقل با ذکر مأخذ آزاد است.
- مطالب دریافتی مسترد نمی شود.

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهندس جمشید بصیری

مسئول اجرایی تحریریه: مهندس علیرضا هاشمی

ویراستار مقالات فنی: مهندس محمد نیک پنجه

طراح و صفحه آرا: حمیدرضا قائمی

مسئول روابط عمومی: سعیده شکوری

هماهنگی و اجرا: مهندس حسین کیانی

همکاران این شماره: مهندس نیما بصیری، مهندس احسان سلطانی، دکتر شاهین کاظمی، امیرعباس

آذرم وند، مریم بهنام راد، سیدکامران باقری

امور چاپ: چاپ ایده آل، خیابان دماوند، اول سی متری نیروی هوایی، خیابان خوب، پلاک ۱۱

تلفن: ۷۷۶۹۱۸۵۳

آدرس دفتر مجله: تهران، خیابان سهروردی شمالی، خیابان توپچی، پلاک ۳۰، کدپستی: ۱۵۵۸۸۴۴۳۱۳، تلفن: ۸۸۵۱۶۷۹۹ (خط ۱۰) - فکس: ۸۸۵۲۵۸۷۲

جذب آگهی: گروه یاران

مدیریت هنری و نظارت برچاپ: طرح سازگور / www.tsgr.com

سایه سفته بازی، رانت و فساد بر سر اقتصاد کشور

جمشید بصیری

واقعیت این است که در روزگار فعلی، کفه فعالیت‌های اقتصادی در کشور، بیش از هر زمان به سمت فعالیت‌های غیرمولد و آمیخته با سفته‌بازی و رانت، سنگینی می‌کند. سیاست‌های اقتصادی و عملکرد آن در فضای اقتصاد کلان عملاً به نفع غیرمولدها سوق پیدا کرده است. تنش‌های داخلی و بین‌المللی که در برهه‌های زمانی مختلف به اقتصاد ایران وارد شده نیز فضا را برای رونق فعالیت غیرمولدها فراهم کرده است. این تنش‌ها عملاً موجب تشویق افراد به واسطه‌گری در فضای غیرمولد شده است تا سودهای اتفاقی و هنگفت را بدون تلاش قابل‌توجه به دست بیاورند.

از سوی دیگر فضای نامساعد کسب و کار شرایط را برای فعالیت بنگاه‌های مولد سخت کرده است. محدودیت‌های داخلی قبل از تحریم‌های بین‌المللی، تولید را تحت فشار قرار داده است به همین دلیل کاهش انگیزه در میان مولدها بروز پیدا کرده است. شاخص ملی کسب‌وکار که با نظرسنجی از فعالان اقتصادی در بخش‌های مختلف به دست می‌آید در وضعیت قرمز قرار گرفته است به طوری که این شاخص از رقم ۵,۸۶ در پاییز ۹۵ به ۶,۱۵ در بهار ۹۷ رسیده است (نمره ۱۰ یعنی بدترین وضعیت). این ارزیابی بیانگر آن است که از دید فعالان اقتصادی، در اکثر استان‌ها، وضعیت بیشتر مولفه‌های موثر بر محیط کسب‌وکار ایران در بهار ۱۳۹۷، به‌طور قابل‌توجهی نامساعدتر شده است. این پایش نشان می‌دهد که در همه

بخش‌های مولد اقتصادی شامل کشاورزی، صنعت و خدمات، وضعیت نامساعدتری نسبت به گذشته حاکم شده است. فعالان اقتصادی که تا تابستان سال گذشته، دسترسی به منابع بانکی را به عنوان مهم‌ترین مانع کسب‌وکار تلقی می‌کردند، طی ماه‌های گذشته، غیرقابل پیش‌بینی بودن و تغییرات قیمت مواد اولیه و محصولات را مهم‌ترین مانع کسب‌وکار اعلام کرده‌اند که نشان‌دهنده تاثیر تنش‌های ارزی بر فعالیت‌های مولد است؛ همان تنش‌هایی که اتفاقاً فرصت و انگیزه جدیدی برای فعالیت غیرمولدها ایجاد کرده است.

این در حالی است که در این سال‌ها قرار بود با اجرای قانون بهبود محیط کسب‌وکار، شرایط بهتری برای فعالیت‌های اقتصادی فراهم شود. فضای کسب‌وکار اما در جهت معکوس پیش رفته است و فضا برای فعالیت بنگاه‌های مولد تنگ‌تر شده است. سرمایه‌گذاران در چنین فضایی رغبت به حضور در بخش‌های تولیدی را از دست می‌دهند. زمانی که سودهای اتفاقی به دست آمده در بخش‌های واسطه‌ای اتفاق می‌افتد و بسترهای فساد گسترانیده می‌شود، روحیه تولید و رقابت اقتصادی از میان می‌رود، اینچنین است که نمی‌توان انتظار کنترل رشد غیرمولدها در فضای اقتصاد را داشت. باید در نظر داشت که رونق غیرمولدها از نظر فرهنگی نیز آسیب‌هایی را به همراه دارد که آینده اقتصاد کشور را تهدید می‌کند. ضربه‌ای که از ناحیه رشد غیرمولدها و سرکوب مولدها به فرهنگ کار و کارآفرینی وارد می‌شود، کمتر از آسیب‌های اقتصادی آن

نیست چراکه این فرایند نه فقط امروز که آینده را تحت تاثیر قرار خواهد داد. از سوی دیگر، روایت بنگاهداری در ایران امروز، مثنوی غم‌انگیزی است که هفتادمین کاغذ می‌خواهد. بنگاه‌های ما هیچ زمان به اندازه امروز گرفتار بحران‌های درهم‌تنیده نبوده‌اند. اگرچه تولید و تجارت در ایران به شدت آلوده به رانت و فساد شده اما همچنان بنگاه‌هایی هستند که در این زمانه آلوده تلاش می‌کنند سالم به حیات خود ادامه دهند. چنین بنگاه‌هایی تعدادشان زیاد نیست، اما تنفس در فضای آلوده باعث می‌شود همین اندک بنگاه‌های درستکار نیز در مسیر آلودگی و بیماری قرار گیرند.

بنگاه‌های ایرانی دردهای مشترک بسیاری دارند. در معرض انواع ریسک‌های سیستماتیک و غیرسیستماتیک قرار گرفته‌اند، بی‌ثباتی در کشور آزارشان می‌دهد، نااطمینانی و عدم قطعیت، چشم‌انداز فعالیتشان را تیره و تار کرده، فضای غیررقابتی و انحصار راه تنفسشان را بسته و نامساعد بودن فضای کسب‌وکار تداوم حیاتشان را به خطر انداخته است.

محسن جلال‌پور از فعالان بخش خصوصی و رئیس سابق اتاق بازرگانی ایران معتقد است که شرایط جدید داخلی و خارجی، بنگاه‌های ما را با ۸ تهدید جدید مواجه کرده است که به قرار زیر هستند:

۱- خطای سیاست‌گذاری: اشتباهات سیاست‌گذار در چند ماه گذشته آثار منفی

زیادی بر فعالیت بنگاه‌های ما داشته است. مثلاً سیاست‌گذاری نادرست نرخ ارز فاحش‌ترین خطایی بوده که سیاست‌گذار در این مدت مرتکب شده و هزینه‌های غیرقابل جبرانی به بنگاه‌ها تحمیل کرده است.

۲- ناامن شدن محیط اقتصاد کلان: مهم‌ترین دستاورد دولت یازدهم، ثبات‌بخشی به محیط اقتصاد کلان بوده است. این دستاورد اما به دلایل مختلف در دولت دوازدهم در حال از دست رفتن است. تنها بازگشت تورم دورقمی برای بی‌ثبات کردن اقتصاد ایران کافی است. در اثر ناامن شدن محیط اقتصاد کلان، انگیزه سوداگری در بازارها تشدید شده که نتیجه‌اش کاهش انگیزه برای سرمایه‌گذاری بلندمدت است. در حال حاضر، حاشیه سود تولید به شدت پایین آمده و در مقابل بر جذابیت سوداگری و واسطه‌گری افزوده شده، در نتیجه انگیزه سرمایه‌گذاری در تولید از بین رفته است.

۳- نااطمینانی و عدم قطعیت: در حال حاضر فضای کشور مملو از نااطمینانی است. نااطمینانی، از بی‌اعتمادی و کاهش امید در جامعه به وجود می‌آید و منجر به عدم قطعیت در اقتصاد می‌شود. نااطمینانی باعث خروج سرمایه از کشور و توقف سرمایه‌گذاری شده و آینده بنگاه‌ها را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد.

۴- قیمت‌گذاری و فشارهای تعزیراتی: کسری بودجه و فشار بالای نقدینگی باعث افزایش تورم شده است. دولت به جای اینکه فکری به حال کسری بودجه کند و مکانیزمی برای حل مشکل نقدینگی بیابد، سرکوب بازار را در دستور کار داده و سیاست کنترل قیمت‌ها را کلید زده است. در حالی که تورم باعث افزایش همه‌جانبه هزینه‌های بنگاه‌ها شده، دولت اجازه افزایش قیمت کالا را به بنگاه‌ها نمی‌دهد. نتیجه اینکه فعالیت بنگاه‌های ما غیراقتصادی و غیرعقلانی شده است.

۵- تشدید بوروکراسی: سیاست‌های جدید که دخالت بیشتر دولت در اقتصاد را به دنبال داشته، منجر به تشدید بوروکراسی و افزایش تشریفات اداری شده است. بوروکراسی باعث شده واردات ماشین‌آلات و مواد اولیه مورد نیاز بنگاه‌ها در پیچ و خم‌های اداری گیر کند. در این شرایط بنگاه‌ها برای اینکه بتوانند از معضل پیچیدگی‌های زمان‌بر اداری عبور کنند، نیاز به ایجاد روابط غیررسمی غیراداری پیدا می‌کنند. به این ترتیب پیچیدگی اداری از یک طرف باعث تحمیل هزینه به بنگاه شده و از طرف دیگر فساد را در دستگاه‌های اداری تشدید می‌کند.

۶- فساد اداری: فساد، زد و بند و رشوه همچون موربانه در حال خوردن پایه‌های نظام اداری کشور است. تخصیص رانتهای ارزی و یارانه‌ای باعث شده بنگاه‌ها به جای تلاش برای بازاریابی و افزایش بهره‌وری به مشاوران بانفوذ سیاسی رو بیاورند تا در چانه‌زنی با دولت دست بالا را داشته باشند. دلیل به‌کارگیری رسمی و غیررسمی دلالان سیاسی و افراد ذی‌نفوذ توسط برخی بنگاه‌های ایرانی این است که می‌خواهند در چانه‌زنی برای دریافت رانت از قافله عقب نمانند. مسئله فساد در نظام اداری باعث شده بنگاه‌های سالم نیز به بیماری دچار شوند.

۷- تحریم: تجربه گذشته به ما می‌گوید در شرایط تحریمی، اقتصاد غیررسمی بزرگ‌تر شده و از این ناحیه به کسب‌وکارهای رسمی فشار وارد می‌شود. محدودیت‌های بین‌المللی همین‌طور باعث تحمیل هزینه گزاف نقل‌وانتقال‌های پولی و واردات و صادرات کالا به بنگاه‌های ما می‌شود. تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی همچنین باعث می‌شود واحدهای بین‌الملل در خیلی از بنگاه‌های ما محدود شود و مدیران برای دور زدن محدودیت‌ها به قاچاقچی‌ها رو بیاورند.

۸- فضای غیررقابتی: در چند ماه گذشته، سیاست‌گذاری با توزیع بی‌سابقه رانت و تشدید بوروکراسی و رویه‌های اداری همراه بوده است. این سیاست‌گذاری به زیان بنگاه‌های بخش خصوصی و به سود بنگاه‌های دولتی و شبه‌دولتی تمام شده و در نتیجه در حال حاضر فضای غیررقابتی و غیرمنصفانه‌ای بر اقتصاد کشور حاکم است. چون بنگاه‌های دولتی و شبه‌دولتی دستشان در جیب دولت و نهادهای حاکمیتی است اما بنگاه‌های خصوصی باید از جیب خود هزینه کنند؛ بنابراین قادر به رقابت نیستند.

در سال‌های نه‌چندان دور بسیاری از بنگاه‌های ما با تکیه بر هنر مدیران و در سایه تقویت بنیان‌های داخلی به موفقیت دست پیدا می‌کردند. یعنی اگر بنگاهی مدیران خوبی داشت که این مدیران از دانش و تجربه کافی برخوردار بودند و تا حدودی می‌توانستند بهره‌وری را در شرکت خود پیاده کنند، می‌توانستند در بازارهای داخلی موفق عمل کنند و تبدیل به بنگاه‌های موفق‌تری شوند، اما در حال حاضر که زمین بازی بنگاه‌ها تغییر کرده و بر حجم مشکلات بیرونی بنگاه‌ها اضافه شده، اگر بنگاهی کارچاق‌کن، واسطه سیاسی، واسطه بانکی و نفوذ اداری نداشته باشد صرفاً با تکیه بر توان داخلی خود نمی‌تواند تامین مالی کرده یا به رانتهایی که بنگاه‌های رقیب دسترسی دارند، دسترسی داشته باشد. آنچه در حال حاضر نگران‌کننده به نظر می‌رسد، این است که بنگاه‌های سالم و باسابقه، اصیل و ریشه‌دار نمی‌توانند ادامه حیات بدهند و برای ادامه حیات ناچارند به واسطه‌های سیاسی متوسل شوند. امیدواریم هرچه سریع‌تر آرامش و ثبات اقتصادی به فضای اقتصاد و کسب‌وکار کشور باز گردد تا بنگاه‌های تولیدی بخش خصوصی بتوانند در یک محیط سالم و به دور از تنش‌های اقتصادی و سیاسی، به فعالیت‌های تولیدی خود ادامه دهند.

نحوه تسویه بدهی ارزی واحدهای تولیدی اعلام شد

۲. نحوه تسویه حساب با واحدهای کوچک و متوسط:

اصل بدهی ارزی تا سقف ۳۰ میلیون یورو با احتساب نرخ سود ارزی مندرج در قرارداد به نرخ روز گشایش اعتبار، تبدیل به ریال شده، پس از تنفس دوساله بدون سود، در اقساط ۵ ساله با سود مستقل ۱۵ درصد محاسبه و دریافت گردد.

پیشنهادهای فوق برای تعیین تکلیف تسهیلات ارزی اعطایی از حساب ذخیره ارزی آن دسته از واحدهای تولیدی بخش خصوصی است که نسبت به واردات ماشین آلات، تجهیزات و مواد اولیه اقدام کرده اند. همچنین پیشنهاد می شود شرایط مذکور به سایر تسهیلات اعتباری ارزی نیز تسری یابد.

۱. نحوه تسویه حساب با واحدهای بزرگ:

اصل بدهی ارزی بیشتر از ۳۰ میلیون یورو با احتساب نرخ سود ارزی مندرج در قرارداد به نرخ روز گشایش اعتبار، تبدیل به ریال شده و در اقساط ۵ ساله با سود مستقل ۱۵ درصد محاسبه و دریافت گردد.

شیوه تسویه حساب بدهی ارزی واحدهای تولیدی کوچک، متوسط و بزرگ اعلام شد که بر اساس آن اصل بدهی این واحدها با نرخ روز گشایش اعتبار محاسبه و تقسیط خواهد شد. در نامه محمد شریعتمداری وزیر صنعت، معدن و تجارت به سید رحمتاله اکرمی سرپرست وزارت امور اقتصادی و دارایی آمده است: پیرو جلسات متعدد در آن وزارتخانه و با حضور وزیر محترم، بانک مرکزی، سایر بانکها و... در مورد اصلاح آیین نامه اجرایی ماده ۲۰ قانون رفع موانع تولید به آگاهی می رساند پیشنهادات ذیل با هدف حمایت از واحدهای تولیدی بخش خصوصی در سال حمایت از کالای ایرانی در جلسات مذکور ارائه و مورد موافقت قرار گرفت:

درخواست مهلت ۳ ماهه برای تسویه حساب بدهی های ارزی

خود را ارائه نموده است و فعالان اقتصادی مشمول ماده فوق امکان تعیین تکلیف را نیافته اند. لذا با توجه به اتمام مهلت اجرای ماده فوق (پایان شهریورماه)، امید است موافقت فرمایید مهلت مذکور حداقل به مدت ۳ ماه از پایان شهریور تا پایان آذرماه تمدید و بر تشکیل جلسات و اتخاذ تصمیم در این خصوص در دستگاه های دولتی مربوطه تاکید جدی گردد تا در پایان مهلت تمدید، موجبات اجرای دقیق و کامل ماده ۲۰ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر فراهم گردد.

اتفاق بازرگانی برای تدوین آیین نامه اجرایی ماده ۲۰ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر جمع بندی مورد نظر

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس جهت تدوین آیین نامه مربوط به ماده ۲۰ قانون رفع موانع تولید، خواستار تمدید مهلت تسویه حساب بدهی ارزی واحدهای تولیدی تا پایان آذر ۹۷ شد. متن نامه محمدرضا پورابراهیمی به دکتر اسحاق جهانگیری معاون اول رئیس جمهور به شرح زیر است:

احتراما به اطلاع می رساند به دلیل شرایط موجود و عدم وجود فرصت کافی کمیته تعیین شده متشکل از نمایندگان مجلس، وزارت صمت، وزارت اقتصاد و

قاچاق پتویچ شده شناسایی نمی شود

افزود: «هم اینک کالاهای قاچاق در مبدأ ورود شناسایی می شوند ولی اراده جدی بر مبارزه با قاچاق کالا وجود ندارد.» وی ادامه داد: «حتی تا یکسال یا شش ماه قبل اراده‌ای برای مبارزه با قاچاق وجود نداشت. اعلام [کاهش یافتن قاچاق] با آنچه در بازار می‌بینیم [متفاوت است] و امروز دو صنعت در کشور در حال نابودی است. کفش که به طور کلی نابود شد و صنعت نساجی هم همین مسیر را طی می‌کند.» حجت الاسلام موسوی لارگانی با بیان اینکه در مبارزه با قاچاق کمبود قانون نداریم، گفت: «نقص موجود مبنی بر آیین‌نامه‌هایی است که منجر می‌شود قانون قابلیت استفاده نداشته باشد.»

دولت به مجلس آمد.» موسوی لارگانی یادآور شد: «دولت قبل از این اصلاحیه عنوان می‌کرد با قاچاق برنامه‌ریزی شده که از مناطق آزاد وارد کشور می‌شود، مبارزه می‌کند و بر اساس پیشنهادات دولت، حجم قاچاق کالا کاهش پیدا کرده است.» وی همچنین در خصوص ادعای دولت در خصوص قاچاق برنامه‌ریزی شده گفت: «نساجی‌ها زمانی اعلام می‌کردند پتو وارد می‌شود که ثبت سفارش نیز شده ولی در زیر این پتوها موارد دیگری را به صورت قاچاق وارد می‌کردند.» موسوی لارگانی یکی از موارد اصلاحی در تشخیص اقلام قاچاق مخفی شده را ایجاد ایکس ری در گمرکات عنوان کرد و

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس با اشاره به اینکه برخی اقلام قاچاق در لوای پتوهای خارجی به کشور وارد می‌شود، گفت: اراده جدی بر مبارزه با قاچاق کالا وجود ندارد. حجت الاسلام و المسلمین سیدناصر موسوی لارگانی اظهار کرد: «وقتی بحث تحقیق و تفحص از قاچاق کالا و ارز مطرح بود، بیان شد که لایحه اجرایی نیست و همان زمان آقای لاریجانی و پورا براهیمی اعلام آمادگی کردند هرگونه اصلاحیه را انجام دهند.» به گزارش فصل تجارت، نماینده مردم فلاورجان استان اصفهان گفت: «اصلاحیه دوم دست دولت را برای اجرای قانون بازتر کرد و پیشنهادات نیز از طرف خود

قشم، کریدور پوشاک قاچاق

مواد اولیه هستیم که هیچ نظارتی هم بر آن نیست. وی گفت: امروز با تصویب این لایحه منافع ملی ما زیر سوال رفت چرا که اساساً طرح اولیه ایجاد مناطق آزاد صادرات کالاهای ایرانی بوده است و حالا شاهد واردات گسترده کالاهای قاچاق به کشور هستیم. نایب رئیس اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک افزود: حالا می‌گویند در مناطق آزاد جدید اجازه ورود کالاهای خارجی کامل را نمی‌دهیم و این در حالی است که این اتفاق در منطقه آزاد انزلی افتاده است و بعد از ۲ سال با ایجاد تبصره‌های جدید همان کالاهایی که اجازه ورود نداشت را وارد کردند.

به گزارش فصل تجارت، وی گفت: وقتی طرحی در گذشته موفق نبوده و به اهدافش نرسیده است چطور امروز باید افزایش پیدا کند و مناطق آزاد جدیدی را به کشور اضافه کند؟! شهرداری ادامه داد: مرکز پژوهش‌های مجلس گزارشی را ارائه داده که در آن استناد شده است مناطق آزاد به اهدافشان نرسیده اند و برای کشور مشکلات فراوانی را درست کرده‌اند و بسیاری از نمایندگان بارها اذعان داشته‌اند که ورود کالای قاچاق از مناطق آزاد است. به عنوان مثال قشم، کریدور ورود پوشاک قاچاق چینی به کشور شده و در منطقه آزاد ماکو شاهد واردات گسترده

نایب رئیس اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک گفت: مناطق آزاد متأسفانه تا به امروز فقط نقش واردات کالای قاچاق را ایفا کرده‌اند و افزایش این مناطق در کشور باعث افزایش قاچاق خواهد شد. بهرام شهرداری اظهار داشت: متأسفانه در حالی که چند هفته قبل شاهد آن بودیم که در مجلس، نمایندگان از جواب‌های رئیس‌جمهوری در رابطه با کالای قاچاق و مناطق آزاد قانع نشدند اما یک روز بعد لایحه‌ای را تصویب کردند که علاوه بر ۷ منطقه آزاد قبلی تعداد ۸ منطقه دیگر اضافه خواهد شد.

سقف رقابت محصولات پتروشیمی برداشته شد

این باورند چنانچه الزامات آن رعایت شود باعث سالم سازی بازار می شود، در غیر این صورت احتمال تخریب بازار نیز وجود دارد. در این راستا رضا پدیدار کارشناس اقتصادی در گفتگو با ایسنا، با بیان اینکه اقتصاد ایران اقتصاد آزاد است، توضیح داد: یعنی نباید مبتنی بر محدودیتی باشد. زیرا اعمال هر محدودیتی در اقتصاد باعث ایجاد رانت می شود. به نظر من باید آزاد سازی را در مورد همه فعالیت های تولیدی مخصوصا در حوزه انرژی در دستور کار قرار دهیم. وی با بیان اینکه شرکت های پتروشیمی در ایران به دو دسته تقسیم می شوند، اظهار کرد: یک دسته خصولتی هستند که سه چهارم شرکت ها (۷۶ درصد) را تشکیل می دهند و ۲۴ درصد شرکت ها یا یک چهارم آن ها نیز خصوصی هستند. شرکت هایی که دولتی و خصولتی هستند روش های رانتی دارند و می توانند در مکانیزم حضور خود در بازار اعمال نظر کنند اما بخش خصوصی نمی تواند این کار را انجام دهد.

این کارشناس حوزه انرژی با تاکید بر اینکه آزاد سازی نرخ باعث ایجاد رقابت مثبت می شود، افزود: امیدوارم این تصمیم به رونق گرفتن بازار کمک کند و انتقاداتی که در مورد عملکرد شرکت های پتروشیمی وجود دارد متوقف شود. پدیدار در مورد احتمال افزایش قیمت پایه محصولات و مواد اولیه با برداشتن محدودیت در سقف رقابت محصولات پتروشیمی اظهار کرد: زمانی که آزاد سازی انجام می شود، عرضه و تقاضا صورت می گیرد و با توجه به اینکه کشور در شرایط اقتصاد التهابی است، اقتصاد التهابی با خود قیمت کاذب ایجاد می کند، لذا افزایش قیمت ها از این نظر طبیعی است هر چند بخشی از روند افزایشی قیمت ها در بورس نیز کاذب است. اگر به صورت واقعی نگاه شود سهام شرکت ها عددی نیست که در حال حاضر به صورت غیرمتعارف افزایش پیدا می کند.

وی افزود: با تاکید بر اینکه جنبه رقابتی پتروشیمی ها هم باید رقابت آزاد باشد در مورد تاثیر تصمیم مذکور بر حذف دلان از بورس توضیح داد: بر اساس سیاست های عمومی که دولت تعریف کند ابتدا باید بازار داخل تامین شود بعد صادرات صورت بگیرد. اگر این اتفاق رخ دهد سالم سازی می شود و قیمت ها در سطح داخل تصحیح می شود اما اگر نظارت صورت نگیرد و آزاد سازی به این صورت باشد که یک واحد ترجیح دهد صد درصد محصول خود را به جای عرضه داخلی عرضه خارجی کند، تخریب اقتصادی صورت خواهد گرفت.

وزیر صنعت در نامه ای به رئیس سازمان بورس برداشته شدن محدودیت در سقف رقابت محصولات پتروشیمی را ابلاغ کرد. به گزارش فارس، در نامه شریعتمداری به شاهپور محمدی آمده است: پیرو تصمیمات مورخ ۲۲ شهریور ۹۷ ستاد اقتصادی دولت در مورد آزاد سازی رقابت کالاهای پتروشیمی در بورس کالا موارد به شرح زیر جهت اجرا ابلاغ می شود. مقتضی است در اسرع وقت اقدامات لازم معمول و نتیجه منعکس گردد.

- ۱- محدودیت در سقف رقابت محصولات برداشته می شود.
- ۲- قیمت پایه اولیه کماکان بر مبنای نرخ ۴۲۰۰۰ ریالی محاسبه و اعلام گردد.
- ۳- شرکت ملی صنایع پتروشیمی پس از هر بار از عرضه منجر به معامله، قیمت پایه را بر اساس میانگین ۴ هفته ای عرضه شده تعدیل و به بورس اعلام نماید.
- ۴- شرکت های پتروشیمی مکلف به رعایت کف عرضه اعلام شده حداقل به میزان عرضه کالا در بورس مطابق عرضه سال گذشته می باشند.

گفتنی است به دنبال صدور این نامه، بورس کالا نیز در نامه ای به کارگزاران بورس اعلام کرد که کلیه محصولات پتروشیمی با دامنه نوسان قیمت باز معامله خواهند شد؛ تصمیمی که تاثیر مثبت یا منفی آن در گروهی نحوه اجرای آن است. کارشناسان بر

افزایش ۲۰ تا ۳۰ درصدی قیمت فرش ماشینی

راه چاره‌ای برای مازاد نیاز در نظر گرفته شود و تنها راه منطقی این موضوع صادرات است. در حال حاضر افغانستان و پاکستان مشتری بسیار خوبی برای فرش ماشینی ایران هستند و در پی رشد نرخ دلار، قیمت محصولات ایرانی برای بازارهای هدف بسیار مقرون به صرفه است.

کمالیان با اشاره به اینکه قیمت محصولات فرش ماشینی در ایران برای مصرف‌کننده بسیار گران تمام می‌شود، خاطرنشان کرد: فرش در بازار ایران در شرایط فعلی آن‌چنان مشتری ندارد و فقط کارخانه‌های کوچک که برای تأمین مواد اولیه به صورت روزانه با نوسان نرخ مواجه هستند با مشکلات درگیر هستند اما در کنار آن‌ها کارخانه‌های بزرگ برای تولید و عرضه مشکلی ندارند و نیاز بازار را تأمین می‌کنند. وی با بیان اینکه در سال ۶۰ تا ۷۰ میلیون مترمربع مازاد تولید وجود دارد، گفت: با توجه به مجموعه شرایط فعلی حاکم بر بازار فرش ماشینی، به احتمال زیاد رکود ابتدایی سال بار دیگر به بازار باز خواهد گشت.

این مسائل در بازار فرش ماشینی همچون لوازم خانگی احتکار و انبار کردن محصولات وجود ندارد و مشتری می‌تواند نیاز خود را از بازار تأمین کند. کمالیان با اشاره به اینکه افزایش نرخ دلار تأثیر مستقیم بر بازار دارد، گفت: ۸۰ درصد مواد اولیه تولید فرش ماشینی به صورت وارداتی تأمین می‌شود. او یادآور شد: بسیاری از کارخانه‌ها مواد اولیه را با نرخ ۴۲۰۰ تومانی خریداری کرده‌اند و به گمرکات رسیده که دولت خواستار مابه‌التفاوت شده که یکی از مشکلات کارخانه‌هاست و برخی از اخبار گواه آن را دارد که قرار بر آن است تا این مابه‌التفاوت دریافت نشود.

رئیس اتحادیه فروشندگان فرش ماشینی و موکت بیان کرد: تعدادی از مدیران کارخانه‌ها به دلیل نوسانات نرخ و عدم دسترسی آسان به مواد اولیه، بهانه تعطیلات تابستانی را در پیش گرفته‌اند و کارخانه‌ها را با این بهانه تعطیل کرده‌اند. وی یادآور شد: با توجه به تعداد بالای کارخانه و کارگر، میزان تولید بیش از نیاز بازار است؛ از این رو باید

رئیس اتحادیه فروشندگان فرش ماشینی با اشاره به اینکه اشباع بازار از افزایش قابل توجه قیمت فرش جلوگیری کرد، گفت: سالانه ۶۰ تا ۷۰ میلیون مترمربع فرش ماشینی بیش از نیاز بازار تولید می‌شود. محمد مهدی کمالیان در گفتگو با ایسنا، درباره آخرین وضعیت بازار فرش ماشینی و موکت، اظهار کرد: در پی رشد نرخ ارز به ویژه دلار قیمت مواد اولیه با افزایش ۸۰ تا ۹۰ درصدی روبه‌رو شده و این در حالی است که به واسطه اشباع بازار، قیمت محصول نهایی ۲۰ تا ۳۰ درصد افزایش یافته است.

رئیس اتحادیه فروشندگان فرش ماشینی و موکت ادامه داد: به دلیل عدم دسترسی آسان و افزایش قیمت مواد اولیه، عرضه اقساطی و مدت‌دار محصولات کنار گذاشته شده و تمام خریدها به صورت نقدی انجام می‌شود و در کنار آن، به دلیل بالاترین سطحی که سردرگمی را به صنعت فرش ماشینی وارد کرده، برخی از کارخانه‌ها فرآیند تولید و عرضه را متوقف کرده‌اند. وی خاطرنشان کرد: با وجود تمام

واردات کالای موجود در گمرکات بدون انتقال ارز آزاد شد

۴۹۷۵۱/ت ۵۵۵۴۹ ه بلامانع است. گمرک ایران اعلام کرده که گرچه صرفاً مجری سیاست‌ها و دستورالعمل‌های تجارت خارجی است و در حوزه مقررات و قوانین ورود و خروج کالا تصمیم‌گیرنده نیست اما در هفته‌های اخیر به دستور رئیس کل گمرک از تمامی ظرفیت‌های قانونی استفاده کرده تا واردکنندگان و صادرکنندگان در شرایط ویژه اقتصادی با کمترین مشکلات مواجه شوند که ارائه این گونه راهکارها از جمله این اقدامات است.

یک ماه برای ترخیص جهت واردات کالا به استثنای خودرو که تا قبل از تاریخ تصویب این تصویب‌نامه دارای قبض انبار اماکن گمرکی، مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی باشند بدون انتقال ارز و با ارز متقاضی از سوی هیئت وزیران بلامانع اعلام شده است. همچنین ترخیص کالاهایی که تاریخ صدور ثبت سفارش آنها اول مردادماه سال جاری است بدون رعایت سقف ارزشی واردات موضوع تبصره ۳ اصلاحی بند ۲ ماده ۱۰ آیین‌نامه اجرایی قانون مقررات واردات و صادرات موضوع تصویب‌نامه شماره

بر اساس تصویب‌نامه هیئت وزیران، برای کالاهایی دارای قبض انبار اماکن گمرکی و مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی، ثبت سفارش با اعتبار یک‌ماهه انجام می‌شود تا بدون انتقال ارز و با ارز متقاضی وارد کشور شوند. البته خودرو از این قاعده مستثنا بوده و واردات آن همچنان ممنوع است. هیئت وزیران به پیشنهاد گمرک ایران واردات کالا بدون انتقال ارز را برای کالاهای موجود در انبارها بلامانع اعلام کرد. بر اساس تصویب‌نامه هیئت وزیران به پیشنهاد گمرک ایران ثبت سفارش با اعتبار حداکثر

۷۰۰ هزار واحد صنفی بدون مجوز، عامل گرانی کالاها

قیمت‌ها در شبکه صنفی مربوط به گرانی است نه گرانفروشی. بر این اصل، ادعای کمبود کالا در بازار غیر واقعی است و کمبود کالا در بازار محدود به برخی رسته‌ها است و در بخش کالاهای راهبردی و اساسی کمبودی نداریم. وی در ادامه افزود: ممکن است تولیدکننده‌ای کالاهای تولیدی خود را به بهای گران‌تر به واحدهای صنفی و یا شبکه توزیع بفروشد که آن هم می‌تواند ناشی از افزایش بهای مواد اولیه باشد که در تعیین قیمت یک کالا نقش دارد و این میزان افزایش قیمت متوجه فروشنده و کسبه نیست.

فاضلی با اشاره به شرایط متغیر نرخ‌ها در بازار و تلاطم ارزی، ابراز داشت: در این وضعیت نمی‌توان انتظار داشت که کاسبان کالایی را بفروشند در حالی که نمی‌دانند در چند روز آینده باید با قیمت چند برابری آن را خریداری و جایگزین کنند. اما از سوی دیگر نفروختن کالا توسط شرکت‌ها و نمایندگی‌ها، سبب افزایش بی‌رویه قیمت‌ها شده که اصناف نیز به این موضوع اعتراض دارند. وی با بیان اینکه اصناف مرجع قیمت‌گذاری بر روی کالاهای صنعتی و کالاهای وارداتی نیستند و این موضوع جزو وظایف سازمان حمایت است، گفت: اصناف تنها در موضوع دستمزد خدمات، کنترل و نظارت را برعهده دارد که برای صنوف بین ۷ تا ۱۷ درصد بر اساس فاکتور خرید در نظر گرفته می‌شود و اگر گران‌فروشی در این زمینه انجام شود پاسخگو هستیم اما، در بحث چگونگی گران شدن کالا در صنوف مختلف تولیدی ما صاحب‌نظر نیستیم.

پروانه گزارش شده و در این زمینه بین گرانی و گران‌فروشی و انبساطی و احتکار تفاوت وجود دارد و نباید به خاطر چند نفر اخلاط‌گرا اقتصادی، کارکرد همه اصناف را زیر سوال برد، عنوان کرد: گزارش‌های بازرسان اصناف نشان می‌دهد که بیش از ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار واحد صنفی دارای پروانه کسب، نرخ سودهای تعیین‌شده را در فروش کالا رعایت کرده‌اند و دارای کمترین تخلف هستند و بیشترین موارد تخلف مربوط به حدود ۷۰۰ هزار واحد صنفی بدون جواز کسب است.

به گزارش تعادل، رئیس اتاق اصناف ایران با تأکید بر اینکه اصناف چه بنکدار و چه خرده‌فروش هیچ سهم و نقشی در تعیین قیمت کالاهای تولیدی و یا وارداتی ندارند بلکه قیمت‌گذاری کالا برعهده سازمان‌های ذی‌ربط است، یادآور شد: اصناف همواره با سود منصفانه و مصوب کالاها را به مردم عرضه می‌کنند لذا موضوع افزایش

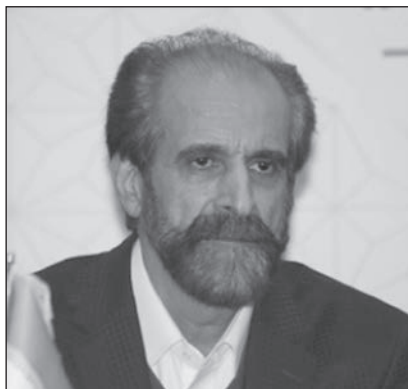
رئیس اتاق اصناف ایران درباره رویکرد اتاق اصناف در خصوص سوءاستفاده برخی دلالان نسبت به احتکار اجناس در انبارها، اظهارداشت: در این زمینه نیز لازم است موضوع انبساطی با احتکار از هم تفکیک شود. وی گفت: ۵۰۰ هزار انبار شناخته‌شده در کشور وجود دارد که با شیوه انبساطی که از گذشته تاکنون مرسوم بوده عمل می‌کنند به این شکل که بنکدار کالاهای مورد نیاز را برای مدت سه ماه یا بیشتر سفارش می‌دهد و با نگهداری در انبارها به تدریج روانه بازار و مراکز عرضه کالا می‌کند و در این مورد هیچگونه تعقیب قضایی و شائبه احتکار وجود ندارد. علی فاضلی در ادامه افزود: در قانون نیز به انبار کردن کالا وفق مقررات احتکار نمی‌گویند اما چنانچه به عمد کالایی با قصد بالا بردن قیمت آن در بازار توزیع نشود، احتکار تلقی می‌شود.

فاضلی با تصریح بر اینکه بیشترین تخلفات صنفی در ۷۰۰ هزار واحد بدون

فعالیت بیش از ۲۰ هزار واحد صنفی در صنعت پوشاک

گذشته توزیع شده است، استفاده می‌کنیم. وی با اشاره به برنامه‌های اتحادیه در آینده تصریح کرد: کمیته‌ای از سوی سازمان صنعت، معدن و تجارت تشکیل و مقرر شد نظارت در تمام کارخانه‌هایی که پارچه داخلی تولید می‌کنند اعمال شود تا تولیدکننده به راحتی بتواند پارچه را بدون خرید ارزهای نجومی دریافت کند.

شیرازی، با اشاره به اینکه هم‌اکنون بازار پوشاک رونقی ندارد، اظهار کرد: عدم دسترسی به مواد اولیه موجب شده که بسیاری از کارخانه‌ها تعطیل، نیمه‌تعطیل و یا بسته شوند. این مقام مسئول گفت: دولت باید فکری برای مالیات بر ارزش افزوده، انواع عوارض و حق بیمه کارگر کند به عبارتی، باید بخشی از هزینه‌های تولیدکننده را کاهش دهد تا قیمت تمام‌شده، مناسب برای عرضه باشد.

قیمت روبه‌رو هستیم و اگر به همین منوال پیش برود دسترسی به مواد اولیه با مشکل روبه‌رو خواهد شد. رئیس اتحادیه صنف تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران، تأکید کرد: در عرضه پوشاک هنوز با مشکل خاصی روبه‌رو نشده‌ایم چرا که در حال حاضر از پوشاکی که در

رئیس اتحادیه صنف تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران از فعالیت بیش از ۲۰ هزار واحد صنفی در صنعت پوشاک تهران خبر داد. ابوالقاسم شیرازی با بیان این مطلب، اظهار کرد: این آمار البته شهرستان شمیرانات، دماوند و اسلامشهر را در بر نمی‌گیرد چرا که آنها خود اتحادیه‌های جداگانه‌ای دارند. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، شیرازی در ادامه پیرامون واردات غیرقانونی پوشاک به کشور گفت: با توجه به بالا رفتن نرخ ارز در دوماه گذشته، افراد رغبتی برای خرید در بازار ندارند چرا که قیمت‌ها مقرون به صرفه نیست.

شیرازی افزود: نوسانات نرخ ارز توانسته بر همه کالاها تأثیرات خود را داشته باشد و پوشاک هم از این امر مستثنی نیست. وی ادامه داد: در تهیه مواد اولیه پارچه‌های داخلی با افزایش

قیمت مواد اولیه تولید پوشاک منطقی نیست

از گمرک ترخیص نمی‌شد که با فعالیت کارگروه مزبور مواد اولیه در حال ترخیص است.

دبیر کارگروه بررسی و پیگیری تامین مواد اولیه واحدهای تولیدی پوشاک گفت: کارخانه‌هایی که با کارگروه بررسی و پیگیری تامین مواد اولیه واحدهای تولیدی پوشاک همکاری کنند از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت حمایت می‌شوند. وی در ادامه افزود: بدون شک با حمایت دولت از کارگروه مورد نظر می‌توان به موفقیت‌های بزرگی در عرصه تولید پوشاک دست یافت. توکلی یادآور شد: اگر کارخانه‌ها تخلف کنند به یقین از سوی کارگروه بررسی و پیگیری تامین مواد اولیه واحدهای تولیدی پوشاک به سازمان تعزیرات حکومتی معرفی خواهند شد.

واحدهای تولیدی پوشاک با بیان اینکه هم‌اکنون قیمت مواد اولیه مانند پارچه در بازار دو برابر است، گفت: قیمت محصولات برخی از کارخانه‌های تولیدکننده مواد اولیه به هیچ عنوان منطقی نیست. وی ادامه داد: پنج کمیته در این کارگروه با حضور تجار و کارشناسان مربوطه تشکیل می‌شود تا برآورد قیمت با کارخانه‌ها را انجام دهند. توکلی با تأکید بر اینکه پس از برآورد قیمت، مواد اولیه با نرخ مناسب در اختیار تولیدکنندگان پوشاک قرار داده می‌شود، افزود: مواد اولیه در ایران گران بوده اما نرخ دستمزد کارگران و قیمت انرژی نسبت به کشورهای دیگر ارزان است. وی با اشاره به اینکه تولیدات ایران با وجود داشتن کیفیت مطلوب قیمت بالایی دارد، اذعان داشت: متأسفانه تا هفته گذشته هیچ جنسی

دبیر کارگروه بررسی و پیگیری تامین مواد اولیه واحدهای تولیدی پوشاک، قیمت مواد اولیه در این حوزه را غیرمنطقی دانست و گفت: برای مثال هم‌اکنون قیمت پارچه در بازار دو برابر شده است. محمد توکلی در برنامه «روی خط اقتصاد» رادیو اقتصاد از تشکیل کارگروه بررسی و پیگیری تامین مواد اولیه واحدهای تولیدی پوشاک در کشور خبر داد و افزود: هدف از تشکیل این کارگروه، قیمت‌گذاری مواد اولیه مورد نیاز تولیدکنندگان پوشاک است. وی همچنین اظهار داشت: قیمت‌گذاری پارچه در کارخانه‌های نساجی باید به گونه‌ای باشد که مواد اولیه با نرخ مناسب در اختیار تولیدکنندگان قرار گیرد. دبیر کارگروه بررسی و پیگیری تامین مواد اولیه

عدم ترخیص مواد اولیه، مهم ترین مشکل صنعت نساجی

رئیس اتحادیه رنگرزی و تکمیل پارچه گفت: با توجه به اینکه صنف ما سرشاخه اصلی ۱۵ صنف دیگر در صنعت نساجی است، در حال حاضر بیش از ۱۵ صنف به دلیل فعالیت نکردن صنف ما، دچار مشکل شده‌اند. حسن سلیمی افزود: مهم ترین مشکل صنعت نساجی و اصناف مرتبط با آن، در حال حاضر مربوط به مواد اولیه است، مواد اولیه‌ای که باید از گمرک ترخیص شود اما به دلایل مختلف مدت‌ها است در انبارهای گمرک باقی مانده است.

رئیس اتحادیه رنگرزی و تکمیل پارچه گفت: تجار واردکننده مواد اولیه صنف ما، کالایی را که با ارز ۴ هزار و ۲۰۰ تومانی و یا حتی با ارزهای پیش از تکرخی شدن ارز وارد کرده‌اند را الان یا باید به

کشور مبدأ بازگردانده و دوباره اقدام به وارداتش کنند و یا با ارز آزاد کالای خود را ترخیص کنند و این در حالیست که اکثر تولیدی‌های بافنده و کشاف کشور در حال حاضر با کمبود نخ مواجه هستند و در شش ماه اخیر تعداد بسیار زیادی از این تولیدی‌ها به سوی تعطیلی رفته‌اند. به گزارش خبرگزاری صداوسیما، سلیمی افزود: در صنف ما هم به دلیل عدم فعالیت صنف کشاف، از یک سو پارچه‌ای برای رنگرزی وجود ندارد و از سوی دیگر هم اگر پارچه باشد رنگ برای ادامه کار این صنف در بازار پیدا نمی‌شود. وی ادامه داد: البته نه اینکه مواد اولیه به هیچ وجه در بازار نیست اما برای مثال رنگ مشکی که عید امسال هر کدام از تولیدی‌های ما

به قیمت کیلویی ۲۰ هزار تومان خریداری می‌کردند حالا باید کیلویی ۱۱۰ هزار تومان خریداری کنند؛ قیمتی که نه برای تولیدکننده به صرفه است و نه محصول نهایی‌اش را خریدار از تولیدکننده می‌خرد. سلیمی گفت: مشکل دیگر ما همکاری نکردن دولت در این شرایط اقتصادی با تولیدی‌های داخلی است. برای مثال با اینکه همگان از شرایط بد اقتصادی چند ماهه اخیر با خبر هستند، نه اداره مالیات به ما تخفیفاتی را مثلاً در زمینه مالیات بر ارزش افزوده می‌دهد و نه اداره بیمه ما را که پیش از این سهم ۱۰ درصد پرداخت می‌کردیم در این شرایط معاف می‌کند. با این شرایط چطور انتظار می‌رود که بخش تولید بتواند خودش را سرپا نگه دارد.

سرانه صادرات پوشاک ایران ۸۹ سنت و ترکیه ۱۴۰ دلار است

مدیرعامل سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی گفت: در حال حاضر سرانه صادراتی پوشاک در کشور ۸۹ سنت است و این در حالی است سرانه صادراتی ترکیه ۱۴۰ دلار و چین ۸۰ دلار است. صادق نجفی در نشست مسئولان شهرک‌های صنعتی البرز اظهار کرد: کشورهای اطراف مثل افغانستان و عراق ظرفیت مناسبی برای واردات پوشاک از ایران را دارند و باید این فرصت را برای ارزآوری در شرایط کنونی اقتصاد غنیمت شمرد. به گزارش ایسنا، معاون وزیر

صنعت، معدن و تجارت گفت: در حال حاضر ۵۳ شرکت مدیریت صادراتی در کشور فعال است که صادرات آنها سال گذشته ۵۰۰ میلیون دلار بوده است. وی افزود: در حال حاضر ۱۰۲۴ واحد صادراتی تنها در بخش صنایع کوچک فعال است. میزان صادرات این واحدها سال گذشته ۲ میلیارد و ۸۰۰ میلیون دلار بوده است. اگر بتوانیم تعداد واحدهای صادراتی کشور را طی سه سال به ۶۰۰۰ مورد افزایش دهیم، ارز قابل توجهی وارد کشور می‌شود.

نجفی ابراز کرد: در تلاش هستیم تا پایان سال میزان صادرات این واحدها را به ۴ میلیارد دلار افزایش دهیم و اگر بتوانیم تنها سرانه صادرات پوشاک کشور را به ۳٫۲ دلار افزایش دهیم این هدف محقق خواهد شد. وی با اشاره به تعداد واحدهای صنعتی‌ای که از ابتدای سال تا کنون مجدداً راه‌اندازی شده‌اند، اظهار کرد: طی پنج ماه گذشته ۳۴۹ واحد که طی چند دهه گذشته تعطیل شده بودند مجدداً راه‌اندازی شده‌اند.

تصمیماتی که هزینه‌ساز می‌شوند

گفتگوی ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» با
مهندس «حسن نیلفروش زاده»، دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران
و مدیرعامل شرکت نساجی قروه

* به عنوان اولین سوال، مجموعه سیاست‌های ارزی کشور در چند ماه اخیر و بخشنامه‌های متعددی که تاکنون از سوی دولت ابلاغ شده، چه تأثیری بر صنایع نساجی کشور از ابعاد مختلف گذاشته است؟

آنچه در این مدت اتفاق افتاده مصداق بارز افراط و تفریط است. تا پایان سال ۱۳۹۶ حداقل به مدت سه تا چهار سال، رکود تورمی سنگینی بر کشور حاکم بود؛ ورود گسترده کالای قاچاق به کشور و قیمت تمام‌شده بالای تولید داخل، عملاً امکان رقابت با واردات غیرقانونی را از تولیدکنندگان کشور سلب کرده بود؛ همچنین گردش مالی در این صنعت نیز حدود ۱۴ ماه به صورت مدت‌فروشی طولانی صورت می‌گرفت که در مورد همین فروش مدت‌دار نیز ۴۰ تا ۵۰ درصد از اسناد و چک‌های صادره، برگشت می‌خورد. تا اینکه سال ۹۷ آغاز شد و به یکباره تغییر جهت فاحشی در سیستم اقتصادی کشور اتفاق افتاد، به طوری که ورود کالا و مواد اولیه به کشور و تخصیص ارز برای آن، با روش کنترل‌شده صورت گرفت. نرخ ارز رسمی نیز ناگهان از ۳۷۰۰ تومان به ۴۲۰۰ تومان افزایش پیدا کرد

مشکلات تخصیص ارز باعث ایجاد اختلالات گسترده در بازار شده است. حتی در رشته‌هایی که امکان تأمین مواد اولیه آنها در داخل کشور فراهم است، در اثر تغییرات نرخ‌ها و عدم رعایت دستورالعمل‌ها به خصوص از جانب تولیدکنندگان مواد پتروشیمی و پلیمری، اختلال گسترده‌ای در شبکه ورود مواد اولیه و قیمت‌ها ایجاد شده است. تصور کنید یک شرکت تولیدی که تا پایان سال ۹۶ با اسناد بلندمدت کار می‌کرده، در ابتدای سال ۹۷ به یکباره مجبور شود فقط به صورت نقدی کار کند؛ آنهم نه

که هنوز هم در مورد این تصمیم دولت شگفت‌زده هستیم و متوجه نشدیم این تصمیم بر اساس چه منطقی گرفته شد. متأسفانه همین سیاست نیز به درستی اجرا نشد و به مرور کار از دست دولتمردان خارج شد؛ به طوری که سالی که قرار بود به نام حمایت از تولید و کالای ایرانی باشد، عملاً به سال ضدتولید تبدیل شد. همانگونه که مستحضرید به رغم توانایی‌ها و ظرفیت‌هایی که در اقتصاد کشور وجود دارد، در برخی صنایع و بخش‌های اقتصادی به خارج از ایران وابستگی داریم که در مورد این بخش‌ها،

با نرخ‌های سال قبل، بلکه با نرخ‌هایی که بعضاً ۲,۵ تا ۳ برابر افزایش پیدا کرده است که در چنین شرایطی، تنها یک معجزه می‌تواند یک واحد تولیدی را سر پا نگه دارد. باید توجه داشته باشیم در مورد صنایع نساجی، به هر حال نیاز به اقلام مختلف در کشور وجود دارد که اگر این نیاز تامین نشود، کمبود ایجاد شده باعث بهم‌ریختگی اقتصادی می‌شود. از آن مهم‌تر، تغییرات ناگهانی نرخ ارز و بخشنامه‌های متعدد و تغییرات سیاست‌ها در یک بازه زمانی بسیار کم، عملاً امکان برنامه‌ریزی را از صنعتگران و تولیدکنندگان کشور سلب می‌کند.

البته ما به تمام مسائل مملکت واقف نیستیم و قبول داریم دشمن هم به ما حمله کرده است. اما ای کاش مانند دیگر کشورها، مسئولان کشور مردم و جامعه را در مورد آنچه در حال وقوع است، بیشتر آگاه کنند. دقیقاً مثل کره جنوبی که زمانی مشکلات شدید اقتصادی پیدا کرد اما مسئولان این کشور توانستند به خوبی مردم را برای کمک به سیستم دولت ترغیب و تهییج کنند. اما در این زمینه نه تنها هیچ کاری صورت نگرفته بلکه

.....

تصور کنید یک شرکت تولیدی که تا پایان سال ۹۶ با اسناد بلندمدت کار می‌کرده، در ابتدای سال ۹۷ به یکباره مجبور شود فقط به صورت نقدی کار کند؛ آنهم نه با نرخ‌های سال قبل، بلکه با نرخ‌هایی که بعضاً ۲,۵ تا ۳ برابر افزایش پیدا کرده است که در چنین شرایطی، تنها یک معجزه می‌تواند یک واحد تولیدی را سر پا نگه دارد.

.....

فضا هم برای افراد فرصت‌طلب مهیا شده است. این انتظار هم وجود دارد که همه مردم نسبت به اجرای بخشنامه‌های صادره اطمینان پیدا کنند و از آنها تبعیت کنند. در حالی که وقتی مردم می‌بینند شرایط برای سوءاستفاده‌کنندگان فراهم است و بخشنامه‌ها به درستی اجرا نمی‌شوند، آنها نیز لزومی به تبعیت از خواست دولتمردان نمی‌بینند ولو اینکه در این میان، با چند نفر هم برخورد شود. ضمن اینکه برخی از این برخوردها مربوط به پرونده‌های چند سال قبل و قدیمی است در حالی که برخورد قضایی با متخلفان در کشور باید یک امر دائمی باشد نه فقط مختص دوران بحران.

به عنوان مثال دیگر، ما نزدیک به ۵ تا ۶ سال دائماً در محافل مختلف از تخلفات کارتهای بازرگانی و سوءاستفاده‌های گسترده‌ای که از این کارتها صورت می‌گیرد، صحبت می‌کردیم. اکنون بعد از گذشت ۶ سال بخشنامه مربوطه صادر می‌شود و جلوی کارتهای یکبار مصرف گرفته می‌شود. سوال این است دلیل این تاخیر در تصمیم‌گیری چیست و مگر قبلاً در مورد این تخلفات اطلاع نداشتیم؟ و آیا کسانی که امروز این دستورالعمل را صادر می‌کنند ۶ سال پیش در تصمیم‌گیری‌های این کشور حضور نداشتند؟ مثال‌های متعدد دیگری هم در ارتباط با این تاخیرها و سهل‌انگاری‌ها در اصلاح اشتباهات گذشته می‌توان مطرح کرد.

*** در حال حاضر وضعیت تامین مواد اولیه صنایع نساجی اعم از پنبه یا مواد پایه پتروشیمی به چه ترتیب است؟**

شرایط بسیار نامطلوب است. وقتی مسئولان کشور می‌دانند دشمن قرار است

ما را تحریم کند و فرصت شش‌ماهه هم برایمان تعیین می‌کند، قاعدتاً باید در طول این فرصت، تسهیلات بسیار روان‌تری برای واحدهای تولیدی در نظر بگیرند تا مواد اولیه مورد نیاز صنایع مختلف از جمله نساجی به صورت گسترده تامین شود. در حوزه پنبه، نیاز ۱۵۰ هزار تنی صنایع نساجی به این ماده اولیه حیاتی، صرفاً به چند کشور آسیای میانه محدود شده و فقط روی یک حرف غیرمنطقی مبنی بر آلودگی پنبه سایر کشورها، اصرار شده است. جالب اینجاست بعد از چند سال و بدون اینکه اتفاق جدیدی رخ داده باشد، همین محدودیت‌ها برداشته می‌شود که قطعاً این تاخیر در تصمیم‌گیری‌ها برای صنایع کشور خسارت‌بار است. به اعتقاد من، باید واردات مواد اولیه از تمام نقاط دنیا آزاد شود. چرا باید واردات پنبه از کشورهای نظیر آمریکا، مصر، چین و ... که به مراتب از ازبکستان پیشرفته‌تر هستند ممنوع باشد و صرفاً با ازبکستانی کار کنیم که هیچ ارتباط پولی با کشورمان ندارد و هر روز هم میزان صادرات پنبه خود را کاهش می‌دهد.

همینطور در مورد تولیدکنندگان مواد پتروشیمی که از گاز ارزان‌قیمت هم استفاده می‌کنند، سوال این است که آیا سرمایه‌گذاری در این واحدها برای تامین نیاز تولیدکنندگان داخلی انجام گرفته یا صرفاً صادرات و سودآوری ارزی؟ متأسفانه این معضل همیشه در چند سال گذشته وجود داشته و هیچ‌گاه نتوانسته‌ایم از حداکثر ظرفیت واحدهای پتروشیمی برای تامین مواد اولیه واحدهای داخلی بهره‌برداری کنیم. در حالی که هدف از تاسیس واحدهای پتروشیمی این بوده که مواد اولیه خام زیرزمینی تحت فرآوری قرار گرفته و اقتصاد کشور تقویت شود. حال چرا باید این واحدها طوری عمل کنند که تولیدکنندگان ایرانی بجای اینکه

در مورد تولیدکنندگان مواد پتروشیمی که از گاز ارزان قیمت هم استفاده می‌کنند، سوال این است که آیا سرمایه‌گذاری در این واحدها برای تامین نیاز تولیدکنندگان داخلی انجام گرفته یا صرفا صادرات و سودآوری ارزی؟ متاسفانه این معضل همیشه در چند سال گذشته وجود داشته و هیچ‌گاه نتوانسته‌ایم از حداکثر ظرفیت واحدهای پتروشیمی برای تامین مواد اولیه واحدهای داخلی بهره‌برداری کنیم.

ممکن است یک راهکار باشد ولی می‌تواند رانت جدیدی هم ایجاد کند. وقتی واحدهای پتروشیمی از دلار ۴۲۰۰ تومانی استفاده می‌کنند، نباید اجازه پیدا کنند که مواد خود را با نرخ چند برابری در بازار آزاد بفروشند. برداشتن سقف به معنای این است که حداقل ۳۰ درصد به قیمت‌های فعلی اضافه خواهد شد که باید دید این افزایش قیمت به جیب چه کسانی می‌رود و آیا بر منافع واحدهای پتروشیمی بازهم افزوده می‌شود یا خیر. قاعدتا وظیفه تولیدکنندگان پتروشیمی این است که تولیداتشان را کاملا در شبکه داخلی توزیع کنند و بر اساس ارقامی که در اختیار داریم، اگر واحدهای پتروشیمی محصولاتشان را به طور کامل در داخل عرضه کنند، تمام این مسائل مرتفع می‌شود.

خوشبختانه انجمن صنایع نساجی ایران اخیرا مسئولیتی در این رابطه پذیرفته که به موجب آن، سهمیه واحدهای نساجی

شرایط شبه‌جنگ قرار دارد. من از جمله مدیرانی هستم که در زمان جنگ به صورت گسترده درگیر بودم و به خدا مسائل و مشکلات آن زمان کوچک‌تر از امروز بود. در آن مقطع، باید هزینه یک میلیون نفر را در جبهه‌ها تامین می‌کردیم، امکانات، مهمات و تجهیزات را باید می‌خریدیم، نیازهای روزمره کشور را هم باید تامین می‌کردیم و نفت‌مان را هم بیش از ۵ دلار نمی‌خریدند، ولی با همه این مشکلات صنعت اداره می‌شد و بنده که مدیر یکی از واحدهای بزرگ تولیدی در آن زمان بودم، بالاترین تولید را در همان ۸ سال جنگ شاهد بودم. الان هم شرایط شبه‌جنگ در کشور حاکم است و لذا نباید در مورد مسائل کلان و مهم کشور با تاخیر و سهل‌انگاری تصمیم‌گیری شود.

* دستورالعمل آزاد شدن سقف رقابت برای محصولات پتروشیمی در بورس کالا چه تاثیری بر تامین مواد اولیه صنایع نساجی خواهد داشت؟

در این مورد دو دیدگاه و اظهار نظر وجود دارد. برداشتن سقف قیمت اگر به درستی اجرا شود می‌تواند یک حُسن باشد اما اگر کنترل نشود، می‌تواند رانت ایجاد کند. در مورد برخی مواد پتروشیمی که در بورس عرضه می‌شود، چون این مواد ناعدلانه تقسیم می‌شود و کمتر از میزان نیاز عرضه می‌گردد، فرصت‌طلبان همین مواد را با قیمت ۲ برابر در بازار آزاد به کارخانجات عرضه می‌کنند. در حالی که اگر کارخانجات به میزان کافی از مواد اولیه اشباع شده و متناسب با نیاز آنها مواد اولیه عرضه شود، چنین اتفاقی نمی‌افتد.

اگر برداشتن سقف قیمت با هدف جلوگیری از فعالیت دلالان انجام گرفته،

مواد خود را در داخل تامین کنند، مجبور شوند همان مواد را با قیمت بالاتر از خارج کشور تامین نمایند. با وجود این مشکلات، هرگاه هم که تصمیمی برای اصلاح این وضعیت از سوی دولت گرفته می‌شود، متاسفانه واحدهای پتروشیمی تبعیت نمی‌کنند که اینجا وظیفه دولت و مسئولان است که با ابزارهایی که در اختیار دارند و سیاست‌هایی که اتخاذ می‌کنند، واحدهای پتروشیمی را که صدا البته مشکلات خودشان را هم دارند، ترغیب به عرضه محصولات خود به واحدهای داخلی نمایند.

در مورد سایر مواد اولیه نظیر اکریلیک، ویسکوز و ... نیز، تامین این مواد کاملا مبتنی بر واردات بوده و نیازمند ارز است که در حال حاضر، تامین ارز برای آنها مسئله‌ساز شده است. متاسفانه در مقطع فعلی، صنعت را به ارز نیما وابسته کرده‌اند. تعریف ارز نیما این است که صادرکننده‌ای باید صادر کرده و ارز خود را در اختیار این سیستم قرار دهد تا مصرف‌کننده دیگری این ارز را خریداری کند. اما از همان روز اول اجرای این طرح، مشکلات زیادی در مورد این سامانه وجود داشته و جز یک سری ارقام کاغذی و اصطلاحا «اخبارپرن» در عالم واقع ارز کافی در اختیار صنعتگران قرار نگرفته و میزان ارز موجود در این سامانه به هیچ وجه قابل‌قیاس با نیاز صنایع کشور نبوده است. این مشکلات نشان می‌دهد که مسائل کشور به صورت ریشه‌ای نگاه نمی‌شود و آنقدر تعلل صورت می‌گیرد تا تصمیم‌گیری‌های غلط، عوارض سنگینی در کشور ایجاد کرده و زمینه سوءاستفاده را فراهم کند، و بعد که به اصطلاح کار از کار می‌گذرد، مسئولان به فکر راه چاره برای جلوگیری از سوءاستفاده‌ها و اصلاح تصمیمات غلط قبلی می‌افتند.

باید بپذیریم در حال حاضر، کشور در

را بر اساس محاسبات دقیق و اطلاعات فنی ماشین آلات استخراج و انشالله ظرف هفته‌های آینده اعلام خواهد کرد تا بر اساس آن، مواد اولیه پتروشیمی برای واحدهای نساجی تخصیص داده شود. مطمئناً اگر نیاز مواد اولیه واحدهای نساجی به میزان کافی تامین شود نه احتیاجی به واردات و تخصیص ارز خواهد بود و نه نیازی هست که واحدها مواد خود را از خارج شبکه و با نرخ بالاتر خریداری کنند و در نتیجه، قیمت‌های تمام‌شده تولیداتشان نیز کاهش پیدا خواهد کرد.

*** موضوع مهم دیگر، برقراری مجدد پیمان‌سازی ارزی برای صادرکنندگان است.** از یک طرف، صادرکنندگان ملزم به ارائه تعهد برای بازگشت ارز حاصل از صادرات هستند و از طرفی دیگر، در همین نمایشگاه فرش ماشینی شاهد بودیم مشتریان عراقی ارز خود را در داخل به ریال تبدیل می‌کردند و به دنبال خرید ریالی از تولیدکنندگان بودند. در این

مورد توضیح بفرمایید.

همه ما ایرانی هستیم، این آب و خاک متعلق به ماست و قرار است فرزندان ما هم در این آب و خاک زندگی کنند. پس نباید کشور را تخریب کنیم. چطور به تاجر عراقی اجازه می‌دهیم دلار خود را در بازار به ریال تبدیل کرده و با آن کالا خریداری کند و کجای دنیا اینچنین است؟ متأسفانه این عادت ایجاد شده و نمی‌توان به سادگی آن را تغییر داد. برخی از تولیدکنندگان نیز قراردادهای بلندمدت با سیستم ریالی بسته‌اند. لذا در کوتاه‌مدت باید برای یک یا دو کشور همین سیستم ریالی ادامه پیدا کند اما از طرف دیگر باید یک سقف زمانی تعیین شود تا این سیستم ریالی به مرور از بین برود. اگر صادرات انجام می‌گیرد باید در قبال آن ارز بین‌الملل یا ارز کشور مقصد پرداخت شود و اگر قرار باشد با پول خودمان از ما خرید کنند این دیگر صادرات نیست و نوعی فروش داخلی محسوب می‌شود. متأسفانه در اثر عدم کنترل‌ها و ضعف تصمیم‌گیری، یک سری عادات‌های جدیدی در کشور ایجاد می‌شود که اصلاح آنها، هزینه‌ساز و دشوار می‌شود.

*** سیاست پیمان‌سازی ارزی در گذشته نیز یک بار دیگر اجرا شد و تجربیات منفی برای گروهی از صادرکنندگان کشور رقم زد. به طور کلی، جنابعالی سیاست پیمان‌سازی ارزی را اقدامی صحیح می‌دانید یا خیر؟**

قاعدتاً سیاست غلطی نیست و اصل آن ایرادی ندارد. ولی باید کارشناسی شود که آیا اجرای این سیاست در مقطع فعلی موفقیت‌آمیز است یا به شکست می‌انجامد. اگر این دستورالعمل شکست بخورد قطعاً به تضعیف نظام برنامه‌ریزی کشور منتهی می‌شود لذا از ابتدا باید به

نحوی برنامه‌ریزی شود که این سیاست، شکست نخورد. مسئولان کشور برای صدور دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌ها، باید از تشکلهای و افرادی که اطلاعات کف بازار را دارند بیشتر کمک بگیرند تا بخشنامه‌های صادره به شکست منتهی نشود چراکه اگر قرار باشد بعد از صدور هر بخشنامه، چند روز بعد اصلاحیه‌ای روی آن اعمال شود، دیگر کسی اهمیتی به آنها نمی‌دهد و تاثیرگذاری این تصمیمات نیز کاهش پیدا می‌کند.

*** به نظر جنابعالی، وجود نظام چندنرخ ارز در کشور عامل اصلی مشکلات موجود نیست؟**

قاعدتاً هر جا که تفاوت نرخ باشد رانت ایجاد می‌شود. ایده‌آل این است که نظام اقتصادی کشور به سمت ارز تک‌نرخ برود و شاید اگر ابتدای سال به جای ۴۲۰۰ تومان، نرخ دلار را در حدود ۸ هزار تومان اعلام می‌کردند و بلافاصله راه‌های جبرانی برای حقوق‌بگیران، کارگران و کارمندان در نظر می‌گرفتند، خودبه‌خود جلوی این مفسده‌ها گرفته می‌شد. بنابراین همیشه این تفاوت نرخ‌ها است که مفسده ایجاد می‌کند.

*** با توجه به مشکلات فعلی بنگاه‌های تولیدی، به نظر می‌رسد باید یک سری اقدامات فوری برای حمایت از واحدهای تولیدی موجود انجام گیرد تا بتوانند این برهه سخت را به سلامت پشت سر بگذارند. به عنوان دبیرکل انجمن صنایع نساجی مهم‌ترین اقداماتی که برای کمک به بنگاه‌های تولیدی باید انجام گیرد، چه مواردی هستند؟**

به اعتقاد من، اولویت اول در تمام سیاست‌گذاری‌ها باید این موضوع باشد

بر اساس محاسباتی که در انجمن انجام داده‌ایم، برای تامین کامل مواد اولیه کل صنایع نساجی کشور حداکثر ۸۰۰ میلیون دلار نیاز ارزی وجود دارد که این رقم به هیچ وجه برای کشور عدد بزرگی نیست. اگر این کار انجام نشود مجبور می‌شویم کالای ساخته‌شده را با ۲۵ برابر ارزبری بیشتر وارد کشور کنیم.

باید تا جای ممکن از مقررات جهانی تبعیت نماییم و اگر هم نقطه نظراتی در حوزه سیاسی داریم، باید هزینه‌های آن را پیش‌بینی کنیم. ذات تحریم محدودیت است و محدودیت هزینه‌ها را بالا می‌برد. همچنین افراد فرصت‌طلبی که در دوره گذشته تحریم‌ها نیز مجال حضور پیدا کردند و از قضا امروز زندانی هستند، باز هم فساد ایجاد کرده و از شرایط سوءاستفاده خواهند کرد.

است. طبیعتاً باید این کمبود به نحوی تامین شود و با توجه به امکاناتی که در حوزه ریسندگی، بافندگی و تولید پوشاک در کشور وجود دارد، چه بهتر است که با صرف پول کمتر، پنبه وارد شده و محصول با ارزش افزوده بالاتر از جمله، نخ و پارچه و پوشاک در داخل تولید گردد. در شاخه‌های دیگر هم همین‌طور است. در حال حاضر متقاضی زیادی برای نخ و پارچه ایرانی وجود دارد که اگر مواد اولیه مربوطه تامین شود، صادرات رونق چشمگیری پیدا خواهد کرد. در حوزه فرش ماشینی هم که نسبت به دیگر بخش‌های صنعت نساجی رونق بیشتری داشته، متأسفانه به دلیل مشکل تامین مواد اولیه مدیران واحدهای تولیدی به شدت نگران هستند و واحدها در معرض تعطیلی قرار دارند. حال اگر رقم ۸۰۰ میلیون دلاری که عرض کردم برای تامین مواد اولیه صنایع نساجی با سهم ۱۲ درصدی از کل اشتغال کشور، اختصاص یابد قطعاً بخش عمده مشکلات رفع خواهد شد.

می‌توانند فعالیت خود را انجام دهند.

*** بنابراین شما معتقدید اگر مواد اولیه واحدهای نساجی و پوشاک تامین شود، بقیه مسائل و مشکلات واحدها نیز مرتفع خواهد شد؟**

قطعاً همین‌طور است. در این کشور سرمایه‌گذاری‌های سنگینی در کارخانجات انجام گرفته که امروز معطل مواد اولیه است. کارگران زیادی در انتظار راه افتادن مجدد کارخانجات هستند. نباید اجازه داده شود که کارخانجات کشور مدام معطل مواد اولیه پیدا کنند و مجبور شوند ظرفیت تولید را کاهش داده و تعدیل نیرو کنند. قطعاً زمانی که واحدهای تولیدی با کاهش تولید مواجه شوند، بخش‌های پایین‌دستی و صنایع تکمیلی نیز دچار مشکل می‌شوند و در نتیجه، تقاضا به سمت واردات کالای اصلی و تکمیل‌شده سوق پیدا می‌کند که به صورت واردات رسمی یا غیررسمی، قاچاق و کوله‌بری وارد کشور خواهد شد. همچنین افزایش نرخ بیکاری از جمله تبعات سنگین عدم تامین مواد اولیه واحدهای تولیدی خواهد بود.

*** به نظر می‌رسد با توجه به افزایش اخیر نرخ ارز، چنانچه مواد اولیه واحدهای تولیدی تامین شده و حمایت‌های کافی از آنها صورت گیرد، فرصت مناسبی برای صادرات فراهم است؟**

اگر شرایط موجود به درستی مدیریت شود و خدمات اولیه به واحدهای تولیدی داده شود، صادرات واقعی کشور می‌تواند به شدت افزایش پیدا کند. به هر حال در کشور کمبود پنبه وجود دارد و تولید این محصول به دلیل مدیریت غلط چند دهه گذشته، به شدت کاهش پیدا کرده

که مواد اولیه مورد نیاز صنایع مختلف به صورت گسترده در اختیار واحدها قرار بگیرد. در سیستم ریسندگی پنبه‌ای از نظر ظرفیت ماشین‌آلات و واحدهای تولیدی، می‌توانیم ۱۰۰ درصد نیاز داخل کشور را تامین کنیم. ولی به دلیل کمبود مواد اولیه، متأسفانه واحدهای موجود لنگ می‌زنند. بر اساس محاسباتی که در انجمن انجام داده‌ایم، برای تامین کامل مواد اولیه کل صنایع نساجی کشور حداکثر ۸۰۰ میلیون دلار نیاز ارزی وجود دارد که این رقم به هیچ وجه برای کشور عدد بزرگی نیست. اگر این کار انجام نشود مجبور می‌شویم کالای ساخته‌شده را با ۲۵ برابر ارزشی بیشتر وارد کشور کنیم. مثلاً اگر پنبه را امروز می‌توانیم به قیمت ۲ دلار و ۱۰ سنت خریداری کنیم، در مورد واردات پوشاک حداقل ۲۵ برابر باید پرداخت کنیم. این موضوع به ویژه با توجه به کمبود ارز در کشور بسیار حایز اهمیت است. لذا باید اقتصادی فکر کنیم و پولمان را در جایی هزینه کنیم که کمترین ارزشی را داشته باشد و بیشترین جلوگیری از واردات کالای ساخته‌شده را به دنبال داشته باشد.

باید این اطمینان را به ناساجان بدهیم که این ۸۰۰ میلیون دلار برای تامین مواد اولیه اختصاص پیدا می‌کند و در حداقل زمان برای واحدها تخصیص داده می‌شود. در حال حاضر بخش پوشاک کشور با کمبود مواد اولیه مواجه است و پارچه را باید با قیمت بالا و با تاخیر، وارد کند. وقتی پوشاک در کشور تولید نشود، ناگزیر باید واردات صورت گیرد و این زنجیره باطل دائماً تکرار می‌شود. در حالی که اگر این ۸۰۰ میلیون دلار که رقم بسیار کوچکی است برای تامین مواد اولیه واحدهای نساجی کشور اختصاص داده شود، کل زنجیره صنایع نساجی از تولید نخ و پارچه گرفته تا تولید پوشاک،

*** با توجه به اینکه به زودی تحریم‌های اقتصادی مجدداً آغاز خواهد شد، این تحریم‌ها چه تأثیراتی بر اقتصاد و صنعت کشور خواهد گذاشت و برای کاهش اثر آن چه باید کرد؟**

تحریم هم بُعد سیاسی دارد و هم اقتصادی. در بُعد سیاسی باید کشورمان با تمام دنیا کار کرده و ارتباط داشته باشد. اگر قرار باشد با یک اظهار نظر یا تغییر یک رئیس‌جمهور نظام اقتصادی کشورمان به هم بریزد بسیار نامطلوب و تامل‌برانگیز است و نشان می‌دهد پیشرفتی نداشته‌ایم. بخش سیاسی را باید دولتمردان و سیاسیون مدیریت کنند به نحوی که بتوانیم ارتباط کاری و تجاری خود را با دنیا حفظ کنیم. اگر قرار باشد هربار که تحریم می‌شویم به دنبال راه‌های غیرطبیعی، غیراصولی و نادرست برای دور زدن شرایط باشیم، و هزینه

.....

نباید اجازه داده شود که کارخانجات کشور مدام معضل مواد اولیه پیدا کنند و مجبور شوند ظرفیت تولید را کاهش داده و تعدیل نیرو کنند. قطعاً زمانی که واحدهای تولیدی با کاهش تولید مواجه شوند، بخش‌های پایین‌دستی و صنایع تکمیلی نیز دچار مشکل می‌شوند و در نتیجه، تقاضا به سمت واردات کالای اصلی و تکمیل‌شده سوق پیدا می‌کند که به صورت واردات رسمی یا غیررسمی، قاچاق و کوله‌بری وارد کشور خواهد شد.

.....

اضافه برای تامین مواد اولیه و مایحتاج خود از خارج کشور پرداخت کنیم، زبیده کشور عزیزمان ایران نیست کما اینکه برای واردات پنبه الان باید حداقل ۱۰ درصد پول اضافه پرداخت کنیم. مگر می‌شود با این هزینه‌های اضافی با دنیا رقابت کنیم؟

باید تا جای ممکن از مقررات جهانی تبعیت نماییم و اگر هم نقطه‌نظراتی در حوزه سیاسی داریم، باید هزینه‌های آن را پیش‌بینی کنیم. ذات تحریم محدودیت است و محدودیت هزینه‌ها را بالا می‌برد. همچنین افراد فرصت‌طلبی که در دوره گذشته تحریم‌ها نیز مجال حضور پیدا کردند و از قضا امروز زندانی هستند، باز هم فساد ایجاد کرده و از شرایط سوءاستفاده خواهند کرد.

از طرفی باید مردم را هم نسبت به شرایط جدید توجیه کنیم و تا جای ممکن محدودیت‌های کوتاه‌مدت و صرفه‌جویی‌هایی را برای مبارزه با این شرایط اعمال کنیم. باید از ظرفیت مردم و جامعه استفاده کنیم. اگر مردم خوب توجیه شوند خودشان قدرت بزرگی هستند که می‌توانند به کشور جهت مدیریت این شرایط و سپری کردن دوره تحریم کمک کنند. متأسفانه هزینه‌های کشور به دلیل تحریم در حال بالا رفتن است و اگر قرار باشد هزینه‌های تحریم نیز به هزینه‌های جاری بنگاه‌های اقتصادی اضافه شود، بقای واحدهای تولیدی سخت خواهد شد. قطعاً مدیریت این شرایط برنامه‌ریزی می‌خواهد و باید از ظرفیت تشکل‌ها، مردم و فعالان اقتصادی و حتی هنرمندان و صدا و سیما برای این کار استفاده شود.

من به عنوان یک صنعتگر قاطعانه می‌گویم که می‌توانیم با شرایط تحریم مقابله کرده و از تجربیات گذشته استفاده کنیم. البته مشروط بر اینکه انسجام

داخلی خود را حفظ کنیم و نیروهای مفید کشور را خنثی نکنیم.

*** به عنوان سوال آخر، در مورد اولویت‌ها و اهداف انجمن صنایع نساجی ایران در دوره جدید فعالیت توضیح بفرمایید.**

اعتقاد هیئت مدیره فعلی این است که انجمن در مسائلی که مسئولیت می‌پذیرد، بتواند موثرتر، قوی‌تر، بدون محافظه‌کاری و با کارشناسی بهتری عمل کند. همانطور که عرض کردم مسئولیت تعیین سهمیه و توزیع مواد اولیه پتروشیمی بین کارخانجات نساجی را انجمن با استفاده از کارشناسان قوی برعهده گرفته است و قطعاً در بقیه شاخه‌ها هم اگر وزارت صنعت، معدن و تجارت از انجمن بخواهد، آمادگی همکاری و کمک را داریم. در حال حاضر روحیه قوی‌تری در هیئت مدیره انجمن وجود دارد به شرط اینکه از ما برنامه و فکر بخواهند و ما را در تصمیم‌گیری‌ها مشارکت دهند. از طرف دیگر، دوستان و همکاران عضو انجمن هم باید بپذیرند که شرایط مملکت، شرایط عادی نیست و به نوعی شبهه‌جنگ است که برنامه‌ریزی خاص خود را می‌طلبد و امیدواریم بتوانیم متناسب با همین شرایط، هر کاری که از دستان بر می‌آید برای صنایع نساجی کشور انجام دهیم.

*** نکته پایانی؟**

من از حضور شما تشکر می‌کنم. ممکن است حرف‌هایی که مطرح کردم به مذاق عده‌ای خوش نیاید ولی اطمینان می‌دهم با توجه به سابقه ۴۸ ساله خدمت در بخش صنعت کشور، به شدت دلسوز این صنعت و نگران و ناراحت شرایط موجود هستم و امیدوارم با همکاری همه همکاران محترم و اهالی فرهنگ بتوانیم برای تغییر این شرایط قدم‌های مثبتی برداریم.

آینده مبهم بخش تولید و صنعت کشور

مصاحبه ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» با مهندس
«محمدرضا طاهری» بنیان گذار و مدیرعامل شرکت پود ایران

* به عنوان اولین سوال، خودتان و شرکت تحت امرتان را برای خوانندگان مجله معرفی بفرمایید. اینجانب محمدرضا طاهری بناب متولد ۱۳۳۲ موسس و بنیان گذار صنعتی می‌باشم که محصولات آن، امروزه با نام تجاری «پود ایران» معرف مصرف‌کنندگان و کارگزاران عرصه صنعت نساجی و منسوجات خانگی کشور می‌باشد.

من فارغ‌التحصیل رشته مهندسی برق از دانشگاه علم و صنعت ایران هستم که به دلیل میل و علاقه ذاتی و سبقه خانوادگی تصمیم به فعالیت در حوزه نساجی و مشخصاً منسوجات خانگی و کالای خواب گرفتم. از این رو در اواخر سال ۱۳۵۹ اقدام به راه اندازی واحد کوچک تولیدی در میدان هفتم تیر تهران کردم، همچنین همزمان جهت افزایش توان علمی و مدیریتی خود ضمن حضور در دوره‌های مختلف مدیریت، به مطالعه و پژوهش در خصوص انواع چاپ پارچه پرداختم، این در حالی بود که با تلاش و پشتکار مستمر، سبد محصولات واحد تولیدی روزبه‌روز کامل‌تر شد تا جایی که رفته‌رفته علاوه بر تولید انواع منسوجات خواب بچگانه و سرویس آشپزخانه، به تولید سرویس خواب بزرگسال، روتختی و حوله نیز پرداختم. جذابیت‌های ناشی از مطالعه صنعت چاپ

پود ایران پای ثابت قفسه فروشگاه‌های معتبر سراسر کشور شد و زمان آن رسید تا با افزایش فضای تولید بخش بیشتری از زنجیره تکوین کالا در یک مجموعه واحد و با تکنولوژی بالاتری تهیه و به دست مصرف‌کنندگان برسد.

* در حال حاضر، وضعیت بازار کاری شما از لحاظ تولید و فروش به چه صورت است؟

واقعیت این است که به ظاهر با توجه به کمرنگ شدن حضور رقبای خارجی در بازار ایران که متأثر از افزایش نرخ ارز می‌باشد،

پارچه موجب شد تا تصمیم به احداث واحد دیگری به این منظور گرفتیم، از این رو در سال ۱۳۶۴ واحد چاپ پارچه خود را به صورت سنتی در میدان وثوق تهران راه‌اندازی نمودم. دیری نپایید که افزایش تجربه و مهارت در حوزه چاپ‌های تخصصی انواع پارچه بهانه‌ای شد تا اقدام به احداث کارخانه فعلی پود ایران، در کیلومتر ۱۸ جاده مخصوص کرج نمایم. کارخانه پود ایران در سال ۱۳۷۰ مشتمل بر واحدهای رنگرزی، چاپ و تکمیل پارچه و همچنین دوخت حوله و منسوجات خانگی مورد بهره‌برداری قرار گرفت. در سال‌های آتی به تدریج برند نوپای

بایستی فرصت خوبی برای تولیدکنندگان داخلی ایجاد شده باشد ولی در عمل تاثیر افزایش بی‌رویه نرخ ارز بر افزایش بی‌حد و حساب قیمت مواد اولیه که ناشی از بی‌تدبیری مسئولین امر و البته سوداگری بعضی از افراد سودجو بود، باعث گردید که این فرصت عملاً به تهدید تولید مبدل شود و در نهایت افزایش قیمت تولیدات داخلی ضمن تاثیر در کاهش استقبال مشتری از تولیدات داخلی، مجدداً با کاهش اختلاف قیمت محصول خارجی با داخلی، دوباره حضور رقبای خارجی در بازار ایران را توجیه‌پذیر نماید.

*** آیا مواد اولیه مورد نیاز به راحتی تامین می‌شود یا خیر؟ و آیا وعده‌های مسئولان برای حل مشکلات تامین مواد اولیه محقق شده است؟**

متأسفانه وعده‌های مسئولان این‌بار نیز همچون گذشته در حد حرف باقی ماند، به طوری که به سبب مشکلات پیش‌آمده در تامین مواد اولیه در سال جاری، مجبور به توقف تولید و اعمال مرخصی اجباری به نیروی کار خودمان شدیم که خود لطمه‌ای جدی به اصلی‌ترین سرمایه یک واحد صنعتی یعنی نیروی کار از نظر روانی و مادی می‌باشد که ضمن تضعیف امنیت شغلی باعث سرخوردگی آنان می‌گردد. ضمناً جدای از افزایش چند برابری قیمت مواد اولیه و کمکی، با توجه به کاهش سه برابری ارزش پول ملی و در نتیجه، کاهش قدرت خرید تا یک‌سوم، بحران دیگری در تامین نقدینگی و تامین مواد اولیه را باعث گردیده، لذا متأسفانه صنعت و تولید امروزه برای ادامه حیات خود با چالش‌های بسیار جدی دست به گریبان است و با ادامه سیاست‌های اقتصادی فعلی وضعیت خوبی برای آینده متصور نیست.

*** سیاست‌های ارزی اخیر چه**

تاثیراتی را برای فرآیند کاری شرکت شما گذاشته است؟

با کمال تأسف در طول چهل سال گذشته به دلیل عدم اعمال سیاست‌های اقتصادی درست و با درپیش گرفتن سیاست سعی و خطا و عدم توجه به نتایج غیر کارآمد آن، تولید و صنعت بحران‌های متعددی را از این رو متحمل شده و گویا قرار نیست که این مشکل به این زودی‌ها حل و فصل گردد و روزی اصرار در پایین نگه داشتن قیمت ارز و زمانی دیگر رشد انفجاری نرخ گویای رفتار بی‌ضابطه مسئولین در امر سیاست‌گذاری این مقوله می‌باشد و من معتقدم موضوع تثبیت نرخ ارز را صرفاً بازار آزاد تعیین می‌کند که البته خود متأثر از تعامل بین‌المللی و سیاست‌گذاری‌های اقتصاد ملی می‌باشد و البته بعضی پارامترهای دیگر، و تا زمانی که اصلاح ساختاری در این مورد صورت نپذیرد، همیشه عواقب ناگوار آن دامن‌گیر کل اقتصاد و خصوصاً صنعت خواهد بود.

*** برای برون رفت از مشکلات فعلی، چه اقداماتی باید از سوی دولت و مسئولان کشور انجام گیرد؟**

باید توجه داشت که علم اقتصاد همچون علم ریاضی از فرمول‌های مشخص و معینی پیروی می‌کند که امروزه در تمام دنیا برای مدیریت و برون رفت از بحران‌های اقتصادی ناگزیر از پیروی و بکارگیری آن می‌باشند. متأسفانه در جامعه ایران و در طول ۴۰ سال گذشته بکارگیری پارامترهای راهبردی اصولی در جهت مدیریت بحران‌ها بسیار کم‌رنگ بوده و علیرغم تدوین برنامه‌های ۵ ساله توسعه، در این مورد دولت‌ها فاقد برنامه مدون و برنامه‌ریزی شده بوده‌اند. ناگفته نماند که انتخاب دیپلماسی درست و تعامل منطقی با جامعه بین‌المللی در وضعیت فعلی می‌تواند در فروکش نمودن بحران‌ها بسیار موثر باشد.

*** با توجه به آغاز مجدد تحریم‌ها ظرف هفته‌های آینده، این مسئله چه تاثیراتی بر فرآیند کاری شما خواهد گذاشت؟**

متأسفانه تاثیر این جریان از مدت‌ها قبل شروع و آثارش در بخش‌های مختلف کاملاً مشهود است. به نظر می‌رسد که در صورت اعمال تحریم‌های بیشتر باز باید منتظر افزایش نرخ ارز و قیمت کالا و ارزاق عمومی بود که قدرت خرید جامعه را بیش از پیش تحت تاثیر قرار داده و بی‌ثباتی در قیمت مواد اولیه را باعث خواهد گردید که در نتیجه این اتفاقات، افزایش فقر و بی‌اعتمادی عمومی و تحریک حرص انبار نمودن ارزاق و کالای مورد نیاز و ضروری توسط مردم به جهت ترس از آینده و کمبود احتمالی قابل پیش‌بینی است که خود، کمبود کالا را دامن خواهد زد.

*** شرکت شما چه راهبردهایی را برای عبور از شرایط کنونی اقتصاد در نظر گرفته است؟**

همانطوری که اشاره شد با توجه به اینکه اتفاقات پیش‌آمده غیرقابل پیش‌بینی می‌باشند، لذا ارائه راهکار درست برای عبور از چنین شرایطی غیرممکن می‌باشد، البته ما نیز همسان با سایر تولیدکنندگان با اتخاذ تصمیمات مقطعی نسبت به شرایط موجود و کاهش موقت ظرفیت تولید و تعدیل ساعات کار نیروی انسانی خود، سعی در حفظ چرخه تولید خود داریم.

*** علاوه بر این موارد، هر نکته یا موضوعی را که مایل هستید مطرح بفرمایید.**

البته مطالب زیاد و وقت محدود است و فکر می‌کنم در حدی که توضیح داده شد کافی می‌باشد. در خاتمه از مدیریت و پرسنل محترم مجله صنعت نساجی و پوشاک به خاطر ترتیب دادن این مصاحبه تشکر و قدردانی می‌کنم و روزهای بهتری را برایتان آرزو می‌نمدم.

قصه پرغصه تامین مواد اولیه پتروشیمی

«دکتر علیمردان شیبانی» عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

اشاره

شورای عالی بورس در ۲۷ مردادماه عرضه محصولات فلزی و پتروشیمی در بورس کالا را به دلیل قیمت‌گذاری نادرست و شکاف فاحش میان نرخ رسمی و بازار آزاد کالاها متوقف کرد، زیرا تخفیفی که دولت با دلار ۴۲۰۰ تومانی قصد داشت به واحدهای تولیدی پایین دستی و در نهایت به مردم برسد، به واسطه‌ها می‌رسد. با وجود تاکید کارشناسان بر واقعی کردن قیمت محصولات عرضه‌شده در بورس کالا و محاسبه قیمت‌ها بر مبنای بازار ارز ثانویه، اما مقاومت‌هایی در مقابل آن انجام شد به طوری که برخی همچنان بر تداوم عرضه محصولات به نرخ ارز ۴۲۰۰ تومانی تاکید دارند.

عرضه محصولات پتروشیمی به نرخ ارز ۴۲۰۰ تومانی سبب شده است که دلالت این محصولات را خریداری کرده و یا با چند برابر قیمت در داخل به فروش رسانده و یا آن را صادر کنند. کمبود و گرانی مواد اولیه مختلف باعث شده تولیدکنندگان واقعی بخش پایین دستی از حجم فعالیت‌های خود بکاهند. البته اخیراً دستورالعملی مبنی بر برداشتن سقف رقابت برای محصولات پتروشیمی در بورس کالا توسط وزیر صنعت، معدن و تجارت ابلاغ شده که باید منتظر ماند و نتایج مثبت و منفی این دستورالعمل را بر عرضه محصولات پتروشیمی در بازار دید.

مشکلات بخش پایین دستی پتروشیمی

در همین رابطه، «دکتر علیمردان شیبانی» عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران و

خصوص مواد پتروشیمی، حدود ۱۲ تا ۱۰ سال پیش ۱۰۰ درصد این مواد را از خارج وارد می‌کردیم و پس توسعه صنعت پتروشیمی ایران، از واردات این مواد بی‌نیاز شدیم. وی ادامه داد: متأسفانه گاهی نحوه توزیع و تامین این مواد به قدری سخت می‌شود که می‌گوییم ای کاش امروز هم می‌توانستیم مانند گذشته واردات انجام می‌دادیم.

معضلات پایین دستی‌ها پیش

از راه اندازی بورس کالا

عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران بیان داشت: در سال‌های گذشته متأسفانه دسترسی ما به عنوان صنایع پایین دستی به این مواد نه تنها راحت نبوده بلکه بسیار دشوار و گاهی غیرممکن بوده است. این عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با بیان اینکه تا پیش از اینکه مواد

عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران درباره مشکلات تامین مواد اولیه مورد نیاز صنایع پایین دست پتروشیمی، گفت: مواد اولیه برای صنایع پایین دستی مانند سوخت خودرو است؛ اگر شما بهترین خودرو را هم داشته باشید به طور قطع بدون بنزین روشن نخواهد شد به این ترتیب تامین مواد اولیه از مهم‌ترین فاکتورها برای ادامه و رشد تولید است. این عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران که خود از مصرف‌کنندگان مواد اولیه پتروشیمی است، افزود: در حوزه صنایع نساجی، دو نوع مواد اولیه داریم؛ یکی مواد اولیه طبیعی مانند پنبه و دیگری مواد اولیه مصنوعی که شامل مواد پتروشیمی است.

شیبانی اضافه کرد: در پنبه که بحث الان ما نیست، کمبود بسیار محسوس داریم که متأسفانه ناچاریم آن را از خارج از کشور وارد کنیم، اما در

پتروشیمی در بورس کالا عرضه شود، ماجر بسیار تاسف‌آورتر بود، افزود: در آن زمان، باید ساعت‌ها مقابل اتاق فروش پتروشیمی‌ها صف می‌کشیدیم که آیا مواد را به ما می‌دادند یا خیر. وی یادآور شد: از وقتی که مواد پتروشیمی به بورس وارد شد و تولیدکنندگان با ظرفیت‌های مختلف کنار هم قرار گرفتند و واحدهای پتروشیمی عرضه‌های هفتگی را بر اساس این نیاز به بورس عرضه می‌کردند، خریده‌ها سرعت گرفت و صنایع پایین دستی توانستند با تامین نیاز مواد اولیه رشد کنند.

پیشنهاد دلان برای فروش مواد اولیه به نرخ روز ارز

وی گفت: «متأسفانه دوستان ما در پتروشیمی‌ها روزگار مطلوب ما صنایع پایین دستی که مستقیم از بورس خرید می‌کردیم و در حال توسعه بودیم را برنفتانند. به تدریج شاهد نوسان و کاهش چشمگیر در حجم عرضه‌ها بودیم که البته در این روند گناه از بورس نیست و هرآنچه به بورس اعلام شود روی میز فروش قرار می‌گیرد. عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران با بیان اینکه این اتفاق با ورود دلار ۴۲۰۰ تومانی به اقتصاد به عنوان ارز رسمی شدت گرفت، افزود: «در کمال تأسف به دلیل به‌صرفه بودن خرید مواد اولیه به مبنای دلار ۴۲۰۰ تومانی در بورس کالا، به ما صنایع پایین دست به اندازه نیازمان مواد نمی‌رسد اما ۲ ساعت بعد از معاملات، واسطه‌ها به ما زنگ می‌زنند و پیشنهاد فروش همان مواد اولیه‌ای که ما به آن را در تالار دسترسی پیدا نکردیم با نرخ روز دلار اعلام می‌کنند. وی خاطرنشان کرد: این است قصه پرغصه ما که در این بین، برخی با اهداف خاص مشکلات را گردن سایت بهین‌یاب و بورس کالا می‌اندازند اما ایراد کار جای دیگری است.

جلسه مشترک وزیران نفت و صنعت

این عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران گفت: «از ادامه روند محاسبه قیمت‌ها براساس دلار ۴۲۰۰ تومانی در بورس کالا تعجب می‌کنم زیرا به تازگی در جلسه‌ای که با حضور بیژن زنگنه وزیر نفت و محمد شریعتمداری وزیر صنعت

برگزار شد، تقریباً همه صنعتگران از بالادستی و پایین دستی از فساد و رانت ناشی از ۲ نرخ بودن نرخ ارز گلایه کردند.» وی با بیان اینکه باید تا به امروز قیمت کالاها در بورس کالا با ارز بازار ثانویه محاسبه می‌شد، افزود: «از طرفی عنوان شد که رئیس جمهوری اختیار کامل تصمیم‌های حوزه پتروشیمی‌ها را در تولید و توزیع و... مستقیم به وزیر نفت واگذار کرده است که با توجه به تجربه و سابقه کاری وی در حوزه نفت به نظر می‌رسد با بسیاری از مشکلات آشنا بوده و برای حل آنها قدم‌های مثبتی بر خواهد داشت.»

شیبانی درباره اوضاع تامین مواد اولیه صنعت نساجی از بورس پیش از دلار ۴۲۰۰ تومانی، گفت: «اوضاع به مراتب بهتر بود و می‌توان ادعا کرد اکثر مشکلاتی در تامین مواد اولیه نداشتیم.» عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران یادآور شد: زمانی که همه می‌دانند قیمت واقعی ارز ۴۲۰۰ نیست، عرضه کالا براساس دلار ۴۲۰۰ عملاً حکم دریافت ارز ۴۲۰۰ تومانی را دارد؛ مشخص است که زمینه حضور واسطه‌ها به هر طریقی در معاملات فراهم می‌شود. وی اضافه کرد: بدین ترتیب، مزیتی که قرار بود نصیب تولیدکننده شود، در عمل به واسطه‌ها می‌رسد و تولیدکننده و مصرف کننده نهایی باید براساس همان نرخ واقعی دلار خرید کنند.

ایرادات بهین‌یاب باید برطرف شود

این عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران گفت: در حوزه پتروشیمی تولیدکنندگان واقعی براساس سهمیه سامانه «بهین‌یاب» از طریق بورس خرید می‌کنند، اما این سایت اشکالاتی دارد که باید اصلاح شود. عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران افزود: در سال‌های اخیر اطلاعات این سایت نیز با تلاش کارشناسان صنعت در سراسر کشور و بر مبنای پروانه‌های بهره‌برداری و فهرست پرداخت بیمه‌ها، قبض برق و مالیات بر ارزش افزوده تکمیل شده است.

شیبانی تأکید کرد: مشکلات اطلاعاتی این سایت باید حل شود نه آنکه یک‌باره روی آن یک خط قرمز کشید. وی اضافه کرد: «متأسفانه شواهد نشان می‌دهد برخی دوستان با اعلام ایراد از سایت

بهین‌یاب به دنبال فروش محصولات پتروشیمی در خارج از بورس هستند که بارها گفته ایم این تلاش‌ها و اقدامات به صنعتگر واقعی لطمه وارد خواهد کرد.»

شیبانی ادامه داد: «اگر روزی محصولات در بورس عرضه نشود، واحدهای تولیدی توان امضای قرارداد با پتروشیمی‌ها را نخواهند داشت و مرجعی برای تعیین قیمت‌ها باقی نمی‌ماند؛ ضمن آنکه مشخص نمی‌شود قیمت‌ها چگونه و مشکلات از کجا نشأت می‌گیرد. وی بیان داشت: اما امروز به واسطه شفافیت بورس کالا به سرعت می‌توان معضلات را ریشه یابی کرد و برای تنظیم بازار تصمیم گرفت.

قیمت محصولات پتروشیمی باید واقعی شود

عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران درباره راهکارهای بهبود بازار عرضه محصولات پتروشیمی نیز گفت: تقویت بورس کالا در حوزه عرضه مواد اولیه، ضروری است. این عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران افزود: اگرچه در هر بازاری مشکلاتی وجود دارد اما امروز در شرایط سخت اقتصادی، باید همه به این باور برسیم که در یک قایق نشسته ایم، دولتی و خصوصی فرقی نمی‌کند، اگر اتفاقی برای کشور بیفتد، همه را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

شیبانی ادامه داد: وقتی همه می‌دانیم قیمت واقعی کالاها براساس دلار بازار آزاد است، نرخ ۴۲۰۰ تومان حاصلی جز تلاطم و تقاضای کاذب نخواهد داشت، بنابراین باید قیمت کالاها واقعی شود. وی اضافه کرد: واقعی شدن قیمت‌ها در بورس کالا خود به خود باعث ایجاد تعادل در بازار و تامین مناسب مواد اولیه تولید می‌شود. عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران گفت: از صنایع بالادست نیز انتظار است تا به تامین نیاز واقعی واحدهای داخلی اقدام کنند. شیبانی گفت: اگر امکان خرید مواد اولیه به صورت اعتباری از بورس کالا فراهم شود، بسیاری از مشکلات ما حل خواهد شد که البته در این زمینه بانک‌ها باید کمک بیشتری به ما کنند.

افتتاحیه دهمین نمایشگاه بین المللی کفپوش، موکت و فرش ماشینی تهران، ۱۳۹۷/۶/۱۵

گزارشی از دهمین نمایشگاه بین المللی کفپوش، موکت و فرش ماشینی تهران بیشتر داخلی و کمتر بین المللی

نوآوری در عرضه تولید و خدمات این حوزه به نمایش گذاشته شده است. وی اضافه کرد: برگزاری جشنواره و کارگاه‌های آموزشی طراحی فرش ماشینی، بازیافت فرش و کفپوش، نخ فرش و مواد اولیه، برگزاری نشست هم‌اندیشی روسای اتحادیه‌ها و هماهنگی برای حضور دو هیئت تجاری و بازرگانی خارجی برخی از برنامه‌های جانبی دهمین نمایشگاه بین‌المللی کفپوش، موکت، فرش ماشینی و صنایع وابسته بوده است.

کاشفی‌فرد همچنین افزایش بهره‌وری تولید، توجه به توسعه این صنعت، یافتن بازارهای جدید صادراتی، افزایش صادرات، آشنایی با نوین‌ترین صنایع و تجهیزات

داخلی و ۲ شرکت خارجی از کشورهای تایوان و ترکیه در فضای نمایشگاهی به وسعت ۲۷,۰۰۰ مترمربع و در سالن‌های ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۲۷ و همچنین فضای باز محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران حضور یافتند.

داود کاشفی‌فرد رئیس ستاد اجرایی دهمین نمایشگاه بین‌المللی کف پوش، موکت، فرش ماشینی و صنایع وابسته گفت: در این نمایشگاه انواع فرش‌های ماشینی، صنایع و تجهیزات وابسته، واحدهای تولیدکنندگان نخ، انواع پارکت، واحدهای طراحی فرش، دستگاه‌های خط تولید، انواع کفپوش، موکت، قطعات و ماشین‌آلات مربوطه، مواد اولیه و همچنین

دهمین نمایشگاه بین‌المللی کفپوش، موکت، فرش ماشینی و صنایع وابسته، روزهای پانزدهم تا هجدهم شهریورماه در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار شد. مراسم افتتاحیه این نمایشگاه با حضور مهندس قبادی عضو هیئت مدیره و سرپرست شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران؛ خانم مهندس محرابی مدیرکل دفتر نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت؛ خانم گلنار نصرالهی مشاور وزیر صنعت در امور نساجی و پوشاک، و همچنین تعدادی از نمایندگان تشکلهای نساجی کشور انجام گرفت. در این نمایشگاه، تعداد ۹۵ شرکت

صنعت فرش ماشینی، موکت و کفپوش در جهان، اشتغال‌زایی، توجه مسئولان به این صنعت و افزایش و بالا رفتن سطح اطلاعات و دانش عمومی، علمی و فنی بازدیدکنندگان را مهم‌ترین اهداف برگزاری این نمایشگاه بیان کرد.

صادرات فرش ماشینی ۶۰ درصد نسبت به پارسال افزایش دارد

مدیرکل دفتر نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت در حاشیه مراسم افتتاحیه نمایشگاه گفت: صادرات فرش ماشینی در ۴ ماهه نخست امسال ۶۰ درصد نسبت به زمان مشابه پارسال افزایش داشته است. مهندس افسانه محرابی افزود: پارسال ۹۷ میلیون دلار در ۴ ماه نخست سال صادرات فرش ماشینی داشتیم که این رقم در زمان مشابه امسال به ۱۵۲ میلیون دلار رسیده است. وی با اشاره به اینکه در زمینه فرش ماشینی رتبه هفتم دنیا را دریافت کردیم و پارسال ۳۸۰ میلیون دلار صادرات داشتیم، افزود: در حال حاضر ۹۹۶ واحد تولیدی فرش ماشینی در کشور فعال است.

محرابی اضافه کرد: ۸۶۵ واحد تولیدی فرش ماشینی در آران و بیدگل و کاشان فعالیت می‌کنند که در واقع ۸۶ درصد این صنعت در استان اصفهان فعال است و استان‌های یزد، مازندران، خراسان رضوی و آذربایجان در رتبه‌های بعدی قرار دارند. وی افزود: ۲۸ هزار نفر در صنعت فرش ماشینی مشغول به کار هستند که ۱۸ هزار نفر آنها در استان اصفهان مشغولند.

محرابی افزود: ترکیه و چین رقبای اصلی ما در صنعت فرش ماشینی هستند که البته صادرات خوبی نیز به کشور چین یکی از رقبای ما در صنعت فرش ماشینی داشتیم. مدیرکل دفتر نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت گفت: در زمینه صنعت فرش ماشینی از نظر فناوری

کلنار نصرالهی، افسانه محرابی، علیرضا حائری

افسانه محرابی، عباس قبادی، داود کاشفی

و طراحی در دنیا به روز هستیم. وی تاکید کرد: ۶۵ تا ۷۰ درصد مواد اولیه این صنعت وارد می‌شود و چون ۵۰ هزار تن از پلی‌اکریل پیشتر در داخل تولید و تامین می‌شد، در حال حاضر از سه کشور ترکیه، آلمان و چین وارد می‌کنیم.

ارزش صادرات فرش ماشینی امسال به ۵۰۰ میلیون دلار می‌رسد

معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت نیز گفت: ظرفیت تولید کشور در بخش صنعت فرش ماشینی، سالانه حدود ۱۲۰ میلیون متر مربع است که حدود ۸۰ میلیون مترمربع آن در کشور تولید می‌شود. عباس قبادی افزود: ۵۰ میلیون مترمربع از تولیدات فرش ماشینی در داخل کشور استفاده می‌شود و بقیه آن به سایر کشورها صادر می‌گردد. وی با اشاره به اینکه صنعت فرش ماشینی یکی از صنایع ارزآور است که خیلی به آن توجه نمی‌شود افزود: در دنیا در زمینه این صنعت حرفی برای گفتن داریم به گونه‌ای که پارسال ۳۵۰ میلیون دلار ارزش صادرات فرش ماشینی بوده است که امیدواریم امسال این رقم به ۵۰۰ میلیون دلار برسد.

رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران گفت:

۱۰۰ شرکت داخلی و خارجی در دهمین نمایشگاه بین‌المللی موکت، پارکت و فرش ماشینی حضور دارند و دو شرکت از ترکیه و تایوان نیز در این نمایشگاه شرکت کردند. قبادی در ادامه تاکید کرد: در تخصیص ارز و ورود مواد اولیه برای تولید فرش ماشینی، مشکلاتی وجود دارد که تولیدکنندگان از آن کله دارند. وی گفت: ایران در زمینه تولید فرش ماشینی جزو چند کشور اول دنیاست که از نظر نقشه، طراحی و کیفیت کار بسیار فوق‌العاده است و نباید به دلیل یک سری بوروکراسی اداری این صنعت با چالش مواجه شود.

تعطیلی بدموقع

گفتنی است دهمین نمایشگاه بین‌المللی کفپوش، موکت و فرش ماشینی تهران در حالی برگزار شد که در کنار کاهش حدود ۲۵ درصدی تعداد شرکت‌کنندگان و عدم مشارکت تعدادی از شرکت‌های سرشناس حوزه فرش ماشینی و موکت کشور، تعطیلی نابهنگام روز جمعه ۱۶ شهریورماه به دلیل برگزاری اجلاس سران کشورهای ایران، روسیه و ترکیه، تا حدودی برگزاری نمایشگاه را تحت‌الشعاع خود قرار داد و عملاً فرصتی که می‌توانست تعطیلی روز جمعه برای افزایش بازدیدکنندگان نمایشگاه به دنبال داشته باشد، از دست رفت. همچنین همین جابجایی زمانی مشکلاتی را برای شرکت‌کنندگانی که عمدتاً از شهرهای غیر از تهران در نمایشگاه حاضر بودند، در زمینه تحویل غرفه و بازگشت ایجاد نمود که امید است در دوره‌های بعدی نمایشگاه، پیش‌بینی‌های لازم در مورد چنین اتفاقاتی صورت گیرد تا شرکت‌کنندگان نمایشگاه و همچنین مجری برگزاری از این حیث متضرر

آخر رشد و توسعه مناسبی داشته و تنها در منطقه کاشان، آران و بیدگل بیش از هزار واحد تولیدکننده فرش ماشینی ایجاد شده و این منطقه به قطب تولید این محصول در کشور و حتی منطقه تبدیل شده است. صنعت فرش ماشینی حدود ۵۰ درصد از ارزش صادرات سالیانه صنایع نساجی را به خود اختصاص داده و علاوه بر اشتغال‌زایی مناسبی که در کشور ایجاد کرده، سالانه حدود ۳۵۰ میلیون دلار ارزآوری به همراه دارد.

ظرفیت نصب‌شده صنعت فرش ماشینی در کشور بالغ بر ۱۲۰ میلیون مترمربع است و تولید سالیانه آن به ۸۰ میلیون مترمربع می‌رسد که حدود ۵۰ میلیون مترمربع آن در داخل کشور مصرف می‌شود. به عبارت دیگر، مصرف سرانه فرش ماشینی در کشور حدود ۲،۳ مترمربع است و مازاد آن نیز به بازارهای جهانی صادر می‌شود که در صورت تامین نقدینگی مورد نیاز و تسهیل تجارت خارجی، امکان تولید سالانه تا مرز ۱۰۰ میلیون مترمربع و صادرات ۵۰ میلیون مترمربع دور از ذهن نیست.

نشده و اعتبار این رویداد خدشه‌دار نشود. همچنین جا دارد برای دوره‌های بعدی، بازاریابی و تبلیغات بیشتری برای جذب شرکت‌کنندگان خارجی صورت گیرد تا بعد بین‌المللی نمایشگاه پررنگ‌تر گردد. گفتنی است صنعت فرش ماشینی یکی از صنایع تاثیرگذار در صنعت نساجی کشور است که در سال‌های

تولید همراه با فکر، اندیشه و نوآوری

گفتگوی ماهنامه با آقای عبدالله صادقی مدیرعامل شرکت تولیدی بازرگانی نیک فرآیند گستر پارسیس (فرش عرش)

در قسمت قبلی بیان شد باید مواد اولیه باشد، آن هم با کیفیت مرغوب تا ما هم بتوانیم تولید پایدار و با کیفیت داشته باشیم و عدم تامین مواد اولیه باعث می‌شود که نتوانیم کار پایدار، با ثبات و خیال راحت داشته باشیم.

برای برون رفت از مشکلات فعلی، چه اقداماتی باید از سوی دولت و مسئولان کشور انجام گیرد؟

این سوال چیزی نیست که بتوان در یک خط یا یک صفحه بیان کرد چون مربوط به تمام جامعه ایران است و نه مختص تولیدکنندگان فرش و تنها می‌توان گفت دولت در مرحله اول می‌تواند یک تیم اختصاصی قوی، خلاق، با تعهد و کارآمد داشته باشد تا بتواند کل جامعه را از این بحران نجات دهد.

با توجه به آغاز مجدد تحریم‌ها ظرف هفته‌های آینده، این مسئله چه تاثیری بر فرآیند کاری شما خواهد گذاشت؟

باید دید دولت ما چه تصمیمی برای مقابله با این تهدیدات و تحریم‌ها گرفته تا بعد تاثیرات آن بر فعالیت کاری ما مشخص شود.

شرکت شما چه راهبردهایی را برای عبور از شرایط کنونی اقتصاد کشور در نظر گرفته است؟

تولید همراه با فکر، اندیشه، نوآوری و همکاری بین تمامی اجزای کارکنان و مدیران سطح بالا.

فعلی باشد که البته عوامل آن هم مشخص است و اصلی‌ترین عامل آن نیز حمایت نکردن دولت از این صنعت به عنوان یکی از صنایع مادر کشور که دنیا ما را با آن می‌شناسد، می‌باشد. گزینه بعدی پایین آمدن توان سرمایه‌ای مردم به دلیل گران شدن فرش است که علت آن هم افزایش قیمت مواد اولیه و یا در دسترس نبودن آن است. ولی اگر بخواهم از تولید فرش عرش خدمت شما عرض کنم با تمام مشکلاتی که وجود دارد، این مجموعه توانسته با استفاده از دانش، مشاوران مختلف، کسب سلاقی مردم، نوآوری و عوامل دیگر حتی ظرفیت تولید را بالا برده و دست به افزایش نیرو بزند.

سیاست‌های ارزی اخیر چه تاثیراتی را بر فرآیند کاری شرکت شما گذاشته است؟

اثری منفی داشته است. زیرا همان گونه که

به عنوان اولین سوال، خودتان و شرکت فرش عرش را برای خوانندگان مجله معرفی بفرمایید.

اینجانب عبدالله صادقی مدیرعامل شرکت تولیدی بازرگانی نیک فرآیند گستر پارسیس با نام تجاری فرش عرش هستم. شرکت مذکور در سال ۱۳۸۸ تاسیس و در سال ۱۳۹۰ شروع به تولید کرده است؛ ولی اگر بخواهم سبقه اصلی و شالوده بنده در این کار را بیان کنم باید برگردم تقریباً به ۳۰ سال پیش که در بازار فرش فروش‌های شهر قزوین یک باب مغازه داشتم و پا به این عرصه گذاشتم. در آن زمان با شرکت‌های محدودی که تولید داشتند همکاری می‌کردم و طی زمان کمی توانستم با فرش آشنا و مانوس شوم. بعد از گذشت چند سال با مهاجرت به سمت تهران باز به سمت بازار سوق پیدا کردم که مقارن شد با فعالیت‌های بیشتر کاری و همزمان فکر تولید از ذهنم خارج نمی‌شد که پس از مشورت‌های گوناگون با متخصصین و زحمت‌کشان این صنعت، گام اول را در راستای بازرگانی و شناخت بازارهای گوناگون برداشتم و پس از کسب تجربیات مختلف در زمینه سلاقی و افکار گوناگون، پا به عرصه تولید نهادم و در حال حاضر، با ۱۲ دستگاه مشغول به تولید هستم.

در حال حاضر، وضعیت بازار فرش ماشینی به چه صورت است و آیا از شرایط تولید و فروش رضایت دارید؟

اگر از وضعیت کلی بازار بخواهم صحبت کنم، فکر نکنم کسی پیدا شود که راضی از شرایط

فعالان نساجی و پوشاک مطرح کردند صنعت نساجی، تشنه مواد اولیه

صنعت نساجی یکی از قدیمی‌ترین صنایع کشور است که طی سال‌های گذشته به دلیل ورود بی‌رویه نخ دچار مشکل اساسی شد به صورتی که تنها ۳۰ درصد واحدهای تولید آن هم با ظرفیت پایین به کار خود ادامه دادند و امروز نیز به دلیل نوسانات ارزی و مشکل در تامین مواد اولیه ضربه‌های نهایی بر پیکر نیمه جان این صنعت زده می‌شود.

طی سال‌های گذشته به دلیل ورود بی‌رویه نخ و پارچه به کشور بسیاری از واحدهای نساجی کشور روبه تعطیلی رفت و کار به جایی رسید که واحدهای تولیدی برجسته کشور از جمله «مشهد نخ» با ۲۶ سال فعالیت خرداد سال گذشته تعطیل و پیگیری‌ها برای احیای این واحد ادامه دارد. صنعت نساجی برای فعالیت خود به مواد اولیه‌ای از جمله پنبه، الیاف اکریلیک و رنگ‌های شیمیایی نیاز دارد که این کالاها مشمول ارز دولتی نمی‌شوند و نوسان ارز باعث شده تا قیمت مواد اولیه این بخش افزایش زیادی داشته باشد و طبیعی است این اقدام در محصول نهایی نیز تاثیر گذاشته و در نهایت موجب افزایش قیمت پوشاک و پارچه در بازار می‌شود.

صنعت نساجی می‌تواند رونق گیرد

در همین رابطه عضو انجمن نساجی ایران در خصوص وضعیت فعلی صنعت نساجی خراسان رضوی به خبرگزاری مهر

اظهار کرد: با توجه به بالا رفتن قیمت دلار دیگر قاچاق کالا توجیه‌پذیر نیست و این افزایش قیمت دلار به نفع تولید داخلی و صادرات کشور شده است. در گذشته هر چقدر دولت‌ها سعی در جلوگیری از قاچاق کالا داشتند ولی عملاً موفق نبودند ولی اکنون با قیمت‌های جدید ارز خود به خود جلوی قاچاق گرفته شده است.

غلامعلی رخصت افزود: یکی از مشکلات فعلی صنعت نساجی کشور بحث تورم ایجاد شده است که باعث دلسردی پرسنل و قشر کارگری شده است که دولت باید با حمایت‌هایی بیمه‌ای از این قشر در مقابل تورم افسار گسیخته حمایت کند. همچنین دولت در این حوزه با حمایت از کارفرما و کارگر و حذف حق بیمه کارگری کمک بسیار خوبی می‌تواند به تولیدکنندگان داشته باشد. وی ادامه داد: اگر دولت به دنبال ایجاد اشتغال پایدار است باید به واحدهای نساجی در حوزه توسعه خطوط تولید و به‌روز شدن دستگاه‌ها ارز دولتی اختصاص دهد تا تولید کنندگان بتوانند اشتغال بیشتری ایجاد کنند.

عضو انجمن نساجی ایران تصریح کرد: در صنعت نساجی هر واحد تولیدی یک روز متولد می‌شود و یک روز می‌میرد و اینکه واحدی تولیدی تعطیل شود بگوئیم وضعیت نساجی خراب شده است درست نیست و در دنیا هم از این قبیل اتفاقات می‌افتد. رخصت تاکید کرد: مشکلی که در دو ماه اخیر برای واحدهای نساجی ایجاد

شد قوانین جدید بود که دولت وضع کرد و اجرایی شدن تبصره بند ۵ که از واحدهای تولیدی خواسته شده بود مابه‌التفاوت ارزی که دریافت کرده بودن را به دولت بدهند باعث بالا رفتن قیمت تمام شده تولید می‌شد که ریزنی‌هایی با استاندارد و رئیس سازمان صنعت و معدن استان انجام شده است تا این مشکل رفع شود. وی گفت: یکی دیگر از مشکلات در صنعت نساجی بهره‌های بانکی است که دولت اگر در این حوزه ورود جدی داشته باشد و وام‌هایی با بهره‌های پایین را به واحدهای تولیدی پرداخت کند این واحدها توانایی توسعه تولید و به تناسب آن ایجاد اشتغال که نیاز امروز کشور است را دارند.

عضو انجمن نساجی ایران بیان کرد: با توجه به بالا رفتن قیمت دلار وضعیت فعلی به نفع تولید و باعث افزایش صادرات ما خواهد شد به شرطی که دولت با وضع قوانین و تصمیمات ناگهانی به این حرکت ضربه نزند. در شرایط فعلی و قیمت‌های بالای ارز واردات نیز توجیه‌پذیر نیست و واحدهای تولیدی باید با همت بالا و تلاش بیشتر از این فرصت استفاده و با تولید بیشتر و برنامه‌ریزی دقیق از شرایط فعلی به نفع تولید داخلی استفاده کنند.

رخصت خاطر نشان کرد: برای تامین مواد اولیه نیز حمایت‌های دولت خوب بوده است ولی وضع قوانین جدید که پشوتانه کارشناسی ندارند در دو ماهه اخیر مقداری تولیدکنندگان را با مشکل مواجه

گفت: باید تهدید به وجود آمده را تبدیل به فرصت کنیم و دولت با اختصاص ارز برای واردات مواد اولیه به افزایش تولید و به تبع آن افزایش اشتغال کمک کند. وی ادامه داد: در دو سال گذشته دو واحد بزرگ تولیدی نساجی استان تعطیل شده بود که اخیرا با تغییر مدیریت هر دو دوباره به چرخه تولید بازگشته اند و بهتر از قبل مشغول فعالیت هستند.

دبیر خانه صنعت و معدن خراسان رضوی ادامه داد: دولت باید اقدام به نیازسنجی کند و مواد اولیه مورد احتیاج صنایع را با نرخ رسمی برای کارخانجات وارد کند و بر فروش محصول آنها نیز نظارت کند تا مشکلی در عرضه محصولات در بازار نیز به وجود نیاید. حال در این شرایط با توجه به افزایش نرخ دلار و عدم صرفه قاچاق پوشاک به داخل کشور دولت باید به چرخه حمایت از واحدهای نساجی به عنوان صنعت مادر حوزه تولید پوشاک وارد شده و به حمایت از تولید داخلی پردازد.

بیان کرد: واردات مواد اولیه برای ادامه حیات واحدهای تولیدی و صنایع نساجی ما بسیار ضروری است و اگر این مشکل مرتفع شود شاهد اشتغال بیشتری در حوزه پوشاک خواهیم بود. با توجه به اینکه خطوط تولیدی کارخانجات نساجی کشور فرسوده شده است باید دولت در جهت نوسازی و به روز کردن دستگاهها به کارخانجات کمک کند و همچنین با ایجاد امنیت اقتصادی ورود سرمایه‌گذاران خارجی را نیز تسهیل کند.

دولت از صنعت نساجی حمایت کند

دبیر خانه صنعت و معدن خراسان رضوی نیز گفت: در دو سال گذشته واردات به شدت به صنایع نساجی کشور آسیب زد و باعث تعطیلی کارخانجات شد ولی در دو ماه اخیر با واقعی شدن نرخ ارز این مشکل خود به خود مرتفع شد هرچند این واقعی شدن نرخ ارز باید با شیب ملایم‌تری انجام می‌شد. فیروز ابراهیمی

کرده که امیدواریم با رایزنی‌های مقامات استانی با دولت این موضوع مرتفع شود تا تولیدکنندگان با انگیزه بیشتری به کار و فعالیت پردازند. وی گفت: در شرایط فعلی که با افزایش قیمت دلار جلوی قاچاق و واردات گرفته شد می‌توان گفت ۷۰ درصد مشکلات این حوزه مرتفع شده است و در ادامه با حمایت‌های دولت در بحث بیمه و وام‌های با بهره پایین حال این صنعت در کشور بهتر نیز خواهد شد.

پوشاک قاچاق در بازار

در همین رابطه رئیس اتحادیه پوشاک دوخته مشهد نیز به وضعیت این روزهای صنعت نساجی و پوشاک اشاره کرد و گفت: سال ۹۶ واردات پوشاک برای اشخاص حقیقی ممنوع بود و فقط اشخاص حقوقی و شرکت‌ها می‌توانستند واردات لباس انجام دهند که در سال جاری به طور کلی واردات ۱۳۹۱ قلم کالا از جمله کیف و کفش و لباس ممنوع شد. مهدی لسان طوسی افزود: با توجه به ممنوعیت واردات، تمام پوشاک خارجی که در مغازه‌ها عرضه می‌شود قاچاق است و ماموران مبارزه با قاچاق کالا در صورت مشاهده کالا را ضبط و ۳ برابر ارزش جنس جریمه صادر می‌شود و با این وجود در حال حاضر حدود ۵۰ درصد پوشاک موجود در بازار را کالای خارجی قاچاق تشکیل می‌دهد. وی ادامه داد: مشکل اصلی حوزه نساجی در شرایط فعلی مواد اولیه تولید است که شامل قانون ممنوعیت واردات شده است که اگر این مشکل رفع شود با توجه به سال حمایت از کالای ایرانی واحدهای تولیدی که از سال گذشته با انگیزه بیشتری وارد تولید شده بودند دوباره کار را از سر خواهند گرفت. رئیس اتحادیه پوشاک دوخته مشهد

رئیس پارلمان بخش خصوصی مطرح کرد: ۸ پیشنهاد برای بازگشت ارز صادراتی

رئیس پارلمان بخش خصوصی در نامه‌ای به معاون اول رئیس‌جمهوری با اشاره به محدودیت‌های سیستم بانکی برای نقل و انتقالات پول، خواستار اصلاحاتی در اجرای طرح پیمان‌سپاری ارزی شد. مطابق دستورالعمل جدید بانک مرکزی همه صادرکنندگان باید ظرف مدت سه ماه ارز صادراتی را به کشور بازگردانند. فعالان اقتصادی ضمن انتقاد به اینکه این بازه زمانی با توجه به ماهیت و شرایط فروش کالا محدود است، پیشنهادهای خود را در ۸ مورد اعلام کرده‌اند.

رئیس پارلمان بخش خصوصی در سومین نامه خود طی دو هفته گذشته به معاون اول رئیس‌جمهوری، پیشنهادهای بخش خصوصی را در مورد اجرای طرح پیمان‌سپاری ارزی اعلام کرد. غلامحسین شافعی در این نامه، ضمن اشاره به محدودیت‌های سیستم بانکی کشور برای نقل و انتقالات کارآمد پولی از یکسو و نبود بستر لازم برای اجرای دستورالعمل طرح پیمان‌سپاری ارزی از سوی دیگر، خواستار اعمال اصلاحاتی در این طرح با ارائه ۸ پیشنهاد شد. نامه‌نگاری بخش خصوصی و اعمال نشدن پیشنهادهای این بخش از سوی سیاست‌گذاران به داستانی تکراری تبدیل شده است. تنها در همین یک مورد (پیمان‌سپاری ارزی)، از ابتدای هفته تا کنون ۴ نامه از سوی بخش خصوصی به مقامات مسوول دولتی نوشته شده است. صدور بخشنامه‌های ارزی همچنان ادامه

دارد. تصمیم جدید سیاست‌گذاران برای صادرکنندگان، پیمان‌سپاری ارزی و ملزم کردن آنها برای بازگرداندن ارز حاصل از صادرات طی مدت زمان سه ماهه است. اواخر هفته گذشته سرپرست معاونت ارزی بانک مرکزی نامه‌ای به رئیس گمرک ایران نوشته بود که محتوای آن بیانگر این مساله بود که صادرکنندگان محصولات پتروشیمی، فولاد و فلزات رنگین علاوه بر اینکه ملزم شده‌اند ارز حاصل از صادرات خود را حداکثر ظرف دو ماه به کشور بازگردانند، از آنها تعهدنامه محضری نیز برای بازگشت ارز حاصل از صادرات اخذ می‌شود. گمرکات اجرایی نیز از روز پنج‌شنبه گذشته مورخ ۱۴ شهریورماه این دستورالعمل را اجرایی کردند. اما این سه گروه صادراتی تنها ۸۰ درصد از صادرات کشور را به خود اختصاص می‌داد و ۲۰ درصد باقی‌مانده در این نامه تعیین تکلیف نشده بودند. این ۲۰ درصد، همان صادرکنندگان کالاهای با پایه غیرنفتی بودند که بخش خصوصی واقعی را شامل می‌شوند. از این رو تشکلهای اقتصادی پیش از آنکه تصمیم جدیدی برای این ۲۰ درصد گرفته شود و البته بنا به درخواست متولیان تجارت کشور، پیشنهادهایی را ارائه دادند.

کنفدراسیون صادرات ایران در این راستا روز شنبه مورخ ۱۷ شهریور طی نامه‌های جداگانه‌ای خطاب به معاون اول رئیس‌جمهور و رئیس سازمان توسعه

تجارت ضمن اشاره به تدوین پیش نویس دستورالعمل و ضوابط اجرایی رفع تعهد ارزی صادرکنندگان و برگشت ارز حاصل از صادرات کالا به چرخه اقتصادی کشور که از سوی معاونت بانک مرکزی برای اعلام نظر این تشکل در اختیار کنفدراسیون قرار گرفته بود، مخالفت صریح خود را با هرگونه مانع تراشی و ایجاد موانع در حوزه بازگشت ارز حاصل از صادرات ۲۰ درصد کالایی که مشمول ارائه ارز حاصل از صادرات در سامانه نیما نیستند، اعلام کرد. در نامه کنفدراسیون صادرات خطاب به مجتبی خسروتاج، رئیس سازمان توسعه تجارت، سه پیشنهاد ارائه شده بود. در پیشنهاد اول، ضمن اشاره به غیرقانونی بودن پیمان‌سپاری ارزی، عنوان شده بود که پیمان‌سپاری ارزی حداقل برای ۲۰ درصد صادرکنندگان با پایه غیرنفتی، ملغی اعلام شود. از سویی اگرچه حدود سه روز قبل از این نامه، مدت زمان ۲ ماهه برای برگشت ارز صادراتی سه گروه کالایی نامبرده تعیین شده بود، اما در پیش نویس، مدت زمان سه ماهه برای ۲۰ درصد باقی‌مانده صادرکنندگان در نظر گرفته شد. از این رو در پیشنهاد دوم عنوان شده بود که عملاً بازگشت سه ماهه ارز برخی از کالاهای صادراتی امکان‌پذیر نیست و این مدت زمان به بازه ۶ ماهه یا بیشتر متناسب با نوع کالا تغییر یابد. در پیشنهاد سوم با اشاره به مشکلات ثبت سفارش کالا آمده

بود: واردات در مقابل صادرات خود یا واگذاری اظهارنامه صادراتی به واردکننده ثالث همزمان با تسهیل کامل فرآیند ثبت سفارش و رفع بوروکراسی‌های موجود، شیوه رفع تعهد ارزی صادرکنندگان باشد. اما نامه دیگری نیز به اسحاق جهانگیری در این باره و در تاریخ ۱۷ شهریورماه درخصوص پیمان سپاری ارزی از سوی کنفدراسیون ارسال شد.

رئیس کنفدراسیون صادرات در این نامه ضمن اشاره به نامه ارسال شده به خسرو تاج، باز هم بر مستثنا شدن ۲۰ درصد صادرکنندگان کالاهای سنتی از پیمان سپاری ارزی و بازگشت ارز حاصل از صادرات در بازه زمانی ۳ ماهه و تسهیل در فرآیند ثبت سفارش کالاها تاکید کرد. اگرچه به گفته فعالان اقتصادی قرار بود درخصوص دستورالعمل بانک مرکزی برای ۲۰ درصد صادرکنندگان، روز دوشنبه مورخ ۱۹ شهریور تصمیم نهایی اتخاذ و دستورالعمل صادر شود، اما بانک مرکزی صبح یکشنبه ۱۸ شهریور این دستورالعمل را صادر کرد. دستورالعملی که شامل حال تمام صادرکنندگان اعم از ۸۰ درصدی و ۲۰ درصدی می‌شد. در این دستورالعمل نه تنها پیمان سپاری ارزی برای کلیه صادرکنندگان الزام شد، بلکه تمامی صادرکنندگان، حتی سه گروه کالایی محصولات پتروشیمی، فولاد و فلزات رنگین که پیش از این ملزم به بازگشت ارز در مدت ۲ ماه شده بودند، ملزم شدند طی مدت ۳ ماه ارز صادراتی خود را به چرخه اقتصاد کشور بازگردانند. بنابراین پیشنهادهای بخش خصوصی بار دیگر نادیده گرفته شد و سیاست‌گذار آنچه که در متن پیش نویس مد نظر داشت را به عنوان دستورالعمل نهایی صادر کرد. به نظر می‌رسد سیاست گذاران صرفاً برای

رفع تکلیف از بخش خصوصی مشورت می‌خواهند و در تصمیم‌گیری‌ها نظرات آنها را اعمال نمی‌کنند. پس از این دستورالعمل، کمیسیون توسعه صادرات اتاق ایران نیز در نامه‌ای به خسرو تاج نسبت به پیمان سپاری ارزی و بازه زمانی مطرح شده، ابراز نارضایتی کرد. اما ترتیب اثر داده نشد. ماجرای دستورالعمل‌های پیمان سپاری ارزی صادرکنندگان به اینجا ختم نشد. روز سه‌شنبه مورخ ۲۰ شهریور سرپرست معاونت ارزی بانک مرکزی در جمع فعالان اقتصادی در اتاق بازرگانی تهران اعلام کرد که اصلاحیه‌ای بر دستورالعمل دو روز قبل بانک مرکزی صادر خواهد شد. اصلاحیه، صادر شد ولی تغییر ملموس و رضایت‌بخشی برای صادرکنندگان به دنبال نداشت. نه از معاف شدن صادرکنندگان کالاهای سنتی از پیمان سپاری ارزی خبری بود و نه از طولانی‌تر شدن مدت زمان بازگشت ارز صادراتی برای این گروه از صادرکنندگان. اما بخش خصوصی همچنان تلاش می‌کند تا بتواند نظر سیاست‌گذاران را تغییر دهد. روز گذشته غلامحسین شافعی در نامه خود به اسحاق جهانگیری، ضمن تاکید بر ضرورت اجتناب از صدور بخشنامه‌های پیاپی بدون توجه به سازوکارهای اجرایی آنها، با ارائه ۸ راهکار خواستار اصلاح دستورالعمل ابلاغی بانک مرکزی شد. در این نامه با اشاره به دستورالعمل صادر شده در ۱۸ شهریور از سوی بانک مرکزی، آمده است: «باید به این مهم توجه شود که دستورالعمل‌های صادر شده نباید با شرایط اقتصادی و بسترهای حاکم در تضاد باشد. در شرایطی که سیستم بانکی کشور به دلیل محدودیت‌های ایجاد شده، امکان نقل و انتقالات کارآمد پولی را ندارد، چگونه

انتظار می‌رود صادرکنندگان ارز خود را به چرخه اقتصاد بازگردانند؟ این درحالی است که معمولاً فرماندهان در زمان جنگ و تنگ‌تر شدن حلقه محاصره، آزادی عمل بیشتری به سربازان خود می‌دهند تا از محاصره خارج شوند.» در بخش دیگر این نامه به صدور پیاپی بخشنامه‌ها اشاره شده و چنین آمده است: «بخشنامه‌های پیاپی که هریک به نحوی از انجا، فعالیت بخش واقعی اقتصاد را تحت‌الشعاع قرار می‌دهند، باید حداقل‌سازی شوند تا فضای عدم اعتماد به سیاست‌های اقتصادی، تجاری و ارزی در جامعه ایجاد نشود.» شافعی خطاب به جهانگیری درخصوص ناموفق بودن پیمان سپاری ارزی چنین عنوان کرده است: «عدم توفیق بسیاری از طرح‌ها، نبود بستر مناسب در مرحله اجرا است. نگاهی به گذشته طرح پیمان سپاری، دال بر اثبات این مساله است. بی‌توجهی به سازوکارهای اجرایی دستورالعمل‌ها نه تنها موجب می‌شود طرح‌های ملی در مقام عمل ناکام بمانند، بلکه ممکن است در شرایط فعلی، به مصداق بارز خودتحریمی تبدیل شوند و آنجایی که تمام عزم کارشناسی و اجرایی باید جزم شود تا گره‌ای از مشکلات کشور باز کند، بی‌دقتی‌هایی از این دست می‌تواند به تعمیق شکاف میان رویکردهای کلان و مکانیسم‌های اجرا بینجامد و انحرافات چون قاچاق صادرات را ترویج دهد.» او در این نامه خواستار بازبینی نحوه بازگشت ارز صادراتی به کشور شده و با توجه به کاستی‌های موجود، به نمایندگی از اتاق بازرگانی ایران، با اجرای طرح پیمان سپاری بدون حل و فصل تنگنایهای آن، مخالفت خود را اعلام کرده است. اما در صورت الزام برای اجرای این دستورالعمل، ۸ پیشنهاد را ارائه کرده است.

در سامانه نیما صورت پذیرد. پیشنهاد ششم: از آنجا که دریافت ارز برای واردکنندگان به فرآیندی زمان‌بر و دشوار تبدیل شده است، در راستای شفاف‌سازی بیشتر و اعتمادسازی در جامعه، در زمینه اعلام فهرست دریافت‌کنندگان ارز شفاف‌سازی صورت گیرد و واردکنندگان بتوانند این اطلاعات را در سامانه‌های مرتبط دریافت کنند.

پیشنهاد هفتم: دستورالعمل مزبور درخصوص صادراتی که به دلایل مختلف منجر به سوخت مطالبات می‌شود (به دلایلی مانند عدم پایبندی خریدار به تعهدات پرداختی خود، فاسد شدن کالای صادر شده در فرآیند صادرات و...) مسکوت است، بنابراین لازم است راهکارهایی برای آن دسته از صادرکنندگانی که دارای ادله مثبته در این‌خصوص هستند، ارائه شود.

پیشنهاد هشتم: دریافت تعهد محضری از صادرکنندگان حقیقی و مدیران‌عامل، اشخاص حقوقی اعم از واحدهای تولیدی و بازرگانی برای هر بار صادرات مستلزم مراجعه مکرر ایشان به دفاتر ثبت اسناد بوده و در نتیجه اتلاف منابع و سرمایه‌های ملی (وقت، هزینه و...) را به همراه خواهد داشت.

همچنین در نامه مذکور اشاره شده که در شرایط تشدید تحریم‌های خارجی که دولت از انتقال ارزهای حاصل از فروش نفت خام، مشتقات نفتی و سایر درآمدهای ارزی خود به کشور با مشکل مواجه شده است، اخذ تعهد ارزی از فعالان بخش خصوصی به شیوه مندرج در دستورالعمل موصوف، مشکلاتی را به‌وجود خواهد آورد.

واردات برای صادرکنندگان تسهیل شود. پیشنهاد سوم: صادرات به کشورهای مانند عراق، افغانستان، کشورهای منطقه CIS و کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس که از بسیاری از مواقع با استفاده از ریال جمهوری اسلامی ایران انجام می‌شود، نمی‌تواند مشمول حکم بازگشت ارز به چرخه اقتصادی کشور شود. به عبارت بهتر، با اجرای دستورالعمل موصوف، صادرات به کشورهای مذکور با مشکل و احیاناً با توقف روبه‌رو خواهد شد.

پیشنهاد چهارم: چنانچه مقرر شود ارز حاصل از صادرات بخش خصوصی نیز مشمول پیمان سپاری شود، اختصاص ۵ درصد ارزش فوب کالاهای صادراتی به تامین هزینه‌هایی مانند بازاریابی، تبلیغات و دفاتر خارج از کشور و نظایر آن کافی نخواهد بود و شایسته است این رقم به حداقل ۱۰ درصد افزایش داده شود.

پیشنهاد پنجم: قیمت‌گذاری کالاهای صادراتی تنها مبتنی بر نرخ ارز تعیین شده

پیشنهاد اول: مدت زمان بازگشت ارز حاصل از صادرات به چرخه اقتصاد کشور که در بند (۳) دستورالعمل مذکور سه ماه درنظر گرفته شده است، محدود بوده و عملاً اجرایی نیست. کالاهای با توجه به ماهیت و شرایط فروش‌شان، زمان بیشتری را برای بازگشت ارز به چرخه اقتصاد کشور نیاز دارند. بر این اساس لازم است بازه‌های زمانی متفاوتی (۶ ماهه، ۹ ماهه و یک‌ساله) متناسب با نوع کالا در نظر گرفته شود.

پیشنهاد دوم: اجرای بند (۴) دستورالعمل مزبور به‌خصوص بخش (الف) آن، شرایط را برای صادرکنندگان در رفع تعهد صادراتی دشوار می‌کند. بر این اساس، پیشنهاد می‌شود صادرکنندگان از طریق واردات در مقابل صادرات خود یا واگذاری پروانه‌های صادراتی به واردکنندگان دیگر همزمان با تسهیل کامل فرآیند ثبت سفارش و حداقل بوروکراسی حاکم بر فرآیند ثبت سفارش برای افراد اعم از حقیقی و حقوقی انجام شود و همچنین فرآیند

مدیرکل دفتر امور خدمات بازرگانی وزارت صنعت اعلام کرد: لزوم تعیین تکلیف پوشاک فاقد شناسه

مدیرکل دفتر امور خدمات بازرگانی وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام کرد: واردکنندگان، تولیدکنندگان، توزیع‌کنندگان و فروشندگان گروه کالایی پوشاک و منسوجات ملزم به تعیین تکلیف موجودی کالای فاقد شناسه خود مطابق زمان‌بندی‌های اعلام‌شده هستند «عباس تازش» افزود: این اقدام در پی صدور دستورالعملی به پیشنهاد وزارت صنعت و با همکاری ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز و دستگاه‌های اجرایی عضو آن، با هدف اجرای قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مبنی بر چگونگی دریافت شناسه کالا، برای پوشاک و منسوجات موجود در بازار و انبارهای کشور انجام می‌شود. وی اضافه کرد: همه واردکنندگان و تولیدکنندگان در صورتی که هنوز کالای فاقد شناسه در سطح انبار دارند، مکلفند از تاریخ ابلاغ تا ۲ ماه پیش از مهلت زمانی نسبت به شناسه‌دار کردن کالای فاقد شناسه خود در سطح انبار و نصب آن روی کالا قبل از ورود به زنجیره عرضه کالا مطابق دستورالعمل اجرایی اقدام کنند. مدیرکل دفتر امور خدمات بازرگانی وزارت صنعت گفت: توزیع‌کنندگانی که همچنان موجودی کالای فاقد شناسه در سطح انبار دارند، مکلفند از زمان ابلاغ تا ۲ ماه پیش از مهلت تعیین شده، نسبت به فروش کالای فاقد شناسه خود

اقدام کنند. وی اظهار داشت: با توجه به زمان‌بندی الزام اخذ و نصب شناسه کالا توسط واردکنندگان و تولیدکنندگان در دستورالعمل اجرایی و پایان مهلت‌های تعیین‌شده و با توجه به آنکه گردش موجودی کالا در کالاهای مشمول کوتاه و محدود است، همه توزیع‌کنندگان و عرضه‌کنندگان از جمله عرضه‌کنندگان اینترنتی که هنوز موجودی کالای فاقد شناسه دارند، مکلفند کالاهای‌شان را پیش از اتمام مهلت تعیین‌شده به مصرف‌کننده نهایی بفروشند.

برپایه این گزارش، مهلت تعیین تکلیف کالاهای وارداتی فاقد شناسه در سطح عرضه برای پوشاک و کفش به ترتیب ۳۱ تیرماه و ۳۱ مرداد ماه تعیین شده بود، همچنین تاریخ ۳۱ شهریورماه برای منسوجات خانگی و برای پارچه و اجزای پوشاک ۳۰ آبان تعیین شد. مهلت تعیین تکلیف کالاهای تولید داخل فاقد شناسه در سطح عرضه برای پوشاک، کفش و منسوجات خانگی به ترتیب ۳۰ مهر، ۳۰ آبان و ۳۰ آذر و برای پارچه و اجزای پوشاک ۳۰ بهمن تعیین شد.

کالای فاقد شناسه قاچاق

محسوب می‌شود

تازش تاکید کرد: پس از پایان مهلت‌های تعیین‌شده، در صورتی که کالای فاقد

شناسه در سطح بازار خرده‌فروشی و میان خرده‌فروشان توزیع شود یا به فروش رود، کالای قاچاق محسوب و پس از آن با حمل، نگهداری، عرضه یا فروش آن برخورد خواهد شد. وی یادآور شد: پس از اتمام مهلت‌های تعیین‌شده تولید، واردات، صادرات، حمل، نگهداری، توزیع و عرضه، خرید و فروش در گروه کالایی پوشاک و منسوجات به صورت تجاری مستلزم ثبت در سامانه جامع تجارت است.

این مقام مسئول ادامه داد: تولیدکنندگان، واردکنندگان و همه اعضای زنجیره تامین موظفند پس از اتمام مهلت مقرر، نسبت به اظهار موجودی کالاهای خود در سامانه جامع تجارت اقدام کرده و از تاریخ اظهار همه نقل و انتقالات (مالکیتی و مکانی) خود را مطابق با ضوابط سامانه جامع تجارت، در این سامانه ثبت کنند. تازش خاطرنشان کرد: تخلف از این امر و هرگونه تطابق نداشتن موجودی کالا در هر یک از مراحل یاد شده با اطلاعات مندرج در سامانه جامع تجارت، علاوه بر ایجاد ظن به قاچاق منجر به محرومیت تا یک سال از اشتغال به حرفه اشخاص حقیقی (از جمله ابطال پروانه کسب) و ممنوعیت از فعالیت تجاری تا ۶ ماه برای اشخاص حقوقی (از جمله ابطال گواهی فعالیت و انحلال شرکت) می‌شود.

منسوجات و پوشاک موجود در

انبارها شناسنامه دار می‌شوند

لازم به ذکر است در همین رابطه، جلسه پیگیری و نظارت بر اجرای دستورالعمل ماده ۷ آئین نامه اجرایی موضوع ماده ۱۳ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز برای گروه کالایی منسوجات و پوشاک به ریاست هندیانی معاون پیگیری و کاهش تقاضا ستاد با حضور مدیران ارشد وزارت صنعت، معدن و تجارت و نمایندگان اتاق اصناف، اتحادیه‌ها و انجمن‌های ذی‌ربط برگزار شد. هندیانی با اشاره به اهمیت موضوع پوشاک و صنعت نساجی و ضرورت حمایت از تولیدات داخلی و مبارزه با قاچاق، گفت: شناسایی خلاءها، پیگیری از سوء استفاده و شفاف‌سازی فرآیند تجاری از اهمیت بالایی برخوردار و در اقتصاد کشور بسیار تاثیرگذار است. به گزارش روابط عمومی ستاد مبارزه

با قاچاق کالا، معاون پیگیری و کاهش تقاضای ستاد، موفقیت جریان شناسه‌دار شدن کالاهای موجود در سطح کشور و در ادامه، اجرای شناسه رهگیری را منوط به اعتقاد و باور همه‌ی مسئولین دولتی و بخش‌های خصوصی برشمرد و ادامه داد: برخورد و مقابله با کالاهای خارجی غیرمجاز نیز باید همزمان با اخذ شناسه کالا توسط تولیدکنندگان داخلی صورت گرفته و دستورالعمل ابلاغی با جدیت دنبال شود تا امکان تفکیک کالاهای رسمی و غیررسمی موجود در سطح بازار میسر شود. وی اطلاع‌رسانی جامع و گسترده را گام نخست انجام این طرح عنوان کرد و افزود: آموزش مستمر به اعضای انجمن‌ها، اتحادیه‌ها و تشکلهای مرتبط و رصد فرآیند اخذ و نصب شناسه تولیدکنندگان داخلی و همچنین برخورد با عرضه کنندگان پوشاک خارجی غیر مجاز

از دیگر اقدامات پیش‌بینی شده در این طرح خواهد بود. در ادامه نمایندگان دستگاه‌های دولتی و بخش‌های خصوصی حاضر در جلسه، ضمن اشاره به موانع تولید و شرایط بازار ارز که مشکلاتی را برای تأمین مواد اولیه به وجود آورده، برخورد دولت با عرضه‌کنندگان پوشاک خارجی غیرمجاز را از ملزومات اجرای موفق طرح شناسه کالا برشمردند.

شایان ذکر است دستورالعمل ماده ۷ آئین نامه اجرایی موضوع ماده ۱۳ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز در خصوص کالاهای موجود در بازارها و انبارهای کشور توسط تولیدکنندگان، توزیع‌کنندگان، فروشندگان و یا سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی و امثال آن توزیع، نگهداری یا عرضه می‌شوند، در تیرماه سال جاری توسط وزیر صنعت، معدن و تجارت ابلاغ شد.

بافته‌های چینی بر تن بازار اصفهان نشست

نساجی اصفهان با کمتر از ۲۰ درصد ظرفیت فعال است

مردم را در این سود شریک می‌کردند اما در دهه‌های بعد با سیاست‌های اشتباه در امر واردات و نیز نبود مزیت‌های صادراتی، این صنعت رو به افول رفت. وی با بیان اینکه اگر ۱۰ درصد از منابع سرمایه‌گذاری در استان به سمت صنعت پاچه و نساجی جذب شود می‌توان به اشتغال‌زایی ۱۵ درصدی دست یافت، می‌گوید: متأسفانه اکنون با از دست رفتن بازار داخل به دلیل واردات جنس مشابه، این امکان از اصفهان گرفته شده است.

دیر انجمن نساجی اصفهان وضعیت کنونی نساجی این استان را ناشی از تصمیمات در بلندمدت می‌داند و می‌گوید: بها دادن به اجناس ترک و هندی در بازار پارچه باعث شد تا تولیدکننده برای رقابت با محصول خارجی رو به کاهش ظرفیت‌های تولیدی خود برای کاهش هزینه بیاورد. وی ادامه می‌دهد: برخی تولیدکنندگان نیز کاهش کیفیت را تنها راهکار برای ماندن در بازار داخل دانستند که البته شمار این تعداد واحد صنعتی بسیار اندک است و اغلب واحدها در شرایط نابرابر رقابتی مجبور به تعطیلی کامل یا کاهش ظرفیت تولید شدند.

اکنون به جرأت می‌توان گفت ۵۰ درصد از واحدهای نساجی اصفهان به تعطیلی کامل رفته‌اند و مابقی نیز با ظرفیت ۲۰ درصد مشغول فعالیت هستند و این در

دلیل تعطیلی کارخانه و عدم پرداخت حقوق‌های معوق هستیم. سرنوشت صنعت پارچه و نخ اصفهان روند رو به سقوطی را طی کرده است و اصفهان که زمانی به منچستر شرق شهره بوده این روزها بورس فروش پارچه‌های ترک، هندی و پاکستانی شده است.

به گفته دبیر انجمن نساجی اصفهان، این استان هشت هزار و ۳۰۰ واحد تولید پارچه، نخ و منسوجات داشته است که بیش از دو هزار واحد به صورت رسمی و با مجوز فعالیت می‌کرده‌اند. مظفر چلمقانی می‌گوید: به دلیل سودآوری و نیز ظرفیت خوب اشتغال‌زایی در این صنعت، شش هزار واحد صنعتی هم به صورت زیرپله ای در اصفهان شکل گرفت که با وجود فعالیت غیررسمی اما بخش زیادی از نیازهای بازار اصفهان و ۳۰ استان دیگر کشور و حتی چندین کشور اروپایی و آسیایی را تامین می‌کرد.

چلمقانی با انتقاد از سیاست‌های غلط در دولت‌های نهم و دهم برای واردات منسوجات به ایران و تضعیف کشت پنبه به عنوان ماده اولیه صنعت تولید پارچه، می‌افزاید: بازگشت سرمایه در صنعت نساجی در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ به اندازه‌ای خوب بود که اغلب سرمایه‌داران اصفهانی به کارخانه‌داران بزرگ این صنعت تبدیل شده بودند و با تشکیل شرکت‌های سهامی

رانت واردات رمق را از تولیدکننده پارچه هم گرفته است تا اصفهان که زمانی انقلاب صنعتی خود را با تاسیس کارخانه‌های نساجی آغاز کرد به بازاری بزرگ برای بافته‌های چینی تبدیل شود. روزی خیابان چهارباغ اصفهان محل عبور و مرور صدها کارگری بود که اگر مقصد آنها را جویا می‌شدیم بالاتفاق، همه آنها یک نام و نشان را بر زبان می‌آوردند: «کارخانه ریسندگی اصفهان». کارخانه‌ای که فراتر از یک واحد تولید برای اصفهان به شمار می‌رفت و آن را می‌توان نمونه‌ای از واردات تکنولوژی، مدرنیته کردن روند تولید و برندی برای اقتصاد اصفهان دانست.

رفته رفته و از اواسط دهه ۴۰ شمسی، صنعت نساجی به پیشانی تولید در اصفهان تبدیل و آنقدر ریشه‌های آن مستحکم شد که مشارکت و سرمایه‌های عمومی، سبب سرازیر شدن بخش قابل‌توجهی از نقدینگی روز مردم به واحدهای تولید پارچه و نخ شد به گونه‌ای که اغلب کارخانه‌های تولیدی، قالب خود را به یک شرکت سهامی تبدیل کردند.

اما این روزها به جای آنکه نام و نشان کارخانه‌های تولید پارچه را چهارباغ بگیریم باید سری به خیابان استانداری بزنیم، خیابانی که هر از گاهی شاهد اعتراض بسیاری از کارگران نساجی به

ترجیح داده است.

پرچم نیمه افراشته انقلاب صنعتی اصفهان

هرچند جنس چینی هم به اذعان مشتریان و نیز فروشندگان کیفیت مشابه پارچه‌های ایرانی را ندارد اما به علت قیمت پایین فلا مورد اقبال بخش زیادی از خریداران قرار گرفته است و تامین پارچه مورد نیاز واحدهای تولید لباس نیز با منسوج چینی انجام می‌شود اما ضرر حضور نابجای رقیب خارجی در بازار داخلی در حال حاضر از جیب تولیدکننده داخلی و کارگران پرداخت می‌شود به گونه‌ای که بسیاری از واحدهای تولید پارچه اصفهان به دلیل وام‌هایی که برای نوسازی تجهیزات خود گرفته اند اکنون با بهره‌های بیش از ۲۰ درصد بدهکار بانک‌ها شده اند و از طرف دیگر با مطالبات و معوقات کارگران خود که شاید نزدیک به شش ماه است، حقوق نگرفته اند، روبرواند.

شش دهه پیش، انقلاب صنعتی با صنعت پارچه و منسوجات و با کمک آلمانی‌ها در اصفهان آغاز شد اما این روزها با عدم تدبیر برخی مسئولان و سودجویی واردکنندگانی که از رانتهای دولتی برای واردات پارچه برخوردارند، راه این صنعت استراتژیک به کج راه افتاده و اگر سیاست‌های ارزی و خالی گذاشتن دست تولید از حمایت‌های دولتی تداوم یابد، نساجی اصفهان مانند کارخانه متروک ریسف در قلب چهارباغ پوسیده خواهد شد و باید سراغ صنعت پارچه‌بافی اصفهان را از آرشیو مجلات و روزنامه‌های دهه ۵۰ و ۶۰ گرفت.

وی می‌گوید: هرچند واردات جان نساجی را در اصفهان گرفته است اما از سوی دیگر ما در اصفهان توانایی تولید پارچه‌های مجلسی که بخش زیادی از نیاز بازار را شامل می‌شود، نداریم و باید در واردات تکنولوژی تولید آن از سوی دولت حمایت شویم.

۹۰ درصد پارچه‌های مورد نیاز بانوان را واردات تامین می‌کند

تقی‌زاده با بیان اینکه حدود ۹۰ درصد از پارچه‌های مورد نیاز بانوان از طریق کشورهای واردکننده جنس به ایران تامین می‌شود و ما توان تامین را نداریم، می‌افزاید: در این زمینه ناچار به واردات هستیم که به همین دلیل قطعا بسیاری از واحدهای تولیدی با رکود روبه‌رو شده اند. به تبع رکود در کارخانه‌ها و کارگاه‌های تولید پارچه اصفهان، واحدهای فروش هم به دلیل کاهش قدرت خرید مردم با مشکل روبه‌رو شده‌اند و بسیاری از واحدهای صنفی از سال گذشته تاکنون ابطال پروانه کسب خود را به ماندن در بازاری که با ارز آزاد جنس خود را تامین می‌کند اما مشتری برای آن وجود ندارد،

حالی است که هم واردات مواد اولیه این صنعت و نیز ماشین آلات مورد نیاز باید با ارز آزاد تامین شود که قطعا در چنین شرایطی سرمایه گذاری در این صنعت و صنایع مشابه به دلیل عدم توجیه اقتصادی به صفر خواهد رسید.

از طرفی، در سال‌های اخیر که دولت از پنبه‌کاران برای کشت حمایت لازم را نکرد، تولید این محصول نیز رو به افول گذاشت و تامین مواد اولیه کارخانه‌های تولید پارچه و نخ در اصفهان با چالش جدی روبه‌رو و وابسته به واردات شد، وارداتی که اکنون باید با نرخ آزاد انجام شود اما توان آن برای واردکننده و نیز خرید آن از سوی تولیدکننده وجود ندارد. اصفهان که زمانی پارچه لباس‌های پلیس انگلستان را تولید و تامین می‌کرد اکنون برای تامین چادر مشکی خود دست به دامن واردات شده است و به گفته احمد تقی‌زاده، رئیس اتحادیه پارچه فروشان اصفهان، تنها کارخانه تولید چادر مشکی استان هم که با تلاش بسیار راه‌اندازی شده بود به دلیل دست‌اندازهای داخلی مانند مالیات و بیمه، به صورت نیمه‌تعطیل و محدود فعالیت می‌کند.

پایان ماه عسل درآمدهای نفتی رشد اقتصادی منفی برای سال ۹۷

این مورد می‌گوید دولت مدتی است طبق الگوی نامناسب، مبالغ بسیار بالایی را بدون پشتوانه به بانک‌ها و بازار تزریق می‌کند که این پول‌ها و حجم بالای نقدینگی، تورم‌های شدیدی را باعث شده است. به اعتقاد خسرو فروغان گران‌سایه، در شرایط فعلی اقتصاد، این حجم از پول‌های سرگردان و بدون پشتوانه آسیب‌های بزرگی را برای کشور به همراه خواهد آورد و بزرگ‌ترین آسیب آن، ضعیف کردن اقتصاد جامعه و مردم ایجاد اختلاف طبقاتی خواهد بود.

پیش‌بینی‌ها از رشد منفی اقتصادی

از سویی، امتناع بانک مرکزی از اعلام آمارهای مرتبط با رشد اقتصادی نیز گویای این حقیقت تلخ است که رشد رو به افول شاخص‌های کلان اقتصادی شتاب گرفته و موید عملکرد نامتناسب این شاخص‌ها در این سال‌ها بوده است. مرکز پژوهش‌های مجلس نیز حتی در تازه‌ترین گزارشش رشد اقتصادی منفی را برای سال ۹۷ پیش‌بینی کرده است. بر اساس گزارش این مرکز، رشد اقتصادی ایران در سال ۹۷ با در نظر گرفتن سناریوی اول ۰٫۵- و سناریوی دوم ۲٫۸- درصد است. مرکز پژوهش‌های مجلس در این گزارش اشاره کرده که عملکرد اقتصادی سال ۹۷ بیش از هر چیز متأثر از

ابتدای دولت روحانی تا به امروز حدود چهار برابر شده است؛ به عبارتی حجم نقدینگی که در ابتدای دولت یازدهم کمتر از ۵۰۰ هزار میلیارد تومان بود، امروز به بیش از ۱۶۰۰ هزار میلیارد تومان رسیده است که نشان‌دهنده رشد بیش از سه برابری آن است.

هرچند بخش وسیعی از این نقدینگی‌ها در قالب شبه‌پول و سپرده‌های بانکی نمایان شده است، با این وجود وسعت چنین موضوعی را می‌توان در تأثیرات آن بر قیمت‌های بازار اقتصادی دید. به عبارتی دیگر، هرچند در رابطه با خطرات این نقدینگی‌های فزاینده در اقتصاد می‌توان در رابطه با غول تورمی به راحتی استدلال کرد، با این وجود بازتاب چنین موضوعی در دیگر شاخص‌های کلان اقتصادی که نشانگر توسعه‌یافتگی کشور است نیز می‌تواند بسیار تکان‌دهنده باشد. از زمین افتادن طرح‌های توسعه‌ای گرفته تا به تعطیلی کشیده شدن مراکز و سازمان‌های صنعتی که این روزها تعدادشان حتی انگشت‌شمار شده است.

مردم هدف رشد بی‌پشتوانه پول

به راستی برای این حجم از پول‌های بی‌پشتوانه‌ای که دامنگیر اقتصادمان شده است چه می‌شود کرد؟ رئیس کمیسیون بازرگانی داخلی اتاق بازرگانی ایران در

نقدینگی هزار و چند میلیاردی، جدیدترین آمار از عملکرد شاخص‌های اقتصادی کشور است؛ شاخصی کلان که اگر می‌توانست به خدمت تولید درآید، اقتصادمان را آن سوی مرزهای جهانی شدن می‌دیدیم. اما چنین چیزی نه در قالب توسعه‌یافتگی کشورمان، که در قالب تورم‌های فزاینده بروز کرد و نتیجه‌اش رفتارهای نادرست دیگر شاخص‌های اقتصادی در طول زمان است که عقب‌ماندگی در طرح‌های توسعه‌ای را موجب شده است.

عملکرد شاخص‌های کلان اقتصادی کشور در طول سال‌های گذشته بیانگر حقیقت تلخی است که روند رو به افولش را کماکان ادامه می‌دهد؛ از سیاست‌هایی که به رشد سرسام‌آور نقدینگی در طول این سال‌ها انجامید تا نگرانی از بازتاب این حجم از نقدینگی در قالب ابرتورم‌های فزاینده! اگر نگاهی به آمارهای کلان اقتصادی کشور در طول سال‌های گذشته بیندازیم، با رشد بی‌سابقه نقدینگی مواجه می‌شویم که در طول این سال‌ها پشت تریبون‌های دولتی پنهان مانده بود و امروز در قالب غول‌های نقدینگی در حال نمایان شدن است.

۴ برابر شدن رشد نقدینگی

آمارها می‌گویند حجم نقدینگی از

وضعیت تحریم‌های آمریکا پس از خروج این کشور از برجام و نوع واکنش اقتصادی ایران خواهد بود.

بر این اساس آن‌طور که از آمارها برمی‌آید و همان‌طور که عملکرد اقتصادی کشور در طول این سال‌ها نشان می‌دهد، شاید باید منتظر فاجعه‌های فراگیر اقتصادی باشیم که به عملکرد نادرست آن در اقتصاد می‌انجامد. با این حال بیش از هر چیز باید نگران رشد چندبرابری نقدینگی‌ها در طول این سال‌ها باشیم که کل اقتصاد را به خدمت خود درآورده است و همه مسیرهای منتهی به توسعه‌یافتگی و حرکت در مسیر جهانی شدن را بسته است.

بیماری عمیق ۴۰ ساله در اقتصاد ایران

در همین حال محمدقلی یوسفی، اقتصاددان و استاد تمام دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی به «جهان صنعت» گفت: اتفاقاتی که در حوزه بازار ارز در کشور می‌افتد موضوع جدیدی نیست و نشان‌دهنده بروز بیماری عمیقی است که در طول ۴۰ سال گذشته در اقتصاد ریشه دوانده است. آن‌طور که یوسفی می‌گوید، برای ارائه تصویری روشن از اقتصاد ایران، می‌توان عملکرد شاخص‌هایی را مورد سنجش قرار داد که معمولاً از چشم همگان و به خصوص مردم عادی پنهان می‌ماند و عیان نمی‌شوند. یوسفی بیان کرد: بر اساس آمار بانک مرکزی، جمعیت ایران ۸۱ میلیون و ۱۰۰ هزار نفر برآورد شده است که تخمین زده شده نیروی کار فعال ۲۶٫۶ درصد و بیکاران، ۱۲٫۱ درصد این جمعیت را تشکیل می‌دهند. با فرض دقت و صحت

این آمار، حدود ۵۲ میلیون و ۲۴۰ هزار نفر از جمعیت ایران هیچ کاری انجام نمی‌دهند و تنها مصرف‌کننده محسوب می‌شوند و بار مسوولیت تامین مخارج آنها برعهده ۲۳ میلیون نفر جمعیت شاغل کشور است. آن‌طور که وی اشاره می‌کند، ۲۳ میلیون نفری که جزیی از جمعیت شاغل کشور هستند نیز تنها در فعالیتهای خدماتی نظیر آموزش و پرورش، فعالیتهای خرده‌فروشی، عمده‌فروشی، حمل‌ونقل و رستوران و... مشغول هستند. بر این اساس، هر یک نفر شاغل، حداقل باید مسوول تامین مخارج چهار نفر باشد و حقوق دریافتی وی باید بتواند مخارج این چهار نفر را تامین کند، این در حالی است که حقوق دریافتی این افراد کمتر از حدی است که بتواند جوابگوی نیاز این چهار نفر باشد و گویای قرار داشتن آنها زیر خط فقر است.

این اقتصاددان ادامه داد: شاخص دوم از کاهش فعالیتهای تولیدی به خصوص در بخش صنعت و معدن حکایت دارد. اطلاعات به دست آمده از بانک مرکزی نشان می‌دهد، سهم صنعت و معدن از تولید ناخالص داخلی ایران از میزان ناچیز ۱۴٫۹ درصد در سال ۹۳، به حدود ۱۳ درصد در سال ۹۶ کاهش پیدا کرده است؛ این در حالی است که بر اساس پیش‌بینی سازمان‌های بین‌المللی، سهم صنعت در تولید ناخالص داخلی کشور در سال ۲۰۰۰ باید به میزان حداقل ۲۵ درصد می‌رسید، این در حالی است که ما حتی از میزان متوسط کشورهای دنیا بر اساس این پیش‌بینی نیز عقب هستیم. وی ادامه داد: سرمایه‌گذاری ایران بر روی ماشین‌آلات نیز که نشان‌دهنده حجم فعالیتهای

صنعتی است، از ۸٫۲ درصد در سال ۸۳ که رقمی بسیار ناچیز است، به ۶٫۵ درصد در سال ۹۶ کاهش پیدا کرده است؛ این موضوع نشان‌دهنده انگیزه پایین فعالیت در این بخش صنعتی است، به طوری که هیچ کس تمایلی به کار تولیدی از خود نشان نمی‌دهد. به گفته یوسفی، حتی سهم سرمایه‌گذاری دولت هم چندان رضایت‌بخش نیست، به گونه‌ای که سهم سرمایه‌گذاری ماشین‌آلات دولت از ۱٫۹ درصد به کمتر از ۱ درصد در همین مدت کاهش نشان می‌دهد.

این استاد دانشگاه در بخش دیگری از صحبت‌هایش اشاره کرد که نسبت سرمایه‌گذاری تحقق یافته به برنامه‌ریزی شده از ۱۹٫۵ درصد در سال ۹۰، به حدود ۱۵ درصد در سال ۹۶ کاهش پیدا کرده است؛ همچنین میزان اشتغال تحقق یافته نسبت به اشتغال برنامه‌ریزی شده از ۲۴٫۱ درصد به کمتر از ۲۱ درصد کاهش نشان می‌دهد؛ به گفته وی، این آمار نشان می‌دهد که ۸۵ درصد سرمایه‌ها از بخش صنعت فرار کرده‌اند و وارد مسیرهای منتهی به خدمات و بازرگانی شده‌اند که کمکی به بخش تولیدی کشور نمی‌کند. شاخص دیگری که این اقتصاددان به آن اشاره می‌کند، شاخص اشتغال در بخش صنایع کارخانه‌ای است. آن‌طور که یوسفی می‌گوید، بر اساس مطالعات انجام شده، در سه سال منتهی به سال ۹۲ میزان استفاده از ظرفیت تولیدی و صنایع کارخانه‌ای، ۴۸٫۹ درصد بوده و میزان بیکاری پنهان (یعنی افرادی که شاغل هستند و کمکی به بخش تولیدی کشور نمی‌کنند و نیروی کار اضافی به حساب می‌آیند) بیش از ۴۷ درصد است

تا به امروز برافراشته نگه دارد و بنابراین نمی‌توان امید داشت که سیاست‌های دولتمردان موجب بهبود شرایط کشور شود.

یوسفی خاطرنشان کرد: افرادی که با وضعیت اقتصاد ایران مواجه می‌شوند ناتوان در اتخاذ تصمیمات کارساز هستند و بنابراین اگر سیاستی هم دنبال شود تنها تیری در تاریکی است و هیچ‌کدام قادر به ارائه راه‌حل برای مشکلات کشور نیستند. به اعتقاد وی، سیاست‌های دولت روحانی متأثر از سیاست‌های گروه‌های دلال و بازرگان در اقتصاد است و قدرت نفوذ آنان به قدری است که حتی سیاست‌های دولت را هم به گروگان گرفته‌اند، بنابراین تا زمانی که سیاست‌های آنان بر اقتصاد حاکم باشد نه می‌توان از سیاست‌های کنترل نقدینگی سخن گفت و نه می‌توان به کنترل نرخ تورم امید داشت و حتی با اضافه کردن مساله تحریم‌ها به آن، باید منتظر تشدید بحران‌های اقتصادی نیز در کشور باشیم.

۶۶ درصد افزایش داشته است. مالیات بر کالاهای نیز نزدیک به ۷۹ درصد افزایش داشته که نشان می‌دهد انتقال بار هزینه‌های دولت به حقوق‌بگیران و مردم ضعیف جامعه بسیار بالا رفته است. به گفته وی، نکته جالب این است که در همین مدت، مالیات بر ثروت تنها ۱۴,۷ درصد بالا رفته که سهم مالیات بر ثروت به کل مالیات‌ها در حد ۵ درصد باقی مانده است؛ این موضوع نشان می‌دهد هزینه‌های حیف و میل دولت را حقوق‌بگیران و مردم ضعیف جامعه پرداخت می‌کنند و در مقابل ثروتمندان از ندانم‌کاری‌های دولت منتفع می‌شوند.

آن‌طور که این اقتصاددان اشاره می‌کند، مسائلی همچون تورم، نرخ ارز، نابسامانی‌های اقتصادی، فقر گسترده، ناامیدی حاکم، فرصت‌های از دست رفته برای توسعه و... تصویری از اقتصاد ایران به دست می‌دهد که نشان می‌دهد تنها یک دست نامرئی توانسته قامت کشور را

به این معنی که این صنایع نه تنها قادر به استخدام نیروی کار جدید نیستند، که حتی ۴۷ درصد نیروی کار موجود آنان نیز نیروی کار مازاد است.

یوسفی ادامه داد: بر اساس آمارهای بانک مرکزی، شاخص تولید همواره سیر نزولی داشته به طوری که در چند سال گذشته همچنان کاهش داشته و در سال ۹۵ این سیر نزولی متوقف شده است. به گفته وی، بعد از سال ۹۵، این شاخص به میزان بسیار ناچیزی میل به افزایش پیدا کرده که باید آن را نادیده گرفت.

این اقتصاددان تصریح کرد: شاخص چهارمی که وجود دارد مربوط به صادرات نفت و درآمد نفتی دولت است که آمارهای بانک مرکزی نشان می‌دهد صادرات نفت از ۱۴۳۵ هزار بشکه در روز در سال ۹۳، به ۲۳۲۴ هزار بشکه در سال ۹۶ افزایش داشته است. در همین مدت میزان بدهی دولت و شرکت‌های دولتی به سیستم بانکی بیش از ۷۶ درصد افزایش داشته است و از ۱۴۶۶ هزار میلیارد ریال به ۲۵۸۳,۳ هزار میلیارد ریال افزایش داشته است. در همین مدت خالص تملک دارایی‌ها که همان خصوصی‌سازی برای تامین منابع درآمدی است هم، ۴۸۴ هزار میلیارد ریال بوده که به هزینه‌های دولتی افزوده است. به اعتقاد یوسفی، این میزان صادرات نفت و این میزان استقراض از سیستم بانکی توسط دولت، هیچ‌گونه کمکی به رفاه جامعه نکرده است.

استاد تمام دانشگاه علامه طباطبایی به شاخص عدالت اجتماعی نیز اشاره کرد و گفت: اطلاعات منتشر شده نشان می‌دهد بین سال‌های ۹۳ تا ۹۶، میزان مالیات بر درآمد حقوق‌بگیران بیش از

رمز گشایی از کندی عرضه ارز به سامانه نیما

هستند ناراضی است چرا که به تعهد خود در ارائه ارز به بازار ثانویه عمل نکردند و ارز صادراتی‌شان را کامل به سامانه نیما (نظام یکپارچه مدیریت ارزی) نیاوردند.

بازار ثانویه ارز کار نمی‌کند

محمدرضا زهره‌وندی عضو اتاق بازرگانی ایران نیز درباره ارز ثانویه و استفاده‌ای که تولیدکنندگان از آن داشتند، گفت: درست است که می‌گویند تولیدکنندگان می‌توانند ارز مورد نیاز خود را از طریق بازار ثانویه تأمین کنند اما وقتی ارزی وجود ندارد درخواست‌ها باطل می‌شود. با این شرایط بازار ثانویه کار نمی‌کند و عملاً دست تولیدکنندگان به ارز این سامانه نمی‌رسد. وی ادامه داد: برای استفاده از ارز ثانویه حداقل تولیدکنندگان دو بار درخواست دادند، اما نتوانستند ارزی دریافت کنند و همواره از مدت ثبت‌نام‌ها گذشته است. لذا بدون هیچ توضیحی از تاریخ درخواست ما گذشت و حتی وعده پول هم داده نشد.

صادرکنندگان از عرضه ارز به نیما امتناع نمی‌کنند

زهره‌وندی ادعان داشت: متأسفانه دستورالعمل و آیین‌نامه متعدد دولت (۱۵۷ آیین‌نامه) باعث شده تمام بخش‌ها با سردرگمی مواجه شوند و نمی‌دانند چه آینده‌ای درانتظارشان است. اکنون حداقل ۷ میلیارد دلار

حاصل از صادرات کالا به چرخه اقتصادی کشور، گمرک ایران مکلف است «همزمان» با اظهار الکترونیک صادرات در پنجره واحد تجارت فرامرزی، تعهد بازگشت ارز حاصل از صادرات را به طور سیستمی از صادرکننده یا نماینده قانونی وی به شرح تعهدنامه پیوست بگیرد. صادرکنندگان کالا مکلفند سه ماه پس از تاریخ صدور پروانه صادراتی گمرکی، حداقل ۹۵ درصد «ارزش گمرکی کالای مندرج در پروانه صادراتی» را به چرخه اقتصادی کشور بازگردانند و از طریق سامانه جامع تجارت به بانک مرکزی اظهار کنند.

صادرکنندگان در صورت عدم عرضه ارز به نیما با مشکل مواجه می‌شوند

مجتبی خسرو تاج رئیس سازمان توسعه تجارت درباره عرضه ارز صادرکنندگان در بازار ثانویه و عدم همکاری صادرکنندگان، گفت: با دستورالعمل ابلاغی بانک مرکزی برای سپردن تعهد ارزی اگر شرکت‌هایی که درآمد صادراتی دارند نسبت به عرضه ارز اقدام نکنند با مشکل مواجه خواهند شد. وی افزود: تصور می‌کنم رئیس جمهوری از شرکت‌های عمده صادراتی در بخش پتروشیمی، محصولات پایه نفتی و کانی‌های فلزی که اکثراً این شرکت‌های شبه‌دولتی، وابسته به هلدینگ‌های بزرگ سرمایه‌گذاری و مدیریت دولتی یا وابسته به نهادها

از زمانی که سامانه نیما که برخی آن را با بازار ثانویه می‌شناسند راه افتاد، تولیدکنندگان و واردکنندگان مواد اولیه دلگرم شدند که حداقل بدون واسطه و با قیمت کمتر می‌توانند ارز مورد نیاز خود را تأمین کنند ولی این دلخوشی دوام نیاورد. چرا که دست تولیدکنندگان به این نوع ارز نرسید و صادرکنندگان برای عرضه ارز دست به عصا حرکت کردند و از سوی دیگر سعی کردند با حفظ ذخایر ارزی خود تا مشخص شدن ساز و کار سامانه نیما منتظر بمانند.

البته گروهی هم هستند که به‌خاطر فاصله قیمتی ارز آزاد و سامانه نیما، بازار آزاد را به سامانه نیما ترجیح می‌دهند. این موضوع گلایه شدید رئیس جمهوری را هم سبب شد. حسن روحانی تأخیر در فروش ارز از سوی شرکت‌های صادراتی را خیانت به کشور دانست و دستور عزل و معرفی این افراد به دادگاه را داد.

در این میان پتروشیمی‌ها عنوان کردند از ابتدای سال ۹۷ تا ۱۹ شهریور امسال حدود سه میلیارد و ۳۲۱ میلیون یورو معادل ۶۹ درصد درآمد ارزی صادرات پتروشیمی به بازار عرضه شده که یک میلیارد و ۷۶ میلیون یورو از آن به بازار ثانویه (با قیمت ۸۰۸۰ تومان) اختصاص دارد. این عدد به اعتقاد فعالان صنعتی بسیار کم است و با توجه به درآمد آنها منطقی نیست. براساس دستورالعمل جدید بانک مرکزی با موضوع «رفع تعهد ارزی صادرکنندگان و برگشت ارز

وی با تأکید بر اینکه کسانی که شناخته شده هستند و برندشان برای صادرات مورد تأیید است، گفت: این افراد زودتر می‌توانند ارز حاصل از صادرات خود را دریافت و وارد سامانه نیما کنند، همچون پتروشیمی‌ها و محصولات نفتی اما این شرکت‌ها بعضاً دیرتر ارز خود را به سامانه نیما واریز می‌کنند که علتش را فقط خدا می‌داند.

این عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران یادآور شد: سامانه نیما نسبت به بازار آزاد، نرخ پایه دارد و ارزان‌ترین قیمت است که به‌صورت نوبت‌دهی برای متقاضیان تأمین می‌شود. در سیستم نوبت‌دهی هم تا زمان تأمین ارز از صرافی‌ها و بانک‌ها حداکثر یک هفته طول می‌کشد. وی اظهار کرد: تا امروز در سیستم نیما برای خرید ارز و واردات کالا مشکلی نداشته‌ایم، چراکه حداکثر یک هفته تا ۱۰ روز مدت طولانی برای تأمین ارز نیست.

ارز بازار ثانویه آن هم در حجم بسیار کم بهره‌مند شوند. در این میان واحدهای تولیدی حتی نتوانستند صد هزار دلار از بازار ثانویه بگیرند.

علت دیر عرضه کردن ارز را فقط خدا می‌داند

محمدرضا صفا، نایب رئیس کمیسیون مدیریت واردات اتاق بازرگانی ایران هم در این باره گفته است: چرخه برگشت پول حاصل از صادرات کالا بدین صورت است که صادرکننده زمانی که کالای خود را صادر می‌کند، بین ۱۵ روز تا حداکثر یک ماه زمان می‌برد تا ارز حاصل از صادرات به چرخه برگردد. دلیل اصلی‌اش هم این است که این تبادل‌ها از طریق سیستم بانکی به‌فروش نمی‌رسد و نقد از کشور صادرشده دریافت می‌شود. بنابراین از حمل کالا تا رسیدن به کشور مقصد، از تخلیه تا فروش بین ۱۰ روز تا یک ماه طول می‌کشد تا ارز به سیستم نیما برگردد.

سرمایه ملی در گمرک خاک می‌خورد. اگر دولت درست تصمیم‌گیری کرده بود، اکنون تولیدکننده معطل ترخیص مواد اولیه خود از گمرک نبود و از طرفی صادرکننده هم به دولت اطمینان پیدا کرده بود و نسبت به عرضه ارز خود این‌گونه تأخیر نمی‌کرد.

وی با بیان اینکه صادرکنندگان حاضرند ارز خود را در بازار ثانویه عرضه کنند، گفت: هیچ‌کدام از صادرکنندگان از عرضه ارز خود در سامانه نیما برای کمک به تولید امتناع نمی‌کنند اما از آنجا که سازوکار مشخص و شفافیت وجود ندارد، آنها دست نگه داشتند و منتظر این هستند که ببینند دولت چه برنامه‌ای دارد و آیا می‌خواهد مجدد دستورالعمل‌ها را تغییر دهد.

صادرکنندگان تا

دقیقه ۹۰ صبر می‌کنند

عضو اتاق بازرگانی ایران گفت: صادرکنندگان برای ارائه ارز خود در بازار ثانویه شش ماه فرصت دارند و به همین جهت تا دقیقه ۹۰ صبر خواهند کرد تا در ساز و کاری شفاف نسبت به عرضه ارز خود اقدام کنند. بخش خصوصی، ارز قابل‌توجهی برای ارائه به بازار ثانویه ندارد اما خصولتی‌ها که صادرکننده محصولات پتروشیمی، میعانات گازی و... هستند، باید ارز خود را عرضه کنند. طبق گفته معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت این بخش یک میلیارد دلار ارز را در بازار ثانویه عرضه کرده است. این عدد با توجه به حجم فعالیت آنها بسیار کم است. وی ادامه داد: طی این مدت تنها دو نفر توانستند از

کشتی به گل نشسته صنعت نساجی

با قیمت ثابت در این صنف و فعالیت نکردن اصناف تولیدکننده پوشاک به دلیل وجود پوشاک قاچاق در کشور، باعث شده تا کشتی صنعت نساجی کشور به گل بنشیند.

قدیری نژاد افزود: در جلسات پیاپی‌ای که اصناف با دولت داشته است بارها مشکلات نبود مواد اولیه و مشکل در تهیه ارز برای واردات این مواد گوشزد شده اما من سوالی دارم؛ شاید کشور در موقعیت خاصی از بحران قرار گرفته و با کمی تحمل بتوان این بحران را رد کرد اما چطور است که در این برهه اقتصادی حتی با اینکه واردات پوشاک کاملاً ممنوع شده پوشاک خارجی به کشور وارد می‌شود و در فروشگاه‌هایی به قول معروف لاکچری به فروش می‌رسد.

۳۲ درصد توزیع کنندگان پارچه تعطیل شده‌اند

همچنین عضو اتحادیه بنکداران و طاقه فروشان پارچه تهران گفت: مالیات‌های بسیار سنگین در این شرایط اقتصادی، باعث تعطیلی بیش از ۳۲ درصد توزیع‌کنندگان پارچه در بازار تهران شده است. ملک محمدی در گفتگو با خبرگزاری صدا و سیما افزود: کارخانه‌های نساجی بیش از ۴ ماه است که به هیچ عنوان تولید ندارند و مواد اولیه کارشان هم در بازار پیدا نمی‌شود.

برای ادامه فعالیت خود به تسهیلات بانکی و تهیه مواد اولیه متکی هستند. حال به سادگی می‌شود سود تسهیلات بانکی و مالیات ارزش افزوده در هر کدام از این مراحل را با یک محاسبه ساده به قیمت محصول نهایی اضافه کرد و متوجه شد که با این سیاست‌ها، محصول نهایی صنف ما بدون هیچ توجیهی تا صد درصد افزایش قیمت خواهد داشت.

رئیس اتحادیه بنکداران و طاقه فروشان پارچه گفت: با توجه به اینکه اصلی‌ترین مشتری‌های صنف ما تولیدکننده‌های پوشاک هستند در حال حاضر عدم امکان تهیه مواد اولیه

رئیس اتحادیه طاقه فروشان پارچه گفت: مالیات بر ارزش افزوده و پوشاک قاچاق، صنعت نساجی کشور را به نابودی کشیده است. امیر قدیری نژاد افزود: اکثر تولیدی‌های وابسته به تسهیلات بانکی، در این شرایط اقتصادی به دلیل وجود مالیات ارزش افزوده و رکود بازار در حال نابودی هستند. وی گفت: مالیات ارزش افزوده در کشورهایی گرفته می‌شود که سود تسهیلات‌شان زیر یک درصد است نه در ایران که بعضاً تا ۲۶ درصد سود تسهیلات بانکی بالا می‌رود.

قدیری نژاد افزود: در صنف ما چهار مرحله ریسندگی، بافندگی، رنگریزی و عرضه پارچه وجود دارد که هر کدام

وی گفت: این در حالی است که با در نظر گرفتن این نکته از زمان کاشت پنبه تا زمان تولید پارچه در کارخانه چند شغل مستقیم و غیر مستقیم با این صنعت وجود دارد حالا باید اعلام کرد که این تعطیلی می‌تواند رکود بسیار جدی را در حوزه صنف تولید پارچه به وجود بیاورد.

ملک محمدی افزود: در حال حاضر بهترین کارخانه پشم‌بافی جهان که در ایران بود به دلیل ورشکسته شدن در شش ماهه اخیر تعطیل شده و حتی در زمین‌های این کارخانه اقدام به ساخت آپارتمان‌های مسکونی کرده‌اند. وی گفت: نبود مواد اولیه در بازار و ثبات نداشتن در قیمت‌گذاری آنها که البته همگی منتج از عدم ثبات در نرخ ارز است در کنار مالیات‌های بسیار سنگین در این شرایط اقتصادی، صنف طاقه‌فروشان پارچه را با مشکلات فراوانی روبه‌رو کرده است که در صورت مرتفع نکردن مشکلات، تولیدکننده‌ها و توزیع‌کننده‌های قدیمی این صنف ممکن است دیگر امکان ادامه کار نداشته باشند.

۴۰ درصد از کارگاه‌های نساجی در ۶ ماه گذشته تعطیل شده است

همچنین مسئول اتحادیه سرانجام تهران گفت: تولیدی‌های پارچه به دلیل نبود مواد اولیه و ثبات نداشتن قیمت در بازار، دست از کار کشیدند. محسن خردمند افزود: در حال حاضر مواد اولیه در بازار قیمت ثابتی ندارد و هر روز رو به افزایش است که این خود باعث شده تا تولیدکننده‌ها در صنف نساجی

امکان بستن قراردادهای طولانی‌مدت و ادامه فعالیت را نداشته باشند. وی گفت: وقتی تولیدکننده نمی‌تواند مواد اولیه را با قیمت ثابتی تهیه کند چطور می‌تواند قراردادی برای مثال یک ماهه ببندد و شروع به تولید کند.

مسئول اتحادیه سرانجام تهران افزود: در صنف ما تا به حال ارزی به عنوان چهار هزار و ۲۰۰ تومانی برای واردات مواد اولیه اختصاص پیدا نکرده است و از تاریخ ۲۲ فروردین که بخشنامه ارزی دولت ابلاغ شد هیچ کدام از واردکنندگان ما نتوانستند مواد اولیه این صنف را وارد کنند. خردمند گفت: در حال حاضر تولیدکنندگان و واردکنندگان صنف ما دیگر از دریافت ارز چهار هزار و ۲۰۰ تومانی ناامید شده‌اند و فقط از دولت انتظار دارند تا یک عدد ثابت برای نرخ ارز در نظر بگیرد که بر اساس آن بشود مواد اولیه را خریداری و قیمت

محصول نهایی خود را به مشتری بدهند. وی افزود: البته نباید فراموش کرد که برای مثال ثابت شدن ارز در قیمت‌هایی مثل ۱۴ یا ۱۵ هزار تومان ممکن است باعث شود که تولید داخلی دیگر به این زودی‌های کمر راست نکرده و خریداران تولیدات داخلی را از دست بدهد اما ادامه این شرایط هم برای صنف ما ممکن نیست چرا که در شش ماهه اخیر حداقل ۴۰ درصد از کارگاه‌های نساجی به سمت تعطیلی رفته‌اند.

مسئول اتحادیه سرانجام تهران ادامه داد: تعطیلی ۴۰ درصدی کارگاه‌های نساجی در حالی است که این صنف تازه در فصل رونق کاری خود قرار دارد اما برای مثال وقتی یک حلب چسب ۲۲۰ هزار تومانی شش ماه پیش را حالا باید تا ۵۰۰ هزار تومان خریداری کرد، انتظار تولید محصول قابل‌رقابت شاید انتظار نابجایی باشد.

معاون مدیر کل دفتر مبارزه با قاچاق کالا و ارز تشریح کرد: چرا آمارهای اعلامی از قاچاق پوشاک متفاوت است؟

یعنی با احتساب میزان صادرات دوخت‌های ایرانی و بخشی از نیاز کشور که به وسیله تولیدکنندگان داخلی تأمین می‌شود، میزان مصرف را می‌سنجد.

چه مقدار پوشاک در کشور مصرف می‌شود؟

میزان واردات پوشاک به اینکه چقدر از نیاز کشور را به وسیله تولیدکنندگان داخلی تأمین می‌کنیم بستگی دارد. طبق آخرین برآورد ۸,۱۸۰ میلیارد دلار پوشاک مورد نیاز کشور است که ۵,۵ میلیارد آن از تولید داخلی تأمین می‌شود و ۹۵۰ میلیون دلار هم از دیگر کشورها وارد ایران می‌شود. در واقع اگر میزان تولید داخل (همان ۵,۵ میلیارد) را از ۸ میلیارد دلار مصرف پوشاک کسر کنیم به طور تقریبی حدود ۲ و نیم میلیارد دلار قاچاق پوشاک داریم.

چرا آمارهای وزارت صنعت، معدن و تجارت صحیح نیست؟

گاهی اوقات با خود می‌گوییم که کاش میزان اعلام وزارت صنعت، معدن و تجارت صحیح بود چرا که در آن صورت یک میلیارد دلار قاچاق پوشاک داشتیم اما اکنون این میزان بیشتر است و در سال حدود ۲ و نیم میلیارد دلار از مسیرهای موجود برآورد می‌شود. سازمان تجارت جهانی در برخی از موارد غفلت می‌کند

توسعه تجارت جهانی) و یونیدو (سازمان توسعه صنعتی ملل متحد) که به هر کشور در حال توسعه و تحت پوشش اختصاص می‌دهد، استناد می‌کند. طبق آمار منتشره شده در سال ۲۰۱۶ (سال ۹۵ هجری شمسی) هزار و ۴۰۰ میلیون دلار پوشاک به ایران فرستاده شده در حالی که در گمرکات ایران واردات ۶۱,۳ میلیون دلار به ثبت رسیده است. یعنی یک اختلاف آماری حدود یک میلیارد دلاری وجود دارد و همین عدد مبنای اعلام مدیران وزارت صنعت، معدن و تجارت قرار گرفته است.

با وجود این اختلاف آماری باید به کدام یک از آمارها استناد کرد؟

وجود اختلاف آماری باعث شده تا وزارت صنعت، معدن و تجارت این اختلاف آماری را قاچاق بیان کند در حالی که ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز تحلیل دیگری برای این اختلاف آماری دارد. ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز مطابق ماده ۱۶ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز، مرجع رسمی اعلام قاچاق است و دستگاه‌هایی همچون گمرک، نیروی انتظامی، وزارت صنعت، معدن و تجارت و در مجموع ۲۴ دستگاه در اعلام آمار و تحلیل قاچاق همکاری دارند. بنابراین دقیق‌ترین آمار نزد این ستاد است. ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز شکاف آماری میان عرضه و تقاضا موجود در بازار را ارزیابی می‌کند

مطابق آمار ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، میزان قاچاق پوشاک در سال، حدود ۲ و نیم میلیارد دلار از مسیرهای موجود برآورد شده است. رضا موسی‌زاده معاون مدیر کل دفتر مبارزه با قاچاق کالا و ارز؛ به تشریح اختلاف آماری ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز و وزارت صنعت، معدن و تجارت در مورد قاچاق پوشاک پرداخته و شیوه اشتباه محاسباتی وزارت صمت را در این زمینه واشکافی کرده است. مشروح این گفتگو در پی می‌آید:

علت اختلاف آماری قاچاق پوشاک بین دستگاه‌های ذیربط چیست؟

منبع استفاده از آمارهای وزارت صنعت، معدن و تجارت با ستاد مبارزه کالا و ارز در این زمینه با یکدیگر متفاوت است و همین امر باعث تفاوت آمارها شده است. مبنای اعلام آمار وزارت صنعت، معدن و تجارت میزان صادرات بین‌المللی است یعنی آماری که کشورهای خارجی به عنوان صادرات خود در این مورد اعلام می‌کنند را مورد استناد قرار می‌دهد. در حالی که محاسبه مابه‌التفاوت مقدار ارسال پوشاک دیگر کشورهای خارجی و مقداری که در آمار گمرکات به ثبت رسیده است شیوه مناسبی نیست.

وزارت صنعت، معدن و تجارت در ارائه احصای خود به آمار WTO (سازمان

به همین علت برآورد آنها از میزان قاچاق موجود صحیح و دقیق نیست.

آیا مناطق آزاد به گسترش قاچاق پوشاک دامن می‌زند؟

وزارت صنعت، معدن و تجارت میزان صادرات کشورهای دیگر که به مقصد ایران محموله‌ای را صادر می‌کنند در نظر می‌گیرد در حالی که بخشی از این محموله‌ها در مناطق آزاد و بخشی دیگر نیز از طریق مناطق ویژه اقتصادی که آمار آنها به دقت ثبت نمی‌شود، به داخل کشور راه پیدا می‌کند. البته در برخی از موارد، قاچاق از طریق مناطق ویژه اقتصادی انجام می‌شود که آمار آن به طور دقیق ثبت نشده است و در بیشتر مواقع به طور حدودی و بر اساس پیش‌فرض‌ها آماری به آن اختصاص می‌دهیم.

تحریم‌ها چه اثری بر قاچاق دارد؟

شرایط کشور را باید در تجارت در نظر گرفت چرا که برخی از کشورها اقدام به صادرات محموله‌هایی می‌کنند اما به علت تحریم‌ها و یا هر مشکل دیگری به این مقصد نمی‌رسد و محموله وارد کشورهای جانبی همانند امارات و غیره می‌شود. در برخی موارد دیگر، محموله‌هایی که موفق به واردات مستقیم کشور نشده‌اند، در وهله نخست به کشورهای جانبی وارد شده و از آن کشور به ایران منتقل می‌شود و این پیمایش دوگانه باعث می‌شود تا آمار این محموله‌ها در دو کشور متفاوت ثبت شود.

آیا تفاوت زمان اتمام سال در کشورهای خارجی با ایران

می‌تواند در آمار قاچاق اثرگذار باشد؟

ایران در بحث ثبت تاریخ دچار چالش‌هایی است. به طور مثال سال ۲۰۱۶ آنها کاملاً منطبق با سال ۹۵ هجری شمسی نیست، به عبارت دیگر کشورهای خارجی در فصل بهمن و اسفند تحویل سال دارند اما سال تحویلی ما در بهار اتفاق می‌افتد و همین اختلاف دوماهه اتمام سال باعث ایجاد چالش‌هایی می‌شود.

فاکتورهای داخلی چه اثری در قاچاق پوشاک دارد؟

یک فاکتور دیگر هم در میزان محاسبه قاچاق و صادرات دیگر کشورها پیش‌بینی نمی‌شود و آن هم مربوط به اظهار اشتباه صادرکنندگان دیگر کشورهاست چرا که برخی از آنها قصد دارند با اظهار مقداری بیش از صادرات انجام شده از مشوق‌های صادراتی بهره ببرند. البته فاکتورهای داخلی هم در گسترش قاچاق بی‌اثر نیست. به طور مثال تعرفه ۵۵ درصدی هزینه زیادی برای واردکنندگان به حساب می‌آید که انگیزه قاچاق را به منظور کاهش قیمت تمام‌شده افزایش می‌دهد. تمام فاکتورهای یاد شده باعث می‌شود تا میزان صادرات بیشتر کشورها رو به ایران باشد و متأسفانه نبود بسترهای کافی باعث شده تا نتوان استناد خوبی داشت.

ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز چگونه میزان قاچاق پوشاک را ارزیابی می‌کند؟ در حال حاضر شکاف بین عرضه و تقاضا یکی از بهترین روش‌های یافتن میزان قاچاق کشور است، چرا که مبنای محاسبه از طریق دو منبع متفاوت است. وزارت

صنعت، معدن و تجارت تنها به بحث واردات رسمی از طریق آمار بین‌المللی اکتفا می‌کند این مبنا باعث شده تا اختلاف آماری به وجود آمده توجیه قانع‌کننده‌ای را پیدا نکند. اجناس ته‌لنجی، کوله‌بری، مناطق ویژه اقتصادی، کالای مسافری و غیره در آمار وزارت صنعت، معدن و تجارت محاسبه نمی‌شود. در سال‌های اخیر بسیار دیده شده که در پروازهای خارجی حجم زیادی از اجناسی همانند پوشاک وارد کشور شده است، در حالی که این آمار نیز در گزارش اعلامی از سوی وزارت صمت جزو آمار قاچاق محسوب نمی‌شود. اگر کالای وارد شده از طریق پروازهای مسافری، مناطق آزاد، کوله‌بری و غیره را محاسبه کنیم حجم زیادی از آمار کالای قاچاق به دست می‌آید.

گفتنی است؛ با اینکه پدیده قاچاق به عنوان امری فلج‌کننده در اقتصاد به حساب می‌آید اما آمار دقیق و برنامه ریزی مدونی برای ساماندهی آن وجود ندارد. اکنون نهادهایی همانند ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز و وزارت صنعت، معدن و تجارت اقدام به انتشار آماری در خصوص قاچاق پوشاک می‌کنند که در این باره هم اختلاف آماری وجود دارد.

برخی از فعالان عرصه پوشاک گله‌مندی‌هایی درخصوص نبود آمار دقیقی از قاچاق پوشاک بیان می‌کنند که این ضعف باعث بهم‌ریختگی برنامه‌ریزی‌های آنها برای تولید و یا واردات می‌شود. البته مسئولان ذیربط تصمیم‌هایی نظیر ایجاد سامانه‌های یکپارچه برای کنترل واردات و رهگیری محموله‌های بازرگانان گرفته‌اند اما هنوز شاهد انضباط و برنامه شخصی که قادر به ساماندهی این پدیده شوم باشد، نیستیم.

پیش‌بینی مرکز پژوهش‌های مجلس از وضعیت اشتغال تا پایان سال نرخ بیکاری به بیش از ۱۵ درصد خواهد رسید

امیرعباس آذرmond

بررسی پیش‌بینی‌های گوناگون نشان می‌دهند با وجود اینکه بانک مرکزی رشد اقتصادی سه ماهه نخست سال جاری را ۱,۸ درصد اعلام کرد، این روند در روزهای دیگر سال ادامه نخواهد یافت و امسال رشد اقتصادی کشور منفی خواهد شد. منفی شدن رشد اقتصادی کشور در گام نخست اشتغال را متاثر می‌کند که بررسی‌های دیگر نشان می‌دهند در هر حال نرخ بیکاری تا پایان سال جاری با افزایش ۲۵ واحد درصدی به بیش از ۱۵ درصد بالغ می‌شود.

در حالی بانک مرکزی جمهوری اسلامی خبر از رشد ۱,۸ درصدی اقتصادی کشور داد، بسیاری از کارشناسان آن را جزو آخرین آماری دانستند که از رشد مثبت اقتصادی خبر می‌دهد. وضعیت اقتصادی کشور از آغاز زمستان سال گذشته رو به وخیم‌تر شدن حرکت کرد و جهش‌های مداوم قیمت ارز در کنار خروج آمریکا از برجام شرایط را به گونه‌ای دگرگون کرد که پیش‌بینی‌های قبلی نهادهای معتبر از اقتصاد کشور زیر سوال برود. بطور مثال صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی در آخرین گزارش‌های خود رشد اقتصاد ایران

در سال جاری میلادی را به ترتیب ۳,۷ درصد و ۴,۱ درصد پیش‌بینی کرده بود. این گزارش‌ها در شرایطی منتشر شد که تصور این دو نهاد مهم بین‌المللی از ادامه ثبات در اقتصاد کشور بود ولی با توجه به اتفاقات اخیر به نظر می‌رسد گزارش‌های بعدی این دو، با تغییرات مهمی از پیش‌بینی‌های اقتصادی ایران همراه باشد. مرکز پژوهش‌های مجلس در آخرین گزارشی که از روند بخش حقیقی اقتصاد ایران داده بود، دو سناریو را برای نرخ رشد اقتصادی کشور تا پایان سال جاری پیش‌بینی کرده است. سناریوی اول منوط به همکاری اتحادیه اروپا با ایران برای حفظ برجام است. از نظر مرکز پژوهش‌ها چنانچه اروپا این مسیر را در پیش بگیرد رشد اقتصادی کشور تا پایان سال جاری ۰,۵- درصد خواهد بود. این در حالی است که اگر نرخ رشد اقتصادی امسال و بر اساس سناریوی همکاری اروپا، بدون نفت محاسبه شود، نرخ رشد به ۱,۹ درصد بالغ می‌شود. در سناریوی دیگر، اروپا خود را کنار متحد قدیمی خود یعنی ایالات متحده قرار می‌دهد و ضمن تمکین از کاخ سفید، مانند سال‌های ۹۱ و ۹۲ سیاست‌های آمریکا را

پیش‌برد. در این صورت رشد اقتصادی تا پایان به ۲,۸- خواهد بود و نرخ رشد بدون نفت نیز ۰,۸ درصد می‌شود. ادامه روند سال جاری در سال ۱۳۹۸ وضعیت رشد اقتصادی در کشور را سخت‌تر می‌کند و پیش‌بینی می‌شود نرخ رشد اقتصادی برای سال آینده بین ۳,۸- تا ۵,۵- باشد. بررسی‌ها نشان می‌دهند بخش نفت و گاز که در سال ۱۳۹۵ سهم مهمی در رشد اقتصادی دو رقمی داشت. آن زمان بخش نفت و گاز رشدی چند ده درصدی داشت که به دلیل توافق هسته‌ای ایران با کشورهای ۱+۵ بود. حالا پیش‌بینی می‌شود چنانچه اروپا با آمریکا همراهی نکند، ۵۰۰ هزار بشکه از فروش نفت کشور کاسته شود که به معنای رشد ۱۰- درصدی بخش نفت خواهد بود و اگر اروپا با ایالات متحده همراه شود، فروش نفت یک میلیون بشکه و رشد این بخش ۱۸- درصد منفی خواهد بود.

از سوی دیگر در بخش صنعت و در صورت اینکه سناریوی اول رخ دهد، ۲۲,۵ درصد از تولید خودروسازی در سه ماهه دوم امسال کم شده و سایر صنایع هم افت ۲,۵ درصدی را تجربه می‌کنند. در

درصد کاهش پیدا کرد. عواقب این کاهش مصرف از سلامت جامعه تا حس رضایت از زندگی را در بر می‌گیرد.

این میان یکی دیگر از بخش‌های اقتصادی کشور که در تمام سال‌های گذشته به مساله اصلی دولتمردان تبدیل شده، مساله اشتغال است. در ایران به عنوان یک حقیقت تجربی پذیرفته شده که هر یک درصد رشد اقتصادی، با خود حدود ۱۰۰ هزار اشتغال جدید را به همراه می‌آورد. البته باید توجه داشت این رقم به شکل میانگین و محصول بررسی‌های تجربی و تطبیقی ساده است و لزوماً در هر سال این ارقام یکسان نبودند. در هر حال این مهم حاکی از آن است که هنگامی که روند تولید ناخالص داخلی در کشور منفی می‌شود در اولین گام اشتغال متاثر می‌شود. در نتیجه برای سال جاری و

ادامه دهد و دولت هم با درآمدهای بیشتر نفتی خود ۴۶ هزار میلیارد تومان بودجه عمرانی را پردازد، رشد بخش مسکن ۴- خواهد بود و چنانچه اروپا و امریکا علیه ایران متحد شوند، رشد اقتصادی این بخش ۸- خواهد شد.

افزایش نرخ بیکاری قطعی است

ابعاد این رشد منفی اقتصادی و بازگشت بحران به اقتصاد کشور که همراه با تورمی بالا خواهد بود، ابعاد گوناگون زندگی مردم را دستخوش تغییراتی جدی می‌کند. میزان مصرف در کشور به شدت لطمه خواهد دید. کافی است به آمار مصرف مواد خوراکی کشور در دوره بحران سال‌های ۹۱ و ۹۲ توجه کرد تا متوجه شد، مصرف مواد غذایی چون شیر و گوشت پس از اعمال تحریم و آغاز رکود تورمی تا حدود ۴۰

سناریوی دوم تولید خودرو در کشور ۴۵ درصد افت خواهد کرد و صنایع دیگر نیز کاهش رشد سه درصدی را از سر خواهند گذارند. مجموع رشد بخش صنعت از محل تحریم‌های امریکا در سناریوی اول ۵،۰- درصد و در سناریوی دوم ۳- خواهد بود. در بخش ساختمان نیز که یکی از بخش‌های اشتغال‌زا در اقتصاد ایران محسوب می‌شود و از سال گذشته پس از چند سال رکود تورمی بازار آن با رونق نسبی روبرو شد، وضعیت سختی به وجود خواهد آمد. باید مدنظر داشت براساس آمار بانک مرکزی از خرداد ۹۶ تا خرداد ۹۷ قیمت مسکن در کشور حدود ۵۰ درصد افزایش داشت که این افزایش قیمت خود از عوامل اصلی بازگشت رکود به بازار مسکن محسوب می‌شود. در هر حال چنانچه اروپا به همکاری خود با ایران

سال آینده نه تنها از محل رشد اقتصادی، امکان مقابله با روند بیکاری وجود ندارد، بلکه تا پایان سال باید با افزایش نرخ بیکاری مواجه شویم.

بررسی وضعیت بازار کار در ایران نشان می‌دهد که با وجود افزایش اشتغال در سال‌های ۹۳ تا ۹۷ اولا این اشتغال نیاز بازار را برطرف نکرد و هر فصل به تعداد بیکاران افزوده شد. علاوه بر این از آنجایی که بخش اصلی اشتغال‌های ایجاد شده در کشور در کارگاه‌های زیر چهار نفر یا به شکل کارکن مستقل بوده، هر نوسانی در بازار می‌تواند بخش زیادی از این مشاغل را به تعطیلی کشاند. باید توجه داشت مشاغل کوچک هر چند با هزینه‌ای کم اشتغال‌زا هستند ولی در بحران‌ها از آنجایی که سرمایه ناچیزی دارند توانایی کمتری برای مقاومت خواهند داشت.

مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارش دیگری که در رابطه با تحلیل بازار کار ایران منتشر کرده بود می‌گوید: «در مجموع افزایش جمعیت فعال و نرخ مشارکت طی سه سال و نیم منتهی به زمستان سال گذشته، تحولی که زنان، جمعیت دارای تحصیلات دانشگاه و متولدان دهه ۷۰ نقش پررنگی در ایجاد آن داشته‌اند، همچنین تحول یاد شده پدیده‌ای عمدتاً شهری است که با وجود فراگیر بودن آن در کشور کشور، در برخی استان‌ها از جمله یزد، تهران، کهگیلویه و بویر احمد، خراسان جنوبی، شمالی و رضوی شدت افزایش آن به مراتب بیش از استان‌های دیگر بوده است.» به بیان دیگر، زنان بیش از مردان برای حضور در بازار کار از سال ۹۳ اعلام آمادگی کردند، تحصیل‌کردگان بیشترین بخش افراد جویای شغل را از آن خود کردند و متولدان

دهه ۷۰ به عنوان جوانان بیشترین بازه سنی هستند که جویای کار شدند.

نرخ بیکاری به بیش از ۱۵ درصد خواهد رسید

این موارد حاکی از آن است که حدود ۴۷ درصد از شاغلان اضافه شده در بازار کار زن بوده و به همین دلیل ساختار بازار کار کشور دستخوش تحولاتی جدی است چرا که بطور کلی عمدتاً در ایران زنان تنها ۱۷ درصد از شاغلان کشور را تشکیل می‌دادند. از مجموع افزایش اشتغال طی ۱۲ فصل منتهی به تابستان ۹۶، بیشتر مشاغل ایجاد شده در بخش خدمات و بنگاه‌های بسیار کوچک بوده که سهمی تنها ۳۵ درصدی از پوشش بیمه را برای شاغلان جدید خود فراهم کردند. همچنین در حالی که ۹ درصد از شاغلان بازار کار در سال‌های گذشته اشتغال ناقص داشتند، یعنی کمتر از ۴۴ ساعت در هفته کار می‌کردند اما از مجموع تمام اشتغال ایجاد شده در سال‌های ۹۳ تا ۹۶ بیش از ۳۰ درصد اشتغال ایجاد شده کمتر از زمان مقرر کار بوده است. این عوامل نشان می‌دهند اشتغال ایجاد شده در سال‌های اخیر، تفاوت‌های چشمگیری با ساختارهای کار کشور طی دهه قبل از آن دارد. از یک سو شاهد حضور پررنگ‌تر زنان و افراد دارای تحصیلات دانشگاهی هستیم و از سوی دیگر اشتغال ایجاد شده اشتغالی است که نه توسط بخش شرکتی و کارخانه‌ای بلکه توسط بخش غیر شرکتی و با تمرکز بر خدماتی مانند خرده فروشی، عمده فروشی، حمل و نقل و واسطه‌گری بوده است.

همچنین اشتغال ایجاد شده در مدت زمان مورد بحث، از جنسی است که نمی‌توان آن را به فعالیت‌های اقتصادی دولت، به خصوص

سیاست‌هایی که با عنوان سیاست‌های اشتغال‌زایی یاد می‌شود نسبت داد. چراکه مثلاً برای ایجاد چند ده هزار شغل توسط هر یک از دستگاه‌هایی دولت مانند وزارتخانه‌ها، تطابق مناسبی با ویژگی‌های اشتغال‌های ایجاد شده ندارد زیرا کارکنان مستقل در بنگاه‌های خرد امکان دسترسی به این منابع را ندارند.

نکته دیگری که از میانه دهه ۸۰ سبب نگرانی بیشتر برای بازار کار ایران شده، روند افزایش نرخ بیکاری افراد دارای تحصیلات دانشگاهی است. در حالی که در سال ۱۳۸۴ تنها ۲۰ درصد از بیکاران کشور تحصیلات دانشگاهی داشتند، این رقم تا سال گذشته به ۴۹٫۵ درصد رسید.

این میان مرکز پژوهش‌ها دوباره دست به یک پیش‌بینی می‌زند. آنها مدعی هستند اگر وضعیت اقتصادی کشور بی‌ثبات شود، با توجه به روندی که از میانه دهه قبل آغاز شد و در چهار سال گذشته هم تشدید شده، نرخ بیکاری به ارقامی بیش از ۱۵ درصد خواهد رسید. هنگامی که رشد اقتصادی کشور برای دو سال پیاپی و با وجود اجرای هر سناریویی منفی خواهد بود، نمی‌توان وضعیت بی‌ثبات را کتمان کرد. مرکز پژوهش‌های مجلس هر چند رقم نهایی خود را اعلام نکرد ولی می‌توان این محافظه‌کاری را جزو نگرانی‌های کارشناسان آن دانست. آنها باور دارند «اگر نیروی اصلی پيشران اعتراضات اخیر، وضعیت اقتصادی کشور بوده است، به این معنا که اگر اعتراضات به عنوان واکنشی به تورم ۱۰ درصدی و نرخ بیکاری ۱۲ درصدی تحلیل شود، قابل تصور نیست در یک تورم چند ده درصدی و بروز بحران دوقلوی بانکی و ارزی و افزایش شدید نرخ بیکاری واکنش‌های چه شدتی خواهند داشت.»

گزارش «شاخص توسعه انسانی ۲۰۱۸» سازمان ملل متحد منتشر شد

جایگاه ایران: ۶۰ از ۱۸۹

سال در مدرسه را دارد. به گزارش «سازمان ملل»، نابرابری در هر کشوری وجود دارد، حتی کشورهای توسعه یافته و ثروتمند. اما این وضعیت در کشورهایی که «شاخص توسعه انسانی» پایین تری دارند، وخیم تر است؛ چرا که در این کشورها بیش از یک سوم ظرفیت های توسعه انسانی به هدر می رود. در این باره، در جدیدترین به روزرسانی گزارش «شاخص توسعه انسانی»، نروژ توانست با کسب نمره ۰٫۹۵۳، بدون تغییر نسبت به رتبه بندی سال ۲۰۱۶، در رده نخست قرار گیرد. در سال ۲۰۱۷، امید به زندگی نروژی ها در بدو تولد ۸۲٫۳ سال بود. میانگین

«بهترین و بدترین ها» در توسعه انسانی سلامت، آموزش و سطح درآمد در تمام مناطق جهانی بهبود یافته است؛ اما نابرابری شدیدی در بین و درون کشورها وجود دارد، امری که بر توسعه انسانی باثبات سایه انداخته است. امروزه یک نوزاد متولد در نروژ - کشوری که بالاترین شاخص توسعه انسانی را در جهان دارد - می تواند امید به زندگی بیش از ۸۲ سال و گذراندن تقریباً ۱۸ سال در مدرسه را داشته باشد. در مقابل اما نوزاد همسانی که در نیجریه - کشوری با پایین ترین شاخص توسعه انسانی در جهان - متولد می شود، تنها امید به زندگی ۶۰ سال و گذراندن ۵

«سازمان ملل متحد» جدیدترین گزارش «شاخص توسعه انسانی (HDI)» خود را منتشر کرد. در این گزارش که جدیدترین به روزرسانی آماری سال ۲۰۱۸ است، وضعیت سال ۲۰۱۷ «شاخص توسعه انسانی» بیش از ۱۸۹ کشور مورد ارزیابی قرار گرفته است. بر اساس این گزارش نروژ به عنوان برترین کشور در رده نخست رتبه بندی «شاخص توسعه انسانی ۲۰۱۸» قرار گرفته است. پس از نروژ کشورهای سوئیس، استرالیا، ایرلند و آلمان به عنوان برترین کشورها به ترتیب در رده های دوم تا پنجم جای دارند. در این باره یکی از نکات حائز اهمیت جایگاه ایران و مقایسه عملکرد آن با گزارش سال های گذشته است. در رتبه بندی «شاخص توسعه انسانی ۲۰۱۸»، ایران توانست با کسب نمره ۰٫۷۹۸، در جایگاه ۶۰ جهان قرار گیرد. این به معنای جهشی ۰٫۰۰۲ واحدی در نمره و یک پله در رتبه نسبت به گزارش سال گذشته است. این نمره و جایگاه ایران را به عنوان نخستین کشور در گروه اقتصادهای با «توسعه انسانی بالا» قرار داده است. بر اساس یافته های این گزارش، در میان کشورهای مورد بررسی هنگ کنگ با ۸۴٫۱ سال، بالاترین امید به زندگی را در میان کشورهای جهانی دارد. در ادامه این گزارش جزئیات بیشتری از «شاخص توسعه انسانی» کشورها ارائه خواهد شد.

سال‌های مورد انتظار برای حضور در مدرسه در این کشور ۱۷,۹ سال و میانگین سال‌های حضور در مدرسه نیز ۱۲,۶ سال بوده است. همچنین در این سال درآمد سرانه نیروی‌ها بالغ بر ۶۸ هزار دلار بوده است (بر اساس برابری قدرت خرید سال ۲۰۱۱). پس از نروژ، کشورهای سوئیس، استرالیا، ایرلند، آلمان، ایسلند، هنگ‌کنگ، سوئد، سنگاپور و هلند به ترتیب در رده‌های دوم تا دهم قرار دارند. در انتهای این رتبه‌بندی نیز نیجریه با نمره ۰,۳۵۴ در رده ۱۸۹ ایستاده است. بالاتر از این کشور و در رده‌های انتهایی نیز به ترتیب نام کشورهای جمهوری آفریقای مرکزی، سودان جنوبی، چاد، بروندي و سیرالئون به چشم می‌خورد.

ایران؛ یک گام تا برترین‌ها

۵۹ کشور نخست رتبه‌بندی «شاخص توسعه انسانی» با کسب نمره بیش از ۰,۸ در گروه کشورهای با «توسعه انسانی بسیار بالا» قرار گرفته‌اند. در این باره پس از این گروه، ایران با کسب نمره ۰,۷۹۸ توانست به‌عنوان نخستین کشور در گروه اقتصادهای با «توسعه انسانی

بالا» در رده ۶۰ قرار دارد. این در حالی است که در گزارش سال گذشته، ایران با نمره ۰,۷۹۶ در رتبه ۶۱ و در گزارش سال ۲۰۱۶ با نمره ۰,۷۸۹ در رده ۶۹ قرار داشت. ایران با کسب این نمره در رتبه‌بندی «شاخص توسعه انسانی ۲۰۱۸» بالاتر از کشورهای نظیر ترکیه (رتبه ۶۴)، مکزیک (رتبه ۷۴)، برزیل (رتبه ۷۹)، چین (رتبه ۸۶)، آفریقای جنوبی (رتبه ۱۱۳)، اندونزی (رتبه ۱۱۶) و هند (رتبه ۱۳۰) قرار گرفته است. بر اساس گزارش «شاخص توسعه انسانی ۲۰۱۸» که در آن وضعیت کشورها در سال ۲۰۱۷ مورد بررسی گرفته، امید به زندگی ایرانی‌ها از بدو تولد ۷۶,۲ سال است. این در حالی است که در سال ۲۰۱۵ امید به زندگی ایرانی‌ها ۷۵,۶ سال بود (شاخصی که مربوط به بعد سلامت و طول زندگی است). بر اساس یافته‌های این گزارش، در سال ۲۰۱۷ «سال‌های مورد انتظار حضور در مدرسه» در ایران ۱۴,۹ سال و «میانگین سال‌های حضور در مدرسه» ۹,۸ سال بود (به‌عنوان شاخص‌های معیار دسترسی به دانش) و در نهایت در سال ۲۰۱۷، «درآمد ملی

سرانه» ایران به‌عنوان شاخص اصلی «استاندارد مناسب زندگی» در ارزیابی توسعه انسانی کشورها، بیش از ۱۹ هزار دلار گزارش شده است (بر اساس برابری قدرت خرید ۲۰۱۱).

روش ارزیابی «توسعه انسانی»

«شاخص توسعه انسانی»، موفقیت کشورها را در سه بعد اصلی «توسعه انسانی» اندازه می‌گیرد. این سه بعد عبارتند از: «طول و سلامت عمر»، «دسترسی به دانش» و «استاندارد مناسب زندگی». برای هر یک از این سه بعد، شاخص‌های منحصر به فردی نیز در نظر گرفته شده است که به ترتیب عبارتند از: شاخص «امید به زندگی در ابتدای تولد» برای طول و سلامت عمر، شاخص‌های «سال‌های مورد انتظار حضور در مدرسه» و «میانگین سال‌های حضور در مدرسه» برای دسترسی به دانش و شاخص «درآمد ملی سرانه» برای «استاندارد مناسب زندگی». به‌منظور گردآوری آمارهای مربوط به هر یک از این شاخص‌ها نیز از داده‌های سازمان‌های معتبر بین‌المللی نظیر «بانک جهانی»، «صندوق بین‌المللی پول»، «یونسکو» و... استفاده شده است. لازم به ذکر است در این گزارش نمره «شاخص توسعه انسانی» کشورها بین بازه صفر (بدترین) و یک (بهترین) محاسبه شده است. بر این اساس کشورهای با نمره ۰,۸ و بیشتر در گروه اقتصادهای با «توسعه انسانی بسیار بالا»، کشورهای با نمره ۰,۷ تا ۰,۷۹۹ در گروه اقتصادهای با «توسعه انسانی بالا»، کشورهای با نمره ۰,۵۵ تا ۰,۶۹۹ در گروه اقتصادهای با «توسعه انسانی متوسط» و در نهایت کشورهای با نمره کمتر از ۰,۵۵ در گروه اقتصادهای با «توسعه انسانی پایین» قرار می‌گیرند.

رتبه بندی شاخص توسعه انسانی ۲۰۱۸

رتبه	کشور	امید به زندگی از بدو تولد (سال)	درآمد ملی سرانه (برابری قدرت خرید ۲۰۱۱-دلار)
۱	نروژ	۸۲,۳	۶۸۰۱۲
۲	سوئیس	۸۳,۵	۵۷۶۲۵
۳	استرالیا	۸۳,۱	۴۳۵۶۰
۴	ایرلند	۸۱,۶	۵۳۷۵۴
۵	آلمان	۸۱,۲	۴۶۱۳۶
۶۰	ایران	۷۶,۲	۱۹۱۳۰

بازپرداخت‌های نجومی تسهیلات ارزی نسخه تولید کشور را پیچید وام گیرندگان امروز، ورشکستگان فردا

مریم بهنام‌راد

دریافت و بازپرداخت آن با نرخ دیگر و البته گران‌تر باشد، طبیعتاً هیچ فعال اقتصادی اقدام به استفاده از این تسهیلات نمی‌کند. جریان پرداخت تسهیلات در صندوق توسعه ملی از این قرار است که متقاضی دریافت درخواست خود را به بانک عامل اعلام کرده و این بانک بعد از بررسی و تایید طرح و انطباق آن با الزامات نظام‌نامه صندوق اگر مورد پذیرش قرار گیرد، به صندوق توسعه ملی ارسال می‌کند و در غیر این صورت عدم پذیرش آن به متقاضی اعلام خواهد شد. در ادامه صندوق نیز طرح دریافتی از بانک‌های عامل را از نظر الزامات نظام‌نامه صندوق و همچنین سایر موارد بررسی می‌کند. اگر در این مرحله مورد تایید صندوق نباشند، به بانک عامل برگشت می‌خورد، در غیر این صورت مراحل بعدی ادامه پیدا کرده و به بانک مرکزی برای مسدود شدن مبلغ درخواستی اعلام خواهد شد.

ارقام عجیب و غریب بازپرداخت‌ها

حال در پی التهابات ارزی و سیاست‌های جدید ارزی کشور مقرر شده است که بازپرداخت اقساط سرمایه‌گذاری‌ها ثابت انجام شده براساس نرخ ارز بازار صورت گیرد. در حالی که برخی واحدهای تولیدی از روی استیصال و ناچاری اقدام به دریافت وام با بهره ۱۸ درصد به بالا می‌کنند، جریمه دیرکرد مشکلات را بیشتر کرده و بانک‌ها علاوه بر دریافت اصل مبلغ وام و سود آن بر دیرکرد اقساط بازپرداخت، جریمه وضع می‌کنند. این در حالی است که یکی از وظایف بانک‌ها برای رونق اقتصاد، تامین منابع مالی تولید از طریق اعطای تسهیلات است. اقدامی که در سال‌های اخیر یکی از چالش‌های اصلی اقتصاد ایران بوده و از آنجایی که بازارهای مختلف با رکود مواجه بوده‌اند، احیای تولید به نقدینگی و سرمایه در گردش واحدهای تولیدی منوط شده

تولیدکنندگان تسهیلات ارزی را امروز با یک نرخ دریافت و فردا باید با نرخ بسیار گران‌تر پرداخت کنند. همین فاصله ارقام نسخه تولید را پیچیده است. طبق اساسنامه صندوق توسعه ملی، باید منابعی که از ابتدای تاسیس این صندوق از محل فروش نفت، گاز و میعانات گازی و فرآورده‌های نفتی به آن به طور سالانه واریز می‌شود، در قالب اعطای تسهیلات به بخش‌های خصوصی، تعاونی و بنگاه‌های اقتصادی غیر دولتی پرداخت شود.

این در حالی است که ریشه مشکلات کنونی تولید برای همه شناخته شده است؛ یا به نهادهای تصمیم‌ساز کشور برمی‌گردد یا به متولیان اجرای سیاست‌های اقتصادی. اما تصمیم‌سازی‌های مسوولان گره کور سیاست‌های اقتصادی را باز نمی‌کند که هیچ راهی برای عبور از بحران‌های پیش رو در اختیار نمی‌گذارد و تنها نسخه تولید را می‌پیچد.

اما آنچه مطرح می‌شود داستان تکراری است؛ سال‌هاست که اقتصاد گرفتار سیاست‌زدگی دولتها شده است و راهی را می‌رود که دولتها برایش هموار می‌کنند اما گویی دولتمردان کشور تنها با نگاه سطحی قسط بر گذراندن زمان دارند تا به ایستگاه دلخواه رسیده و از قطار به اصطلاح توسعه پایین آیند البته با این دیدگاه پس از گذشت سال‌ها هنوز اقتصاد کشور قادر به حل معمای پیچیده این نوع مدیریت نیست. به هر صورت آن چیزی که موجب ورشکستگی به جای رونق واحدهای تولیدی شده روند اعطای تسهیلات و بهره‌های بالای آن است که در برخی مواقع باعث شده که تولیدکنندگان راهی زندان شوند و چرخ اقتصاد ایران همچنان لنگ بزند. آنچه بیش از همه مورد نیاز یک فعال اقتصادی است منابع مالی است که بتواند صادرات خود را انجام دهد. اگر قرار باشد تسهیلات امروز با یک نرخ

است. با اینکه شورای پول و اعتبار و وزیر اقتصاد معتقدند که فرمول اخذ بازپرداخت تسهیلات اعطایی، مرکب نیست، اما آنچه در عمل اتفاق می افتد اخذ اصل تسهیلات با سود و بهره با ارقام عجیب و غریب است آنچه در شرایط فعلی در کشور رخ داده است افزایش شدید نرخ ارز به ویژه در پی اعتراضات گذشته، باعث شده تا میزان ریسک پذیری فعالان کاهش یابد که به تبع آن یا دست از فعالیت بردارند و یا در مقابل ریسک سود بیشتری مطالبه می کنند اما از آنجایی که کشور ما قدرت تعیین قیمت های جهانی را ندارد، از طریق افزایش قیمت کالاها فشار بر مصرف کنندگان بیشتر می شود که در نهایت منجر به افزایش تورم خواهد شد.

سنگ اندازی های دولت

وعده وعیده های دولت برای رونق اقتصادی با اینگونه تسهیلات راه به جایی نخواهد برد و بیشتر تولیدکنندگان را به منجلا ب خواهد برد در بسیاری از صنایع، تولیدکنندگان داخلی توانایی تامین نیازهای داخلی و جلوگیری از خروج ارز به دلیل صادرات را دارند اما حمایت از این بخش به طور مناسب صورت نمی گیرد. یک تولیدکننده و فعال اقتصادی در همین رابطه به «جهان صنعت» گفت: این گونه قوانین برای شرایطی مناسب است که کشور در یک شرایط نرمال به سر می برد و با یک شیب نرمال و طبیعی اقتصاد روبه رو باشد. از سوی دیگر باتوجه به تاریخ تاسیس صندوق توسعه ملی ۱۳۸۹ کارخانجاتی که اکنون اقساط آنها شروع شده است غالباً به تازگی به بهره برداری رسیده اند. به گفته این تولیدکننده در این صورت چطور می توان از یک کارخانه که تازه به بهره برداری رسیده است و هزاران مشکل در ابتدای کار روبه رو است انتظار داشته باشیم که بر مشکلاتی که تمام کشور را در بر گرفته است فائق آید. گویا از یک نوزاد چند روزه انتظار داشته باشیم در یک رقابت ورزشی با یک جمع حرفه ای به رقابت بپردازد. وی افزود: این در حالی است که سیاست صندوق توسعه بر آن است که طرح ها باید از محل صادرات خود قابلیت بازپرداخت اقساط را داشته باشند. اما عملاً چنین چیزی در این شرایط تحریم وجود ندارد چه بسا که بسیاری از کالاها با ممنوعیت صادراتی روبه رو هستند یا صرفاً به عراق و افغانستان قابلیت صادرات وجود دارد که عملاً آنها هم با نرخ های داخلی وجه ریال خرید می کنند. این فعال اقتصادی ادامه داد: کارخانجات تازه تاسیس به هزاران حمایت نیاز دارد چرا که در ابتدای راه به هیچ یک از عوامل موثر بر تولید مسلط نیستند از جمله بازار، کنترل قیمت تمام شده، بهره وری، تجربه و تبحر نیروی انسانی، مشتریان وفادار، پخش، استفاده از حداکثر ظرفیت، تبلیغات، رقابت با شرکت های داخلی و خارجی و هزینه های سربار و استهلاک و

سرمایه گذاری اولیه باعث می شود قیمت تمام شده شان به حدی بالا باشد که نتوانند با رقبای جا افتاده در بازار رقابت کنند. تولیدکننده و صنعتگر کشورمان یادآور شد: حال چه برسد به اینکه این التهابات بازپرداخت ارزی اقساط با نرخ بازار هم دامن شان را بگیرد.

این صنعتگر کشورمان تاکید داشت: با ادامه وضع علاوه بر اینکه اشتغال وضع موجود از بین می رود و کشور با یک التهاب اشتغال، معوقات و بدهکاری بانکی روبه رو می شود و کارآفرینان که سربازان جنگ اقتصادی هستند به بدهکاران بزرگ بانکی از بین بردن سرمایه های موجود تبدیل خواهند شد و به علاوه سرمایه گذاری جدید هم صورت نخواهد گرفت. وی ادامه داد: همچنین با عنایت به بند ۹ صورت جلسه مورخ ۱۰/۱۷/۹۶ ستاد اقتصادی با حضور ریاست جمهوری، بانک مرکزی پیشنهاد لازم در خصوص فروش ارزهای آتی برای پروژه هایی که در حال حاضر از صندوق توسعه ملی وام ارزی می گیرند، تهیه و با احتساب تغییرات ارز که باید طی سال های بعد پرداخت شود به هیات امناء ارائه کند. نباید وام گیرندگان امروز صندوق توسعه ملی از بازپرداخت وام های ارزی در آینده به دلیل تغییرات ارزی نگران باشند.

این تولیدکننده در آخر یادآور شد: علیرغم ذکر این بند در صورت جلسه مذکور متأسفانه بانک مرکزی در آخرین بخشنامه خود به پیوست بند ۳۴ اعلام کرده اند که تامین ارز برای بازپرداخت تعهدات صندوق توسعه ملی که برای احداث واحدهای صنعتی صورت پذیرفته است به نرخ ارز بازار تهیه و تسویه شود که این مغایر با بند ۹ صورت جلسه ۱۰/۱۷/۹۶ است. لذا پیشنهاد می شود نرخ بازپرداخت ارزی از صندوق توسعه ملی برای سرمایه گذاری های قبلی با نرخ دلار رسمی مطابق صورت جلسه ذکر شده صورت گیرد.

شوکه های نوسانات ارزی به تولید

اینکه دولتمردان و در راس آنها بانک مرکزی چه سیاست ارزی را اتخاذ کند، می تواند در کنار استقرار سیستم ارزی مناسب کشور را به سمت رشد و توسعه بکشاند. بازار ارز در ایران در انحصار دولت و بانک مرکزی است، بنابراین قیمت ارز در بازار عرضه و تقاضا تعیین نمی شود و به خاطر شرایط حساسی که در کشور حاکم است به شدت با کوچکترین عامل داخلی و یا خارجی نرخ ارز واکنش نشان می دهد. نوسانات نرخ ارز شوک های مثبت و منفی ایجاد می کند که بر شرایط کلی اقتصاد تاثیر می گذارند.

تا تکلیف دیون گذشته صنعتگرانی که تسهیلات را در کار و تولید

ما یک چالش ساختاری بوده و مشکلات مالیات، نظام بانکی و بیمه‌ای که از گذشته وجود داشته، موجب شد تا تولیدکنندگان با معضلات مختلفی دست و پنجه نرم کنند.

در این خصوص هیچ‌گونه اصلاحی صورت نگرفته و همین امر موجب شده تا رکود جدی در صنعت رخ دهد و قسمت عمده رکود نداشتن سرمایه در گردش واحدهای تولیدی است که به دلیل وجود برخی مشکلات در روند اعطا و بازپرداخت تسهیلات مانع از رونق تولید شده است.

عضو کمیسیون صنایع و معدن مجلس با اشاره به برخی مشکلات که بانکداری در راه تولید ایجاد کرده، بیان کرد: اخذ سود مرکب، جریمه دیرکرد در بازپرداخت تسهیلات و امثال اینها عاملی بازدارنده است که میل به استفاده از این تسهیلات را بیشتر کرده، ضمن اینکه واحدهای تولیدی که از آن بهره برده‌اند را نیز با مشکل مواجه کرده است.

رضیان تصریح کرد: با اینکه فعالان و مسوولان بانکی معتقدند که هیچ‌گونه بهره مرکبی از تسهیلات دریافت نمی‌شود اما تولیدکنندگان معتقدند که تسهیلات دریافتی آنها را ورشکستگی کامل نزدیک کرده تا رونق گرفتن و افزایش تولید و ادامه این روند مشکلات را بیشتر خواهد کرد.

چه سرنوشتی در انتظار تولید است

عامل اصلی نوسانات بازار ارز انتظارات است. چشم‌انداز منفی از وضعیت اقتصادی، کاهش درآمدهای ارزی، گسترش فضای رانت در پی فاصله گرفتن نرخ بازار از نرخ رسمی ارز و کمرنگ شدن تاثیرگذاری اظهارات مقامات مسوول بر انتظارات فعالان بازار بر این بی‌ثباتی دامن زده است.

ایجاد فضای اعتماد و اطمینان در شرایط بحران جهت حل مشکلات ضروری است و این امر زمانی محقق خواهد شد که شرایط بحران به سرعت شناسایی و از طریق هماهنگی در تصمیم‌گیری سیاسی و اقتصادی همزمان با بهره‌گیری از تجربیات سایر کشورها در این زمینه این اعتماد بر فضای جامعه حاکم شود.

تجربیات کشورها نشان داده است که هر زمان نرخ ارز افزایش می‌یابد دولت‌ها برای کنترل انتظارات تورمی از ابزار ذخایر ارزی استفاده می‌کنند. البته این ابزار تا زمانی کارایی لازم را دارد که اولا منابع آن تامین و غنی باشد ثانيا تقاضا برای ارز آنقدر زیاد نباشد که دولت قابلیت کنترل بازار را نداشته باشد. باید سازوکاری تعریف شود تا در کنار کنترل فیزیکی بازار، انتظارات نیز تحت کنترل قرار گیرد.

هزینه کرده‌اند مشخص نشود، هیچ تسهیلاتی نمی‌تواند تولید را نجات دهد. سیدعبدلوهاب سهل‌آبادی رئیس خانه صنعت و معدن نیز با اشاره به ضرورت تغییر شرایط بانکی برای تولیدکنندگان پیش‌تر به «جهان‌صنعت» گفت: هنگامی که اقساط یک واحد تولیدی به تاخیر می‌افتد بانک‌ها مطابق شرایط و ضوابط، اولین کاری که می‌کنند وثایق را تملک می‌کنند که غالبا این وثایق ملک‌های مسکونی خود تولیدکنندگان یا محل کارخانه است که همین امر سبب می‌شود با توقیف ملک مسکونی زندگی بسیاری از کارآفرینان از هم پاشیده شود و یا با توقیف واحد تولیدی این کارخانه‌ها بدون صاحب و بدون فعالیت در اختیار بانک قرار گیرد.

وی در خصوص وضعیت واحدهای تولیدی و محاسبه سود، دیرکرد و بهره مرکب از سوی بانک‌ها گفت: بیش از ۷۰ درصد از شرکت‌های تولیدی که از بانک‌ها تسهیلات گرفته‌اند اکنون با بانک‌های خود دچار مشکل هستند و هر روز گزارش‌های متعددی به خانه صنعت و معدن در این خصوص به ما می‌رسد.

رئیس خانه صنعت و معدن اظهار داشت: هنگامی که اقساط یک واحد تولیدی به تاخیر می‌افتد بانک‌ها مطابق شرایط و ضوابط، اولین کاری که می‌کنند وثایق را تملک می‌کنند که غالبا این وثایق ملک‌های مسکونی خود تولیدکنندگان یا محل کارخانه است که همین امر سبب می‌شود با توقیف ملک مسکونی زندگی بسیاری از کارآفرینان از هم پاشیده شود و یا با توقیف واحد تولیدی این کارخانه‌ها بدون صاحب و بدون فعالیت در اختیار بانک قرار بگیرد و بانک‌ها فقط پول نگهداری را بدهند. وی تصریح کرد: با توجه به اوضاع اقتصادی و مشکلاتی که در این چند سال به وجود آمده هر روز به تعداد این واحدهای تولیدی اضافه می‌شود.

سهل‌آبادی ادامه داد: اگر دولت می‌خواهد این روند کند شود باید شرایط بانکی را برای تولیدکنندگان تغییر دهد. همانطور که آقای جهانگیری گفته‌اند قوانین را می‌توان تغییر داد اما انتظار ما این است که دولت قبل از قانونگذاری و صدور بخشنامه ابتدا با بخش خصوصی مشورت کند و آنها در جریان بگذارد.

ورشکستگی کامل تولید جدی است

مشکلات بر سر راه تولید سروصدای برخی از وکلای مردم در خانه ملت را هم در آورد. عبدالله رضیان عضو کمیسیون صنایع و معدن مجلس شورای اسلامی در خصوص مشکلات بانکداری و نحوه تسهیلات‌دهی به بنگاه‌های تولیدی چنین معتقد است: تولید در کشور

جنگ تجاری و صنعت نساجی

علیرضا هاشمی

از حیث تولید ناخالص داخلی در سطح جهان حرف اول را می‌زند. موضوع دیگر این است که تداوم و طولانی شدن کسری تجاری، رقابت‌پذیری اقتصاد آمریکا و متعاقباً رقابت‌پذیری شرکت‌های آمریکایی را کاهش می‌دهد که این خود، به از دست رفتن مشاغل و کاهش استاندارد زندگی شهروندان آمریکایی منجر می‌شود. در واقع، ایالات متحد با توجه به سابقه سیاسی، نظامی و اقتصادی خود، تمایل ندارد که موقعیت و جایگاه خود را به عنوان اقتصاد پیشرو جهان، به چین واگذار نماید. به ویژه که چین بر اساس اعلام صندوق بین‌المللی پول، بزرگترین اقتصاد جهان از لحاظ برابری

در روزهای اول کار دونالد ترامپ در ۲۰ ژانویه ۲۰۱۷، به وضوح آشکار کرد که رئیس‌جمهور جدید آمریکا هرچه بر زبان می‌آورد را اجرا می‌کند. او احساس کرد که با امضای TPP آمریکا مزیت‌های تجاری متعددی را به ۱۱ کشور دیگر می‌دهد بدون آنکه به همان میزان، از این توافق بهره‌مند شود.

چرایی جنگ تجاری

در سال ۲۰۱۷ مجموع کسری تجاری ایالات متحد آمریکا رقم ۵۶۶ میلیارد دلار بوده است. ترامپ می‌خواهد این کسری را به عنوان یک عامل زیان‌آور برای اقتصاد آمریکا، کاهش دهد؛ آنهم اقتصادی که

چه بخواهیم باور کنیم یا نه، موضوع «جنگ تجاری» به یک مسئله همه‌گیر در سال جاری تبدیل شده است. برخلاف مقابله‌های نظامی مرسوم، جنگ‌های تجاری، از طریق انجام یک سری اقدامات برای کاهش دامنه و میزان تجارت با کشورهای رقیب شکل می‌گیرد. البته همه جنگ‌های تجاری به شکل ناگهانی خود را نشان نمی‌دهند و زمینه‌های جنگ تجاری اخیر، در سال ۲۰۱۶ و در جریان کمپین‌های انتخاباتی دونالد ترامپ رئیس‌جمهور جمهوری‌خواه آمریکا، چیده شده است. خروج ایالات متحد آمریکا از توافق‌نامه ۱۲ جانبه «همکاری ترنس‌پسفیک (TPP)»

انتقام اتحادیه اروپا

اروپا در قالب یک سری اقدامات تلافی جویانه در برابر سیاست‌های تعرفه‌ای دونالد ترامپ، ۲۵ درصد تعرفه اضافی بر روی اقلام متعدد وارداتی از آمریکا شامل انواع تی‌شرت، لباس زیر مردانه، شلوار، شلوارک، شلوار جین کوتاه، ملحفه پنبه‌ای و ... وضع کرده که از ۲۲ ژوئن ۲۰۱۸ اجرایی شده است. سیسیلیا مالمستروم کمیسیونر اتحادیه اروپا در بخش تجارت، از اقدامات آمریکا به عنوان «یک تصمیم یکجانبه و بی‌منا» نام برده است. وی گفته: «مقررات تجارت بین‌الملل که طی سال‌های متعددی شکل گرفته، بدون واکنش اتحادیه اروپا نیز مختل نخواهد شد و پاسخ ما به آمریکا، کاملاً براساس مقررات سازمان تجارت جهانی محاسبه و اجرا شده است. طبیعتاً اگر ایالات متحد آمریکا تعرفه‌های خود را حذف کند، اقدامات ما نیز متقابلاً حذف خواهد شد.»

پاسخ سریع از جانب چین

به دنبال اعمال تعرفه‌های مضاعف بر فولاد و آلومینیوم، دونالد ترامپ در ۱۵ ژوئن امسال از اعمال تعرفه ۲۵ درصدی بر ۵۰ میلیارد دلار واردات از چین که شامل تکنولوژی‌های مختلف صنعتی می‌شود، خبر داد. این اقلام شامل کالاهایی است که در قالب برنامه استراتژیک «ساخت چین، ۲۰۲۵» قرار گرفته و قرار است صنایع نوظهور های‌تک را تحت سیطره خود قرار دهد. ترامپ از این برنامه، به عنوان «تقویت‌کننده رشد چین، ولی آسیب‌زننده به ایالات متحد» تعبیر کرده است. ایالات متحد آمریکا از ۶ جولای امسال، دریافت تعرفه از ۸۱۸ قلم وارداتی از چین به ارزش ۳۴ میلیارد دلار را آغاز کرده است.

در واکنش به این سیاست‌ها، دولت چین نیز با نادیده گرفتن هشدار ترامپ مبنی بر

ویتنام با صادرات نساجی و پوشاک به ارزش ۱۲ میلیارد دلار، دومین تامین‌کننده بزرگ آمریکاست و بیش از ۱۱,۵ درصد از کل واردات نساجی و پوشاک آمریکا را در سال ۲۰۱۷ به خود اختصاص داده است. بعد از این دو، کشورهای هند، بنگلادش و مکزیک سه تامین‌کننده بعدی منسوجات و پوشاک برای آمریکا هستند و به ترتیب حدود ۷, ۵ و ۴,۵ درصد از واردات آمریکا سهم دارند.

جالب اینجاست در شرایطی که چین با فاصله زیاد نسبت به دیگر کشورها، بزرگترین تامین‌کننده منسوجات و پوشاک آمریکاست، در کمال تعجب تعرفه‌های آمریکا بر واردات پوشاک از بسیاری دیگر از کشورهای آسیایی، در قیاس با چین بیشتر است. در واقع، پوشاک وارداتی از کشورهایی نظیر بنگلادش، کامبوج، سریلانکا، پاکستان و ویتنام در قیاس با چین، مشمول تعرفه و عوارض گمرکی بالاتری برای ورود به آمریکا هستند. در مقابل، کشورهای مکزیک، کانادا، ژاپن، آلمان و کره جنوبی از تعرفه‌های پایین‌تری در قیاس با چین برخوردار هستند. این در حالی است که کانادا ۱,۲۵ درصد از واردات نساجی و پوشاک آمریکا سهم دارد و سهم کشورهای ژاپن، آلمان و کره جنوبی هرکدام کمتر از یک درصد است.

البته ایالات متحد هنوز محصولات نساجی و پوشاک را در لیست اقلامی که مشمول تعرفه‌های بالاتر می‌شوند قرار نداده است. اما آخرین فهرست کالایی که قرار است مشمول ۱۰ درصد تعرفه در قالب فصل ۳۰۱ واردات از چین شود، تمامی مواد اولیه نساجی، نخ و پارچه را نیز در برمی‌گیرد. بنابراین، اعمال تعرفه بر کالاهای تکمیل‌شده نساجی و پوشاک در آینده، چندان دور از ذهن نیست.

قدرت خرید محسوب می‌شود و ۶۶ درصد از کل کسری تجاری آمریکا در بخش کالاهای، به چین اختصاص دارد.

تعدیل تدریجی

به منظور کاهش کسری تجاری، دونالد ترامپ گام‌های خود را یکی بعد از دیگری بر می‌دارد. او ابتدا از تجدید نظر در مورد توافق‌نامه تجارت آزاد آتلانتیک شمالی (نفتا) با کانادا و مکزیک خبر داد. سپس، تعرفه‌ها و سهمیه‌هایی را برای واردات پتل‌های خورشیدی و ماشین‌های شستشو اعمال کرد. در ماه مارس امسال نیز ترامپ اعلام کرد که تعرفه ۲۵ درصدی بر واردات فولاد و ۱۰ درصدی برای واردات آلومینیوم به این کشور اعمال خواهد کرد که این تصمیم سرانجام در تاریخ ۳۱ می امسال به اجرا در آمد. همچنین اقدامات ترامپ تحت عنوان «حمایت‌گرایی داخلی»، شرکای تجاری اصلی این کشور یعنی چین، کانادا و مکزیک را تحت تاثیر قرار داده است. از لحاظ محصولات، آمریکا در بخش محصولات مصرفی شامل پوشاک بیش از ۴۰۰ میلیارد دلار کسری تجاری دارد. همچنین بخش خودرو و قطعات یدکی با ۲۰۰ میلیارد دلار کسری تجاری در جایگاه بعدی قرار دارد. اما تعرفه‌های بالاتر لزوماً بر این دو قلم کالایی اعمال نشده است.

تجارت نساجی و پوشاک آمریکا

بر اساس اعلام دفتر نساجی و پوشاک (OTEXA) وابسته به وزارت بازرگانی آمریکا، تجارت نساجی و پوشاک این کشور به شدت یکطرفه است به طوری که کالاهای چینی حدود ۳۶ درصد از کل واردات نساجی و پوشاک آمریکا را تشکیل می‌دهند. اما در مورد ماده اولیه نساجی یعنی پنبه شرایط به گونه دیگری است و چین در این بخش واردکننده است.

اعمال تعرفه‌های اضافی در صورت انجام اقدامات تلافی‌جویانه از سوی چین، فوراً تعرفه‌های برابری برای محصولات آمریکا وضع کرده است. در همین زمینه، وزارت بازرگانی چین در بیانیه‌ای اعلام کرد: «ما به سرعت اقدامات مالیاتی با مقیاس برابر و قدرت برابر را آغاز خواهیم کرد.» این بیانیه، کشورهای دیگر را ترغیب کرده تا اقدامات یکپارچه‌ای علیه آنچه «رفتارهای منسوخ و واپس‌گرایانه آمریکا» تعبیر می‌شود، انجام دهند.

بر همین اساس، کانادا در قالب اقدامات تلافی‌جویانه خود، از اول جولای امسال، تعرفه اضافی بر ۱۶,۶ میلیارد دلار کانادا واردات فولاد، آلومینیوم و دیگر محصولات از آمریکا اعمال کرده است. بر اساس فهرست کامل تعرفه‌های انتقامی منتشرشده توسط وزارت اقتصاد کانادا، محصولات مصرفی نظیر انواع بالش، کوسن و سایر اجزای مبلمان پنبه‌ای؛ انواع لحاف، منسوجات راحتی و اقلام مشابه نساجی با کمتر از ۸۵ درصد وزنی ابریشم یا ضایعات ابریشم؛ و سایر منسوجات خواب و اقلام مشابه، مشمول تعرفه شده است. بر اساس اعلام وزارت اقتصاد کانادا، اقدامات متقابل این کشور تا زمانی که ایالات متحد اقدامات محدودکننده خود علیه کانادا در زمینه تجارت فولاد و آلومینیوم را حذف نکنند، ادامه خواهد یافت.

البته بر خلاف اتحادیه اروپا و چین که به سرعت اقدامات تلافی‌جویانه انجام داده‌اند، مدتی طول کشید تا هند به اعمال تعرفه‌های آمریکا بر فولاد و آلومینیوم واکنش نشان دهد. این کشور لیستی بازبینی‌شده از ۳۰ قلم کالا به سازمان تجارت جهانی ارائه کرد تا عوارض گمرکی آنها را تا سقف ۵۰ درصد

افزایش دهد. افزایش عوارض گمرکی توسط هند دقیقاً معادل تعرفه‌های اضافی ایالات متحد آمریکا است و از ۴ آگوست ۲۰۱۸ به اجرا گذاشته شده است. در سال مالی ۲۰۱۶-۱۷ صادرات هند به آمریکا مجموعاً ۴۲,۲۱ میلیارد دلار بوده در حالی که واردات این کشور از آمریکا رقم ۲۲,۳۰ میلیارد دلار گزارش شده و بنابراین، یک کسری تجاری ۱۹,۹۱ میلیارد دلاری به ضرر آمریکا در تجارت با هند وجود دارد.

آیا آمریکا سود می‌برد؟

برای مردم آمریکا، تبعات و خروجی این جنگ‌های تجاری به شدت به دو عامل وابسته است: مدت زمانی که این جنگ‌ها طول خواهد کشید و اینکه چگونه کارآفرینان از این موقعیت به نفع خود استفاده خواهند کرد. در واقع با افزایش قیمت کالاهای وارداتی، محصولات ساخت آمریکا از مزیت قیمتی در بازار داخل این کشور برخوردار خواهند شد. پنبه به عنوان ماده اولیه اصلی صنعت نساجی، به وفور در داخل آمریکا در دسترس است و کارآفرینان این کشور می‌توانند با این محصول، پوشاک ساخت آمریکا تولید کرده و به بازار داخلی عرضه نمایند. هرچه این جنگ تعرفه‌ای بیشتر طول بکشد، زمینه برای شرکت‌های آمریکایی جهت راه‌اندازی واحدهای تولیدی نساجی و پوشاک، ارائه خدمت به بازار آمریکا و ایجاد فرصت‌های شغلی جدید در این فرآیند بیشتر فراهم خواهد شد. در عین حال، مصرف‌کنندگان آمریکایی نیز لزومی نمی‌بینند قیمت بالاتری برای اقلام وارداتی پرداخت نمایند.

زمان اقدام برای چین؟

با توجه به شرایط پیش آمده، زمان اقدام

برای کارآفرینان نساجی در چین فرا رسیده است. در وهله اول، یک جنگ تجاری طولانی بدین معناست که پنبه آمریکایی گران‌تر خواهد شد و لذا تغییر استراتژی تامین مواد اولیه برای آنها ضروری است. کارخانجات چینی مجبور خواهند شد واردات خود را از دیگر کشورهای مهم صادرکننده پنبه نظیر هند، برزیل، استرالیا و ازبکستان افزایش دهند. در وهله دوم، کارآفرینان باید فرآیند استقرار واحدهای تولیدی در دیگر کشورها نظیر ویتنام و ایتوپیا را تسریع کنند. زمانی که این سیاست اجرا شود، تعرفه‌های بالاتر بر محصولات چینی، صادرات کالاهای ساخته‌شده توسط شرکت‌های چینی به آمریکا را تحت تاثیر قرار نخواهد داد مگر آنکه کشورهای مذکور نیز دچار جنگ تجاری با ایالات متحد آمریکا شوند. با این حال، این سیاست به کاهش اشتغال در داخل چین منجر خواهد شد.

در مورد اتحادیه اروپا و کانادا نیز هر دو، اعمال تعرفه‌های بالاتر بر اقلام پوشاک ساخت آمریکا را آغاز کرده‌اند که این موضوع می‌تواند به تغییر و جابجایی در تامین پوشاک آماده از ایالات متحد به سمت دیگر کشورهای تولیدکننده منجر شود. البته در این میان، هند در قیاس با چین، اتحادیه اروپا یا کانادا با گزینه‌های محدودتری مواجه است چراکه آمریکا همچنان به عنوان بزرگترین بازار برای منسوجات و پوشاک ساخت این کشور شناخته می‌شود. لذا این به نفع دولت و کارآفرینان هندی است که تمام تلاش خود را برای گسترش بازارهای صادراتی و کاهش وابستگی به بازار آمریکا انجام دهند. این کاهش وابستگی هرچه زودتر تحقق پیدا کند، برای هند بهتر است. با این حال، مأموریت مذکور به همین سادگی‌ها هم نیست و باید سال‌ها بگذرد تا نتایج مطلوب حاصل شود.

برنامه ازبکستان برای توقف صادرات الیاف پنبه تا ۲۰۲۵

چینی را شورای ملی نساجی و پوشاک چین عهده‌دار بوده است. این ملاقات و نشست دوجانبه با هدف تقویت همکاری بین شرکت‌های چینی و ازبک در زمینه نساجی و بافت پوشاک و همچنین، تولید و تامین محصولات تکمیل‌شده نساجی برای بازار چین، برگزار شده است. در این نشست، مقاماتی از کمیته ملی سرمایه‌گذاری، وزارت تجارت خارجی و وزارت اقتصاد ازبکستان نیز مشارکت کردند. همچنین نمایندگان صنعت نساجی دو کشور در این نشست دوجانبه حضور داشتند. گفتنی است شهرهای بخارا، کاشکادریا، سمرقند و سیردریا، از جمله مناطقی هستند که به عنوان نقاط اصلی برای انجام سرمایه‌گذاری اعلام شده‌اند.

داد. ازبکستان سالانه حدود ۳,۵ میلیون تن پنبه و بین یک تا ۱,۲ میلیون تن الیاف پنبه تولید می‌کند که حدود ۵۰ درصد از الیاف پنبه تولیدی این کشور صرف صادرات می‌شود. ازبکستان اقدامات متعددی را برای تمرکز بر صنعت نساجی آغاز کرده است. این کشور تلاش می‌کند که سرمایه‌گذاران خارجی را برای اجرای پروژه‌های متعدد نساجی به ارزش بیش از ۷۰ میلیون دلار ترغیب و جذب نماید. در کنار اعطای مشوق‌های اضافی برای سرمایه‌گذاران چینی جهت استقرار خطوط تولید در ازبکستان، اخیراً هیئتی ۳۵ نفره از انجمن‌های چین و شرکت‌های نساجی این کشور در شهر تاشکند مورد میزبانی قرار گرفتند که سرپرست این هیئت

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» به نقل از خبرگزاری ریانووستی، آنطور که رئیس دپارتمان پیش‌بینی‌های راهبردی در انجمن صنایع نساجی ازبکستان اعلام کرده، این کشور به دنبال آن است که تا سال ۲۰۲۵ صادرات الیاف پنبه خود را کاملاً متوقف کند و تمام پنبه تولیدی خود را به طور کامل در داخل کشور فرآوری نماید. صنعت نساجی ازبکستان در سال ۲۰۱۸ حدود ۵۲۰ هزار تن الیاف پنبه را فرآوری خواهد کرد در حالی که کل ظرفیت اسمی فرآوری پنبه این کشور ۷۲۰ هزار تن می‌باشد.

در ماه مارس امسال، رئیس جمهور ازبکستان از برنامه‌های دولت این کشور برای کاهش صادرات پنبه و افزایش فرآوری این محصول در داخل کشور خبر

مروری بر نمایشگاه منسوجات خانگی Intertextile Shanghai

دریچه‌ای به سوی بازار منسوجات خانگی آسیا

شرکت‌های نساجی بود گفت: «بعد از بازدید از بخش ترندها و مشارکت در سمینارهایی که توسط کارشناسان مختلف صنعتی برگزار شده، اعمال ترندها و گرایشات جدید بازار در حین طراحی محصولات آسان‌تر می‌شود.»

همچنین بخش چاپ دیجیتال نیز با استقبال بازدیدکنندگان نمایشگاه مواجه شد که دو ارائه زنده و نیز سمینارها و پنل‌های گفتگوی مختلفی در قالب این بخش برگزار گردید. بنابراین نمایشگاه امسال نه تنها همکاری‌ها و قراردادهای تجاری جدیدی را به دنبال داشت، بلکه فضای مناسب و راحت را برای یافتن ترندها و نوآوری‌های جدید صنعت منسوجات خانگی فراهم کرد.

به گفته مدیر فروش یک شرکت بلژیکی، «این نمایشگاه برای ما نوعی سرمایه‌گذاری بود تا شناخت نسبت به برندمان را در منطقه آسیا افزایش دهیم. نمایشگاه یک دروازه و دریچه مناسب برای ورود به بازارهای آسیایی و تنها فرصت ما جهت ملاقات با مشتریان بالقوه چینی محسوب می‌شود. ما در جای خوبی از نمایشگاه و در سالن‌های بین‌المللی بودیم که جزو بهترین سالن‌های نمایشگاه برای ما بود.»

همچنین مدیرکل یکی از شرکت‌های نساجی چینی نیز گفت: «حجم بازدیدکنندگان در سالن بین‌المللی نمایشگاه بسیار زیاد بود و ما توانستیم چند سفارش را در محل نمایشگاه دریافت کنیم. نمایشگاه منسوجات خانگی Intertextile Shanghai یک رویداد مشهور در این صنعت است و تمامی بازدیدکنندگان، بسیار حرفه‌ای هستند و با هدف مشخص تجاری و جهت یافتن تامین‌کننده، در این نمایشگاه حاضر می‌شوند.»

به گفته مدیرعامل یک شرکت مجارستانی، «اگر در این نمایشگاه حاضر باشید، بدین معناست که یک برند قوی محسوب می‌شوید. ما ملاقات‌های زیادی را در این نمایشگاه

گروه مترجمین مجله: حدود ۴۱ هزار بازدیدکننده از ۱۰۰ کشور و منطقه جهان، از نسخه پاییزی نمایشگاه منسوجات خانگی Intertextile Shanghai که روزهای ۲۷ تا ۳۰ آگوست امسال در شهر شانگهای چین برگزار شد، بازدید کردند. این رویداد بستر و فضایی مناسب را برای ۱۰۴۰ تامین‌کننده و عرضه‌کننده منسوجات خانگی از ۲۶ کشور و منطقه جهان فراهم کرد تا بتوانند از طریق آن، به اهداف تجاری و کسب و کار خود دست پیدا کنند. در این نمایشگاه، همکاری‌ها و قراردادهای تجاری جدیدی بین غرفه‌داران با یکدیگر و نیز غرفه‌داران با بازدیدکنندگان شکل گرفت.

یکی از موضوعاتی که در جریان برگزاری نمایشگاه به طور متداول بین شرکت‌کنندگان بحث می‌شد، تقاضا برای منسوجات خانگی در بازار چین بود. در همین رابطه، مدیر کل ارشد شرکت نمایشگاهی فرانکفورت (از مجریان برگزاری نمایشگاه) می‌گوید: «بازار منسوجات خانگی به خصوص در چین، یک بازار در حال رشد است و انبوهی از فرصت‌ها را در خود دارد چراکه بخش ساخت‌وساز تجاری، بیمارستانی و گردشگری چین همچنان در حال گسترش است. در جریان برگزاری نمایشگاه، تامین‌کنندگان توانستند با شرکای بالقوه پرشماری ملاقات کنند و حتی سفارشات را هم در محل نمایشگاه دریافت نمایند. بر همین اساس، نمایشگاه منسوجات خانگی Intertextile Shanghai یک مکان و موقعیت مهم برای تامین‌کنندگانی است که به دنبال ترویج و معرفی برند و نهایتاً گسترش کسب و کارشان در سطح جهان هستند.» یکی از ویژگی‌ها و بخش‌های مهم نمایشگاه، بخش جامع «ترندها و گرایشات بازار» بود که مانند ادوار گذشته با بازخورد و مشارکت خوبی از سوی بازدیدکنندگان مواجه شد. در این زمینه، یکی از بازدیدکنندگان که مدیر طراحی یکی از

رویداد یک بستر مناسب برای یافتن منابع تامین جدید شناخته می‌شود. ما بلافاصله بعد از نمایشگاه، کار انجام سفارشات جدید را آغاز خواهیم کرد.»

مدیر یکی از شرکت‌های چینی فعال در زمینه تکنولوژی دیجیتال نیز گفت: «من تحت تاثیر بخش چاپ دیجیتال نمایشگاه قرار گرفتم. در این بخش، نکات آموزشی بسیار خوبی در باره ایده‌ها و تکنولوژی‌های پیشرفته برای ترندهای نوظهور بازار ارائه گردید. همچنین سخنرانان سمینار چاپ دیجیتال، نکات زیادی را در باره تحولات این صنعت ارائه کردند.» یکی از طراحان ارشد یک شرکت چینی نیز اشاره کرد: «انتظارات من از شرکت در نمایشگاه برآورده شد چراکه چند تامین‌کننده جدید را برای همکاری طی ماه‌های آینده، پیدا کردم.»

گفتنی است دوره بعدی نمایشگاه منسوجات خانگی Intertextile Shanghai نسخه بهاری آن است که در مارس ۲۰۱۹ برگزار خواهد شد. همچنین نسخه پاییزی بعدی این نمایشگاه، در آگوست ۲۰۱۹ برگزار می‌گردد.

جهت معرفی و ترویج محصولات جدیدمان، ترتیب دادیم که بسیار هم موفقیت‌آمیز بودند. ما ۱۰۰ درصد در نمایشگاه سال آینده نیز شرکت می‌کنیم چراکه مشارکت در این رویداد، برای برندسازی در بازار چین، واقعا اهمیت دارد.»

همچنین نماینده یک شرکت هندی گفت: «ما در این نمایشگاه شرکت می‌کنیم تا مشتریان جدیدی را به خصوص در بین عمده‌فروشان و توزیع‌کنندگان از خارج مرزها، پیدا کنیم. ما در اینجا می‌توانیم با خریداران هدف خود ملاقات کنیم و لذا این نمایشگاه برای ما یک رویداد پیشرو در بازار منسوجات خانگی آسیا برای توسعه کسب و کار، محسوب می‌شود. این نمایشگاه یک بستر مناسب و قدرتمند جهت افزایش فروش به حساب می‌آید.»

به گفته مدیر داخلی یک شرکت نیوزیلندی، «حضور طیف وسیعی از تامین‌کنندگان بین‌المللی، و همچنین طیف کاملی از شرکت‌های چینی باکیفیت در این نمایشگاه، واقعا مفید و کاربردی است. امروزه ارائه محصولات در این نمایشگاه بسیار مهم شده و با توجه تنوع سبک‌های حاضر در نمایشگاه، این

افت واردات ماشین آلات نساجی ترکیه در نیمه اول امسال

در زمینه صادرات ماشین آلات نساجی به ترکیه مواجه بوده اند. با این حال، برخلاف این کشورها، انگلستان تعداد ۱۶۵ ماشین گردبافی به ارزش ۰,۷۱ میلیون دلار به ترکیه صادر کرده در حالی که این صادرات در سال گذشته، تنها ۱۷ ماشین به ارزش ۰,۴۹ میلیون دلار گزارش شده بود.

گفتنی است ترکیه یکی از برترین تولیدکنندگان پارچه‌های کشف در سطح جهان محسوب می‌شود. همگام با رشد صادرات نساجی ترکیه، شرکت‌های تولید نساجی این کشور نیز باید ماشین آلات و قطعات و لوازم یدکی مربوطه و همچنین فرآیندهای تولید خود را به‌روزرسانی نموده و ارتقا دهند.

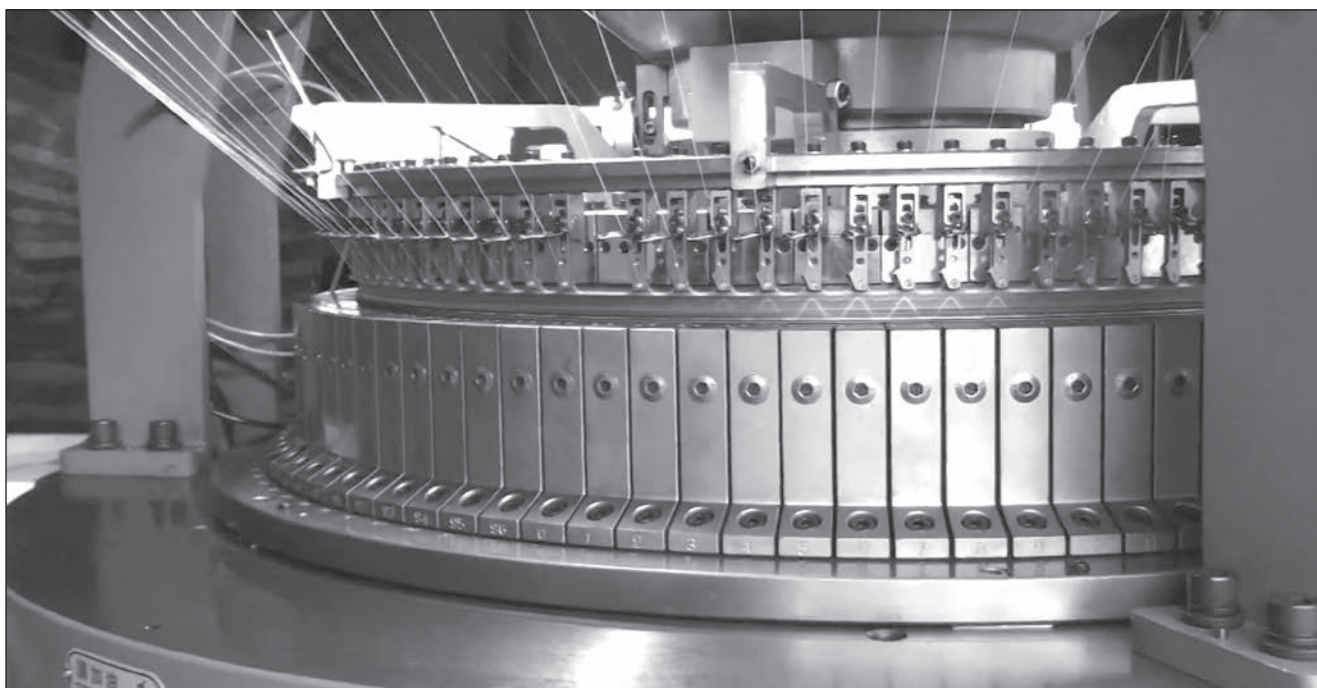
این میزان صادرات، ۱۱,۴ میلیون دلار است. در سال گذشته، چین با صادرات ۲۷۰ ماشین گردبافی به ترکیه به ارزش ۸,۴ میلیون دلار، در جایگاه دوم از این حیث قرار داشته است.

در شش ماهه اول ۲۰۱۸ آلمان با صادرات ۲۹۰ ماشین گردبافی به ارزش ۲۱,۵ میلیارد دلار به ترکیه، در جایگاه دوم قرار دارد. این در حالی است که در کل سال ۲۰۱۷، آلمان تعداد ۳۶۹ ماشین گردبافی به ارزش ۲۶,۹ میلیون دلار را به ترکیه صادر کرده بود و بنابراین، جایگاه این کشور در سال جاری، هم از نظر حجم و هم از نظر ارزش صادرات افت کرده است.

همچنین کشورهایی نظیر ایتالیا، ژاپن، تایوان و کره جنوبی، با کاهش چشمگیر

ترکیه در شش ماهه اول سال ۲۰۱۸ تعداد ۱۱۰۰ ماشین بافندگی حلقوی (گردبافی) وارد کرده است. این در حال است که در مدت مشابه سال قبل، تعداد واردات این ماشین آلات ۱۱۳۲ مورد اعلام شده است. علاوه بر تعداد، ارزش واردات ماشین آلات گردبافی این کشور نیز کاهش پیدا کرده است. بخش عمده‌ای از این روند کاهشی، به افزایش نرخ ارزهای خارجی در قیاس با لیر ترکیه و نیز افزایش نرخ بهره مربوط می‌شود.

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، در نیمه نخست امسال، چین با صادرات ۳۹۱ ماشین گردبافی به ترکیه، در صدر کشورهای صادرکننده این نوع ماشین آلات به ترکیه قرار دارد و ارزش

افزایش ۸ درصدی تولید ماشین آلات نساجی ایتالیا

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، تولید ماشین‌آلات نساجی ایتالیا در سال ۲۰۱۷ در قیاس با سال قبل رشد ۸ درصدی داشته در حالی که میزان صادرات این ماشین‌آلات نیز ۷ درصد افزایش نشان می‌دهد. عمده این افزایش تولید، از رشد تقاضای برون‌مرزی برای ماشین‌آلات ساخت ایتالیا و نیز بهبود شرایط بازار داخلی این کشور نشئت می‌گیرد. در داخل ایتالیا، مشوق‌های مالی برای دیجیتالی کردن شرکت‌های نساجی در نظر گرفته شده که همین موضوع، عاملی برای تقویت سفارشات برای ماشین‌آلات نساجی مدرن در این کشور شده است. تولیدکنندگان ماشین‌آلات نساجی در ایتالیا همکاری‌هایی را با تامین‌کنندگان

و عرضه‌کنندگان تکنولوژی جهان آغاز کرده‌اند. توجه به مقوله تکنولوژی یک عنصر ضروری برای ارائه راهکارهای مناسب جهت تامین نیاز صنعت فست فشن و نیز کانال‌های خرده‌فروشی مبتنی بر تجارت الکترونیک محسوب می‌شود که امروز استفاده از آنها به طور قابل‌توجهی با افزایش همراه بوده است. کل زنجیره صنعت نساجی به سمت دیجیتالی شدن در حرکت است. با این حال، دیجیتالی کردن فرآیندهای تولید به مجموعه‌ای جدید از مهارت‌ها و متعاقبا، راهکارهای جدید آموزشی نیازمند است. بنابراین صنعت نساجی نیز باید ارتباط تنگاتنگی با موسسات آموزشی برقرار نماید. داشتن ارتباط و گفتگو با دانشگاه‌ها و مراکز

آموزشی این اطمینان را ایجاد می‌کند که نیازهای تخصصی صنعت نساجی به شکل حرفه‌ای برآورده می‌شود و متعاقبا فرصت‌هایی را ایجاد می‌کند که نیروی جوان در بخش‌هایی نظیر تولید ماشین‌آلات نساجی که ایتالیا از جمله پیش‌تازان آن در سراسر جهان است، جذب شوند. گفتنی است صنعت ماشین‌آلات نساجی ایتالیا یک بخش صنعتی با حدود ۳۰۰ تولیدکننده با اشتغالی بالغ بر ۱۲ هزار نفر است که بیش از ۸۴ درصد از کل فروش این صنعت، صرف صادرات می‌شود. خلاقیت، تکنولوژی پایدار، اعتبار و کیفیت، از جمله خصوصیات هستند که ایتالیا را به عنوان پیشرو در زمینه تولید ماشین‌آلات نساجی در جهان، معرفی کرده است.

نگاهی به بازار جهانی پوشاک بچگانه

بالا و طراحی مناسب برای لباس و کفش نوزادان و کودکان خود هستند. لباس بچگانه باید ساده، راحت، ایمن و گشادتر از سایر لباس‌ها بوده و در عین حال، به سادگی پوشیده شدن و از تن خارج شود. استفاده از پارچه‌های مختلف برای لباس بچگانه به شدت فراگیر است. پارچه‌های کشباف عموماً برای لباس کاژوال استفاده می‌شود. در فصل تابستان، پارچه پنبه‌ای، گاباردین و بادبانی برای لباس‌های روزمره مرسوم است در حالی که پارچه بافتنی دوبل، مخمل و ابریشم انتخاب مناسبی برای هوای سرد محسوب می‌شود. پارچه فلیس نیز به طور فزاینده‌ای برای لباس بیرون منزل مرسوم شده چراکه به سرعت خشک شده و راحت شسته می‌شود،

ندارد رده سنی کودک از این روند و قاعده مستثنی باشد. امروزه والدین، آگاهی بسیار زیادی در مورد انتخاب لباس کودکان پیدا کرده‌اند. والدین همواره سهم خوبی از بودجه خود را برای کودکان خود هزینه می‌کنند. بنابراین، بخش لباس بچگانه به کسب و کاری پررونق و پیشرو برای بسیاری از طراحان تبدیل شده است.

تناسب پارچه و طراحی

بازار لباس بچگانه به شدت پراکنده است و تعداد معدودی برند نیز بازار عرضه انبوه این بخش را تحت سیطره خود دارند. در این زمینه اگرچه مصرف‌کنندگان برندهای شناخته‌شده و معروف را ترجیح می‌دهند اما مهم‌تر از آن، آنها به دنبال کیفیت

گروه مترجمین مجله: امروزه نسل جوان کاملاً نسبت به مقوله مد آگاه هستند. در عصر کنونی که به عصر تکنولوژی مرسوم است، صنعت مد نیز به جایگاه بالایی از این حیث رسیده است. همه مردم دوست دارند لباس‌هایی بپوشند که در عین راحتی و مناسب بودن، از نظر ظاهر نیز برای دیگران قابل پذیرش باشد و توجه سایرین را در میهمانی یا جشن‌ها به خود جلب نمایند. همزمان با تغییر فصل یا سال، جریان حاکم بر عرصه مد نیز تغییر می‌کند و شخصیت انسان‌ها بر اساس ذائقه و نیازهای آنها بروز و ظهور پیدا می‌کند. از نسل نوجوان گرفته تا نسل میانسال، تنوع و تفاوت در عرصه مد کاملاً متداول و مرسوم است و هیچ دلیلی

آدیداس، نایک، زارا، دیزنی، مادرکر، آیدی گروپ، بربری، دیور و اچ اند ام، جزو ۱۰ برند برتر پوشاک بچگانه در منطقه آسیا پاسیفیک هستند.

علل رشد بازار

در حال حاضر، اروپا و ایالات متحد آمریکا بزرگترین مصرف‌کنندگان پوشاک بچگانه در جهان هستند. علاوه بر این، انتظار می‌رود بازار پوشاک بچگانه در منطقه آسیا پاسیفیک نرخ رشد بالاتری را در قیاس با اروپا و آمریکا داشته باشد چراکه جمعیت طبقه متوسط با درآمد خالص بالاتر در این منطقه بیشتر است و نیز برندهای بین‌المللی به سرعت در حال راه‌اندازی خطوط پوشاک بچگانه در منطقه آسیا پاسیفیک هستند. همچنین در دیگر نقاط جهان از قاره‌های مختلف، رشد بازار پوشاک بچگانه کاملاً مشهود است.

در این رابطه، مدیر اجرایی شرکت S.M. Knitwears که یکی از تولیدکنندگان پوشاک بچگانه برای برندهای مشهور در بنگلادش است، می‌گوید: «بخش پوشاک بچگانه در قیاس با بخش‌های دیگر از موقعیت بهتری برخوردار است. برندهای بزرگ به این بخش به عنوان یک بازار سودآور نگاه می‌کنند. با توجه به تغییر شکل و اندازه بدن کودکان، والدین باید هر سال پوشاک کودکان خود را تغییر دهند. در کنار این موضوع، آنها ترجیح می‌دهند لباس کودکان خود را قبل از لباس خودشان خریداری کنند. بنابراین، من فکر می‌کنم کسب و کار پوشاک بچگانه همواره پررونق و پرسود خواهد بود.» وی می‌افزاید: «در گذشته، بر مبنای فاکتور سهولت و راحتی خرید، پوشاک

در دنیای امروز هیچ تردیدی نیست. بازار پوشاک بچگانه با گذر زمان پررونق‌تر شده و امروزه به یکی از پرسودترین کسب و کارها در بازار جهانی تبدیل شده است. بر اساس اعلام موسسه بین‌المللی یورومانی‌تور، میزان فروش بازار جهانی پوشاک بچگانه از ۱۲۲٫۱ میلیارد یورو در سال ۲۰۱۰ به ۱۳۵٫۶ میلیارد یورو در سال ۲۰۱۵ افزایش یافته است. در سال ۲۰۱۵، میزان فروش پوشاک بچگانه رشد ۶ درصدی داشته در حالی که رشد فروش پوشاک مردانه و زنانه در این سال، هرکدام ۴ درصد بوده است. بر اساس این گزارش، انتظار می‌رود ارزش بازار جهانی پوشاک بچگانه به ۱۶۲٫۷ میلیارد یورو تا سال ۲۰۱۸ افزایش پیدا کند.

همچنین موسسه تحقیقات بازار تکناوو نیز پیش‌بینی می‌کند بازار جهانی پوشاک بچگانه با نرخ رشد سالانه ۶ درصد تا سال ۲۰۲۰ همراه باشد. عواملی همچون افزایش درآمد و افزایش شمار زنان شاغل و همچنین رشد قدرت خرید مردم در کشورهای در حال توسعه، منجر به افزایش فروش پوشاک بچگانه در دوره مورد بررسی خواهند شد. افزایش فروش پوشاک بچگانه نیز به رشد چشمگیر این بازار در دوره مورد بررسی خواهد انجامید. بر اساس این گزارش، انتظار می‌رود بازار پوشاک بچگانه در اروپا بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ رشد سالانه ۳٫۳ درصدی داشته باشد و ارزش این بازار تا پایان سال ۲۰۱۸ به رقم ۶۷ میلیارد یورو بالغ گردد. از سوی دیگر، ارزش بازار پوشاک بچگانه در منطقه آسیا پاسیفیک در سال ۲۰۱۵ رقم ۴۴٫۱ میلیارد یورو گزارش شده که پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۰ به ۶۵٫۱ میلیارد یورو برسد. برندهای نظیر یونیکلو،

هرچند هنوز هم استفاده از پشم در برخی بازارها ارجحیت دارد.

تفاوت شرایط آب و هوایی در بازارهای مختلف، در انتخاب نوع پارچه مورد استفاده تأثیرگذار است. برای مثال، در کشورهای که رطوبت بالاست، پوشاک جاذب عرق با تقاضای بالاتری مواجه خواهد بود. تولیدکنندگان همچنین باید نسبت به این موضوع آگاه باشند که اندازه و شکل بدن نوزادان و کودکان در کشورهای مختلف، ممکن است کاملاً متفاوت باشد. این موضوع بر طراحی‌ها و عرضه پوشاک و کفش در سایزهای مختلف، تأثیرگذار خواهد بود.

رنگ‌های روشن نظیر صورتی، آبی روشن و زرد، از جمله رنگ‌های متداول و مرسوم برای پوشاک بچگانه هستند. البته در بازارهای تکامل‌یافته و پیشرفته، والدین معمولاً آنقدر مدمحور و مدشناس هستند تا نوآوری در استفاده از رنگ‌ها و الگوهای خلاقانه‌تر نظیر ترکیب رنگ سرد و گرم در پوشاک بچگانه را بپذیرند. برای تمامی انواع پوشاک بچگانه، مواد اولیه باید غیرقابل اشتعال و ضدسوزش بوده و نباید از رنگ‌ها یا مواد شیمیایی مضر در آنها استفاده شود. همچنین ضروری است که توجه لازم به اکسسوری‌ها و قطعات کوچک لباس، از سوی تولیدکنندگان صورت گیرد. معمولاً باید از نوارهای آویز و روبان در لباس پرهیز شود چراکه ممکن است کودکان آنها را کشیده، پاره کرده یا گاز بگیرند که این موضوع می‌تواند خطر خفگی یا انسداد را به دنبال داشته باشد.

مروری بر صنعت پوشاک بچگانه

در مورد اهمیت صنعت پوشاک بچگانه

کودکان از فروشگاه‌های محلی و فروشگاه‌های نزدیک محل سکونت خریداری می‌شد. مردم متول نیز فقط پوشاک برند را خریداری می‌کردند. با این حال، این روند به تدریج متحول شده و بازار پوشاک بچگانه به سمتی رفته که برندهای مشهور موقعیت ممتازی را در این بخش پیدا کرده‌اند. در کنار این موضوع، روش‌های خرید نیز تغییرات گسترده‌ای پیدا کرده است.»

در ادامه، تعدادی از عوامل مهم در رشد بازار پوشاک بچگانه در جهان مورد بررسی قرار می‌گیرد:

۱- افزایش خانواده‌هایی که پدر و مادر هر دو شاغل هستند: امروزه در جهان، تعداد خانواده‌هایی که در آنها پدر و مادر هر دو شاغل بوده و درآمد دارند، افزایش پیدا کرده است. چنین خانواده‌هایی با

توجه به افزایش درآمدها، قدرت خرید به مراتب بالاتری دارند. علاوه بر این، در چنین خانواده‌هایی تمرکز اصلی بر تامین نیازهای کوچک‌ترین اعضای خانواده معطوف می‌شود.

۲- مشارکت کودکان در تصمیم‌گیری برای خرید: یک دهه قبل، والدین هرگز از کودکان در مورد محصولاتی که برایشان خریداری می‌کردند، سوال نمی‌پرسیدند و کودکان هیچگونه آگاهی در مورد مد نداشتند. والدین فقط بر مقوله راحتی و کارایی لباس‌ها تاکید داشتند تا کودکان از یک زندگی پویا و راحت لذت ببرند. اما امروزه کودکان کم‌سن و سال با جسارت بیشتری در مورد علایق خود صحبت می‌کنند و به اندازه والدینشان در تصمیم‌گیری برای خرید مشارکت می‌کنند. کودکانی هم که به سن نوجوانی نزدیک

شده‌اند، به خوبی برندها را می‌شناسند و فشار همتایان و همسالان‌شان، آنها را به سمت برندهای لوکس و رده بالا سوق می‌دهد.

۳- شناخت برند: به دلیل گسترش چشمگیر استفاده از شبکه‌های اجتماعی، طبقه متوسط آگاهی بیشتری راجع به آنچه سلبریتی‌ها و کودکانشان در هر فصل می‌پوشند، پیدا کرده‌اند. همچنین برگزاری مستمر فشن‌شوها در سراسر جهان در فصول و مقاطع مختلف، جدیدترین نوآوری‌های طراحان لباس را پیش چشم مردم جهان قرار می‌دهد. همین آگاهی‌ها نیز در عادات خرید مصرف‌کنندگان تاثیرگذار است.

۴- عدم تاثیرپذیری از رکود: گزارش‌های تحقیقاتی نشان می‌دهد که بازار پوشاک بچگانه بدون تبعیت از رکود اقتصادی

جهان، همچنان قدرتمند باقی مانده است. این موضوع ممکن است به این دلیل باشد که روز تولد کودکان به عنوان رویدادی که همه خانواده‌ها معمولاً آن را جشن می‌گیرند، در همه دنیا متداول است که در این روز، کودکان هدایای مختلفی از جمله لباس دریافت می‌کنند. نیاز همیشگی به خرید پوشاک بچگانه با توجه به بزرگ شدن تدریجی کودکان، از دیگر محرک‌های رشد بازار این نوع پوشاک در جهان محسوب می‌شود.

فشن استارهای خردسال

مد و پوشاک کودکان، در شبکه‌های اجتماعی از جایگاهی خوبی برخوردار است. نکته جالب توجه اینکه در چند سال گذشته، شبکه‌های اجتماعی و تاثیر فرزندان سلبریتی‌ها، نقش حیاتی و فزاینده‌ای در فروش جهانی پوشاک بچگانه و رشد این بازار داشته است. به عنوان مثال، یکی از چهره‌های تاثیرگذار در شبکه‌های مجازی به نام فاروک جیمز که یک مدل ۴ ساله پوشاک بچگانه است، بیش از ۲ میلیون فالوور در اینستاگرام دارد. همگام با این جریان، والدین نیز صفحات مختلف در زمینه لباس کودکان را برای الهام گرفتن از آنها دنبال می‌کنند. آنها همچنین فوروم‌های آنلاین را بازدید می‌کنند تا در مورد اینکه چه کسی چه چیزی پوشیده و از کجا خریده، اطلاعات کسب کنند. در این زمینه، غول‌های لباس بچگانه در فضای آنلاین نظیر Farfetch, Babyshop, Kidology or Childrensalon.com نقش تعیین‌کننده در بازار پوشاک بچگانه و رشد دورقمی آن هم از نظر تعداد فروشگاه‌ها

در سراسر جهان و هم از لحاظ میزان فروش، ایفا می‌کنند. بسیاری از این شرکت‌ها، پوشاک اجاره‌ای یا پک‌های شخصی‌سازی‌شده و سفارشی را بر مبنای ثبت نام در سایت ارائه می‌کنند.

درهم آمیختگی مد

خریداران و خرده‌فروشان مشهور نظیر Disney, Zara, Pony, Uniqlo, Li & Fung, Mothercare & متمادی است که بر روی موضوع پوشاک بچگانه کار می‌کنند. تیم‌های تحقیق و توسعه و طراحی در این شرکت‌ها، بر روی این موضوع که چگونه می‌توانند راحتی بیشتری در طراحی‌ها و البسه جدید ایجاد کنند، کار می‌کنند. علاوه بر این، خریداران بین‌المللی و برخی از خانه‌های مد در بنگلادش، روزهای زیادی فقط بر روی پوشاک بچگانه و الزامات آن متناسب با نیاز بازار، فعالیت می‌کنند. شرکت Vasavi یکی از این خانه‌های مد در بنگلادش است.

وضعیت تولید پوشاک بچگانه در بنگلادش

امروز جایگاه بنگلادش در زمینه صنعت پوشاک بچگانه، بهتر از گذشته شده است. در این کشور حدود ۴۰ درصد از پوشاک بچگانه در کنار و به موازات پوشاک مردانه و زنانه تولید می‌شود. خریداران نیز به دنبال خرید پوشاک با کیفیت بالا و قیمت کمتر، البته در محیط مناسب کارخانجات هستند. با این رویکرد و بعد از حادثه ریزش ساختمان رعنا پلازا (شرکت پوشاک تازرین) در اثر آتش‌سوزی که به مرگ کارگران زیادی منجر شد،

محیط کاری در بنگلادش بهتر از هر زمان دیگر شده است. همچنین راندمان تولید کارخانجات روز به روز ارتقا پیدا کرده و هزینه‌های سربار نیروی کار نیز کمتر از دیگر کشورها شده است. شرکت‌های سبز زیادی در این کشور موفق به دریافت گواهینامه‌های LEED, OEKO-TEX, ACCORD و غیره شده‌اند و تعدادی هم در نوبت دریافت هستند. بنابراین امروز خریداران با احساس رضایت و اشتیاق بیشتری حاضر به خرید لباس بچگانه از این کشور هستند.

در همین رابطه، یکی از مدیران بنگلادشی بخش تامین کالا در شرکت M&S می‌گوید: «ارزش جهانی صادرات پوشاک بچگانه بنگلادش در سال گذشته ۹,۷ درصد افزایش داشته است. M&S در حال حاضر تقریباً در ۳۰ کارخانه در بنگلادش برای تولید پوشاک بچگانه، مشغول به فعالیت است و هر ساله، گردش مالی این بخش در قیاس با دیگر کشورها، بهتر از انتظارات گزارش شده است. چنانچه رشد تقاضای جهانی برای پوشاک بچگانه ادامه پیدا کند و فرصت‌های پیش روی بنگلادش به قوت خود باقی باشد، آنگاه تعداد این کارخانجات در بخش پوشاک بچگانه بنگلادش نیز بیشتر خواهد شد.» گفتنی است بر اساس آمارهای انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان پوشاک بنگلادش، صادرات پوشاک بچگانه این کشور رشد قابل توجه ۲۵ درصدی را در ۵ ماهه پایان سال مالی گذشته تجربه کرده است و بر مبنای پیش‌بینی‌های انجام گرفته، بخش پوشاک بچگانه در بنگلادش، همچنان به عنوان یک بخش سودآور در آینده مطرح خواهد بود.

برند یونیکلو به دنبال بازارهای جدید

کنار تایلند، گستره حضور یونیکلو در منطقه آسه آن، کشورهای استرالیا، اندونزی، مالزی، سنگاپور و فیلیپین را در بر می‌گیرد. برند یونیکلو خود را به عنوان پوشاک زندگی (LifeWear) و در نقطه مقابل فست‌فشن (Fast Fashion) قرار داده و بر مقوله کارایی و سبک زندگی تاکید دارد. مصرف‌کنندگان با درآمد متوسط و بالا در منطقه جنوب شرقی آسیا، رشد کلی درآمدهای این برند را شکل خواهند داد. یونیکلو قصد دارد فروشگاه‌هایی را در بازارهای جدید از جمله ویتنام افتتاح نماید. این برند به دنبال آن است که در تمام کشورهای منطقه مذکور به خصوص ویتنام، لائوس و میانمار، فروشگاه‌هایی را داشته باشد.

این شرکت همچنین در چشم‌انداز بلندمدت خود، به دنبال گسترش فروش آنلاین در آسیا و دورتر از آن، می‌باشد. برای برند یونیکلو، بازار هند نیز پتانسیل تبدیل شدن به دومین بازار بزرگ این برند در خارج از ژاپن را دارد. در حال حاضر، چین بزرگترین بازار فروش یونیکلو در خارج از ژاپن محسوب می‌شود.

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، برند یونیکلو (Uniqlo) خرده‌فروشی پوشاک کاژوال، به دنبال آن است که تعداد فروشگاه‌های خود را در جنوب شرقی آسیا و اقیانوسیه دوبار کرده و تا سال ۲۰۲۲ به حدود ۴۰۰ فروشگاه برساند. تاکید این شرکت بر ایجاد فروشگاه‌های مستقل برون‌شهری، به معنی گسترش دامنه فعالیت‌های این برند، فراتر از مراکز خرید داخل شهرها می‌باشد.

این خرده‌فروشی ژاپنی قصد دارد درآمدهای خود را در منطقه جنوب شرقی آسیا و اقیانوسیه در سال منتهی به آگوست ۲۰۲۲ تا سه برابر افزایش دهد. این نرخ رشد، از نرخ رشد کلی درآمد برند یونیکلو در دوره مورد بررسی که حدود دو برابر پیش‌بینی شده، سریع‌تر خواهد بود. مناطق برون‌شهری مستقل، جزو نقاط کلیدی برای رشد زنجیره تامین در ژاپن محسوب می‌شوند. در حال حاضر برند یونیکلو دو فروشگاه در تایلند دارد و تعداد فروشگاه بیشتری برای دیگر بازارهای جنوب شرقی آسیا در نظر گرفته شده است. از دیگر بازارهای نویدبخش برای یونیکلو، کشورهای فیلیپین و مالزی هستند. در

گزارش ماهانه کمیته مشورتی جهانی پنبه (۴ سپتامبر ۲۰۱۸)

پیش‌بینی کاهش ۱۰ درصدی موجودی جهانی پنبه

می‌آید. همچنین پیش‌بینی می‌شود نسبت «موجودی به مصرف» در چین به رقم ۰,۷۲ تا پایان فصل زراعی ۲۰۱۸-۱۹ کاهش پیدا کند. این در حالی است که در فصل زراعی ۲۰۱۴-۱۵ و همزمان با اوج سیاست ذخیره‌سازی پنبه چین، نسبت مذکور در بالاترین سطح خود به ۱,۸۷ رسیده بود. البته در خارج از چین شرایط متفاوت است به طوری که موجودی پنبه در فصل زراعی ۲۰۱۷-۱۸ با افزایش ۲۴ درصدی به رقم ۱۰,۱ میلیون تن رسیده است. جدیدترین پیش‌بینی‌ها نیز نشان می‌دهد که میزان موجودی خارج از چین احتمالاً با رشد جزئی مواجه شده و به رقم ۱۰,۲ میلیون تن در

نسبت «موجودی به مصرف» نیز به ۰,۶۱ کاهش پیدا کند که تقریباً معادل ۷ ماه مصرف کارخانجات است.

از ماه مارس تا آگوست ۲۰۱۸ مجموعاً بیش از ۲ میلیون تن از ذخایر پنبه دولتی چین به فروش رفته و موجودی پنبه این کشور در فصل زراعی ۲۰۱۷-۱۸ به ۸,۶ میلیون تن کاهش پیدا کرده است. برای فصل زراعی ۲۰۱۸-۱۹ و بر مبنای پیش‌بینی تولید و مصرف پنبه در چین، انتظار می‌رود موجودی پنبه این کشور با ۲۳ درصد کاهش به ۶,۶ میلیون تن بالغ گردد که این رقم، پایین‌ترین میزان موجودی پنبه چین از فصل زراعی ۲۰۱۱-۱۲ به حساب

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» به نقل از دبیرخانه کمیته مشورتی جهانی پنبه، در فصل زراعی ۲۰۱۸-۱۹ تولید جهانی پنبه رقم ۲۶ میلیون تن پیش‌بینی می‌شود که در قیاس با فصل زراعی قبلی، کاهش ۳ درصدی نشان می‌دهد. در مقابل، انتظار می‌رود میزان مصرف جهانی پنبه با ۳ درصد افزایش به ۲۷,۸ میلیون تن بالغ گردد. پیش‌بینی می‌شود موجودی جهانی پنبه در پایان فصل زراعی ۲۰۱۸-۱۹ با کاهش ۱۰ درصدی به رقم ۱۶,۹ میلیون تن برسد که این رقم، پایین‌ترین میزان موجودی جهانی پنبه از فصل زراعی ۲۰۱۱-۱۲ محسوب می‌شود. انتظار می‌رود

فصل زراعی ۱۹-۲۰۱۸ خواهد رسید. در واقع، همزمان با کاهش موجودی پنبه در چین طی فصول زراعی گذشته، موجودی پنبه در خارج از چین با افزایش مواجه بوده است. انتظار می‌رود تا پایان فصل زراعی ۱۹-۲۰۱۸ کشور چین ۶۱ درصد از کل ذخایر جهانی پنبه را به خود اختصاص دهد. در دوره اخیر کاشت محصول یعنی حد فاصل آگوست ۲۰۱۷ تا مارس ۲۰۱۸، قیمت‌های پنبه و بسیاری دیگر از محصولات رقیب نظیر سویا، ذرت، برنج و گندم افزایش یافت در حالی که قیمت‌های شکر با کاهش مواجه بود. در واقع به جز شکر، این گروه از کالاها با پایداری یا افزایش نسبی قیمت مواجه بودند و قیمت‌های پنبه رقابتی‌تر از این کالاها بوده است. با توجه به جذابیت قیمتی پنبه و نیز تقاضای قدرتمند برای الیاف پنبه در تولید منسوجات، افزایش سطح کشت پنبه کاملاً محتمل است. در واقع، پنبه هنوز هم در بین سایر کالاهای خوراکی کشاورزی از رقابت‌پذیری برخوردار است هرچند مسائل زیست محیطی و دسترسی به آب به عنوان عوامل محدودکننده برای کشت پنبه، شناخته می‌شوند. انتظار می‌رود بازده میانگین جهانی برای تولید پنبه در فصل زراعی ۱۹-۲۰۱۸ در رقم ۷۶۹ کیلوگرم/هکتار ثابت باقی بماند در حالی

که مجموع سطح زیرکشت این محصول با ۲ درصد کاهش در قیاس با فصل زراعی قبلی، احتمالاً به ۳۳,۸ میلیون هکتار خواهد رسید. کاهش جهانی تولید پنبه در این فصل زراعی از کاهش سطح کشت پنبه در هند (۳ درصد)، آمریکا (۵ درصد)، چین (۲ درصد)، و استرالیا (۳۰ درصد)، نشئت می‌گیرد. انتظار می‌رود هند در فصل زراعی ۱۹-۲۰۱۸ با تولید بیش از ۶ میلیون تن پنبه، به عنوان بزرگترین تولیدکننده طلای سفید در جهان مطرح باشد هرچند سطح کشت پنبه این کشور به ۱۱,۹ میلیون هکتار کاهش یافته و بازده میانگین محصول در این کشور نیز ۵۰۸ کیلوگرم/هکتار خواهد بود. در مورد ایالات متحد آمریکا، پیش‌بینی می‌شود سطح کشت پنبه رقم ۴,۲۵ میلیون هکتار و میزان تولید نیز رقم ۴,۲ میلیون تن باشد. همچنین میزان تولید و سطح کشت پنبه در چین به ترتیب ۵,۶۵ میلیون تن و ۳,۳ میلیون هکتار پیش‌بینی می‌شود. بر اساس این گزارش، الیاف پلی استر همچنان به عنوان اصلی‌ترین رقیب برای الیاف پنبه در بخش تولید منسوجات شناخته می‌شود. طی ۵ دهه گذشته، با افزایش نوآوری در طراحی و تولید منسوجات و نیز رشد استفاده از الیاف مصنوعی، سهم الیاف پنبه در کالاهای مصرفی صنعت نساجی به

۲۷ درصد کاهش پیدا کرده است. شکاف قیمتی بین پنبه و پلی استر به ۳۵ سنت در پایان فصل زراعی گذشته افزایش پیدا کرده به طوری که میانگین ماهانه قیمت پنبه رقم ۹۶ سنت/پوند و میانگین ماهانه قیمت پلی‌استر رقم ۶۲ سنت/پوند بوده است. با این حال، در ماه گذشته، همزمان با روند کاهشی قیمت‌های بین‌المللی پنبه، قیمت‌های پلی استر سیر صعودی به خود گرفت و در نتیجه، شکاف قیمتی بین دو محصول به ۱۷ سنت/پوند کاهش یافته است. از سوی دیگر، انتظار می‌رود موجودی جهانی پنبه در پایان فصل زراعی ۱۸-۲۰۱۷ کاهش اندکی را تجربه کرده باشد چراکه همزمان با فروش موجودی ذخایر پنبه دولتی چین، موجودی پنبه در سایر کشورهای جهان با افزایش مواجه شده است. کاهش موجودی پنبه در چین منعکس‌کننده افزایش تقاضای صنعت نساجی این کشور بوده و این علامت را می‌دهد که احتمالاً در فصل زراعی ۱۹-۲۰۱۸ میزان واردات پنبه توسط چین افزایش پیدا خواهد کرد. همچنین رشد تقاضای جهانی در فصل زراعی ۱۹-۲۰۱۸ با وجود عدم قطعیت‌های سیاست‌های تجاری در جهان، احتمالاً به افزایش قیمت‌های پنبه و در عین حال، کاهش تولید جهانی این محصول منجر خواهد شد.

پیش‌بینی میزان عرضه و تقاضای جهانی پنبه (همه ارقام به میلیون تن)

دوره	۲۰۱۶-۱۷	۲۰۱۷-۱۸	۲۰۱۸-۱۹	شرح
تولید	۲۳,۰۸	۲۶,۸۷	۲۵,۹۸	تغییرات ماهانه
مصرف	۲۴,۵۲	۲۶,۳۸	۲۷,۸۰	تغییرات ماهانه
واردات	۸,۱۲	۹,۰۰	۹,۶۵	تغییرات ماهانه
صادرات	۸,۱۹	۹,۰۰	۹,۶۵	تغییرات ماهانه
موجودی آخر دوره	۱۸,۸۰	۱۸,۷۴	۱۶,۹۱	تغییرات ماهانه
شاخص Cotlook A (سنت/پوند)	۸۳	۹۵	۸۸	تغییرات ماهانه

Supply and Distribution of Cotton September 4, 2018

Seasons begin on August 1

	2013/14	2014/15	2015/16	2016/17 Est.	2017/18 Est.	2018/19 Proj.
Million Metric Tonnes						
BEGINNING STOCKS						
WORLD TOTAL	19.428	21.331	22.967	20.312	18.80	18.74
CHINA	10.811	13.280	14.118	12.650	10.63	8.59
USA	0.827	0.512	0.795	0.827	0.60	0.97
PRODUCTION						
WORLD TOTAL	26.225	26.235	21.476	23.075	26.87	25.98
INDIA	6.766	6.562	5.746	5.865	6.35	6.05
CHINA	7.000	6.600	5.200	4.900	5.89	5.65
USA	2.811	3.553	2.806	3.738	4.56	4.19
PAKISTAN	2.076	2.305	1.537	1.663	1.80	2.00
BRAZIL	1.734	1.563	1.289	1.530	1.96	2.02
UZBEKISTAN	0.910	0.885	0.832	0.789	0.80	0.80
OTHERS	4.928	4.767	4.066	4.590	5.51	5.26
CONSUMPTION						
WORLD TOTAL	24.101	24.587	24.139	24.516	26.93	27.80
CHINA	7.600	7.550	7.600	8.000	9.20	9.29
INDIA	5.087	5.377	5.296	5.148	5.20	5.25
PAKISTAN	2.470	2.467	2.147	2.147	2.35	2.46
EUROPE & TURKEY	1.611	1.692	1.687	1.612	1.63	1.85
BANGLADESH	1.129	1.197	1.316	1.409	1.66	1.81
VIETNAM	0.673	0.875	1.007	1.168	1.58	1.73
USA	0.773	0.778	0.751	0.708	0.73	0.74
BRAZIL	0.862	0.797	0.660	0.690	0.72	0.73
OTHERS	3.896	3.854	3.675	3.635	3.85	3.93
EXPORTS						
WORLD TOTAL	9.015	7.764	7.532	8.185	9.00	9.65
USA	2.293	2.449	1.993	3.248	3.45	3.45
INDIA	2.015	0.914	1.258	0.991	1.13	1.13
CFA ZONE	0.973	0.966	0.963	0.972	1.04	1.30
BRAZIL	0.485	0.851	0.939	0.607	0.93	1.12
UZBEKISTAN	0.615	0.550	0.500	0.403	0.30	0.39
AUSTRALIA	1.058	0.527	0.616	0.812	0.91	0.79
IMPORTS						
WORLD TOTAL	8.858	7.800	7.575	8.125	9.00	9.65
BANGLADESH	1.112	1.183	1.378	1.412	1.67	1.80
VIETNAM	0.687	0.934	1.001	1.198	1.57	1.72
CHINA	3.075	1.804	0.959	1.096	1.28	1.73
TURKEY	0.924	0.800	0.918	0.801	0.82	0.83
INDONESIA	0.651	0.728	0.640	0.746	0.80	0.83
TRADE IMBALANCE 1/	-0.157	0.036	0.042	-0.060	0.00	0.00
STOCKS ADJUSTMENT 2/	-0.063	-0.047	-0.034	-0.013	0.00	0.00
ENDING STOCKS						
WORLD TOTAL	21.331	22.967	20.312	18.798	18.74	16.91
CHINA	13.280	14.118	12.650	10.632	8.59	6.67
USA	0.512	0.795	0.827	0.599	0.97	0.97
ENDING STOCKS/MILL USE (%)						
WORLD-LESS-CHINA 3/	49	52	46	49	57	55
CHINA 4/	175	187	166	133	93	72
COTLOOK A INDEX 5/	91	71	70	83	95	

1/ The inclusion of linters and waste, changes in weight during transit, differences in reporting periods and measurement error account for differences between world imports and exports.

2/ Difference between calculated stocks and actual; amounts for forward seasons are anticipated.

3/ World-less-China's ending stocks divided by World-less-China's mill use, multiplied by 100.

4/ China's ending stocks divided by China's mill use, multiplied by 100.

5/ US cents per pound.

مدیرعامل سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران:

نیمی از نیاز پنبه صنایع نساجی در داخل تامین می شود

مدیرعامل سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران اعلام کرد: در سال جاری برآورد سطح زیر کشت پنبه حدود ۷۱ هزار هکتار و پیش‌بینی تولید وش حدود ۱۸۰ هزار تن و پنبه محلول حدود ۶۰ هزار تن است که با عنایت به نیاز ۱۰۰ تا ۱۲۰ هزار تنی سالانه صنایع نساجی کشور به پنبه محلول، حدود ۵۰ درصد آن، از تولید داخلی تامین می‌شود. به گزارش ایلنا، حسین شیرزاد در نخستین جلسه برنامه‌ریزی راهبردی پنبه گفت: کشور ما به دلیل برخورداری از شرایط اقلیمی مناسب برای کشت پنبه، دارای سابقه نسبتاً طولانی در کشت انبوه این محصول بوده به طوریکه براساس آمارهای موجود، در زمره کشورهای قدیمی تولیدکننده پنبه در جهان قرار دارد.

وی در مورد علل کاهش تولید و مسائل تولید این محصول گفت: از جمله موضوعات حائز اهمیت که مورد توجه کارشناسان و دست‌اندرکاران پنبه قرار داشته است، وضعیت بذر و ضرورت تنوع بخشیدن به بذور مورد کشت به خصوص بذور مناسب برداشت ماشینی و بذور زودرس برای مناطقی که امکان کشت دوم در آن‌ها وجود دارد و همچنین

جایگزینی ارقام تجاری مورد کشت با بذور عملکردهای بالاست، تا به واسطه افزایش توان رقابتی تولید پنبه با سایر محصولات، موجبات توسعه کشت و افزایش تولید پنبه فراهم گردد.

شیرزاد خاطرنشان کرد: با نگاهی به گذشته تکثیر و تولید بذر پنبه در کشور و تحولی که در چند سال اخیر در آن صورت گرفته است، می‌توان به بهبود وضعیت تکثیر و تولید بذر و همچنین تنوع بخشیدن به ارقام آن به ویژه ارقامی که امکان برداشت ماشینی و کشت دوم آن‌ها وجود داشته و می‌توانند در توسعه کشت و افزایش تولید پنبه بسیار مؤثر باشند، امیدوار بود. وی ضمن برشمردن تحولات ۵ ساله اخیر در زنجیره پنبه عنوان کرد: در حال حاضر ۱۰ رقم بذر پنبه از انواع زودرس، متوسط‌رس و مناسب برداشت ماشینی و همچنین بذور جایگزین ارقام مورد کشت کنونی، در مناطق مختلف پنبه‌خیز کشور کشت می‌گردد.

شیرزاد یادآوری کرد: البته در تلاشیم تا با فعال نمودن تعاونی‌های تولید مستعد فعالیت در حوزه کشت فراسرزمینی در این رابطه برنامه‌ریزی و اقدام نماییم. وی در خصوص وضعیت صنایع تبدیلی و تکمیلی

پنبه در کشور افزود: در حال حاضر تعداد کارخانجات پنبه‌پاک‌کنی فعال کشور ۶۹ واحد با تعداد ۱۹۷ جین و ظرفیت تصفیه حدود ۳۰۰ هزار تن وش، در ۱۴ استان کشور بوده که باتوجه به برنامه افق ۱۴۰۴ و نظر به محدودیت منابع آبی، بیشتر بر افزایش عملکرد در واحد سطح تأکید گردیده و در برنامه مذکور سطح زیر کشت پنبه ۱۰۰ هزار هکتار و وش تولیدی ۴۰۰ هزار تن هدف‌گذاری شده است که در نتیجه این افزایش تولید، بالطبع کارخانجاتی غیرفعال و راکد کنونی، فعالیت خود را از سر خواهند گرفت.

مدیرعامل سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران تصریح کرد: مطابق مفاد برنامه افق ۱۴۰۴ افزایش سطح زیر کشت صرفاً در استان‌های گلستان و اردبیل در نظر گرفته شده به طوری که در استان گلستان برای افزایش سه و نیم برابری سطح زیر کشت پنبه برنامه‌ریزی شده که در حال حاضر سطح زیر کشت پنبه در استان گلستان ۱۰ هزار هکتار بوده و در برنامه افق وزارت جهاد کشاورزی، به ۳۵ هزار هکتار افزایش خواهد یافت و از طرف دیگر در استان‌هایی نظیر فارس و خراسان رضوی افزایش سطح زیر کشت

پنبه پیش‌بینی نشده و در سایر مناطق کشور نیز نوسانات سطح زیر کشت چندان قابل توجه نخواهد بود. وی گفت: طبق برنامه وزارت جهاد کشاورزی در سال جاری ۱۰۰ درصد بذر پنبه کشور از نوع اصلاح شده در داخل تولید خواهد شد.

شیرزاد در ارتباط با فعالیت‌های تجاری اتحادیه‌های تعاونی کشاورزی کشور یادآوری کرد که شرکت بین‌المللی کشاورزی و بازرگانی فجر سبز که وابسته به اتحادیه تعاونی‌های کشاورزی پنبه کشور است و حق انحصار تکثیر و تولید دو رقم بذر داخلی را در اختیار دارد، در سال جاری حدود ۲۷ درصد بذر پنبه مورد نیاز کشور را تأمین کرده و هدف‌گذاری برنامه برای سال ۱۴۰۴، تأمین حدود ۷۰ درصد بذر کشور توسط این شرکت که اساساً سهام آن متعلق به کشاورزان پنبه‌کار است، انجام خواهد شد. وی ادامه داد: این شرکت بر اساس قرارداد با پنبه‌کاران، خرید و ش‌های مزارع بذری را در اولویت کار خود قرار داده و همچنین تأمین نهاده‌های کشاورزی از قبیل کود شیمیایی و واردات مواد برگریز برای تسهیل در برداشت را نیز برعهده گرفته است.

شیرزاد با بیان این که سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران در سال جاری و در راستای یکی از اهداف خود در خصوص تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اقدامات مؤثری از طریق اتحادیه تخصصی پنبه و با ایجاد سایت تحقیقات کاربردی، آموزشی و ترویجی در سطح ۷۰ هکتار در استان فارس به عمل آورده است، اضافه کرد: در این سایت از ۱۹ رقم بذر پنبه

کشت شده ۱۰ رقم آن بذور خارجی و ۹ رقم آن بذور داخلی است که به صورت مستمر از لحاظ عملکرد و تکنولوژی الیاف و همچنین اجرای سیستم آبیاری پیشرفته از سوی کارشناسان مورد بررسی و ارزیابی قرار می‌گیرد و نتایج حاصله به کشاورزان پنبه‌کار انتقال خواهد یافت و انشالله در آینده برنامه‌ریزی جهت احداث سایت‌های مشابه در استان‌های مورد نظر با اقلیم‌های متفاوت صورت خواهد گرفت. وی خاطرنشان ساخت: وزارت جهاد کشاورزی در جهت انجام این نوع حمایت‌ها و به منظور خدمات‌رسانی هرچه بیشتر به کشاورزان پنبه‌کار، مدیریت کارخانجات کرک‌گیری از بذر پنبه را به شرکت مذکور واگذار کرده تا بتوان بذور پنبه دلینته شده در اختیار کشاورزان پنبه‌کار قرار داد.

مدیرعامل سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران اظهار کرد: برای تنوع‌بخشی به بذور پنبه مورد کشت در کشور با عملکردهای بالا شرکت در سال جاری نسبت به واردات ۶۰ تن بذر پنبه از دو رقم به نام‌های ماکسا و لیدر از کشور یونان اقدام و کشت کرده است و در حال حاضر به دنبال ثبت این بذور به منظور تکثیر و تولید در کشور از طریق مؤسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال بوده که به زودی در صورت ثبت آن، تولید و تکثیر این بذور با مشارکت شرکت Golden West یونان، در ایران صورت خواهد گرفت.

وی افزود: یکی از حمایت‌های سازمان مرکزی تعاون روستایی، تعیین قیمت خرید تضمینی است که به واسطه آن، کشاورزان اطمینان خاطر داشته باشند

محصول تولیدی آنها خریدار داشته و همچنین سیاست‌های حمایتی تأمین نقدینگی و ارائه تسهیلات به کشاورزان پنبه‌کار جهت تأمین قسمتی از هزینه‌های کاشت و داشت و برداشت در سال جاری نیز همانند پنج سال گذشته روندی افزایشی خواهد داشت.

گفتنی است در این جلسه موضوع واگذاری کارخانجات کرک‌زدایی بذر پنبه در استان‌های خراسان رضوی و اردبیل، بهره‌مندی بیشتر از ارقام پرتانسیل و واردات بذر پنبه از یونان و ترکیه، مذاکره مستمر با نمایندگی شرکت سین جنتا سوئیس در خصوص واردات علف‌کش و سم ضدعفونی بذر، میزان نیازمندی به دستگاه کمابین برداشت و ماشین کاشت شامل ردیف‌کارها و نشاءکارها، واردات ارقام پرتانسیل با ویژگی‌های مقاوم به آفات و بیماری‌ها و کیفیت بالای الیاف از شرکت‌های معتبر خارجی برابر مقررات موسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال و سازمان حفظ نباتات، واردات سموم علف‌کش، هورمون‌ها و کنترل‌کننده رشد، برگریزها با همکاری شرکت‌های داخلی و هماهنگی با سازمان حفظ نباتات در خصوص واردات و مصرف، هماهنگی در جابجایی بذر بین استان‌ها و نقش اتحادیه و سازمان مرکزی تعاون روستایی در آموزش به کشاورزان به لحاظ استفاده از علف‌کش‌ها، هورمون‌ها، تنظیم‌کننده‌های رشد، برگریز، کشت نشایی و استفاده از ارقام مناسب و مقاوم به آفات و بیماری‌ها، مورد بحث و تبادل نظر کارشناسان و متخصصین قرار گرفت.

ظهور برزیل در جمع صادرکنندگان برتر پنبه

از زمین‌های زراعی حاصلخیز، بارندگی فراوان، تعداد زیادی پنبه‌کار حرفه‌ای با پیشرفته‌ترین تکنولوژی‌ها، و همچنین شبکه قدرتمندی از انجمن‌های فعال در صنعت پنبه، در اختیار دارد. با وجود این مزیت‌های پرشمار، برزیل قبل از آنکه بتواند سطح تولید پنبه خود را ارتقا دهد، باید بر موانع و مشکلات بسیار زیادی فائق آید. در رأس تمامی این مشکلات، مسائل لجستیکی و حمل و نقل قرار دارد که این کشور باید هرچه زودتر فکری برای ارتقا و بهبود آن صورت دهد. برزیل کشور بزرگی است و وسعت آن از کل ایالات متحد آمریکا بیشتر است اما جاده‌ها و سیستم‌های ریلی در این کشور با کمبود مواجه بوده و توسعه نیافته‌اند.

تعرفه‌هایی که توسط ایالات متحد آمریکا برای محصولات چینی اعمال شده، چین نیز از جولای امسال ۲۵ درصد تعرفه بر واردات پنبه از آمریکا اعمال کرده که همین موضوع باعث شده شرکت‌های نساجی چین به دنبال تامین پنبه از کشورهای دیگر باشند. پیش‌بینی شده که کل تولید الیاف پنبه برزیل از ۲ میلیون تن در فصل زراعی ۱۸-۲۰۱۷ به ۲,۳ میلیون تن در فصل زراعی ۱۹-۲۰۱۸ افزایش پیدا کند. افزایش تقاضا از جانب چین باعث خواهد شد که سطح زیر کشت پنبه برزیل در سال آینده احتمالاً به رکورد ۱,۴ میلیون هکتار رسیده و تا سال ۲۰۲۰ نیز به رقم ۲ میلیون هکتار افزایش یابد. در حال حاضر، برزیل گستره زیادی

برزیل می‌تواند به دومین صادرکنندگان بزرگ پنبه در جهان تبدیل شود. به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، انتظار می‌رود این کشور در فصل زراعی ۱۹-۲۰۱۸ رقم ۱,۱۲ میلیون تن الیاف پنبه صادر کند که در صورت تحقق این موضوع، برزیل بعد از ایالات متحد آمریکا دومین صادرکنندگان مهم پنبه در جهان خواهد شد. در حال حاضر، هند دومین صادرکننده بزرگ پنبه در جهان است و برزیل پشت سر این کشور قرار دارد. جنگ تجاری بین آمریکا و چین، به طور مستقیم پنبه‌کاران برزیلی را منتفع می‌کند چراکه شرکت‌های نساجی پنبه‌ای چین اعلام کرده‌اند که هر میزان پنبه مازادی که کشاورزان برزیلی بتوانند تولید کنند را خریداری خواهند کرد. در پاسخ به

پنبه آمریکایی، محبوب‌ترین پنبه برای نساجان جهان

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، ایالات متحد آمریکا با صادرات پنبه به میزان ۳ برابر بیشتر از نزدیک‌ترین رقیبش یعنی هند، سهم ۴۰ درصدی از کل صادرات الیاف پنبه جهان در سال تجاری گذشته داشته است. مطالعه‌ای که به تازگی در مورد کارخانجات و تولیدکنندگان سراسر جهان با هدف فهمیدن چرایی اقبال به پنبه آمریکایی و سهم بالای صادرات آن در جهان انجام گرفته، نشان می‌دهد کیفیت پنبه تولید آمریکا در قیاس با پنبه سایر مناطق جهان، بالاتر است. ارزیابی صنعت پنبه ایالات متحد و نقش شورای بین‌المللی پنبه در این صنعت، توسط یک شرکت تحقیقاتی در سال ۲۰۱۷ انجام گرفته است. این شرکت از ۲۲۸ کارخانه و تولیدکننده نظرخواهی کرده تا در مورد مبنای تصمیم‌گیری این تولیدکنندگان برای خرید پنبه و همچنین ویژگی‌های پنبه تولید آمریکا، اطلاعات و بینش کافی به دست آورد. شرکت‌کنندگان در این بررسی را ۱۸ کشور در ۶ منطقه بزرگ خریدار پنبه در جهان شامل: شمال شرقی آسیا، جنوب شرقی آسیا، جنوب آسیا، چین، آمریکای لاتین و اروپای مرکزی، تشکیل داده‌اند.

بر اساس این بررسی و با رتبه‌بندی مهم‌ترین عوامل تاثیرگذار برای تصمیم‌گیری خرید پنبه، مشارکت

و مصرف‌کنندگان جهان ارجحیت بالاتری داشته است.

بر اساس این بررسی، بیش از یک‌سوم از کل خرید پنبه جهان در سال گذشته، از مبدأ آمریکا انجام گرفته و صادرات پنبه آمریکا بیش از ۳ برابر سایر نقاط دنیا بوده است. مشارکت‌کنندگان در این نظرخواهی رضایت بالایی در مورد خرید پنبه آمریکایی ابراز کرده‌اند به طوری که بیش از ۹۰ درصد آنها قصد دارند پنبه آمریکایی را به مشتریان خود نیز پیشنهاد دهند.

کنندگان در این بررسی عوامل کیفیت، قیمت، رضایت کلی از محصول، میزان آلودگی و پایبندی به قراردادهای را به عنوان ۵ عامل اصلی ذکر کرده‌اند. نزدیک به ۹۰ درصد از پاسخ‌دهندگان، پنبه آمریکایی را با کیفیت بالا، استحکام بالا و آلودگی کم می‌شناسند در حالی که ۷۵ درصد بر این عقیده‌اند که پنبه آمریکا ارزش خرید بالاتری در قیاس با قیمت آن دارد. در واقع، بر مبنای تمامی عوامل تاثیرگذار در خرید، پنبه آمریکایی در قیاس با سایر نقاط دنیا، برای خریداران

۱۸۰ هزار تن وش پنبه از مزارع کشور برداشت می شود

به دنبال خرید تضمینی محصول پنبه است، تصریح کرد: دولت برنامه اقتصاد مقاومتی پنبه را در دستور کار خود قرار داده است و می کوشد در صوت حمایت تا افق سال ۱۴۰۴ و برنامه ششم توسعه در این محصول به خوداتکایی برسد. وی افزود: با توجه به اینکه دانه های روغنی و فرآوری این محصولات می توانند در تبیین سیاست های راهبردی اقتصاد مقاومتی نقش آفرین باشند لذا برای خوداتکایی کشت محصولاتی نظیر پنبه برنامه هایی تدوین شده و در حال اجرا است.

سطح زیر کشت پنبه امسال به نسبت سال گذشته تغییر چندانی نداشته است. مدیرکل دفتر پنبه وزارت جهاد کشاورزی با بیان اینکه برای افزایش سطح زیر کشت محصول پنبه نیازمند دسترسی آب هستیم، ابراز داشت: بسیاری از نقاطی که پنبه در آن کشت می شود دچار خشکسالی و با کمبود منابع آب مواجه شده است لذا در شهری نظیر گرمسار تأمین آب بیش از یک هزار هکتار محصول پنبه این شهرستان ضروری است. هزارجریبی با بیان اینکه امسال دولت

مدیرکل دفتر پنبه وزارت جهاد کشاورزی با بیان اینکه سطح زیر کشت محصول پنبه تغییر چندانی نداشته است، گفت: امسال ۱۸۰ هزار تن وش پنبه از مزارع پنبه کاری شده کشور برداشت می شود. ابراهیم هزارجریبی در بازدید از مزارع پنبه گرمسار با بیان این مطلب ابراز داشت: این میزان تأمین کننده نیمی از مصرف کشور به شمار می رود و مابقی از طریق واردات به کارخانه های نساجی فرستاده خواهد شد. وی با بیان اینکه امسال در بیش از ۷۱ هزار هکتار از زمین های کشاورزی کشور پنبه کشت شده است، افزود:

پیش بینی تولید حداکثر ۲۲ هزار تن پنبه در گلستان

رئیس سازمان جهاد کشاورزی گلستان گفت: در سال زراعی جاری، در مزارع استان ۱۱ هزار هکتار پنبه کشت شده است که تاکنون ۱۱۰ تن پنبه از سطح مزارع برداشت و به کارخانجات پنبه پاک کنی تحویل داده شد. به گزارش ایسنا، دکتر «مختار مهاجر» با بیان این که امسال نسبت به سال گذشته ۱۵۰۰ هکتار کشت پنبه در استان افزایش داشته است، اظهار کرد: پیش بینی می شود امسال ۲۰ تا ۲۲ هزار تن پنبه از سطح مزارع استان برداشت شود. وی تصریح کرد: قیمت پنبه وارداتی با توجه به تحولات بازار، افزایش یافته است که باعث شده پنبه کشاورزان بالاتر از قیمت تضمینی ۳۱۹۶ تومان دولتی خریداری شود. همچنین برخی پنبه هایی که کیفیت بهتری داشتند با قیمت بالاتری نیز خریداری شدند.

مهاجر به پنبه کاران توصیه کرد، زمانی پنبه خود را برداشت کنند که محصول خشک باشد و شنبم صبحگاهی روی محصول نباشد. از کیسه های کنفی استفاده نکرده و برای بستن سر کیسه ها نیز از نخ های پلاستیکی استفاده نکنند.

بی میلی دولت‌ها به حضور موثر بخش خصوصی

مسعود خوانساری رئیس اتاق تهران

هزار نفر بوده که این عدد در حال حاضر ۲۷۰ هزار نفر یعنی ۱۵ برابر برآورد می‌شود. درحالی که طی این دوره زمانی جمعیت کشور با رشد ۲,۵ برابری از متوسط ۳۵ میلیون نفر به ۸۰ میلیون نفر رسیده است. شاخص‌های دیگری مانند تعداد پرونده‌های قضایی، چک‌های برگشتی، ورشکستگی و نزاع‌های خیابانی هم موقعیت اقتصادی و اجتماعی کشور را نمایان می‌سازد. بررسی وضعیت شاخص‌های زیست‌محیطی مانند آلودگی و خشکسالی هم تایید می‌کند میزان استفاده یا استفاده ناصحیح از منابع کشور موجب تضعیف محیط زندگی عمومی مردم شده است. در مورد شاخص آلودگی موارد موثری مانند تولید خودروهای آلاینده، استفاده از بنزین آلاینده وارداتی یا داخلی، فعالیت‌های صنعتی آلاینده، نبود ساختار حمل‌ونقل عمومی به منظور تشویق جامعه به استفاده از این امکانات و در نهایت فقدان سیاست‌گذاری‌های بلندمدت و موثر همگی کشور را به این نقطه رسانده است. علاوه برآنچه بیان شد می‌توان به موارد دیگری هم استناد کرد که نظام اقتصادی را به خطر انداخته است:

۱- متاسفانه فساد مانند موریانه به

هم تا حدودی تصویری واضح از وضعیت رفاه عمومی کشور نشان می‌دهد. به‌طور خاص طی دو دهه گذشته ریزش جمعیت طبقه متوسط به طبقه پایین‌دستی‌تر موجب ایجاد شکاف‌های عمیق رفاهی شده است. برای فهم دقیق این موضوع می‌توان به رشد آمار حاشیه‌نشینی توجه داشت؛ به‌طوری‌که طی یک دوره زمانی ۲۰ ساله، رشد حاشیه‌نشینی بیش از دوبرابر بوده است. البته در شاخص‌هایی مانند بهداشت و درمان، آموزش و پرورش، آموزش عالی، موقعیت علمی و بهبود کیفیت زندگی رشدهای قابل‌توجهی به‌دست آمده است. به‌طور خاص برخی شاخص‌ها مانند میزان مالکیت مسکن، بهره‌مندی مردم از خودروی شخصی، دسترسی به اینترنت و موبایل، دسترسی روستایی به راه‌های آسفالت، دسترسی به تلفن ثابت و امکانات مستقر در منازل مسکونی مانند حمام، آشپزخانه و بهره‌مندی از امکانات رفاه شخصی مانند تلویزیون و... در مقایسه با دوره مورد بررسی به‌شدت رشد داشته است. اما در حوزه خاص اجتماعی که نمایانگر وضعیت رفتاری و اخلاقی جامعه است، متاسفانه بازهم پسرقت صورت گرفته است. آمارها نشان می‌دهد طی سال پایانی دهه پنجاه تعداد زندانیان کشور ۱۷

چهل سال از پیروزی انقلاب می‌گذرد و سوال اینجاست که در حال حاضر کجا ایستاده‌ایم؟ برای پاسخ به این پرسش باید از مقایسه اعداد و شاخص‌های کلان اقتصادی کمک بگیریم. درآمد سرانه کشور در سال ۹۲ (به قیمت ثابت سال ۸۳) ۲ میلیون تومان بود که نسبت به سال ۵۶ که این عدد ۳,۴۱ میلیون تومان برآورد می‌شد، تا حدودی کاهش یافته است. البته این آمار مربوط به دوران پیش از تحولات ارزی اخیر می‌شود.

چنانچه جهش ناگهانی نرخ ارز در سال جدید هم در این محاسبات دیده شود، میان این دو نرخ تفاوت فاحشی به‌وجود خواهد آمد. همچنین حجم سرمایه‌گذاری در زمینه ماشین‌آلات بخش خصوصی در سال ۵۶ معادل ۱۴ هزار میلیارد تومان بود که این رقم باز هم به قیمت ثابت در سال ۹۲ تقریباً به همین میزان یعنی ۱۴,۶ هزار میلیارد تومان برآورد شده است؛ یعنی در بهترین حالت بازهم به همان موقعیت سال ۵۶ بازگشته‌ایم.

سومین شاخص که می‌توان به آن اشاره کرد، ضریب جینی است که این شاخص هم براساس آخرین برآوردهای مربوط به سال ۹۰ نسبت به سال ۵۶ به میزان بسیار کمی بهبود یافته است. معیارهایی مانند بدمسکنی، حاشیه‌نشینی و خط فقر

تمام ارکان کشور رخنه کرده و تقریباً کمتر فعالیتی می‌توان یافت که به روال عادی به سرانجام برسد. البته فسادهای سازمان‌یافته خود حکایت دیگری دارد. ۲- کاهش اعتماد عمومی نسبت به نظام تصمیم‌گیری کشور چنان وسیع شده که دیگر هیچ تحلیلی قدرت تکذیب آن را ندارد.

اما به‌طور کلی عوامل ناکارآمدی نظام اقتصادی کشور را در ۵ عنوان می‌توان خلاصه کرد:

- ۱- حاکمیت دوگانه، ۲- وجود دولت بزرگ و ناکارآمد، ۳- ارگان‌های تصمیم‌گیری متعدد، ۴- عدم ارتباط صحیح بین‌المللی و ۵- اقتصاد دولتی.

در حال حاضر و حتی با وجود چندین بار بازنگری در سیاست‌های خصوصی‌سازی، همچنان دولت و شرکت‌های شبه‌دولتی رقبای اصلی بخش خصوصی به‌شمار می‌آیند. نکته قابل توجه اینکه دولتی که متکی به بخش خصوصی نیست خود را بی‌نیاز از دریافت مشورت از صاحبان کسب‌وکار می‌داند و در نهایت تصمیماتی را به اجرا می‌گذارد که هم خود و هم جامعه از آن زیان می‌بینند. نمونه بارز چنین رفتاری مربوط به مصوبات اخیر دولت در خصوص ارز است.

البته باید دقت کرد که مهم‌ترین عامل در شکل‌گیری وضعیت امروز کشور، فارغ از شعارها و برنامه‌ها، بی‌میلی دولت‌ها به حضور موثر بخش خصوصی در عرصه اقتصاد است. متأسفانه نگاه چپ‌گرایانه اوایل انقلاب در سال‌های بعدی و با وجود تاکید اسناد بالادستی به خصوصی‌سازی همچنان تداوم یافته و مانع از شکل‌گیری اقتصاد متکی به بخش خصوصی شده است. اما در عوض دولت روزبه‌روز بزرگ و بزرگ‌تر شده و در تمام شئون زندگی مردم نقش پیدا کرده است.

در حال حاضر و حتی با وجود چندین بار بازنگری در سیاست‌های خصوصی‌سازی، همچنان دولت و شرکت‌های شبه‌دولتی رقبای اصلی بخش خصوصی به‌شمار می‌آیند. نکته قابل توجه اینکه دولتی که متکی به بخش خصوصی نیست خود را بی‌نیاز از دریافت مشورت از صاحبان کسب‌وکار می‌داند و در نهایت تصمیماتی را به اجرا می‌گذارد که هم خود و هم جامعه از آن زیان می‌بینند. نمونه بارز چنین رفتاری مربوط به مصوبات اخیر دولت در خصوص ارز است. در طول ۵ سال گذشته پارلمان بخش خصوصی بارها در مورد سرکوب قیمت ارز و عدم کنترل نقدینگی به دولت هشدار داد اما کوچک‌ترین توجهی صورت نگرفت تا بحران ارزی بهار امسال رخ داد و دولت مجبور شد به اتخاذ تصمیم‌های غیرکارشناسی و بدون مشورت در خصوص ارز و سکه دست بزند. البته مدتی بعد و باز هم با تاخیر، دولت متوجه خطای خود شد ولی متأسفانه زمانی از اثرات این تصمیم اشتباه اطلاع یافت که ۱۵ میلیارد دلار ارز سوخته‌ی پرداخت شده

بود. مابه‌التفاوت پرداخت این ارز با قیمت بازار حدود ۸۰ هزار میلیارد تومان یعنی بیش از یک‌سال بودجه عمرانی کشور برآورد می‌شود.

نتیجه اینکه دولت بزرگ و عدم رشد بخش خصوصی بی‌ثباتی در اقتصاد را به‌وجود آورده است. در محیط ناسالم و هوای آلوده علف هرز رشد می‌کند و بخش خصوصی سالم و مولد نمی‌تواند به حیات پویا و رو به رشد ادامه دهد، در نتیجه جامعه نیز نسبت به تمام فرآیندهای اصلاحی بی‌اعتماد می‌شود، چراکه محصول رفتارها را در گسترش فساد و رانت ارزیابی می‌کند. اگرچه در تمام سال‌های بعد از انقلاب به‌طور متوسط رشد اقتصادی بین ۲ تا ۳ درصد بوده اما این رشد به توسعه پایدار منتهی نشده چراکه عنصر اصلی توسعه، حضور کارآفرینان سالم و مولد است که هم رقابت را گسترش می‌دهند، هم به صورت شفافیت کمک می‌کنند و هم به صورت درونی به مبارزه با عناصر فسادآمیز مثل فضای کسب‌وکار می‌پردازند. به‌طور نمونه باید توجه کرد که کشورهایی مانند چین، کره جنوبی، ترکیه، سنگاپور و مالزی هیچ‌کدام بدون اتکا به بخش خصوصی توسعه پیدا نکردند. امروز ثبات کشور در گرو اتحاد ملی است. حاکمیت باید بپذیرد که از بخش خصوصی به‌عنوان بازیگر موثر و کلیدی استفاده کند. حضور صاحبان کسب‌وکار در فرآیندهای اقتصادی کشور موجب شفافیت بیشتر، کاهش میزان فساد و بهبود روابط اقتصادی با دیگر کشورهای جهان می‌شود. در این دوره حساس نباید این مزیت‌ها نادیده گرفته شود.

افول صنعت در آینده تحریمی

محمدقلی یوسفی تحلیل گر اقتصادی

رسیدن به بهترین نتیجه در شرایطی امکان پذیر است که کشور از ثبات لازم برخوردار باشد و بتوان قیمت‌ها و متغیرهای اقتصادی را پیش‌بینی کرد. زمانی که قیمت‌ها روند طبیعی ندارد، جریان اقتصاد به درستی راهش را پیدا نکند و تحولات لحظه‌ای است، صحبت از بهره‌وری جنبه لوکس دارد و کمتر به واقعیت نزدیک است.

انرژی ارزان یک عامل موثر و مفید برای صنایع در ایران است اما زمانی منبع ارزان انرژی برای صنعت کارگر می‌افتد که چرخ صنعت بچرخد. زمانی که کالای واسطه‌ای وارد نمی‌شود و تکنولوژی صنایع فرسوده و قدیمی شده است، انرژی ارزان نمی‌تواند به نقطه اتکا برای ادامه حیات صنعت تبدیل شود.

هرچند انرژی ارزان فاکتور خوبی است اما بدون سرمایه‌گذاری و خرید تکنولوژی‌های نو نمی‌تواند به رقابتی شدن صنایع کمک کند. انرژی ارزان یک عامل از مجموعه عواملی است که برای توسعه صنعت در نظر گرفته می‌شود، این عامل زمانی موثر است که کشور از همه ظرفیت‌هایش برای ارتقای وضعیت صنعت استفاده کند. انتقال تکنولوژی، مدرن‌سازی خطوط تولید، و واردات کالای واسطه‌ای و سرمایه‌ای در کنار هم در صنعت معنا پیدا می‌کند.

با توجه به وضعیت کنونی صنایع و مشکلاتی که در آینده تحریمی پیش روی این بخش مظلوم از اقتصاد قرار دارد، بعید است که بتوان آینده روشنی برای این بخش در ایام پس از پایان مهلت ۹۰ روزه برای برقراری تحریم متصور شد.

کشور در جریان است، با تشدید تحریم‌ها رو به تعطیلی می‌رود اما امیدوارم مسئولان با تدبیر درباره سیاست‌های خارجی و روابط اقتصادی به نتیجه درست برسند و سایه تنش‌های بین‌المللی را از سر اقتصاد ایران دور کنند. صنعت ایران برای ادامه حیات لازم دارد دست‌کم قطعات و ماشین‌آلات مورد نیاز را از خارج تامین کند و به کالاهای سرمایه‌ای واسطه‌ای دسترسی داشته باشد. غیر از این مسئله اصلی صنعت ایران عقب‌ماندگی تکنولوژیکی است که با وجود تشدید تحریم‌های خارجی بعید است بتوان این عقب‌ماندگی را جبران کرد.

نیاز دوم صنعت که در ارتباطات خارجی تعریف و تامین می‌شود، جذب سرمایه خارجی است. سرمایه‌گذار خارجی برای پیشرفت صنعتی ایران ضروری است. بنابراین صنایع ایران بدون سرمایه‌گذار خارجی رو به افول می‌رود.

در بخش صنعت تاکید بر مسئله بهره‌وری و تامین انرژی ارزان به عنوان دو نکته‌ای که می‌تواند به کمک این بخش بیاید مطرح می‌شود. بهره‌وری یک مفهوم کلی و کلان است و البته تنها اختصاص به صنعت ندارد و تنها در توان خود صنعت نیست. بهره‌وری ممکن است از راه‌های مختلف حاصل شود. بهره‌وری یعنی یک بنگاه اقتصادی از عوامل موثر در تولید به درستی استفاده کند. بهره‌وری با انتقال هزینه به دیگران هم ممکن است و می‌تواند با وجود اعمال سیاست‌های نادرست اقتصادی هم به بهره‌وری رسید.

مسئله اساسی این است که استفاده درست از منابع در جهت بهره‌وری و تنظیم داده‌ها به منظور

صنعت ایران در سال‌های اخیر متحمل مشکلات فراوان شده است و اکنون می‌توان ادعا کرد که در حوزه صنعت حرفی برای گفتن نداریم. صنعت ایران مظلوم‌ترین بخش در اقتصاد کشور است که در دوره تحریم‌ها مورد بی‌توجهی و بی‌مهری قرار گرفت و این بی‌مهری همچنان ادامه دارد. به طور تقریبی می‌توان گفت که بخش وسیعی از سرمایه‌ها در بخش صنعت راکد مانده است چراکه امکان انتقال تکنولوژی یا امکان واردات کالای واسطه‌ای و سرمایه‌ای به کشور وجود نداشته است. واحدهای تولیدی صنعتی با ۵۰ درصد از ظرفیت یا کمتر از آن فعالیت می‌کنند و حجم نیروی کار مازاد در صنعت به ۴۸ تا ۵۰ درصد رسیده است.

طبیعی است که این آمارها برای صنعت و بخش تولید گویای آینده روشن نیست. این اخبار بد نشان می‌دهد که هزینه تولید بالاست و درآمد تولید هم به شدت افت کرده است. این مشکلات سال‌هاست که تولید را آزار می‌دهد و اخیراً افزایش نرخ سود بانکی و گران شدن نرخ ارز به مشکلات صنعت اضافه شده است. به نظر من وضعیت صنعت ایران وخیم است و در آینده پس از تمدید تحریم‌ها این وضعیت بدتر هم می‌شود.

امیدواریم بحث‌هایی که در ارتباط با گشایش روابط بین‌المللی مطرح می‌شود، فرصتی برای تنفس صنعت ایران فراهم کند و ایران و در دل آن صنعت کشور، دچار بحران‌های امنیتی نشود چراکه سایه بحران اقتصادی در آینده بدون گشایش برای ایران بسیار سنگین است. به نظر من اندک فعالیت‌های صنعتی که هم‌اکنون در

وارد کنندگان شفاف و چالش پرداخت مابه‌التفاوت ارزی

جمال رازقی رئیس اتاق بازرگانی شیراز

تأمین شده و ترخیص آنها صورت پذیرفته (به جز کالاهای موضوع بند ۱ این تصویب‌نامه)، ضمن اخذ مابه‌التفاوت «نرخ ارز زمان پرداخت» و «نرخ ارز در بازار در زمان ترخیص» و با رعایت سایر ضوابط نسبت به صدور مجوز ترخیص اقدام کند. بر اساس این بند کلیه واردکنندگانی که قبل از این تصویب‌نامه ثبت سفارش کرده و اقدام به واردات نموده‌اند، تا زمانی که مبلغ مابه‌التفاوت ارزی خود را پرداخت ننمایند، اجازه ترخیص کالا از گمرک به آنها داده نخواهد شد. علاوه بر کسانی که قبل از ثبت سفارش اقدام به واردات کرده‌اند، حتی افرادی که ارز را با نرخ دولتی و از طریق سیستم بانکی تهیه کرده‌اند نیز مشمول این قانون می‌شوند. نتیجه این مصوبه دپوی بخش عظیمی از کالاهای وارداتی در مبادی گمرکی کشور است.

بسیاری از این کالاها مواد اولیه و تجهیزات است که تولیدکنندگان با بررسی هزینه-فایده برای خریداری نهادهای موردنیاز خود اقدام کرده‌اند. همچنین بخشی از کالاهای دپوشده مربوط به ۱۳۳۹ قلم کالایی است ممنوع شده‌اند و واردکنندگان پس از ثبت سفارش و خرید ارز با این مصوبات پی‌درپی مواجه شده‌اند. علاوه بر هزینه‌های مربوط به انبارداری، مبلغ مابه‌التفاوت نرخ ارز دولتی زمان پرداخت و نرخ ارز بازاری زمان ترخیص بسیار بالا است.

با اینکه وزیر صنعت، معدن و تجارت اعلام نموده که این مابه‌التفاوت را به صورت اقساطی از واردکنندگان دریافت می‌نماید اما

در این مرحله نیز چون ۸۰ درصد ارز حاصل از صادرات غیرنفتی از جمله صادرات پتروشیمی و فولاد در این بازار عرضه نمی‌شد در نتیجه کارکرد مناسبی از این بازار دیده نشد. در تمام مراحل و صدور بخشنامه‌های ارزی فوق، به دلیل تعیین نرخ ارز پایین‌تر از نرخ واقعی و محدود بودن عرضه ارز راه برای رانت و اختلاس باز شد کما اینکه چنین مسائلی نیز اتفاق افتاد.

در آخرین بسته ارزی که پس از تغییر رئیس بانک مرکزی ابلاغ شد، واردات کالاهای اساسی، ضروری، دارو و تجهیزات پزشکی که شامل ۲۵ قلم است با ارز ۴۲۰۰۰ ریالی صورت گرفته و ارز لازم برای واردات مابقی کالاها در بازار ثانویه یا در سامانه نیما با نرخ آزاد و از طریق تعادل عرضه و تقاضا تعیین می‌شود. اینکه در نهایت پس از طی مراحل مختلف نرخ ارز در بازار و به صورت شناور تعیین می‌شود نکته بسیار مثبتی است و به ساماندهی بازار ارز می‌انجامد - هرچند اختصاص ارز دولتی به کالاهای اساسی فساد برانگیز است و باز هم در آینده‌ای نه‌چندان دور مشکل ایجاد می‌کند - اما یکی از بندهای این بخشنامه باعث بروز مشکلات بزرگی برای واردکنندگان و در نتیجه تولیدکنندگان شده است. در بند ۵ تصویب‌نامه شماره ۶۳۷۹۳/ت/ ۵۵۶۳۳ هـ مورخ ۱۳۹۷/۵/۱۶ آمده است: سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان مکلف است برای کلیه کالاهایی که تا زمان ابلاغ این تصویب‌نامه، ارز آنها به صورت بانکی و یا در سامانه نیما (گروه‌های کالایی اول و دوم)

از زمستان سال ۱۳۹۶ که شوک ارزی آغاز شد و نرخ ارز روند افزایشی بی‌سابقه‌ای را در پیش گرفت، سیاست‌هایی برای مقابله با آن از سوی دولت و بانک مرکزی ابلاغ شد. در فروردین‌ماه سال جاری دولت سیاست تک‌نرخ کردن نرخ ارز را برای دلار در قیمت ۴۲۰۰۰ ریال اعلام نمود. این نرخ بر اساس نظر همه کارشناسان و عاملان اقتصادی غیرواقعی عنوان شد و عملاً فعالیت بازار غیررسمی رونق گرفت. چراکه صادرکنندگان حاضر به مبادله ارز با ریال به نرخ رسمی نبودند از طرفی به علت کمبود ارز با نرخ دولتی و عدم پوشش همه اقلام کالاهای وارداتی با ارز دولتی، بازار غیررسمی رونق گرفت. پس‌از آن با ایجاد سامانه نیما، واردکنندگان و صادرکنندگان مکلف شدند که در این سامانه به مبادلات ارزی بپردازند. لکن به دلیل اینکه نرخ مبادلاتی این سامانه همان نرخ دولتی بود، باز هم مشکلات قبل یعنی کمبود ارز و غیرواقعی بودن آن حل نشد. پس‌از آن دولت به ایجاد بازار ثانویه ارز مبادرت ورزید. فعالیت این بازار به این صورت تعیین شد که برای کالاهای اساسی گروه اول که شامل دارو و تجهیزات پزشکی و برخی دیگر از اقلام ضروری بود نرخ ارز حاصل از نفت و با قیمت ۳۸۰۰۰ ریال تخصیص یابد. برای کالاهای گروه دوم که شامل کالاهای سرمایه‌ای و مواد اولیه تولید است ارز ۴۲۰۰۰ ریالی از محل ۲۰ درصد صادرات غیرنفتی تأمین گردد. همچنین واردات ۱۳۳۹ قلم کالا ممنوع اعلام شد.

عاجل اصلاح بند فوق را مبنی بر مستثنا شدن کالاهای مواد اولیه و تولیدی و نیز واحدهای تجاری دارای قرارداد معتبر با واحدهای تولیدی را داشته و قویاً این مسئله را پیگیری می‌کند.

لازم است اما این بند از تصویب‌نامه هیات وزیران مصداق بارز عطف به ماسبق و نقض قانون است. لذا رئیس اتاق ایران به‌عنوان متولی پارلمان بخش خصوصی و حامی منافع فعالان اقتصادی از مسئولان درخواست اقدام

این رویه به تولیدکنندگانی که تابع قوانین بوده و وضعیت شفاف‌تری در واردات دارند ضربه وارد می‌کند. هرچند دریافت مبلغ مابه‌التفاوت نرخ ارز برای افرادی که روند قانونی ثبت سفارش و تخصیص ارز را طی نکرده‌اند

مضرات نظام ارزی چندگانه

علیرضا مناقبی رئیس مجمع واردات

شدت و قدرت بیشتری دنبال شود. اقتصاد ایران به‌جای اینکه هر روز گرفتار مشکلات بیشتر شود، باید یک‌بار برای همیشه خود را از نظام ارزی چندنرخ‌ری بیهوشی ببخشد.

خوشبختانه هفته گذشته شاهد آن بودیم که وزیر محترم بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به مناسبت روز پزشک، در یک مصاحبه مفصل به این موضوع ورود کرد و حتی دارو را هم دارای این ظرفیت دانست که می‌تواند شامل یکسان‌سازی نرخ ارز شود. در واقع تک‌نرخ کردن نرخ ارز اگرچه می‌تواند قیمت دارو و کالاهای اساسی را که با ارز دولتی یا رسمی وارد می‌شوند، حتی تا حدود سه برابر افزایش دهد ولی اگر سازوکار مناسب برای پوشش هزینه‌های مردم در نظر گرفته شود و جلوی آسیب اقشار دهک‌های پایین گرفته شود، بی‌شک می‌تواند منافع بی‌شماری را نصیب اقتصاد ایران کند.

البته بی‌تردید باید مراقب بود که همان کسانی که از فساد و رانت نظام چندنرخ بهره می‌برند به دلیل داشتن رانت اطلاعاتی و روابط خاص، نتوانند بر موج اصلاحات اقتصادی سوار شده و از این فرصت‌ها سوءاستفاده کنند.

و ثمره آن چیزی جز سوق دادن فعالیت‌ها به سمت تقلب و انحراف نیست.

از سوی دیگر باید اذعان کنیم که ارز چندنرخ، نظام قیمت‌گذاری کالاهای را شدیداً منحرف ساخته و زمینه‌ساز سودهای هنگفت برای برخی بنگاه‌های انحصارطلب و رانت‌خوار شده است. در واقع ارز چندنرخ، سودهای بادآورده برای برخی بنگاه‌های غیرشفاف ایجاد می‌کند که در نهایت منجر به افزایش شکاف طبقاتی و ظهور تبعیض‌های ناروا در جامعه می‌شود. اما باین‌حال شاهد هستیم که بهانه‌های مختلف و معضلات ساختاری متعدد، سبب شده اقتصاد ایران، خواسته یا ناخواسته به دامان ارز چندنرخ پناه ببرد و نتواند درد و هزینه‌های این جراحی بزرگ را تحمل کند.

این در حالی است که اغلب صاحب‌نظران بر این نکته تأکید دارند که رفتارهای دستوری در اقتصاد رقابتی امروز راه به‌جایی نمی‌برد و نرخ ارز باید در نقطه‌ای که محل اجماع کلیه ذی‌نفعان بازار است، از طریق عرضه و تقاضا مشخص شود. به همین دلیل بحث مطالبه‌گری از دولت و بانک مرکزی درباره یکسان‌سازی نرخ ارز باید با

اقتصاد ایران در طول چند دهه گذشته، بارها و بارها این تجربه را به‌روشنی تکرار کرده که چندگانه بودن نرخ ارز علاوه بر اینکه به‌شدت فضای کسب‌وکارها را مخدوش می‌سازد، زمینه‌ساز ایجاد فساد، رانت و فعالیت‌های سوداگرانه ارزی نیز می‌شود و در نهایت کشورمان را به یک روستای بزرگ و رانت‌زده تبدیل می‌کند.

در واقع نظام ارزی چندگانه با سرعت غیرقابل‌پیش‌بینی بنگاه‌های اقتصادی را به‌جای فعالیت مولد و ایجاد ارزش‌افزوده، به سمتی سوق می‌دهد که هزینه‌های خود و سود سالیانه پیش‌بینی‌شده برای بنگاه خود را از طریق مراودات ارزی تأمین کنند و این بزرگ‌ترین آسیب به یک اقتصادی است که می‌خواهد مقاومت خود را در برابر فشارهای بین‌المللی افزایش دهد.

شاید به‌صراحت باید چندگانه بودن نرخ ارز را مصداق آشکاری از چندگانه بودن انضباط مالی دولت‌ها تعبیر کرد که خواسته یا ناخواسته به فعالان اقتصادی تحمیل می‌شود. ضمن اینکه چندگانه بودن نرخ ارز به معنای مخدوش کردن شفافیت در تولید و تجارت شناسنامه‌دار است

اقتصاد ایران تحمل دلار بالای ۸ هزار تومان را ندارد

وحید شفاقی شهری اقتصاددان

اما مادامی که دولت بازار ثانویه را تعمیق بخشد و بتواند با ابزارهای مالیاتی همچون مالیات بر عایدی سرمایه، مالیات بر درآمد اتفاقی، مالیات بر ثروت، مالیات بر درآمد کالاهای لوکس سفته‌بازی را کنترل کند، بازار آزاد خود به خود کوچک می‌شود و آرامش به بازار ارز برمی‌گردد. از سویی دولت باید سیاست حمایت از مصرف‌کننده با توزیع کارتهای نقدی خرید را در پیش بگیرد تا قدرت خرید خانوارها را بهبود بخشد؛ اما نباید فراموش کنیم که افزایش دستمزد سیاست مناسبی برای حمایت از مصرف‌کننده نیست و چنین سیاستی با فشاری که به کارفرما و تولیدکننده وارد می‌کند، تعطیلی واحدهای تولیدی را تسری می‌بخشد و تیر خلاص بر پیکره تولید است و حتی به کسری بودجه دولت هم دامن می‌زند.

با این اوصاف برای اینکه بازار کار و کالای ماه‌های آینده قفل نشود، باید از مصرف‌کننده در قالب افزایش قدرت خرید با مکانیسم توزیع کارت خرید حمایت شود. از سویی دولت باید برای حمایت از تولیدکننده نیز اهتمام ورزد؛ زیرا در غیر این صورت می‌توان پیش‌بینی کرد که حدود ۵۰ تا ۶۰ درصد واحدهای تولیدی مجبور به ترک بازار شوند. بنابراین دولت باید در وهله اول به اصلاح نظام مالیاتی و در کنار آن به اصلاح نظام پولی و یارانه‌ای اهتمام ورزد و با خارج کردن اقتصاد از حالت تعزیراتی، بانک مرکزی را برای در پیش گرفتن سیاست‌های یاری دهد.

تدریج به قفل شدن بازار کالا، بازار کار و بازار پول ما منجر خواهد شد. به بیانی دیگر اگر دلار در اقتصاد ایران از یک حد مشخصی بالاتر رود، باعث هرج و مرج و فروپاشی اقتصاد خواهد شد. بنابراین لازم است دولت تمام تلاش خود را به کار گیرد تا بازار ارز را از طریق تعمیق دادن بازار ثانویه ارزی سامان دهد که در این صورت حتی می‌توان به روند کاهشی نرخ ارز نیز امیدوار بود. با وجود آنکه در شش ماه اول سال این پیش‌بینی وجود داشت که اقتصاد حدود ۲۰ تا ۲۵ میلیارد دلار صادرات غیرنفتی داشته باشد که در سامانه نیما عرضه شود، اما برآوردهای مختلف نشان می‌دهد تنها ۵ میلیارد دلار عرضه حاصل از صادرات غیرنفتی عاید اقتصاد شده است. به دنبال آن بود که رئیس‌جمهور به صادرکنندگان غیرنفتی اولتیماتوم داد تا ارز حاصل از صادراتشان را در اولویت عرضه در سامانه نیما قرار دهند.

اما با وجود تلاش‌های دولت سوالی که وجود دارد این است که چرا هنوز نرخ موجود در بازار آزاد هیچانی است؟ یکی از دلایل این امر این است که ارز مورد نیاز برای واردات غیررسمی که حدود ۱۲ تا ۲۰ میلیارد دلار است از طریق بازار آزاد تامین می‌شود که به نظر می‌رسد روند افزایش قیمت‌ها در اقتصاد خود به خود به کنترل روند آن در آینده منجر شود و تقاضای مصرفی برای کالای قاچاق در اقتصاد ایران روند کاهشی به خود خواهد گرفت.

ولی در کنار آن، سفته‌بازی همچنان در اقتصاد ما وجود دارد که امکان کنترل آن ضعیف است؛

مشکلات اقتصادی ایران تنها به سیاست‌های ارزی محدود نمی‌شود؛ از یک سو دولت با مشکلات ناشی از نظام پولی و نقدینگی‌های فزاینده مواجه است و از سویی نبود نظام مهار سوداگری و عدم تکمیل سامانه جامع مالیاتی به عنوان یکی از راه‌های مهار سوداگری، چالش‌های موجود اقتصادی را بیشتر کرده است. اما دولت در سال ۹۷، به سبب اعمال تحریم‌های آمریکا و تکانه‌های بیرونی، با غافلگیری عجیبی در حوزه سیاست‌های ارزی مواجه شد. بر همین اساس دولت به دنبال اعمال یک بسته ارزی اشتباه با نرخ دلار ۴۲۰۰ تومانی بود که تقریباً تمامی اقتصاددانان اتفاق نظر داشتند که چنین سیاستی دولت را به نتیجه مطلوبی نخواهد رساند. ماحصل چنین سیاستی، توزیع یک رانت ۲۰ هزار میلیارد تومانی بین ۱۰ هزار نفر و همچنین اتلاف منابع و واردات بی‌هدفی شد که در نهایت عقبگرد دولت از این سیاست ارزی را موجب شد. در ادامه دولت به دنبال ارائه یک بسته دوم ارزی برآمد. با وجود آنکه در این بسته ارزی چالش‌های اساسی و فاحش بسته ارزی اول حل شد، اما نمی‌توان تمام انتظارات ارزی بازار را از طریق آن پاسخ داد. به بیان کلی، مسئله‌ای که با آن مواجه‌ایم این است که اقتصاد ایران پذیرش دلار بالای ۸ هزار تومانی را ندارد. به عبارتی در حالی که میانگین حقوق و دستمزد در ایران حدود ۲ میلیون تومان است، نمی‌توان انتظار داشت که اقتصاد توان تحمل دلار بالای ۸ هزار تومانی را داشته باشد؛ چه آنکه چنین نرخ برای دلار به

آفت بزرگ اقتصاد کشور

ابراهیم جمیلی رئیس خانه اقتصاد

نیز چندین برابر می‌کند. امروز باید فضای رانت و رفتارهای غیرقابل کنترل بازار حل شود.

در حال حاضر نیاز اساسی جامعه آن است که دولت حجم آسیب‌های وارده بر قشر حقوق‌بگیر جامعه را کم و شرایطی را فراهم کند تا این قشر کمترین آسیب ممکن را احساس کند. راهکار این موضوع ساده است و دولت با وجود امکانات گسترده‌ای که در اختیار دارد باید با بیشترین توان ممکن این موضوع را حل کند. دولت امروز باید فضای ذهنی مردم را آرام و این اطمینان را ایجاد کند که توانایی کنترل و بهبود شرایط را دارد.

این درحالی است که دولت دقیقاً برخلاف این روند حرکت می‌کند و این روند به طور قطع مردم و دولت را دچار مشکلات جدی می‌کند. متأسفانه حرکت کند دولت در مقابل بحران‌های اقتصادی با بالاترین سرعت ممکن و عدم سازگاری و ایجاد تعادل در اقتصاد مشکلات را چندین برابر کرده است. امید آن می‌رود که پیش‌بینی‌ها غلط باشد و به سمت بهبود شرایط و نه وخیم‌تر شدن بیشتر اوضاع پیش برویم.

بحرانی اقتصاد کشور است. راهکار این موضوع اما فقط بازگرداندن آرامش، اعتماد و اطمینان به جامعه است. دولت با ایجاد حس اعتماد در جامعه باید مردم را تشویق کند که از فضای نامتعارف فعلی خارج شوند و روال عادی تهیه مایحتاج زندگی را ادامه دهند.

دستگیری‌های متعدد و کشف انبارها گرهی از مشکلات جامعه باز نمی‌کند و حتی منجر به ایجاد فضای ناامن فکری در جامعه می‌شود. باید بازار را آزاد گذاشت تا قیمت‌ها بر اساس قوانین بازار تنظیم شوند اما در این بین حفظ امنیت غذا و دارو از مهم‌ترین وظایف دولت است که به هیچ عنوان نباید از آن شانه خالی کند.

بدیهی است که امکان ندارد دولت همه مبادی ورودی، خروجی و تولید و فروش در بازار را کنترل کند و به منظور بهبود شرایط باید از مردم و تشکلهای مدنی مدد جوید تا در راستای بهبود موقعیت فعلی حرکت کند. تجربه نشان داده است که قیمت‌گذاری‌های دستوری و بی‌پشتوانه هیچ گرهی از اقتصاد و بازار باز نمی‌کند بلکه آسیب‌ها را

وحشت از عدم توانایی در خرید کالاهای اساسی نقطه‌ای دیگر از مشکلات و آسیب‌هایی است که این روزها در کشور شاهد هستیم. حجم قابل توجهی از نگرانی نسبت به آینده و عدم توجه دولت به برطرف کردن این نگرانی موجب آن شده است تا مردم هر آنچه در توان دارند پیرامون تهیه نیازهای اولیه خود تلاش کنند هرچند قشر ضعیف جامعه هرگز توان خریدهای غیرمعمول و احتکار نیازهای اولیه خود را ندارند.

متأسفانه احتکار خانگی یکی از آفت‌های اقتصادی است که به پشتوانه نبود اعتماد مردم به دولت، بیشترین خطر را برای اقتصاد کشور ایجاد می‌کند. بی‌تعارف و به سادگی باید گفت اگر شرایط بحرانی فعلی از سوی دولت کنترل و مدیریت نشود به طور قطع تا یک ماه آینده نه تنها فروشگاه‌ها از هر محصولی خالی خواهد شد بلکه داروخانه‌ها نیز توان پاسخگویی به نیازهای مردم را نخواهند داشت.

دولت در چنین شرایطی با ایجاد جوی آرام و مدیریت مشکلات اقتصادی کشور موظف به کنترل شرایط

بازگشت دشوار تعادل به اقتصاد

مسعود دانشمند رئیس اتاق مشترک بازرگانی ایران و امارات

بیمه کارکنان، هزینه‌های جاری مانند قبوض آب، برق، گاز، مالیات و چنین مخارجی فراهم شود. این برنامه‌ریزی خود منجر به آن خواهد شد که واحدهای کوچک و متوسط دچار رکود نشوند و به حیات خود نیز ادامه دهند.

حال اما باید به نکته تطبیق شرایط مصرف‌کننده نیز توجه شود. دولت نباید همه مشکلات اقتصادی را بر دوش خود حمل کند و البته همین موضوع منجر به گرفتاری و مشکلات بیشتر برای آن خواهد شد. بدیهی است که سنگین شدن مسئولیت دولت به معنی افزایش گرفتاری‌های حاشیه‌ای آن خواهد بود. از همین رو باید توان ادامه حیات جامعه را نیز با اختصاص یارانه غیرنقدی به کالاهای اساسی افزایش داد.

دولت هیچ چاره‌ای ندارد مگر آنکه یارانه‌های خاص را به اشکال هوشمندانه به بخش‌های مختلف اختصاص دهد تا در همین راستا ادامه حیات جامعه میسر شود. فراموش نکنید دولت در حال حاضر ۶۰ تا ۷۰ درصد درآمد اضافه به دلیل افزایش نرخ ارز به دست آورده است که نباید نسبت به آن بی‌توجه باشیم. دولت باید این درآمد پیش‌بینی نشده را در محل مناسب سرمایه‌گذاری کند و حجم قابل توجهی از آسیب‌های اقتصاد کشور را با همین روش بهبود دهد.

در همین مرحله اما مسئله مهمی که باید مورد توجه قرار گیرد چگونگی فروش کالا توسط واحد تولیدی است. این مشکل زمانی که توان خرید مصرف‌کننده نیز کاهش پیدا کرده با دشواری مواجه خواهد شد. همان‌گونه که روشن است بازار داخلی با رکود مواجه است و باید خود را با شرایط دشوار تطبیق دهد. حال دولت باید فعالیت خود را برای کنترل و بهبود شرایط به‌طور جدی آغاز کند و آن، چیزی نیست مگر فراهم کردن شرایط مناسب در راستای فروش محصولات تولیدی واحدها به صورت اقساط.

در چنین شرایطی تولیدکننده و مصرف‌کننده هر دو امکان بهره بردن از شرایط بهتر را خواهند داشت. همچنین با افزایش تولید نه‌تنها چرخ تولید متوقف نخواهد شد بلکه شرایط صادرات و همچنین به دست آوردن نقدینگی برای تولیدکنندگان فراهم خواهد شد. راهکار دوم نیز پیش‌فروش بخشی از محصول و دریافت ۳۰ تا ۴۰ درصد از هزینه‌هاست. این روند با وجود ضرورت و غیر قابل انکار بودن آن اما از حیث دیگری نیز باید مورد توجه قرار گیرد و آن هم عدم تزریق نقدینگی داغ و ایجاد تورم دوباره به بازار است. بر همین اساس اعتبار بانکی باید به‌گونه‌ای فراهم شود که با توجه به آن امکان پرداخت هزینه‌های دولتی از جمله

اقتصاد کشورمان دچار تلاطم شده، نرخ ارز دچار تغییرات جدی شده و امروز باید تلاش جدی کنیم تا تعادل و ثبات را به اقتصاد کشور نزدیک کنیم. بازگشت تعادل به اقتصاد کشور اما کار دشواری است. یکی از دلایل اصلی این دشواری نیز آن است که واحدهای کوچک و متوسط نقدینگی کافی برای خرید ندارند و موضوع نبود نقدینگی کافی بحران را چند برابر کرده است. بدیهی است که واحدهای بزرگ از آنجا که حمایت گسترده دولت را پشتوانه خود دارند مانند واحدهای کوچک و متوسط با بحران مواجه نخواهند شد و روند پیش‌فروش خود کمک جدی به ادامه حیات این واحدهاست.

مثال ملموس این موضوع کاهش توان خرید واحدهای کوچک و متوسط به نصف است. در همین راستا مهم‌ترین راهکار، ایجاد ال‌سی برای خریدهای داخلی است. بر این اساس واحد تولیدی این امکان را پیدا می‌کند تا با پرداخت ۱۰ درصد نقدینگی به بانک و دریافت نقدینگی به بانک طی ۱۸۰ روز طی دوره تحویل مواد اولیه که پیش از این از دستیابی به آن محروم بود مشکل مواد اولیه خود را حل کند. این واحد طی این پروسه همزمان با فروش کالای تولیدشده خود امکان بازپرداخت را نیز به سادگی به دست خواهد آورد.

چرا شرکت‌های ایرانی نوآوری نمی‌کنند؟ (بخش دوم)

نویسنده: سید کامران باقری مشاور مدیریت

فراگیر است، یکی از مهم‌ترین موانع نوآوری در شرکت‌های ایرانی است. نگاهی که نوآوری را مختص زمان فراغت و از سر دلخوشی می‌داند. بر خلاف این تصور، فلسفه نوآوری، کمک به رشد و سودآوری پایدار شرکت‌هاست. فلسفه نوآوری، گذار از موانع و حل مسئله است. نوآوری در شرکت‌های پیشرو از سر شکم سیری و سرخوشی نیست. نوآوری محدود به دوره رونق و زمان پر بودن حساب اندوخته شرکت‌ها نیست. از قضا، نوآوری همان راز اجتناب از مشکلاتی است که بخش عمده زمان و انرژی مدیران ایرانی را به خود درگیر کرده است.

بخش زیادی از مشکلات شرکت‌های ایرانی ناشی از عدم نوآوری پیوسته و

بازپرداخت اقساط همان تجهیزات به‌موقع پرداخت شوند. زندگی شرکت‌ها و روزی خانواده‌ها در گرو همین تلاش و تدبیرهای سخت روزانه است.

در چنین شرایطی، اگر با این مدیران سخن از نوآوری بگویید، نگاهی از سر شگفتی به شما خواهند انداخت! آن نگاه به شما می‌فهماند که در میان این همه گرفتاری، در میان این همه جلسات، در حالی که روزی خانواده کارکنان شرکت در خطر است، چه جای صحبت از نوآوری است! آن نگاه و آن سکوت حاوی این پیام است که گویی نفس شما از جای گرم بلند می‌شود و از مشکلات فراوان کسب و کار و تولید در ایران بی‌خبرید! همین نگاه به نوآوری که در میان مدیران ایرانی بسیار

نطفه دانشی محصولات در بیشتر شرکت‌های ایرانی، جایی بیرون از مرزها بسته شده است. دانش و ماشین‌آلات تولید محصولات، وارداتی هستند. در عوض کار عملیات روزمره و تعمیر و نگهداری تجهیزات به پرسنل خط تولید سپرده شده است. این محصولات در بهترین حالت مشابه همان نسخه اولیه خارجی، تولید شده و فروخته می‌شوند. تمام فکر و ذهن مدیران، رفع مشکلات ریز و درشت تولید، رسیدگی به امور پرسنلی و فروش به‌موقع محصولات است. مدیران پیوسته از این جلسه به آن جلسه و از این سازمان به آن سازمان در حرکتند تا با تلاش بی‌وقفه خود این چرخ را در حرکت نگاه دارند، تا حقوق کارکنان، هزینه‌های جاری و

نظام‌مند در محصول و خدمتی است که ارائه می‌کنند. همین امر سبب می‌شود که محصول و خدمت آنها در یک نقطه زمانی منجمد و دچار سکون شود، درحالی که ذائقه و تقاضای مشتری همواره در حال تغییر است. طبیعی است که به تدریج فروش آن محصول و خدمت دشوار و دشوارتر می‌شود و مشکلات زیادی برای شرکت‌ها در حوزه فروش و نقدینگی ایجاد می‌کند.

همچنین نوآوری نکردن در فرآیندهای کاری، آن هم به صورت پیوسته و نظام‌مند، باعث می‌شود که بسیاری از فرصت‌های ریز و درشت برای کاهش هزینه‌ها یا افزایش بهره‌وری در شرکت‌های ایرانی از دست بروند. در این فاصله اما دنیا از کار ننشسته و جریان نوآوری و بهبود فرآیندها در دیگر کشورها ادامه دارد. مشتریان و شبکه همکاران و ذی‌نفعان هم به صورت طبیعی انتظار دارند که فرآیند ارائه محصول یا خدمت به آنها همواره بهبود یابد. هرچه فاصله میان فرآیندهای بهبودیافته دیگران و انتظارات ارتقایافته مشتریان و ذی‌نفعان از یکسو و فرآیندهای کهنه و تکراری شرکت‌ها زیاده‌تر می‌شود، کار برای شرکت‌ها و تیم مدیریت آنها سخت‌تر می‌شود. از دست رفتن فرصت‌های کاهش هزینه و افزایش بهره‌وری هم به صورت تدریجی اما پنهان از حاشیه سود قابل دسترسی شرکت می‌کاهد. در نتیجه، از یک نقطه زمانی به بعد ادامه تولید محصول یا ارائه خدمت با تکیه بر همان فرآیندهای کاری کهنه، یا به شدت غیراقتصادی می‌شود یا نارضایتی مشتریان و ذی‌نفعان را در پی دارد. طبیعی است که در چنین شرایطی، تیم مدیریتی شرکت‌ها برای زنده نگاه داشتن شرکت، درگیر مشکلات فراوان می‌شوند و تمام وقت آنها صرف همین مشکلات ریز و درشت می‌شود که تمامی ندارند. گاهی شرکت‌ها با به‌کارگیری یک

مدل کسب و کار جدید و نوآورانه، مزیتی چشمگیر برای خود دست و پا می‌کنند و سهم بازارشان را به صورت تدریجی یا ناگهانی افزایش می‌دهند. اما گیرافتادگی در یک مدل کسب و کار سنتی و قدیمی در شرکت‌های ایرانی بسیار رایج است. به تجربه می‌توانم بگویم که شرکت‌هایی که مدل کسب و کارشان را مورد بازبینی و بازطراحی قرار می‌دهند، در ایران بسیار نادرند. همین امر نه تنها باعث می‌شود که شرکت‌ها فرصت‌های رشد و سودآوری را از دست بدهند، بلکه آنها را در برابر شرکت‌هایی با مدل‌های کسب و کار نوآورانه بسیار آسیب‌پذیر می‌کند. این امر در بسیاری موارد به حذف تدریجی یا ناگهانی شرکت‌های سنتی از بازار می‌انجامد. آشکار است که این گونه شرکت‌ها که همچنان بر یک مدل کسب و کار کهنه تکیه کرده و نوآوری نمی‌کنند در تنگنا قرار می‌گیرند و مدیریت آنها بسیار سخت و حتی غیرممکن می‌شود. شرکتی که به صورت پیوسته و نظام‌مند در محصولات، خدمات، فرآیندها و مدل کسب و کارش نوآوری نکند، به تدریج گرفتار انواع مشکلات ریز و درشت از جمله کاهش تقاضا، عدم بهره‌وری و هزینه زیاد و غیرقابلی می‌شود. بی‌شک پانسمان موضعی و روزمره این زخم‌ها زمان زیادی از تمام مدیران شرکت خواهد گرفت؛ مدیرانی که در انواع و اقسام جلسات ریز و درشت، برای بازگرداندن شرایط پیشین شرکت تقلا می‌کنند. اما این زخم‌ها بدون درمان ریشه‌ای و تنها با پانسمان موضعی، نه تنها درمان نمی‌شوند بلکه روزبه‌روز عمیق‌تر شده و رسیدگی به آنها دشوارتر می‌شود. زمانی که عفونت و عوارض آشکار آن در بدن بیمار آشکار می‌شود و هیچ نقطه امید باقی نمی‌ماند، مدیران خسته چاره‌ای جز رضایت دادن به مرگ شرکت و اعلام ورشکستگی با تمام

تلخی‌های آن ندارند.

نوآوری همان نسخه تجویزی برای پیشگیری از بروز زخم در پیکر شرکت‌ها یا رسیدگی مناسب و درمان زود هنگام زخم‌های در حال شکل‌گیری است. راز تفاوت شرکت‌هایی که انرژی خود را صرف عبور از گردنه‌های پیشرفت و تعالی می‌کنند با شرکت‌هایی که برای برگشتن به روزهای خوب گذشته دست‌وپا می‌زنند در نوآوری است. نوآوری، راه جوان نگاه داشتن شرکت‌ها و پیشگیری از بروز دردها و زخم‌های مزمن است. نوآوری یک سرگرمی لوکس برای دوران خوشی و دل‌سیری نیست. اگر شرکتی گرفتار انواع مشکلات روزمره است و پرداختن جدی به نوآوری را به دلایل مختلف به تعویق می‌اندازد، به احتمال فراوان برداشتی کاملاً اشتباه از نوآوری دارد.

نوآوری، پیچیده نیست

وقتی سخن از نوآوری به میان می‌آید، خیلی از مدیران ایرانی به یاد انواع حسگرهای پیچیده، ربات‌های پیشرفته، هوش مصنوعی و نانو فناوری می‌افتند. تصاویر و اخبار آزمایش‌های خودروی خودران گوگل یا دستاوردهای ژن‌درمانی و زیست‌فناوری در علم پزشکی را به یاد می‌آورند. البته این امر تا حدودی طبیعی است. هر روز در لابه‌لای اخبار و انواع مستندهای تجاری و علمی، کلمه نوآوری با تصاویر آخرین دستاوردهای بشری در صنایع پیشرفته گره می‌خورد و همین تصاویر در ناخودآگاه ذهن مخاطب نقش می‌بندد. اما مشکل از جایی آغاز می‌شود که برخی مدیران، این تصویر ذهنی از نوآوری را با فرآیندهای کاری و تولیدی معمولی خودشان مقایسه می‌کنند. سپس به فرآیندهای کاری نه چندان دانشی خط تولید و مشکلات عدیده آنها فکر می‌کنند و نتیجه می‌گیرند که «ما کجا و نوآوری کجا؟!» حقیقت این است که اختراعات مربوط به

حسگرهای پیچیده، روبات‌های پیشرفته، هوش مصنوعی و نانوفناوری می‌توانند مصداق نوآوری باشند اما نوآوری تنها به این موارد محدود نمی‌شود. محدود کردن نوآوری به این گونه اختراعات باعث می‌شود که نوآوری به مفهومی در دوردست‌ها تبدیل شود و دست‌نیافتنی بنماید. وقتی هدفی دست‌نیافتنی شد به‌طور طبیعی از برنامه کاری مدیران عمل‌گرا کنار گذاشته می‌شود. به همین سادگی، نوآوری از فهرست گزینه‌های اولویت‌دار بسیاری از مدیران ایرانی خط می‌خورد.

اما نوآوری در سطح یک شرکت یعنی اعمال تغییراتی که برای شرکت ارزش‌افزا باشند. این ارزش‌افزایی برای مثال می‌تواند به شکل رشد درآمد یا افزایش کارایی عملیاتی باشد که هر دو مورد هم به رشد و ماندگاری کسب‌وکارها می‌انجامند. تغییر ارزش‌افزا محدود به هیچ صنعتی نیست. برداشتی صحیح از نوآوری، آن را از دوردست‌ها به همین نزدیکی می‌آورد. چنین برداشتی، نوآوری را از امری استثنا و نامحتمل به پدیده‌ای با فراوانی بالا و در دسترس تبدیل می‌کند. چنین برداشتی، نوآوری را از انحصار صنایع و فناوری‌های پیشرفته خارج کرده و آن را برای عموم شرکت‌ها در همه صنایع شدنی می‌داند. اگر بناست هر تغییر ارزش‌افزایی در شرکت را نوآوری بدانیم، پس همه شرکت‌ها می‌توانند نوآوری کنند. اگر چنین است، شرکت‌ها نباید حتماً گوگل یا جنرال الکتریک باشند که به دنبال نوآوری بروند و حتی قدیمی‌ترین صنایع همچون صنایع دستی و کشاورزی هم می‌توانند مجال مساعدی برای نوآوری باشند و نوآوری حتماً نباید با دره سیلیکون آمریکا مرتبط باشد. برای مثال، احیای بافت سنتی شهر تاریخی یزد هم می‌تواند محل ظهور نوآوری‌های ارزش‌افزا باشد. کارگاه‌های سفالگری لالجین، مزارع کشت زعفران و...

همگی می‌توانند خاستگاه نوآوری‌های ریز و درشت و ارزش‌آفرین باشند.

اگر مراد از نوآوری، اعمال تغییرات ارزش‌افزاست، شرکت‌ها نه تنها می‌توانند بلکه باید نوآور باشند. اگر شرکتی از راه نوآوری به دنبال بالا بردن درآمد یا افزایش کارایی عملیاتی خود نباشد، لاجرم در جا می‌زند. در شرایطی که بازار و نیاز مشتریان روزبه‌روز متغیر است، شرکتی که نوآوری نکند در یک نقطه از زمان متوقف می‌شود و بذری نابودی خودش را می‌کارد. این امر در صنایع سنتی به همان اندازه اهمیت دارد که در صنایع پیشرفته. از قضا به همین دلیل بسیاری از صنایع سنتی کشور یا به کلی از بین رفته‌اند یا در شرف حذف کامل هستند. اکنون رد کمرنگ این صنایع را فقط در موزه‌ها و اماکن تاریخی می‌توان یافت. این صنایع روزگاری نیاز مردمان و بازار این سرزمین را برآورده می‌کردند. آن روزگار گذشته و مردمان و رفتار و نیازهای آنها تغییر کرده، اما آن صنایع همچنان بر همان شیوه کار و همان محصولات، بدون هیچ‌گونه نوآوری پافشاری کرده‌اند. حذف و نابودی، پاسخ بی‌رحمانه بازار و روزگار به درجا زدن و نوآوری نکردن است.

برای مثال به صنعت شیشه‌گری ایران بنگرید. پیشینه این صنعت در ایران طولانی است و به حدود دو هزار سال پیش از میلاد مسیح می‌رسد. بطری‌های شیشه‌ای یافت‌شده در حفاری‌های چغازنبیل نشان از تاریخ چند هزار ساله شیشه‌گری در ایران دارد. اما این صنعت پس از فروغ ویژه در دوره سلجوقی به تدریج ضعیف می‌شود.

شاه‌عباس صفوی برای احیای این صنعت، شیشه‌گران ونیزی را به ایران آورده و کارگاه‌های شیشه‌سازی را در شهرهای مختلف ایران از جمله اصفهان، شیراز و کاشان دایر می‌کند. اما این تقویت مقطعی با نوآوری همراه نشد و شیشه‌گری

دوباره در سراشی سقوط قرار گرفت. با ورود شیشه صنعتی با قیمت ارزان‌تر و کیفیت بهتر به بازار ایران، سقوط این صنعت سنتی تشدید شد. امروزه جز در چند کارگاه انگشت‌شمار که درآمد چندانی ندارند و چند موزه، اثری از این صنعت دیرینه ایران‌زمین باقی نمانده است.

از جهت مقایسه می‌توان نگاهی کوتاه به صنعت شیشه‌گری در جزیره بسیار کوچک مورانو در کنار شهر ونیز انداخت. صنعت شیشه‌گری این جزیره خیلی دیرتر از ایران و در حدود قرن هشتم میلادی پا گرفته است. اما تاریخ شیشه‌گری در مورانو از همان ابتدا تا به امروز با نوآوری قرین شده است. امروزه صنعت شیشه‌گری مورانو شهره جهانی و یکی از پایه‌های اقتصادی ونیز به شمار می‌رود و بیش از ۱۵۰ شرکت با فروش سالانه بیش از ۱۱۶ میلیون یورو در این جزیره فعالند که بیش از ۶۰ میلیون یورو آن درآمد صادراتی است. اکنون شیشه‌گری در جزیره مورانو یکی از جاذبه‌های ونیز است که سالانه هزاران هزار گردشگر را به سوی خود می‌کشاند. محصولات شیشه‌ای امروز مورانو بسیار نوآورانه‌اند و با محصولات این صنعت در سده هشتم میلادی بسیار متفاوتند. نوآوری مداوم سبب شده که محصولات مورانو با واقعیت‌های جهان امروز و الگوهای جدید خرید محصولات شیشه‌ای سازگار شوند. اگر این نوآوری‌ها نبود، اکنون شیشه‌گری در مورانو نه تنها رونق نداشت، بلکه به احتمال فراوان همچون شیشه‌گری ایران راهی موزه‌ها شده بود.

مثال بالا به روشنی نشان می‌دهد که نوآوری می‌تواند به اختراعات انقلابی در صنایع پیشرفته محدود نباشد. به عبارتی، همه صنایع از سنتی‌ترین گرفته تا پیشرفته‌ترین آنها می‌توانند و باید نوآوری پیشه کنند و اگر نکنند، از بازار حذف شده و راهی موزه‌ها می‌شوند.

شکست بزرگ یا پیروزی کوچک؛ کارآفرینان کدام را انتخاب می‌کنند؟

اهمیت هستند، اما شما در بلندمدت برای بقا در میدان رقابت نیاز به کسب موفقیت‌های بزرگتری دارید و به‌ناچار باید ریسک‌های بزرگتری را بپذیرید؛ ریسک‌هایی که بعضاً به شکست منجر می‌شوند.

ترس از شکست و فرصت‌هایی که از دست می‌روند

همه ما این واقعیت را پذیرفته‌ایم که همه چیز را نمی‌دانیم و اساساً به همین دلیل است که همواره به دنبال کسب اطلاعات جدید و به چالش کشیدن مفروضات قبلی خود هستیم. از طرفی ما همه می‌دانیم که تصمیم‌گیری بهتر در مورد مسائل کسب‌وکار وقتی میسر می‌شود که تک‌تک اعضای یک تیم کاری بتوانند ایده‌هایشان را آزادانه بیان کنند و به‌خصوص اعضای که ایده‌ای مخالف با اکثریت دارند، از بیان آن ترسی نداشته باشند.

در صورتی که شما به‌عنوان رهبر یک کسب‌وکار هرگز تحمل شکست را نداشته باشید، افراد زیردست شما نیز هیچ‌گاه به خود جرأت نخواهند داد که ایده تازه‌ای را مطرح کنند زیرا می‌ترسند که مبادا ایده‌هایشان منجر به شکست شود و مورد خشم شما قرار بگیرند. اگر ایده‌های جدید را امتحان

باشید که بر اثر اشتباهات و شکست‌ها اهداف خود را به‌راحتی رها نکنید، می‌توانید با تکیه بر تجربیاتی که از این اشتباهات و شکست‌ها به دست آورده‌اید، مدیر قوی‌تری برای کسب‌وکار خود باشید و تیم همراهمان را به‌سوی موفقیت هدایت کنید.

اگر هرگز شکست نخورید، احتمالاً هیچ‌گاه نیز برنده نخواهید شد فرض کنید شما در هر کاری که انجام می‌دهید، موفق هستید و هرگز شکست نمی‌خورید. اگر کمی بیشتر در این مورد بیندیشید احتمالاً متوجه خواهید شد که دلیل پیروزی‌های مکرر شما این است که هرگز به اندازه کافی ریسک نکرده‌اید و خود را با چالش‌های جدی‌تر درگیر نساخته‌اید. به عبارتی موفقیت‌های شما اغلب در امور روزمره و نسبتاً کم‌اهمیت رقم خورده است و شما هنوز موفقیت بزرگی که بتواند شما را از رقبایان پیش بیاندازد، کسب نکرده‌اید.

وقتی ریسک شکست خوردن را می‌پذیرید و به خود فرصت اشتباه کردن می‌دهید، در واقع شانس یک پیروزی بزرگتر را برای خود فراهم می‌کنید. فراموش نکنید که موفقیت‌های کوچک اگرچه در کوتاه‌مدت حائز

شاید یکی از مهم‌ترین سؤالات در دنیای کسب‌وکار این باشد که آیا بهتر است ریسک‌های بزرگ کرد و شکست خورد یا اینکه آرام حرکت کرد و پیروزی‌های کوچک به دست آورد. وقتی در حال راه‌اندازی یک کسب‌وکار جدید هستید، توصیه‌های زیادی از اطرافیان خود می‌شنوید؛ توصیه‌هایی مانند «قوی باش»، «ریسک‌پذیر باش»، «عقب‌نشینی نکن» و مواردی از این دست. اما بعید است کسی به شما بگوید اشتباهات زیادی مرتکب شو!

شاید این توصیه در نگاه اول بسیار عجیب به نظر برسد اما حتی بدون گوش دادن به آن نیز شما چه در کسب‌وکار و چه در سایر جنبه‌های زندگی خود احتمالاً اشتباهات زیادی مرتکب می‌شوید. به عبارت دیگر اشتباه و شکست چیزی نیست که بتوان همیشه از آن اجتناب کرد؛ پس بهتر است ذهنیت خود را تغییر دهید و شکست‌های خود را با آغوش باز بپذیرید.

حتماً شما نیز این جمله معروف نیچه را شنیده‌اید که «آنچه مرا نکشد، قوی‌ترم می‌کند». در دنیای کسب‌وکار نیز همین واقعیت برقرار است یعنی اگر شما آنقدر اعتمادبه‌نفس داشته

نکنید و نقاط قوت و ضعف آنها را در میدان عمل مورد بررسی قرار ندهید، آنگاه چیزی بر آموخته‌های قبلی شما اضافه نخواهد شد و فرصت‌های زیادی در عرصه کسب‌وکار برای شما از دست خواهد رفت.

در مورد شکست بیشتر صحبت کنید
صحبت کردن در مورد شکست مطمئناً بسیار آسان‌تر از تجربه کردن آن است، اما این کار به شما کمک می‌کند تا فرهنگ پذیرش شکست را در بین کارکنان خود نهادینه سازید. وقتی شما بعد از یک تجربه ناموفق به‌راحتی در

مورد آن با اعضای تیم خود صحبت می‌کنید، در واقع به آنها نیز چراغ سبز نشان می‌دهید که نظراتشان را در مورد دلایل آن شکست بیان کنند. این باعث می‌شود که همه شما درس‌های بیشتری از شکست‌های اخیر بگیرید و تمهیدات لازم را برای جلوگیری از شکست‌های مشابه در آینده اتخاذ نمایید.

همان‌طور که متوجه شدید، فرهنگ صحبت کردن در مورد شکست باید از بالا آغاز شود. اگر مدیر بارها و بارها در مورد شکست صحبت کند (نه فقط در مواقع خاص)، دیگر اعضای بلندپایه نیز به‌تدریج جرأت صحبت کردن در

مورد شکست را پیدا می‌کنند و در ادامه سایر کارکنان نیز خود را قادر به انجام این کار می‌بینند. باید این تفکر در بین اعضای سازمان ایجاد شود که شکست‌ها می‌توانند فرصت‌های تازه‌ای را پیش روی آنها قرار دهند. شما در زندگی کاری و شخصی خود تصمیمات کوچک و بزرگ بسیار زیادی می‌گیرید که گاه به موفقیت و گاه به شکست منجر می‌شوند. فراموش نکنید که شکست لزوماً به معنای یک گام بزرگ به عقب نیست؛ شکست می‌تواند قطعه‌ای از پازل یک موفقیت بزرگ باشد.

رهبران موفق چطور از دیگران می‌آموزند

رهبران موفق و باهوش نگاه از بالا به پایین و ذهنیت مرید و مرادی را از خود دور می‌کنند و فرهنگی مبتنی بر ایده‌های نو و خلاقانه را در محیط کار ایجاد می‌کنند که در آن تاثیرگذاری ایده مهم است، نه پست و مرتبه فرد پیشنهاددهنده آن.

بسیاری معتقدند که تکنولوژی‌های دیجیتال دلیل اصلی شکست کداک، معروف‌ترین و نمادین‌ترین شرکت عکاسی است. حال آنکه سقوط کداک هیچ ارتباطی با پیشرفت‌های فنی نداشت. در واقع این استیو ساسون از کداک بود که نخستین دوربین دیجیتال را در سال ۱۹۷۵ اختراع کرد. در آن زمان ساسون مهندس جوانی در پایین‌ترین مرتبه چارت سازمانی بود. متأسفانه مغرور شدن به موفقیت بی‌نظیر شرکت باعث شده بود که مدیران کداک چشم‌شان را بر روی فرصت‌های طلایی ببندند و تحت تاثیر این اختراع فوق‌العاده قرار نگیرند. این مدیران کوتاه‌بین نتوانستند درک کنند که دیدن و تبادل عکس‌ها در دستگاه‌های عکاسی دیجیتال، آینده این صنعت را رقم می‌زند و در برابر این تحول مقاومت کردند.

استقبال نکردن از تکنولوژی پیشرفته و مدل کسب‌وکار جدید زمینه را برای عملکرد ضعیف کداک در دهه‌های پیش رو فراهم ساخت و در نهایت به ورشکستگی آن در سال ۲۰۱۲ منجر شد. شاید با خودتان فکر کنید که اگر ساسون به جای مهندسی گمنام و دون‌رتبه، سرپرست یکی از بخش‌ها یا یکی از مدیران کداک بود، چه اتفاقی می‌افتاد؟ آیا رهبران کداک بیشتر از طرح او استقبال می‌کردند و آینده شرکت را نجات می‌دادند؟ این اشتباه معروف کداک درس عبرت بسیار آموزنده‌ای است که مهم‌ترین نکته آن این است که هر فردی در یک سازمان، حتی در قعر چارت سازمانی می‌تواند منشأ ابداعات و ایده‌های فوق‌العاده باشد. مدیران شرکت‌ها باید متوجه شوند که تمام اعضای گروه‌شان چیزی برای یاد دادن به آنها دارند. در این مقاله به مطالبی می‌پردازیم که اعضای هیئت مدیره می‌توانند از کلیه کارکنان در تمام سطوح یاد بگیرند. این مقاله راهنمای مختصری برای چگونگی تبادل آزادانه و کارآمد دانش و مهارت‌ها در کل سازمان است.

ارزش تغییر و ایده‌های جدید

اندی گرو، مدیرعامل سابق اینتل که چگونگی کسب و کار را به سیلیکون ولی یاد داد، در کتاب معروفش به نام «فقط بدگمان‌ها زنده می‌مانند» نوشت که «موفقیت بذر نابودی را در خود دارد. چرا که همواره افرادی منتظرند تا تکه‌ای از این موفقیت را به یغما ببرند. موفقیت آسودگی خاطر و رضایت از خود را به بار می‌آورد که در نهایت به شکست دامن می‌زند. تنها افراد بدبین هستند که از این مهلکه جان سالم به در می‌برند.»

جان کلام گرو آن است که نباید به موفقیت‌های قبلی خود غره شوید و اجازه دهید که سرنوشت کدک برای‌تان تکرار شود. به همین دلیل است که مدیران شرکت‌ها باید گوش شنوایی برای شنیدن ایده‌های مختلف داشته باشند و همواره از تغییراتی که نتیجه اجتناب‌ناپذیر گذر زمان است با آغوش باز استقبال کنند. نکته مهم برای تشخیص دادن تغییر و ایده‌های جدید این است که باید برای یادگیری از کارکنان در تمام سطوح سازمان وقت گذاشت؛ چون آنها بهترین راه حل‌ها را برای پشت سر گذاشتن مشکلات و بی‌نظیرترین نظرها را درباره نیازهای شرکت دارند که موفقیت آن را در آینده تضمین می‌کند. برای مثال مارک دوهنالك، مدیرعامل یک شرکت مهندسی و تولیدی جلسات منظمی را با کارکنان خط مقدم خود برگزار می‌کند و معتقد است که کارکنان خط مقدم همواره علت آهسته شدن تولید یا ایجاد شکاف در کنترل کیفیت را می‌دانند و می‌توانند توصیه‌های مفیدی را برای بهبود عملکرد شرکت در زمینه‌های مختلف زمان‌بندی، تحویل کالاها و تغییرات و اصلاحات در بخش مونتاژ، انبار، حمل و نقل و دیگر اقدامات مربوط به لجستیک زنجیره تامین ارائه دهند.

اهمیت ارتباط

رهبران کسب و کار بر اهمیت ارتباط موثر برای فرهنگ سازمانی تاکید دارند. اعتماد، انگیزه و کار گروهی بدون ارتباط موثر به خطر می‌افتد و در نهایت شرکت از هم فرو می‌پاشد. تعامل پایدار با اعضای گروه، حتی درخصوص مسائل غیرکاری، اهمیت ایجاد حس همبستگی را به شما اثبات خواهد کرد. چنانچه اعضای گروه با هم متحد باشند، می‌توانند به دستاوردهای بزرگتری نائل شوند. مدیران با تکیه بر ارتباط موثر متوجه می‌شوند که دادن اختیار نسبی به کارکنان رویکرد بهتری از زیر ذره‌بین گرفتن تک‌تک حرکات آنها و مدیریت خرد است. به علاوه ارزش قائل شدن برای ارتباط با تمام کارکنان ضرورت درک نیازهای آنان را به مدیران نشان خواهد داد. چنانچه مدیران نیازها و خواسته‌های کارکنان را برآورده کنند، بهره‌وری آنان را افزایش خواهند داد. یک نمونه عالی از اثبات ارزش ارتباط توسط کارکنان مورد

آگوستین، مدیر یک شرکت فنی است که خبرنامه داخلی شرکتش را اصلاح کرد. آگوستین احساس کرد که خبرنامه همچنان لازم را در کارکنان تزریق نمی‌کند، به همین دلیل فرد جدیدی را برای نگارش و تدوین خبرنامه استخدام کرد. این فرد جدید از بخش‌های مختلف سوال کرد که دوست دارند چه مطالبی را در خبرنامه مطالعه کنند و به نظرشان خبرنامه به چه اصلاحاتی نیاز دارد. بازخورد کارکنان به آگوستین نشان داد که خبرنامه چطور می‌تواند مشارکت کارکنان را در تمام سازمان افزایش دهد. آخرین اخبار و گزارش‌هایی که در حال حاضر در خبرنامه منتشر می‌شود، یک نیروی محرک فوق العاده و کمک بزرگی به شرکت است.

بهره‌گیری از کمک گروه برای جذب و

حفظ استعدادهای فوق العاده

استخدام و حفظ کارکنان بااستعداد برای موفقیت هر شرکتی حیاتی است. برای جذب بهترین متقاضیان کار، علاوه بر ارزش پیشنهادی بالا باید فرآیند مصاحبه به یادماندنی و خوشایند نیز داشته باشید. احتمالاً برای بهبود فرآیند استخدام هیچ منبع و عاملی بهتر از کارکنان فعلی‌تان نیست. با نظرسنجی دائمی از کارکنان می‌توانید منابع انسانی را در فرآیند استخدام شرکت دهید و به این ترتیب موفقیت‌های مربوط به استخدام‌های مختلف را با هم مقایسه کنید، ایرادها و اشکال‌های فرآیند استخدامی را بیابید و مراحل تکامل آن را بررسی کنید تا در آینده بتوانید استعدادهای برتر را جذب کنید.

انجام این کار برای هر کسب‌وکاری حیاتی است. نتایج نظرسنجی لینکدین نشان داد که ۵۰ درصد متخصصین برای یافتن فرصت‌های جدید به نظرات شفاهی توجه می‌کنند. اگر بتوانید کارکنان فعلی‌تان را هنگام استخدام و جذب نیروی جدید به تحسین وادارید، احتمال این که اخبار مربوط به شرکت‌تان در فضای مجازی و شبکه‌های شخصی بازتاب پیدا کند، بالا خواهد بود. البته برای برخورداری از چنین بازتاب گسترده‌ای لازم است که ابتدا ضروریات و نیازهای تکمیل و اصلاح فرآیند استخدام را از کارکنان فعلی خود یاد بگیرید.

چگونه رهبر بهتری باشید

بدون دلیل نیست که مدیران نقدهای ناشناس را درباره عملکرد خود در سایت‌هایی مانند Glassdoor مطالعه می‌کنند. دلیل توجه به نقدهای اینترنتی فراتر از اطلاع از نظر دیگران درباره خود است و در واقع از نیاز به ارزیابی خط مشی‌ها، فرآیندها و راهبردهای کسب و کار و آگاهی از راهکارهای تبدیل شدن به بهترین مدیر سرچشمه می‌گیرد. اطلاع از موارد رضایت یا عدم

مسئولیت‌های مختلفی همراه است؛ در نهایت این مدیر شرکت است که برای آینده شرکت تصمیم می‌گیرد، به فعالیت‌ها جهت می‌دهد و همه را برای رسیدن به یک هدف مشترک ترغیب و تشویق به کار می‌کند. فردی که دیکتاتورمآبانه وظایف و مسئولیت‌های کارکنان را به آنها ابلاغ می‌کند، نمی‌تواند در انجام دادن این مأموریت به موفقیت برسد. تنها رهبری می‌تواند در این راه موفق شود که ارزش یادگیری از کارکنان خود را فهمیده باشد. تمام کارکنان می‌توانند ایده‌هایی جدید و جذاب داشته باشند، ارزش اعتماد و ارتباطات قوی را ثابت کنند و نظرات مفیدی درباره چگونگی استخدام و حفظ استعدادهای برتر داشته باشند. همچنین کارکنان می‌توانند راه‌های تبدیل شدن به یک مدیر بهتر را به رهبرشان آموزش دهند.

چنانچه فرهنگی را در شرکت خود برقرار کنید که در آن کلیه کارکنان در تمام سطوح فرصت آموزش دادن به مدیریت را داشته باشند و بتوان رابطه معلم و شاگردی را معکوس کرد، موفقیت شرکت تضمین خواهد شد. لازمه چنین فرهنگی این است که ارزش کامل یکایک کارکنان سازمان مجال بروز پیدا کند و مانند شرکت کداک در نطفه خفه نشود.

رضایت کارکنان این فرصت را در اختیار مدیران قرار می‌دهد که بتوانند روش‌های رهبری خود را بهبود بخشند. خوش برخورد و در دسترس بودن مدیران لازمه دریافت بازخوردها و نظرات صادقانه است.

محبوب‌ترین و موفق‌ترین مدیران در سراسر جهان افرادی هستند که کارکنان‌شان را در امور مربوط به اداره کسب و کار مشارکت می‌دهند و نظر و توصیه آنان را برای بهبود امور جویا می‌شوند. این مدیران موفق با کارکنان شرکت مانند همکاران خود رفتار می‌کنند و آنان را زیردستانی نمی‌دانند که بدون چون و چرا باید به دستورات‌شان عمل کنند. ارتباط موثر با کارکنان شرکت درباره چشم‌انداز و راهبرد شرکت، مسیر موفقیت را هموار می‌کند. چنانچه مدیر شرکت از طریق برگزاری میزگرد و رخدادهای دیگر در دسترس کارکنان باشد، تمام کارکنان حس می‌کنند که در فرآیند تصمیم‌گیری شرکت دارند.

آموختن درس‌های مفید از کارکنان

برای تبدیل شدن به بهترین مدیرعامل

به عهده گرفتن رهبری و مدیریت یک کسب و کار با

باسابقه چندین ساله در تولید بانکه استاندارد

اقدام به ارایه خدمات سیار
به منظور کاهش هزینه گرایه
حمل کارخانجات به شرح ذیل نموده ایم.

- ارسال بانکه مونتاژ نشده
- مونتاژ و تعمیر بانکه و گاری حمل
- تامین قطعات بانکه درپوش فنر و چرخ و تایر چرخ
- خرید فروش بانکه دست دوم و مازاد کارخانجات
- تعمیر فنر آکاردئون و تغییر تنظیم بار فنر

تلفکس: ۰۲۱-۳۳۴۶۰۰۷۸

همراه: ۰۹۱۲۶۲۳۹۴۸۳

پست الکترونیک: cardcan20@gmail.com

طراحی، برش اتوماتیک
IMA

96100 MADE IN ITALY

PLC MITSUBISHI
AXES DIGITAL MITSUBISHI MOTOR
INVERTER CONTROL
متوسط مصرف: ۹ کیلووات

لیبل زن
صرفه جویی در مصرف کاغذ
بدون نیاز به چاپ مارکر
درج اطلاعات هر قلمبه بر
رویه لیبل

طاقه پهن کن اتوماتیک
با تسمه یکسره و کمترین میزان ضایعات
PLC, MITSUBISHI DIRECT DRIVE
تمام دیجیتال، ۶ غلطک، ۲ موتور
PIN TABLE, BLOWING & CONVEYOR TABLES

نصب، راه اندازی، آموزش
کلوتک ماشین ۸۸۵۰۰۵۷۵

اطلاعات مشترک

نام خانوادگی:	نام:
کد ملی:	محل تولد:
آخرین مدرک تحصیلی:	رشته تحصیلی:
نام مدیرعامل:	نام شرکت:
سمت در محل کار:	زمینه فعالیت:

اطلاعات پستی

استان:	شهر:	شهرستان:
آدرس:		
پیش شماره:	تلفن ثابت:	
فکس:	موبایل:	
کد پستی:	صندوق پستی:	
ایمیل:	وبسایت:	

هزینه اشتراک

اشتراک یکساله با پست سفارشی (تهران): ۱۲۰,۰۰۰ تومان
اشتراک یکساله با پست عادی (تهران): ۱۰۰,۰۰۰ تومان
اشتراک یکساله با پست سفارشی (شهرستان): ۱۴۰,۰۰۰ تومان
اشتراک یکساله با پست عادی (شهرستان): ۱۲۰,۰۰۰ تومان

راهنمای اشتراک

لطفا پس از واریز وجه اشتراک، تصویر فیش بانکی یا رسید واریز را به همراه فرم تکمیل شده، به آدرس دفتر یا شماره فکس مجله ارسال نمایید و جهت پیگیری اشتراک با روابط عمومی نشریه «خانم شکوری» تماس حاصل فرمایید.

حساب سیبا بانک ملی به شماره ۰۱۰۵۱۷۳۲۱۵۰۰۹ به نام نشریه صنعت نساجی و پوشاک
حساب بانک پاسارگاد به شماره ۰۱-۷۰۹۷۰۹۰-۸۰۰-۲۳۰ به نام جمشید بصیری طهرانی
شماره کارت بانک پاسارگاد ۵۰۲۲۲۹۱۰۰۷۳۰۷۲۹۹ به نام جمشید بصیری طهرانی

آدرس دفتر مجله: تهران، خیابان سهروردی شمالی، خیابان شهید توپچی، پلاک ۳۰
تلفن: ۸۸۵۱۶۷۹۹ (۱۰ خط) فکس: ۸۸۵۲۵۸۷۲ کد پستی: ۱۵۵۸۸۴۴۳۱۳

Levi Strauss aims to establish a new Strategy and Analytics organisation, elevating the importance of data and analytics and pairing it with strategy to shape the future. This addition reflects the company's belief that it has an untapped competitive advantage in unleashing the power of data and analytics. The company is currently recruiting for an executive to lead this organisation. He/she will report to Bergh.

"With these shifts, we are creating a 'designed-for-the-future' organisation – one that is poised to take advantage of

innovation and reflect how consumers shop," Bergh said. "Levi Strauss has never been stronger, and we expect these actions to accelerate our momentum and position us to win for the long term."

As Levi Strauss moves to implement these changes, James "JC" Curleigh, president, global brands, announced his plans to leave the company to pursue new opportunities. Over the past six years, Curleigh and his team have returned the Levi's brand to profitable growth through a strategic focus on building brand energy, driving

product innovation and establishing market solutions around the world.

"JC joined Levi Strauss with a mission to re-establish Levi's as a leading lifestyle brand. Today, our brands are more relevant and we are more connected to popular culture than we've been in decades," Bergh said. "His leadership has been critical to driving our current success, and his unique brand of leadership will no doubt continue to inspire and drive results. I want to thank him for all that he has done for the company. We will miss him."

ADIDAS REVENUE UP 12 PERCENT IN Q2

For Q2, revenues for Adidas brand increased 12 per cent. While revenues in the wholesale channel increased at a high-single-digit rate, direct-to-consumer sales rose at a double-digit rate with strong support from e-commerce, where revenues grew 26 per cent in the quarter. Adidas remains firmly on track to achieve its set targets for the full year 2018 and long-term until 2020.

The company's gross margin increased 2.2 percentage points to 52.3 per cent. This development was driven by an improved pricing and channel mix, reflecting the company's focus on the quality of its top-line growth. Royalty and commission income increased 10 per cent.

Other operating expenses increased nine per cent. As a percentage of sales, other operating expenses were up 1.8 percentage points to 43 per cent. This increase was mainly driven by significantly higher marketing expenditure, which grew 14 per cent.

As a percentage of sales, marketing expenditure increased 1.2 percentage points to 13.5 per cent. In addition, operating overhead costs increased seven per cent as a percentage of sales to 29.5 per cent as the company continues to invest into further improving the scalability of its business. Inventories declined six per cent. Operating working capital increased one per cent at the end of June 2018.

LEVI STRAUSS MAKES LEADERSHIP MOVES FOR GROWTH

Levi Strauss, one of the largest brand-name apparel companies and a leader in jeanswear, has made a series of leadership moves to streamline decision-making and consolidate accountability for core business growth drivers. It has appointed Liz O'Neill as executive vice president and president to create a consolidated product, innovation and supply chain.

"As we adapt to the changing retail environment in pursuit of our long-term goals, the leadership changes we are announcing will accelerate our drive to deliver sustainable, profitable growth around the world," said Chip Bergh, president and CEO of Levi Strauss.

Levi Strauss has taken action to create a consolidated Product, Innovation and Supply Chain organisation led by Liz O'Neill, who has been appointed executive vice president and president. This new organisation combines the key product functions of design, merchandising, product development and planning into a single team; further integrates supply chain

into the consumer journey; and enhances the company's opportunity to fully leverage emerging innovations like Project FLX technology. Formerly Levi Strauss's chief supply chain officer, O'Neill brings more than two decades of apparel experience to this newly created role. She will be responsible for the end-to-end view of the product lifecycle, from ideation to what ultimately shows up in stores and online.

Then company is trying to establish a new Direct-to-Consumer organisation led by Marc Rosen, executive vice president and president. Rosen, who previously led Levi Strauss's ecommerce business, will now be responsible for delivering a seamless consumer experience across both brick-and-mortar and ecommerce. Rosen is a veteran retailer who was one of Walmart's most respected business leaders for nearly 15 years. Consumers expect brands to connect with them wherever and whenever they choose to shop. The expansion of Levi Strauss's retail network along with the emergence of digi-

tal have increasingly given the company a direct relationship with consumers — one that did not exist when Levi Strauss was exclusively a wholesaler. With the consolidation of Levi Strauss's brick-and-mortar and ecommerce organisations, Carrie Ask, executive vice president and president, global retail, is leaving Levi Strauss to pursue another role.

"Carrie made an indelible impact on Levi Strauss, accelerating profitable growth through a deep understanding of consumer wants and needs and instilling the rigor of a disciplined retailer. She is an exceptional talent who will continue to shape the future of retail," Bergh said.

The company has promoted Jen Sey, senior vice president and chief marketing officer, to report to Bergh. Sey, a 19-year veteran of Levi Strauss and most recently chief marketing officer for the Levi's brand, has spearheaded the Levi's brand's resurgence. Marketing has fueled this growth, and Levi Strauss continues to increase investment in this important driver.

OERLIKON Q2 SALES UP 36 PERCENT

For the second quarter, Oerlikon's order intake increased year-on-year by 26.8 per cent while sales went up by 36.6 per cent. Ebitda for the second quarter corresponded to a margin of 17.1 per cent. Ebit was 10.8 per cent of sales. The second quarter performance resulted in an improved rolling 12-month return on capital employed of 10.7 per cent. In the first half of 2018, the group's order in-

take increased year-on-year by 35.4 per cent while sales came in 38.5 per cent higher than the prior year.

With top-line increase, ebitda for the half year corresponded to a margin of 16.4 per cent. Ebit was 10.1 per cent of sales. Net income for the first half of the year increased significantly by 136.2 per cent year-on-year. In the first six months of 2018, Oerlikon's service business contributed to 39

per cent of total group sales. Based on the strong set of results in the first half of 2018, Oerlikon is confident it will be able to sustain growth and is thus raising its outlook for the year.

For the full year 2018 continued operations, group ebitda margin is expected to exceed 15.5 per cent after accounting for increased operating expenses from higher investments.

3D PRINTING DOMINATES SPECIALTY PRINTING MARKET

US specialty printing consumables market is expected to grow at 4.4 per cent CAGR from 2016 to 2024. Increased adoption of 3D printing technology across a number of applications has allowed the most prominent manufacturers of specialty printing consumables in the US to hold sway in the highly competitive market.

Despite shrinking demand from conventional applications that rely more on digitized copies of documents that previously needed printing, companies are expected to benefit from the thriving 3D printing applications.

Leading companies have already increased their

focus on the area and are developing new product varieties to tap the rising set of growth opportunities that the trend is offering. The office and professional segment is presently the dominant contributor to the US specialty printing consumables market due to the extensive use of specialty printing in the office and professional space. The construction and introduction of new office spaces in the country is expected to further drive market growth in this sector.

The toner segment, which accounted for the dominant share of the overall market in 2015, is expected to be the largest segment in the US specialty printing consumables market over the forecast period.

ITALIAN TEXTILE MACHINERY MAKERS RECORD A 15 PERCENT DIP IN ORDERS

The order intake index for textile machinery compiled by the Association of Italian Textile Machinery Manufacturers (ACIMIT) for April-June 2018 period fell 15 per cent compared to the same period for 2017. The index value stood at 103.4 basis points. This drop affected both domestic and foreign markets. In

Italy, the index stood at an absolute value of 141.4 basis points, i.e. 13 per cent less than for the period of April-June 2017. For foreign markets, sales fell by 14 per cent and the index stood at an absolute value of 99.6 basis points.

After two years of significant investments, textile manufacturers are now tightening

up. However, growth margins still exist in a variety of countries. This fact appears even more relevant for Italy's domestic market where, although registering a drop with respect to 2017, the order intake index for the second quarter has shown growth compared to the corresponding value for the year's first quarter.

ITEMA TURNOVER UP 15 PERCENT IN 2018

For the first quarter of 2018, Itema's turnover grew 15 per cent. The group has a strong international presence with 92 per cent of the total resulting from foreign markets. The Italian market achieved good results as well. Itema's weaving machines are the preferred choice of weavers in the main textile markets such as China, Turkey and India.

In 2017, the group launched a diversification strategy, Project Galaxy that led to its acquisition of a majority interest in Lamiflex, a leading supplier of technical composite products for the textile, aeronautical and medical industries. Itema will face the rest of the year relying on the momentum and confidence ensured by a well-filled order

book for the upcoming months.

The group invests three per cent of its turnover every year in research and innovation. Tireless and steady commitment to continuous innovation has led Itema to develop breakthrough and smart weaving solutions. Itema's new R95002 denim rapier weaving machine, a second generation weaving machine, has been specifically designed and developed to excel in denim weaving and features numerous advancements.

The I Saver is a breakthrough innovation which can completely eliminate the waste selvedge on the fabric left side leading to substantial savings for denim weavers.

TURKEY'S TEXTILE MACHINE IMPORTS FALL IN THE FIRST SIX MONTHS OF 2018

Turkey imported 1,100 circular knitting machines in the first six months of 2018. Compared to last year, volume fell from 1,132 circular knitting machines and the value also dropped. The decline in imports was driven by overvaluation of foreign exchange rates and high interest rates.

China tops the list of the countries that exported circular knitting machines to Turkey (391 machines). The cost of these machines was

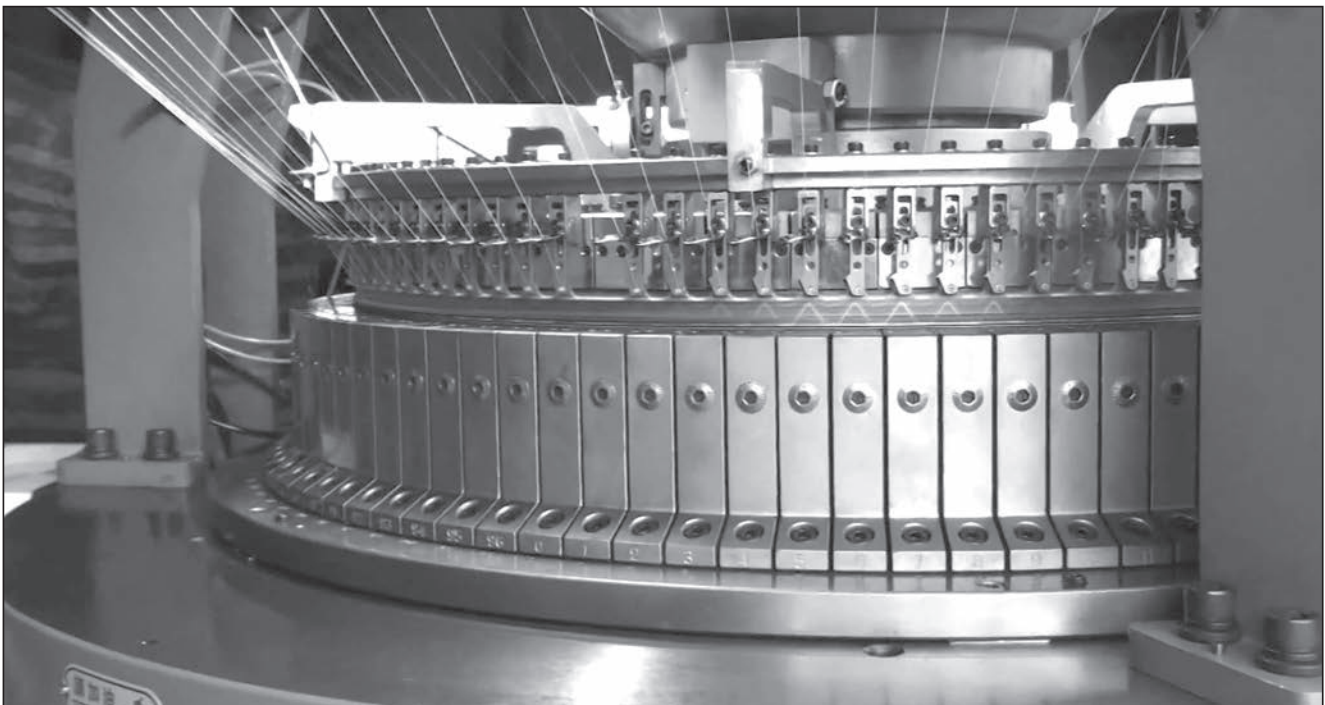
valued at 11.4 million dollars. Last year, China stood second with 270 circular knitting machines at 8.4 million dollars.

Germany holds the second position with 290 circular knitting machines worth 21.5 million dollars. With 369 machines at 26.2 million dollars in 2017, Germany witnessed drops in both volume and value in the current fiscal.

Countries like Italy, Japan, Taiwan, South Korea saw major decline in machinery exports to Turkey. However,

against these, the UK exported 165 circular knitting machines valued at 0.71 million dollars while last year the volume was just eleven machines worth 0.49 million dollars.

Turkey is one of the world's leading manufacturers of knitted fabrics. As Turkey's textile exports grow, the country's textile manufacturing companies will have to upgrade their machinery, parts and components, as well as the manufacturing processes.

seas. We can meet our target buyers here, so we consider this fair as a leading event in the Asian home textiles market to do business. This is a strong platform for us in terms of generating sales," Narayanasa DH, Kishan Intl, India, said.

"Having the range of international suppliers here is absolutely useful, in addition to the full range of quality Chinese companies that are here. The product offering is a lot more substantial here nowadays, and there is such a variety of styles everywhere, so it's a good sourcing platform. I plan to place orders after the fair," Jim Terrell, manager – Interiors and Homewares, Australasia, Charles Parsons, New Zealand, said.

"I am impressed by the Digital Printing Micro

Factory where I learnt about the advanced technologies and ideas for emerging trends. We have also learnt a lot from the digital printing seminar speakers," Jia Dongdong, business supervisor, Shanghai ANOKY Digital Technology, China, said.

"I have met my expectations as I found a few potential suppliers to work with in the coming months. The effort to promote the Contract Business suppliers in the halls has helped me to find them more easily," Liu Yuan, chief designer, Shenyuan Space Design, China, said.

The next Intertextile Shanghai Home Textiles is the Spring Edition, which will take place in March 2019. The next Autumn Edition will be held in August 2019.

UZBEKISTAN INITIATES MEASURES TO FOCUS ON TEXTILE INDUSTRY

Uzbekistan has initiated several measures to focus on the textile industry. The country is trying to grab foreign investments to implement various projects worth over \$70 million. As an additional incentive for Chinese investors to kick-off their operations in Uzbekistan, a delegation of 33 representatives of China's associations and textile companies was hosted re-

cently by the Uztekstilprom Association in Tashkent. The Chinese delegation was headed by the Chinese National Council for Textiles and Clothing.

The event aimed to boost cooperation between Uzbek and Chinese companies involved in the textile and apparel-knitting as well as the production and supply of finished textile products to the Chinese market. The fo-

rum was attended by the the leaders of the State Committee of Uzbekistan for Investments, UzTrade JSC of the Foreign Trade Ministry, the Economy Ministry. Representatives of the textile industry of the two countries were also present in the meeting. Bukhara, Kashkadarya, Samarkand and Syrdarya regions were represented as major locations where investment can be made.

AROUND 41,000 PEOPLE VISITED INTERTEXTILE SHANGHAI HOME

Around 41,000 visitors from around 100 countries and regions thronged the Autumn Edition of Intertextile Shanghai Home Textiles which was held during August 27-30 in Shanghai. The show provided a unique platform for 1,040 suppliers from 26 countries and regions to meet their business targets. The fair created new business partnerships and deals.

A common topic of conversation during the fair was the demand for home textiles in the China market, and increasingly, the demand in the contract business sector. "The contract business market has proved to be a firm point of interest for many home textile suppliers, and our new feature, Contract Business 360°, was introduced to help buyers find suitable exhibitors. It's a burgeoning market, particularly in China, that is brimming with potential as the country's commercial construction, hospitality and tourism sectors continue to expand," said Wendy Wen, senior general manager of Messe Frankfurt (HK).

"Over the fair period, we saw suppliers meeting countless potential partners and even receiving onsite orders. Intertextile Shanghai Home Textiles is a prime location for suppliers looking to promote their brand awareness and ultimately expand their business," Wen noted. One important feature at the fair was the comprehensive Trend Forum, which continued to receive good feedback and attendance this year. "It's easier to apply the trend concept when designing products after visiting the trend area and attending seminars given

by different industry experts," said one visitor, Hu Hongmei, design director, Jiangsu Ruiaifu Textile Technology at the Future Talk feature. Interest also gathered around the Digital Printing Micro Factory, which held two live demonstrations, and a variety of seminars and panel discussions. Not only did the fair create new business partnerships and deals, but it also provided a comfortable space to look forward to industry trends and innovations.

"We see this fair as an investment to raise our brand awareness in Asia. This fair is a good gateway to the Asian market – this is our only opportunity to meet potential Chinese customers. We have a good location, we are in the International Halls – these are the best halls for us," said Thomas Luys, sales manager, Libeco, Belgium.

"The visitor flow in international hall is high and we received a number of onsite orders. Intertextile Shanghai Home Textiles is renowned in the industry and we can see the attending visitors are more professional with specific sourcing target," Niki Zhang, general manager assistant, Prestigious textiles China, said.

"If you are at this fair, it shows that you are a strong brand. We have organised a lot of meetings at this exhibition to promote our new items, which has been very successful for us. We are 100 per cent coming back next year because it's really important for us to build our brand in the China market," Balázs Gellert, managing director, Naturtex, Hungary, said.

"We attend to find new clients, in particular wholesalers and distributors, mostly from over-

*** Around 41,000 people visited Intertextile Shanghai Home**

- Around 41,000 visitors from around 100 countries and regions thronged the Autumn Edition of Intertextile Shanghai Home Textiles which was held during August 27-30 in Shanghai. The show provided a unique platform for 1,040 suppliers from 26 countries and regions to meet their business targets. The fair created new business partnerships and deals...[page95](#)

*** Uzbekistan initiates measures to focus on textile industry**

- Uzbekistan has initiated several measures to focus on the textile industry. The country is trying to grab foreign investments to implement various projects worth over \$70 million...[page94](#)

*** Turkey's textile machine imports fall in the first six months of 2018**

- Turkey imported 1,100 circular knitting machines in the first six months of 2018. Compared to last year, volume fell from 1,132 circular knitting machines and the value also dropped. The decline in imports was driven by overvaluation of foreign exchange rates and high interest rates...[page93](#)

*** Italian textile machinery makers record a 15 percent dip in orders**

- The order intake index for textile machinery compiled by the Association of Italian Textile Machinery Manufacturers (ACIMIT) for April-June 2018 period fell 15 per cent compared to the same period for 2017...[page92](#)

*** Oerlikon Q2 sales up 36 percent**

- For the second quarter, Oerlikon's order intake increased year-on-year by 26.8 per cent while sales went up by 36.6 per cent. Ebitda for the second quarter corresponded to a margin of 17.1 per cent...[page91](#)

*** 3D printing dominates specialty printing market**

- US specialty printing consumables market is expected to grow at 4.4 per cent CAGR from 2016 to 2024. Increased adoption of 3D printing technology across a number of applications has allowed the most prominent manufacturers of specialty printing consumables in the US to hold sway in the highly competitive market...[page91](#)

*** Levi Strauss makes leadership moves for growth**

- Levi Strauss, one of the largest brand-name apparel companies and a leader in jeanswear, has made a series of leadership moves to streamline decision-making and consolidate accountability for core business growth drivers...[page90](#)

*** Adidas revenue up 12 per cent in Q2**

- For Q2, revenues for Adidas brand increased 12 per cent. While revenues in the wholesale channel increased at a high-single-digit rate, direct-to-consumer sales rose at a double-digit rate with strong support from e-commerce, where revenues grew 26 per cent in the quarter. Adidas remains firmly on track to achieve its set targets for the full year 2018 and long-term until 2020...[page89](#)

Holder of License & Chairman: Engineer Jamshid Bassiri

Executive Director: Engineer Alireza Hashemi

Editor of Technical Articles: Engineer Mohammad Nikpanje

Design & Layout: Hamidreza Ghaemi

Public Relations Officer: Saeedeh Shakoobi

Coordination: Engineer Hossein Kiani

Colleagues of this Issue: Engineer Nima Bassiri, Engineer Ehsan Soltani, Dr.Shahin Kazemi, AmirAbbas Azaramvand, Maryam Behnamrad, Kamran Bagheri

Printing Affairs: No.11, Khoob St., Si Metri-ye- Niroo Havayi, Damavand St., IDEAI Printing office, Tel: 77691853

Address: 1st Floor, No.30, Toupchi St., North Sohrevardi Ave., Tehran **Tel:** +98(021) 88516799, **Postal code:** 1558844313

Layout, Design & Printing Supervision: Tarh Saz Gohar **www.tsgir.com**